[illegible]

... بسبب ... [illegible]

در غرایب آنکه گویند اگر در وقت [illegible]

... و بدین نوع ... [illegible]

... منتفع شود ... [illegible]

... مخصوص گفته است [illegible]

... و زید ... و کمال ... [illegible]

... سلطان ... را جمع کرده ... [illegible]

... در حالت ... [illegible]

[illegible]

فانهم ... [illegible]

صوریه و معنویه ... [illegible]

الاحکام النجومیه ... [illegible]

[illegible]

[illegible] ... علی العصر ... الشیخ ... [illegible]

[illegible]

... طلب ... [illegible]

[illegible]

... اصفهان ... [illegible]

... السادسة ... [illegible]

... كثيرة ... [illegible]

الاوائل ... [illegible]

كتاب منسوب ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

القزويني في رسالته الموسومة بضيافة الاخوان وهداية الخلان التي كتبها لبيان احوال جمع من اعيان العلماء والمحدثين

من اهل بلدة قزوين ما لفظه ابو جعفر بن بابويه القزويني معروف [illegible] كان من

علماء اواخر المائة الخامسة واوائل السادسة [illegible] ابو جعفر [illegible] العطار القزويني الذي كان

يروي [illegible] وهو عن احمد بن ابراهيم الكاتب وابو داود [illegible] بن زيد

فانه على ما ذكره [illegible] ابو جعفر [illegible] القزويني

الذي روى عن عمر بن رافع [illegible] عن ابي عمران [illegible] فكذا [illegible] الفقهاء [illegible]

يروي عنه [illegible] الحسن بن ادريس ابو عبد الله القزويني [illegible] الثالثة [illegible]

الحجة والصيا كان اسم ابيه [illegible] ولم يعرف لقب [illegible] واسم الاب [illegible] ولقبه [illegible] وكذا ايضا [illegible] الوجه [illegible]

ابو جعفر محمد بن علي بن ابي طالب القزويني الذي ذكره الحاكم ابو عبد الله في تاريخ نيسابور [illegible] حدثنا ابو عبد الله الحسين

بن داود العلوي حدثنا ابو جعفر محمد بن علي بن ابي طالب القزويني حدثنا داود بن سليمان حدثنا علي بن موسى [illegible] عن ابيه

موسى عن ابيه جعفر بن محمد عن ابيه محمد بن علي عن ابيه علي بن الحسين عن ابيه الحسين بن علي عن ابيه علي بن ابي طالب [illegible]

قال الايمان اقرار باللسان ومعرفة بالقلب وعمل بالاركان وكذا عن ابي جعفر محمد بن عبد الله القزويني الذي يروي

الاحاديث عن علي بن عبيد الله بن بابويه الرازي [illegible] وروى عن القاضي [illegible] احمد بن [illegible] كتاب

الغرر والدرر للسيد المرتضى علم الهدى [illegible] وكذا عن ابي جعفر محمد بن عبد [illegible] القزويني الذي

[illegible]

يصلي ورده فكان البلبل يذهب ويجيء النهار ثم يرجع فيبيت مع سفيان في البيت فقال فلان سفيان
تغفله والبلبل يرفرف عليه وحملناه والبلبل يرفرف على جنازته ثم دفناه فكان البلبل يجيء
النهار ويبيت بالليل على قبر سفيان ثم جئنا بعد أيام فأصبنا البلبل ميتا على قبره توفي بالبصرة سنة
إحدى وستين ومائة انتهى والكاتب يعلم بأنهاء هذه الحكاية منه منقبة صفته بقدير وأعتبر
أبو عبد الله القزويني كان من أصحاب الباقر وكان في أواخر المائة الأولى من الهجرة أو أوائل الثانية
والصدوق يروي عنه بعدة وسائط بهذه الكنية ولم أطلع على اسمه ومنهم جعفر بن إدريس والحسن بن أحمد بن
شيبان ومحمد بن محمود ومحمد بن الحجاج بن إبراهيم وإلياس بن علي بن محمد بن إسحاق المعروف بالطنافسي وكان أبوه أبي
الحسن علي بن محمد القزويني من أجلة العلماء الذين يقول عنه ابن أبي حاتم الرازي عن أبيه أنه كان ثقة صدوقا وتوفي
أبو عبد الله على ما ذكر الخليل الحافظ سنة ست وسبعين ومائتين وكذا أعتبر أحمد بن عبد الله بن عاصم الدوري
عن عبد الله بن زيد بعده وسائط عن ابن عباس وكذا ... الرابع لأدنيه أو أوساط المائة الثالثة وكذا أعتبر الحسن بن علي بن الحسن
القطان الذي سمع أباه وكان من أصحاب أحمد بن الحسن وقد ولد الحسن في سنة عشر وثلاثمائة وكذا أعتبر محمد بن أحمد بن علي بن محمد
التميمي القزويني الذي حدث عنه الخليل الحافظ في مشيخته وذكر أنه حدث سنة ثمان وسبعين وثلاثمائة وكذا أعتبر محمد
بن الحسن بن محمد الكاتب سبط محمد بن الحسن بن يزيد بن كيسان الذي عده وصفه الرافعي ... ابنه علي وعلى ذكر
الخليل بن عبد الله ... أبو يعلى القزويني المشهور بمعرفة طرق الحديث والرجال مصنف كتاب الإرشاد و
تاريخ قزوين في تاريخه الذي ألفه في سنة أربعمائة من الهجرة أن محمد بن الحسن جد المذكور كان ثقة من رجال الشيعة
توفي في ذي القعدة سنة ثلاث وثلاثين وثلاثمائة وقد وقف على التصنيف وكذا أعتبر الحسين بن محمد بن الحسين الفارسي
أعيان المحدثين فإنه سمع محمد بن إسحاق الكشي وتاريخ سماعه سنة سبع وتسعين وثلاثمائة والقزوينيون طائفة
يعرفون بكثرة العلماء والصلحاء وكذا عنه الحسين بن الحسن الفارسي من أبناء الحسن المذكور وأقربائه وكذا أعتبر
محمد بن عيسى بن موسى الصفار الذي سمع أباه وكان الخليل الحافظ بعده وصفه بأنه ثقة متفق عليه توفي سنة
ست أو سبع وثلاثمائة وكذا أعتبر الحسين بن محمد بن ... سليم القطان الذي وصفه الرافعي بأنه أحد عباد الله
الصالحين وأنه سمع ... عثمان بن محمد ... القطان في زمان ... كان بعد المائة الثالثة

وكذا أعتبر الحسين بن حلبس بن حمويه الذي وصفه الرافعي في التدوين بأنه كان شيخا ثقة سمع أحمد بن جعفر الصفار وعبد
الرحمن بن أبي حاتم الرازي وغيرهما أن شيخه عبد الرحمن كما ضبطه أي فقط ولد سنة أربعين ومائتين وتوفي سنة سبع
عشرين وثلاثمائة وكذا أعتبر محمد بن مسعود بن الحارث الأبهري الذي توفي سنة ست وثلاثمائة وكان من ثقات الشيوخ
الموثقين من أهل قزوين سمع بها وبالري وحلوان والكوفة والمدينة ومكة من مشايخ بغداد روى عنه علي بن أحمد بن
مهرويه وعلي بن إبراهيم وغيرهما وحدث عنه الخليل الحافظ بواسطة واحدة وكذا أعتبر أحمد بن محمد بن داود النساج
القزويني الفقيه الواعظ الزاهد الذي نقل في زهده أنه كان في منزله بقزوين بطريق الحسنية فيعرف اختياره لوما
لطريق الري يوقف على عتبة الماء عندهم وعلى النقب الذي ... ضعف الأمر تقطع الماء فيه البعيدة للاستقاء فقال
لا ينبغي لنا الاستقاء على رأس الماء وإخواننا يبالون بمثل هذا التعب فاستقل الماء من الذي ليوافقهم في ذلك
فإنه توفي كما ضبطه الرافعي سنة ثمان أو تسع وعشرين وثلاثمائة وأحمد بن محمد ... وإسماعيل بن أحمد بن داود
بن أبي عبد الله النساج وجد الفقيه المشهور بأبي إبراهيم إسماعيل بن محمد بن إسماعيل بن أحمد النساج الذي كان من
علماء ما بين الأربعمائة والخمسمائة وكذا أعتبر أبا عبد الله محمد بن الحجازي بن إسماعيل القزويني الذي روى بسبع
وسائط عن موسى بن جعفر آبائه وكذا أعتبر الحسين بن بهرام من الفقهاء المشهورين فإن الظاهر أنه أيضا كان
بعد المائة الرابعة كما يستنبط من تاريخ ولده أبي المكارم أحمد بن الحسين المعروف بالفقه والصلاح والديانة في
سنة ثمان وثمانين وخمسمائة كما في التدوين وكذا أعتبر الحسين بن أحمد بن الحسين بن بهرام الفقيه المختار في
زمانه فإنه والد أبي المكارم المذكور وذكر صاحب التدوين أنه كان فقيها مقدما فاضلا سمع الحديث بقزوين
والري ومكة وغيرها وكان يكثر المساجد بالجماعات وبذل المجالس على الطاعات وسافر إلى الشام لسماع الحديث
وزيارة قبور الأنبياء وتوفي هناك سنة أربع وتسعين وخمسمائة وكذا أعتبر الحسين بن يحيى بن الحسين بن محمد الفار
من المحدثين المشهورين على ما في التدوين وأنه سمع محمد بن إسحاق الكشي سنة سبع وتسعين وثلاثمائة وكذا أعتبر يحيى
بن المظفر بن علي بن الحسين بن علي بن حمدان الحمداني الذي عده في التدوين على عبيد الله من شيوخ عبد الله بن أحمد الجعفري
وذكره صاحب التدوين بقوله فقال بتاريخ الإسلام أبو سعيد بن السمعاني صاحب كتاب الأنساب أنه كان إماما

لاشتغاله بسائر الاوراق وسمع الفاضل ابا الطيب وابا محمد الجوهري وحدث بقزوين وطبقته وتوفي سنة ثمان و
ستين واربعمائة وقرأت في مرثية صنعها ابنه يحيى بن عبد الملك الكاتب شعرا وقصيدة انشدها ابو الموفق
بابه المطلع القزويني الذي وصفه طاهر بن احمد الاديب الموصوف بابي محمد النجار القزويني فقال هو شاعر فحل بديع الشعر
صحيح الفكر بليغ العبارة كثير الاستعارة الا ان لا ادري من قرأ ديوانه مع ملاحة في معنى نبه عليه انه يحقق فيها بديعة حيث
يقول [illegible] الموسوي [illegible] وكذا اخبر الحسن بن علي بن زرعة
ابي حكم احمد بن محمد بن زرعة كلاهما في التدوين فانه يروي عنه محمد بن الحسن بن عبد الملك البزاز القزويني في فوائده وهو
من جملة العلماء المعاصرين للعلامة احمد بن صالح وعلي بن احمد بن رجاء وابي عبد الله القطان الذي كان من علماء [illegible] المائة
والاربعمائة وكذا اخبر محمد بن احمد بن هبة الله فانه كان في التدوين سمع الحديث ببغداد من ابي الحسن سعد الدين محمد بن
علي الدقاق سنة ثمان وخمسين وخمسمائة وكذا اخبر ابا عبد الله بن طاهر القزويني فانه سمع ابا منصور نصر بن عبد الجبار
[illegible] سنة ست وتسعين واربعمائة وكذا اخبر محمد بن اسعد بن احمد الاركاني الذي كان فقيها مدرسا مناظرا
مذكرا [illegible] مشايخ بغداد واصفهان [illegible] فانه كان ضبط ابي اخته صاحب
التدوين فيه توفي بقزوين سنة تسع وثمانين وخمسمائة وكذا اخبر محمد بن النور بن عبد الكريم الذي ذكر صاحب
التدوين ان اباه كان من اهل الجاه والقدر بالاعمال السلطانية وتولى الاوقاف واما محمد فقد حصل [illegible]
من ذكاء الخاطر وقوة الحفظ والجد في المراجعة ومطالعة الكتب [illegible] فيها حفظ [illegible] الاصول
والفقه وسائر الفنون حتى صار ممن يوصف بالنظر الدقيق وسمع الحديث من الامام احمد بن اسماعيل [illegible]
ابي الفتوح وغيرهما فانه توفي سنة ثلث عشرة وستمائة وكذا اخبر الحسن بن علي بن حماد بن مهران الازرق القزويني
من مشاهير قدماء القراء الذي ينتهي سلسلة قراءته [illegible] بعده [illegible]
[illegible] فانه غير معروف برواية الحديث وكذا اخبر احمد بن احمد بن سليمان الموصوف [illegible] من اهل
قزوين قال في التدوين انه كان شيعي المذهب فانه سمع ابا الفتح الراشد القزويني سنة تسع عشرة واربعمائة وكذا
اخبر محمد بن علي بن ازاد بن دم الشيوخ المعروفين بالحفظ والمعرفة فانه يروي عنه بلا واسطة محمد بن علي بن مهرويه وكان

بعد

بعد المائة الثالثة او ما يقرب منها وكذا اخبر محمد بن عمر بن يوسف بن ابان فانه كان في التدوين من الفقهاء والمفسرين الموصوفين
فيما بعد الثلثمائة وكذا اخبر محمد بن ابي الحسين بن عبد الجليل في الفقه مع المذكرين الموصوف بكمال جودة الذهن والحفظ فانه
على ما ذكره في التدوين كان من علماء ما بين الخمسمائة والستمائة وكذا اخبر محمد بن معروف بن موسى فان صاحب التدوين
ذكر انه رأى بخط ابي الحسن القطان انه حدث باصفهان سنة خمس وثمانين ومائتين مما رواه يحيى وسائر [illegible] ابي عباس عن
النبي ص وكذا اخبر احمد بن ابراهيم بن الخليل الخليلي جد ابي يعلى الخليلي الحافظ المذكور سابقا فانه كان في التدوين سمع بقزوين
موسى بن هارون بن حيان [illegible] ابراهيم بن الحسين [illegible] مات سنة سبع وعشرين وثلثمائة
وكذا اخبر احمد بن الخليل بن عبد الله الخليلي الذي ذكر في التدوين انه سمع فضائل القرآن لابي عبيد [illegible] ابا منصور المقومي وسمع جامع
الترمذي لابي احمد بن فارس منه ايضا سنة ثلث وستين واربعمائة فظهر مما عنيناه ان ابا عبد الله الذي يبحث في ذكره كان متقدما [illegible]
الزمان على جميع هؤلاء الاربعة والثلثين من الفضلاء والمحدثين المشهورين من اهل قزوين الموافقين له في [illegible] الطاهرين [illegible]
كما ذكرنا بعضها في ذيل اساميهم اجلاء انهم من العلماء المعتبرين من الطائفة [illegible] الامامية وان لم يمكن لبعضهم [illegible] بعقايدهم
للتقية [illegible] لم يكن اكثرهم مذكورين في كتب مشايخنا المعروفين من اهل الرجال والمحدثين وخفي ايضا لا نذكرهم [illegible] الرسالة
حفظ لما [illegible] فيها من ذكر المعروفين منهم ذكروه في كتبهم او صدقوا عنهم والمقصود من ذكرهم ان ابا عبد الله المذكور مغاير لهم فرجح ان
ما كنا عنه [illegible] ان يكون موافقا لابي عبد الله الحسين بن محمد بن حامد القزويني فانه كان في التدوين [illegible] شيخه احمد بن [illegible]
[illegible] وسائر [illegible] عن رسول الله ص انه قال اصحاب البدع من كلاب [illegible]
[illegible] روى الصدوق في علل الشرائع عن علي بن حاتم القزويني باسناده عن [illegible] عن ابي عبد الله المذكور روايات منها في باب
العلة التي يغسل من اجلها الميت والعلة التي من اجلها يغتسل الذي يغسله [illegible]
علة يغتسل الغاسل [illegible] وكذلك الفاضل [illegible] الحديث
ابو غانم الخادم القزويني [illegible] مولانا ابي محمد الحسن بن علي العسكري ع وهو والد عبد الله بن ابي غانم [illegible]
[illegible] في هذه الكلمة [illegible] الذي ذكر [illegible] في التدوين [illegible] ابو غانم احمد بن حمزة بن
احمد [illegible] ابو غانم احمد بن [illegible] فالخادم [illegible] ابو محمد
القزويني [illegible] عند الفاضل المحدث ميرزا محمد الاسترابادي في باب الكنى وكتابه [illegible] من جملة اصحاب ابي الحسن علي بن
موسى الرضا [illegible] فانه كان صرح انه شيخ من اجداد الائمة [illegible] وكذا اخبر

طاهر بن احمد بن محمد فانه كان فيما بين الخمسمائة والستمائة وكذا عن اسمعيل بن ابراهيم بن محمد القاضي الفقيه المشهور
الشيخ المعروف كان الظاهر الضياء انه من المتأخرين وكذا عن عبد الله بن اسمعيل بن زاذان فانه كان بعد الاربعمائة
وكذا عن عبيد الله بن احمد بن المرزبان الذي كان ختن علي بن محمد بن مهرويه على ابنته وكان عابدا زاهدا مجدا ثقة سمع منه
القاضي عبد الجبار بن احمد كما نقل عنه في اماليه والضياء سمع منه القاضي ابن ابي زرعة وكان ذا روح(?) ... فانه حدثنا العابد الزاهد
فان زمانه كان بعد الثلثمائة وكذا عن دينار بن الحسن الديناري(?) من مشاهير فقهائها الذي سمع منه علي بن محمد بن صالح ومحمد بن
الحسن بن الفتح الصفار وروى ... عن زيد بن علي بن الحسين ... وضبط ... التدوين انه حدث بقزوين سنة ثمان
وتسعين وثلثمائة وكذا عن عبد الله بن احمد بن خداكرد احد الفقهاء المشهورين المقبولين بقزوين فانه كما في التدوين في
سنة سبع وستين وثلثمائة وكذا عن غسان بن كثير بن حسان الذي سمع هرون بن هزاري ومحمد بن عبد العزيز الدينوري وحكى عنه ... وقال
الخليلي الحافظ انه ثقة فانه كما ضبطه مات سنة سبع عشرة وثلثمائة وكذا عن عبد الله بن محمد بن عبد الكريم بن الحسن الكرجي الذي قال صاحب
التدوين فيه انه امام يرجع اليه مقبول القول فقيه مناظر مفسر صنف في التفسير مجموعا كبيرا وكان يحفظ الفقه ويذكر علله على
كبر السن وسمع الحديث من ابيه ومن الصدابادي(?) وغيره فانه كما ضبطه توفي سنة سبع وتسعين وخمسمائة بهمدان ونقل الى قزوين
والكرجيون طائفة بقزوين يكثر فيهم العلماء وكذا عن عبد الله بن ابي زرعة محمد بن احمد بن محمد بن الفرج بن فروخ القاضي المعروف بابن
ابي زرعة ويقال له ابو زرعة اي منسوب الى ... جده احمد كان معروفا بالمنسوب(?) وكلهم من المحدثين المشهورين في زمانهم وهذا
هو الذي ناظر العلماء بخراسان واشتهر فضله في الآفاق وفي عهده عقد المحضر بعض المسائل الاتفاقية وسمع الحديث من عثمان بن محمد
مهرويه وعلي بن ابراهيم القطان وغيره وبين الصاحب بن عباد صداقة ومحبة ومكاتبات بليغة لطيفة خاطبه الصاحب الجليل
في مفتتح بعضها بقوله يا شيخي اطال الله بقاك وارض(?) عن حسن العهد ... وختم بعضها بقوله وقد وصل كتابك ايدك الله
فلم ادع على كبدي ولا خطى ناظري ويدي وما اصنع بالكتاب والنعمة كائنة وكيف بالخطاب والمنية سياحة وكيف احبك لو
احتجت الى ان اركب البحر الاخضر واقطع الطين الاسود واتزود الكبريت الاحمر لما طويت اليك شهرين في قدماي فيك
ابا ... قزوين السلام عليكم فليس لكم ... ولا عندكم عهد وقد ... حتى ... ابياتا لغيره او الادب جزاه
القاري لكن يعلم انه وسيلة لقربك واستفادة من بعدك انتهى فانه على ما ضبط في التدوين في سنة اربع وعشرين وثلثمائة
وتوفي سنة سبع او ثمان وتسعين وثلثمائة وكذا عن الحسن بن علي بن الحسن بن طاهر المعروف بكاج(?) البزاز الذي روى بسبع وسائط
عن جابر بن عبد الله انه قال استأذنت على رسول الله صلى الله عليه وآله فقال من انت قلت انا فقال انا انا كأنه كره ذلك فانه معدود في التدوين
من جملة من سمع الحديث عن القاضي المذكور وكذا عن الحسن بن علي بن ابي طالب الحسيني الذي روى عنه الحافظ ابو سعيد السمان فان
الحافظ هذا الحديث عن الحسن بن علي بن الحسن المذكور وكذا عن الحسن بن علي بن عمر بن زيد الصيد(?) ... المزكي الذي اخذ الحديث بقزوين عن

الكرخي(?)

اسحق بن محمد و... عن عبد الرحمن بن ابي حاتم الرازي وسمع معاني القرآن بنيسابور من ابي العباس الاصم سنة اثنتين واربعين و
ثلثمائة وكذا عن جعفر بن محمد بن داود عن احمد بن محمد النساج الذي مر ذكره فانهما كانا من المحدثين الموجودين في راس الثلثمائة
وكذا عن الحسن بن الحسين بن احمد بن مالك الذي قال الحافظ ابو يعلى في وصفه فقيه فاضل سمع بقزوين من ابي الحسن القطان
وغيره فانه كما ضبطه مات سنة خمس وثمانين وثلثمائة والمالكية طائفة بقزوين فيهم العلماء والمحدثون وكذا عن رجاء بن احمد بن
محمد الذي روى عنه الخليلي الحافظ في مشيخته فانه بعد المائة الرابعة وكذا عن حمدان بن حمويه الذي حدث عنه ابو داود والقاضي القزويني
وهو سليمان بن يزيد سلمان بن ابي زيد بن اسد مولى امير المؤمنين علي بن ابي طالب ووصفه الخليلي الحافظ بانه ثقة
كبير عارف بالحديث وكان اسن من علي بن ابراهيم المذكور بعشر(?) سنين فان تاريخ وفاة ابي داود المذكور مضبوط في التدوين
وغيره بسنة تسع وثلثين ومائتين ويستنبط منه ان ادراك شيخه ... ايضا بعيد جدا وكذا عن عبد الله بن موسى
بن هرون بن هزاري فانه سمع ابا حاتم الرازي وكان زمان ابي حاتم المذكور اواخر المائة الثالثة وكذا عن اسحق بن محمد بن
اسحق بن يزيد بن كيسان الكيساني القزويني الذي وصفه الخليلي الحافظ بانه محدث قزوين عالم بهذا الشأن سمع بقزوين
اباه وهرون بن هزاري واحمد بن عيسى وبالعراق علي بن حرب الطائي وقال انه روى عنه ابنه ابو عبد الله محمد بن اسحق انتهى
لانه من ذكر محمد هذا ... انه لم يدرك ابوه اسحق هذا زمان علي بن موسى الرضا عليه السلام ويدل عليه ايضا ما نحرره في ترجمة حمزة بن محمد العلوي
من ان اسحق هذا من مشايخه ومن رواة ... وتحصيله منهم بعيد كثيرا عن زمان الرضا عليه السلام وكذا عن عبد الله بن محمد بن عبد الله الموفقي
من الطائفة المشهورة فيها بالموفقية المعدود من الفقهاء العدول فانه كما في التدوين سمع الحديث من ابي الحسن علي بن ابراهيم
بن سلمة بن بحر القطان وهو شيخ الذي وصفه الخليلي الحافظ بانه ما رأى مثله في الزهد والعلم ونقل عن ابي سعيد بن زيد الفقيه
انه قال لم ار بعد ابي الحسن القطان افضل منه ويعبر صاحب التدوين عنه وعن علي بن محمد بن مهرويه المعاصر له بالعلمين وولد في
سنة اربع وخمسين ومائتين وتوفي سنة خمس واربعين وثلثمائة وكذا عن الحسن بن علي بن ابراهيم بن سلمة القطان المذكور الذي
روى عن ابيه فانه مع ما عرفت من تاريخ زمان جده القطان ذكر صاحب التدوين في ترجمته رايت بخط ابيه انه ولد سنة
سبع وثلثمائة وكذا عن جعفر بن محمد بن ... القاضي من الفقهاء والمحدثين المذكورين في التواريخ فانه كما ذكر في التدوين
سمع الحديث من علي بن احمد بن صالح واقرانه المتأخرين عن زمان علي بن محمد بن مهرويه ومن في مرتبته وسمع بقزوين يوسف بن عاصم
الرازي سنة اربع وتسعين ومائتين وروى الخليلي الحافظ عنه بواسطة احمد المذكور وكذا عن عبد الله بن محمد بن ميمون
بن عون الذي كان من مشاهير عصره وكان ابوه محمد من معارف العلماء والزهاد وكان جده ميمون من ملوك فرغانة
ودخل قزوين مع ... ثم توطنها وتوطن بها اولاده واعقابه فان عبد الله المذكور كما في التدوين سمع الصياد ابا الحسن

علي بن ابرهيم المذكور وقد عرفت تاريخه وكذا عن عبد الله بن عمر بن عبد الله بن زاذان الزاذاني من الفقهاء الكبار الذين
في زمانه فانه سمع الحديث بقزوين من ابي الحسن علي بن ابرهيم المذكور وتوفي سنة اثنتي عشرة واربعمائة وكذا عن ابي القاسم
بن هبة الله فانه سمع الحديث من الخليل ابي يعلى الحافظ في سنة ثلث واربعين واربعمائة وكذا عن الحسين بن محمد بن الحسين
من المحدثين فانه كما ضبطه صاحب التدوين اجاز له شيخه علي بن احمد بن علي بن زيدان الشهرزوري رواية مجموعة
سنة سبع وستين واربعمائة وكذا عن عبد الله بن احمد بن جعفر الكموني الذي تفقه بقزوين وبغداد واجاز له ابو
زرعة عبد الكريم بن اسحق بن الهلوية وكان له شغف بالاشعار والامثال والحكايات وكتب منها الكثير وقال
صاحب التدوين انه من القران والادب وقرات عليه فانه كان بعد الخمسمائة وكذا عن المفتي ابي اسحق عبيد
القاضي الذي ذكر السمعاني انه رحل الى العراق والحجاز وسمع وحدث في زمانه كما يظهر من ضبط تاريخ اجازة
بعض مشايخه له رواية كتاب كان بعد الاربعمائة وكذا عن الحسن بن ابي حنيفة الحطاب من اسباط الحسن بن الحسين
بن حمش الفقيه فانه وصفه صاحب التدوين بانه سمع صحيفة اهل البيت من الحميدي ابي احمد الحسن بن البيهقي
ببلخ سنة ست وخمسمائة بروايته عن ابيه عن ابي القاسم بن حبيب عن ابي بكر محمد بن عبد الله عن ابي القاسم الطائي
عن ابيه عن علي بن موسى الرضا وكذا عن الحسن بن محمد بن ابرهيم من مشاهير القراء فانه مع كونه من المتاخرين غير
معروف برواية الحديث وانه روى قراءات القران عن الكثير باربع وسائط كما ذكر في كتاب الاشارة في
القراءات من مصنفات ابي نصر منصور بن ابرهيم المقري وليس هذا القاري الحسن بن محمد بن ابرهيم القاضي المعدود في
جملة المجتهدين الذي سمع مع ابيه بالري وقزوين من القاضي عبد الجبار بن احمد سنة ثمان واربعمائة ومن جملة
مسموعاته منه الخمس من سائر طرق عن جابر ان النبي صلى جمع بين الظهر والعصر والمغرب والعشاء في السفر والحضر من
غير علة للرخص الحديث لان كنيته التي اشتهر بها ابو نصر وكنية القاري المذكور ابو محمد وكذا عن
المظفر بن المظفر بن احمد الخليلي الفقيه الذي كف بصره في شيخوخته فانه من المتاخرين وبعض رواياته عن بعض
مشايخه مورخ لسنة ثمان واربعين وخمسمائة فتبين ان زمان ابي محمد الذي نحن في ذكره سابق على زمان
هؤلاء المشايخ الاحد والثلثين الموافقين له في الكنية والبلد نعم لا يبعد ان يكون موافق لابي محمد عبد الله بن
عمران بن شابور القزويني الذي ذكره في التدوين انه روى صحيفة الرضا عن داود بن سليمان بن الغازي
القزويني فانه من خواص الرضا فيمكن لكونه في زمان داود ان يكون ممن روى عن الرضا عنه بلا توسط داود انتهى

ثم بعد ... مثل ایوب السجستانی ... و عبد الله بن عون ... [illegible]

و عمرو بن دینار و یحیی بن سعید الانصاری ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

امثالهم الى ان قال ... العلم ... الرواية و الاسناد ... [illegible]

اکثر

[illegible] ... اوان البلوغ ... فقد اوتی خیرا کثیرا ... الکافی و العیاشی عن الصادق ع

فی هذه الآیة قال ... طاعة الله و معرفة الامام ... و اجتناب الکبائر التی اوجب الله علیها النار و العیاشی

عنه الحکمة المعرفة و التفقه فی الدین ... فمن مات منکم ... احب الى ابلیس ... و القمی قال الخیر

الکثیر معرفة امیر المؤمنین و الائمة علیهم السلام ... الحکمة ... و مبدأ ... 

الصدق ... الله ... [illegible]

... و من یؤت الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

علما حکما کادوا ان یکونوا من الحکمة انبیاء ... [illegible]

و اتقوا الله الذی الیه ترجعون ... مکتوب ... [illegible]

[illegible] ... انوار عالم غیب است ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... لطافت بوده ... [illegible]

[illegible] ... فراق ... [illegible]

[illegible] ... از راه ... 

[illegible] ... 

... [illegible]

نظم جميع الحروف بلا تكرار فقط ذي شخص كنجم غرة عوث دب حافظ لاصند لبر قيل في الحديث من لم

[illegible]

تحيات تنفح للسامع عطرا وتنفث في قلب لديك اثر دهاه سحرا نتقدم الى من رفع الله له محلا وقدرا

ومن شاع خطابه العلي بين الورى اسما وذكرا ورضي لحضرته العلية على الامثال والاقران حكما و

امرا ومن لم يشتمل العنايه سرا وجهرا ومن فاق بحسن سجاياه كل الالفاظ نظرا الذي اجري ذكر

الاعيان والاماجد وتردي برداء المفاخر والمحامد والقصد للافراد كل الصنف ووافد

مركز الكمالات وقطبها وصاحب المواهب الفاخرات وربها الاجل الافخم

لا زالت ازمة العليا منقادة اليه ورؤس اربابها خاضعة لديه اما بعد فنبادي بالمدد نور

[illegible] الالفاظ [illegible] انا لا نزال الخادمة

الود [illegible] وبعضهم ذلك الاخلاص [illegible] تمكين ولم نزل [illegible]

[illegible] من الصادرين والواردين تعلقا لودنا ما لم ينساه حقوق الصداقة القديمة

ونقوم [illegible] المودة المستقيمة [illegible] على مرور الازمنة والاوقات

ملازمون للدعا لكم ونشر الثنا عليكم في الخلوات وللسؤال والاستفسار عن صحة تلك الذات

[illegible] الذريعة [illegible] الصفات حيث انه لنا مدة ما اتانا منكم كتاب

[illegible] المطلوب بجميع الكمالات [illegible] ان لا نقطع [illegible]

المراسلات فانه [illegible] المهمات [illegible]

[illegible] الذكر واللسان حيث ان القلوب [illegible] و

[illegible] فانها [illegible]

[illegible] من كلام بعض الاعلام [illegible]

[illegible]

[illegible] الصبر [illegible]

فما رأيت اشد من الفقر وصارعت الاقران وبارزت الشجعان فلم ار اغلب من المراة السليطة و

رميت بالسهام ورجمت بالاحجار فلم اجد اصعب من الكلام السوء يخرج من فم [illegible]

بالاموال والذخائر فلم ار صدقة ارفع من رد ذي ضلالة الى الهدى [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نزلت فقال الحكم فلم يكن يقدر رجل الا اخذ الدراهم ثم مضى فخرج سفيان متكيا على عصى فقال ابن الحنفية انزعد وفيه

حتى رأيت صاحب عبال فيح لهو صدر الصبا دون اكثر ما ينفع في شبابكم الطور الرائقة انتهى مما نسب الى الفاضل الوصاف الشيرازي

والهم بعض سادة الاخوان بحكمه اقتل اقبض قد مضى وراشا العدا في حمارهم قد لزم وليس شر عندنا

[illegible]

الاولى خديجة وام ترد كبار فيتعين على جميعهم فلما تزوجها رسول الله غضب عليها نساء قريش و
هجرتها وقلن خطبك اشراف قريش وسادتهم فلم تزوجي بواحد منهم وتزوجت محمدا يتيم ابي طالب فقيرا
لا مال له فكيف يجوز نظر ذي الفهم ان يكون خديجة تزوجها اعرابيا من تميم مع امتناعها عن سادات قريش و
اشرافها وعند ذوي الفهم والتحصيل معلوم ان خديجة لم تتزوج غير رسول الله وهي كانت بكرا وما تزوجت
قبل رسول الله احدا قط انتهى كلام المفيد قدس سره وفيه نظر من وجه لا يخفى ثم قال في جملة ما قال ثم انه لو
صح ان نكاح ام كلثوم بنت امير المؤمنين عليه السلام من عمر لكان له وجهان لا ينافيان مذهب الشيعة في ضلال المتقدمين
على امير المؤمنين عليه السلام احدهما ان النكاح انما هو على ظاهر الاسلام الذي هو الشهادتان والصلوة الى الكعبة و
الاقرار بجملة الشريعة وان كان الافضل مناكحة من يعتقد الايمان ويكره مناكحة من ضم الى ظاهر الاسلام
ضلالا لا يخرجه عن الاسلام الا ان الضرورة متى قادت الى مناكحة الضال مع اظهار كلمة الاسلام زالت
الكراهة من ذلك وامير المؤمنين كان محتاجا الى مناكحة الرجل لانه كان يتهدده ويتوعده فلم يأمنه
امير المؤمنين على نفسه وشيعته فاجابه لذلك كما ان الضرورة تسوغ اظهار كلمة الكفر وقد زوج رسول الله
ابنته زينب من ابي العاص وكان كافرا وزوج ابنتيه من عتبة بن ابي لهب وهما كافران على الكفر قبل النبي
وفي ذلك وجه آخر وهو ان النكاح اظهار العصمة وابو العاص فرد عليه بالنكاح الاول وتكلم الكوفي
اباحة مناكحة من يظهر الاسلام وان علم من باطنه النفاق وخص بذلك ورخص فيه فجاز ان يجمع في اكثر الاربع
جواز عقد النكاح واشباه ذلك ما خص به وحظر على غيره انتهى ما اردنا ايراده من كلامه وفي الاول ما فيه
نظر من وجوه لا تخفى

ومن اوهامه الاقلام الاب ... لعبارة مشهور كما حكاه ان جزع لمسوبه لا معنى له واهم الجوهري وغيره ومنها البانة ... موضع ذكره
في انا ... كما في الصحيح ... ومنها الاشا ... ومنها الا ... ونعصر
مشهور لا معنى له واهم الجوهري ومنها ان الكعاع ... واهم الجوهري ومنها ... الحسنية ... الجوهري ... ومنها
رحبط واهم الجوهري ... ومنها الحنفسا كسميدع واهم الجوهري في ذكره في فرس ومنها ... واهم الجوهري ... ومنها رجل ... لا يرجع
كمعط وهم الجوهري والمرجة ... واهم الجوهري ومنها المرزنون ... واهم الجوهري في ... ومنها قول الكميت ... الدم
وهم الجوهري في الحديث مع انه لا مناقاة بينهما ومنها في ذاذا ذكره في المعتل واهم الجوهري مع انه ... غير ... كان ابا ... بالجرة
... كان ومنها في زوا ... ابو عمرو ... لهذه الكلمة ... كان عليه ان يذكرها

[illegible] عن

ومنها في [illegible] التفضيل

ومنها في شرائط الوضوء

ومنها في [illegible] الكتاب

ومنها في [illegible] السفر

ومنها في [illegible] فوائد [illegible] الكتاب

ان احسن ما نطق به في رؤوس الرسائل والمقالات [illegible]

سطره اوائل الصكوك والسجلات حمد الله [illegible] عظمته [illegible] عن مسالك الظنون والاوهام

[illegible] جلاله [illegible] مدارك العقول والافهام [illegible] عن تطرق الزوال والانصرام

والصلوة والسلم على محمد واله وصحبه الكرام وبعد [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] قال اللهم مالك الملك

تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك ممن تشاء [illegible]

[illegible]

[illegible] انصب [illegible]

برت او اطنبت [illegible] او [illegible] اذا [illegible]

[illegible] جنبت [illegible]

او صلحت [illegible] او وصلت صلت او بالغت لغت او وفرت فرت او وجبت وجبت

او نوقت [illegible] او وانت [illegible] او سطت سطت [illegible]

المحن كثرة المقالة [illegible] الحكم [illegible] لا بد للفرس من سوط

وان كان بعيد الشوط شعاع الشمس لا يخفى ونور الحق لا يطفى [illegible]

البراطيل تنصر الاباطيل [illegible]

[illegible] الامواج [illegible] الافواج [illegible]

[illegible] الطريق الاسد اذا كثر الطاغون ارسل الله الطاعون

[illegible] لا يجد الاحمق لذة الحكمة [illegible] صاحب [illegible]

[illegible] في علم حسن المآب [illegible]

[illegible] ما ادري باليوم [illegible]

[illegible] قوارع الايام [illegible]

[illegible] الاسماع والابصار في جميع الجهات [illegible]

[illegible] الاكابر [illegible] الاصاغر [illegible]

[illegible] الحوادث [illegible]

[illegible] السرائر [illegible] الضمائر [illegible]

[illegible] والالوان [illegible]

[illegible]

[illegible] الاولون والاخرون [illegible] للاموات [illegible]

في الدنيا [illegible]

فالدمع [illegible] في نفائس الفنون في انواع [illegible]

في علم [illegible] جاء رجل الى النبي صلى الله عليه وسلم فقال [illegible]

[illegible]

النبي صلى الله عليه وسلم [illegible] فلم يجبها احد منهم وكان علي رضي الله عنه غائبا فلما حضر [illegible]

[illegible] فقال النبي [illegible] ذلك اليوم [illegible]

العلم وعلي بابها [illegible]

[illegible] اللغة والنسخة مغلوطة وفي بعض النسخ [illegible]

[illegible]

[illegible] بالنون والجيم [illegible]

[illegible]

والسقاء او [illegible] بالنون والجيم والمعجمة [illegible]

او بالنون والمعجمة فقط

حکایت ... از مخبری ... فقال لهم ... دیگران ... العکس
الصبیان و ذکر ... و قالوا ... الا النبی صلی الله علیه
و الحمل ... صلی الله علیه ... ذلک

[illegible]

و مصداق ... از ... حکایت ...

نموده فقرا را سر پرستی فرمایند حکی عن الاصمعی انه قال کنت اقرأ السارق والسارقة فاقطعوا
ایدیهما جزاء بما کسبا نکالا من الله والله غفور رحیم و بجنبی اعرابی فقال کلام من هذا قلت کلام الله قال اعد فاعدت
فقال لیس هذا کلام الله فتنبهت و قرأت والله عزیز حکیم فقال اصبت هذا کلام الله فقلت اتقرأ القرآن قال
لا فقلت من این علمت فقال یا هذا عز فحکم فقطع ولو غفر و رحم لما قطع قال بعض الابدال مررت ببلد
فلقیت طبیبا والمرضی بین یدیه و هو یصف لهم علاجهم فتقدمت الیه و قلت عالج مرضی یرحمک الله
فتأمل فی وجهی ساعة ثم قال خذ عروق الفقر و ورق الصبر مع اهلیلج التواضع فاجمع الکل فی اناء الیقین
و صب علیه ماء الخشیة و اوقد تحته نار الحزن ثم صفه بمصفاة المراقبة فی جام الرضا و امزجه بشراب التوکل
و تناوله بکف الصدق و اشربه بکأس الاستغفار و تمضمض بعده بالورع و احتم عن الحرص والطمع
الله ... فی الخاتم ثمان لغات فتح التاء و کسرها و هما واضحان و یتقدمهما علی الالف
مع کسر ای ختام و فتحها و سکون الخاء وضم المثناة بعدها واو ختوم و بحذف الیاء والواو مع سکون المثناة
ختم و بالف بعدها و اخری بعد التاء خاتام و بزیادة تحتانیة بعد المثناة المکسورة خاتیام و بحذف الالف الاولی
و تقدیم التحتانیة ختیام و قد جمعها ... و هو خاتام خاتم ختم خاتم و ختام خاتیام و ختوم و ختیام
و قیل قد نظم عدد لغات الخاتم ... ثمانیا ما حواه قبل نظام و اقتصر کثیرون منهم النووی علی اربعة و الحق
ان الختم و الختام مختص بالخاتم به فینبغی ... و اما ... و انشدوا ... تمام و هو
اعرفها اخذت من ... عدد ... شارح فصوص الحکم ... الدین
داود بن محمود ... مساوی است و دیگر ملا عبد الرزاق لقوا ... مرحوم ... سلطان عجب عدد ...
در لغت فارسی دیدم که با آنکه مساوی ... نصف ... آنکه نصف ... آنکه چون ... نگاه
و هم از ان نقصان ... همان ... چون ... زیاده از ... ما ... افزودیم مساوی ... شد ... از و نقصان
کردیم ... نصف ... شد ... بهتر ... از ... جنس ... اینکه دو ... از ... نگاه ... آنکه جنس
نگاه ... که ... آن ... آنکه ... جنس ... افزودیم ... شد چون ... جنس دیگر افزودیم ... شد و ... جنس
دیگر افزودیم ... شد و ... جنس افزودیم ... شد و ... جنس دیگر افزودیم ... شد و ... جنس دیگر افزودیم ... شد
... نگاه ... کردیم ... شد عجب العجائب آنکه دو ثلث او مساوی اوست و ثلث با اضافه دو مساوی اوست

ولہذا رفضه الملعون قال امیر المومنین علیه السلام متی تحلت الشمس الی برج الحوت وقطعت خمس درجات من البرج المذکور واکل
ذلک الیوم [illegible] لم یمکنه الی یسمک کان [illegible] المذکوره من الخیرات کالوفاء والکتابت [illegible] انه کنت معه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ودید [illegible] شادنوش [illegible] ومرطونس
که اسم راعی بود و اسم کلب قطمیر و ان [illegible] بودند
مروی است که هر که نامهای اصحاب کهف را با خود داشته باشد [illegible]
اگر در خانه آتش [illegible]
آتش فرو نشیند و اگر اطفال [illegible] گریه کنند [illegible]
ار ایشان باید [illegible] از آفت محفوظ باشد
و از برای [illegible] و صداع [illegible] نویسند و بر ران [illegible] بندند [illegible]
[illegible] بندند

بندند وکتابت از قفل همچنین بر ران چپ بندند خلاصی یابند وفی القاموس
اصحاب الکهف مکسلمینا املیخا مرطونس نوالنس سانیونس بطنیونس کشفوطط
اونونس ملیخا مکسلمینا مرطونس نواس ادطالنس نونس کندسلططیونس
اونکسلمینا املیخا مرطونس سنولنس سادونس کفسططیونس ذونواس
ملو مکسلمینا املیخا مرطونس بوالنس سادنیونس بطنیونس کشفوطط
اونکسلمینا یملیخا مرطونس ینبونس ذونوانس کشفیطط نونس
وللجمع من الاقوال والنسخ المختلفة فی اسامی اصحاب الکهف وکلهم [illegible] یملیخا املیخا مکسلمینا
[illegible] مرنونس دبرنونس شادنوش برطونس مکسلمینا مرطوکش
نوالنس سادیونس بطنیونس کشفوطط ملیخا مسکلمینا مرطونس نواس ادطالنس
نونس کندسلططیونس مرطونس سنولنس سادنونس کفسططیونس ذونواس
مرطونس نوالنس سلونیونس یملیخا مرطونس ینبونس ذونوانس کشفیطط
نونس قطمیر قطمور الفبالکه [illegible] والکلب [illegible] الحیله
[illegible] لا اله الا الله [illegible] لا حول ولا قوة الا بالله [illegible] بسم الله الرحمن الرحیم
حسبنا الله ونعم الوکیل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و تاریخ [illegible] ان محمد بکر المودود [illegible] و دفن فیما کان اللیل
[illegible]

[illegible]

[illegible] عثمان بن ارطغرل بن سلیمانشاه بن قیا الپ بن قزل بوغا بن بایتمور
بن قایلقه بن طوغا بن قرانور بن بایسنقور بن لقای بن سونغور بن بوقتمور
بن بابق بن بچیده بن آقیش بن دورلو بن قرانجمان بن بالسو بن طولاج
بن بای برک بن طغرا بن داوتمش بن کوج سبک بن بلدرق بن قماری بن [illegible]
بن طوروج بن قزل بوغا بن یماق بن باشوغه بن بورم بن بالنسو بن طغرا
بن سونج بن جاربغا بن قورلمش بن قورتاد بن باجلق بن جاکس بن قرااغلن بن
سلیمانشاه بن قزلجو بن ارلوغان بن بایتمور بن ارسلانشق بن کوک الپ بن اغوز
بن قراخان [illegible] که بنا بر قول بعضی از مورخین موصوف به لقب عیص بن اسحق بن ابراهیم
بن تارح خلیل الرحمن است و بر قول عثمان ملک [illegible]

وجلوس عثمان ملک بر اورنگ سلطنت در راس مائه سابعه یعنی سنه [illegible] صد و نود و نه بود

[illegible]

سبع الباه و کثیر العمل و تقوی و ما جوه الحیوان البعض کلها بالصاد المعجمه الا بحفظ الثمار فانه بالظاء المولفه فی عجائب
المخلوقات ان الورس فی صلابة الارض الشدید الوقت الذی یرفع بدیه الى الله [illegible] الفلک الاعظم ثلثه الالف فرسخ

فائده در ذکر مساحت اقالیم سبعه و بعضی از شهرهای مشهوره آنها بغیر که بعضی از محققین

بیان فرموده است اما اقلیم اول پس عرض مبداء آن حادی است که عرض

دوازده درجه و دو ثلث درجه و نهار اطولش دوازده ساعت و سه ربع ساعت

است و مساحت سطح اقلیم اول شش صد و [illegible] و هفت و دو هزار فرسخ و چهل

و چهار فرسخ و نیم فرسخ و از شهرهای مشهوره آن [illegible] و جند و صنعا و ظفار

و ظفار و زبید و عدن و شهرها [illegible] و حضرموت و سقوطره و جزیره [illegible]

و کوکو و [illegible] و بلاد حبشه و بلاد نوبه و معدن طلا است  اقلیم دویم

عرض مبداء آن جائیست که عرضش بیست درجه و نیم است و نهار اطولش سیزده

ساعت و ربعست و مساحت سطح آن یا نصد و هفتاد و دو هزار فرسخ و هفت

و شش فرسخ و ثلث فرسخ و از شهرهای مشهورش مکه معظمه و مدینه مکرمه و تیماء

شام و ینبع و جده و خیبر و بطن مر و طائف و فید و فرع و یمامه و احساء

و قطیف و بحرین و قفط و صعید و سوس اقصی و [illegible] و دیبل و مکران

و منصوره سند و سومنات و کنبایت و ماهوره و قنوج و هجر و هرموز کرمان

و معظم بلاد هند و سند و چین و عمان و نجد و افریقیه و بعضی از بربر است

و اقلیم سیم عرض مبداء آن جائیست که عرضش بیست و هفت درجه و نیم است

و نهار اطولش سیزده ساعت و سه ربعست و مساحت سطح آن چهار صد

و هشت هزار و نود و یک فرسخ و دو خمس فرسخ و سی و سه کوه و بیست و دو

نهر دارد و [illegible] شطارد و قرنک اگر مردکش کندم کوشت [illegible]

بیت و دمشق شهر مشهور و [illegible] اسکندریه و منفلوط از بلاد صعید

و رشید و دمیاط از مصر و قلزم و فاس و طرابلس و دریاچه و باهرت [illegible]

و تونس و قیروان و مهدیه و اطرابلس و قصر احمد که همه از بلاد افریقیه است

و غزه و عسقلان و قیساریه و رمله و بیت المقدس که همه از بلاد فلسطین است

و نابلس و عکا و صور و عمان و کرک و بیروت و صیدا و اذرعات و بصری

و دمشق و حمص و حماه از بلاد شام و هیت و قادسیه و حیره و کوفه و انبار

و بغداد و صرصر و مداین و بابل که معروفست [illegible] و نعمانیه و نهروان و واسط

و [illegible] و نهر سه از عراق عرب و واسط و بصره و ابله و عبادان و کوهستان

و [illegible] و شوشتر که معروفست به شوشتر و عسکر مکرم که معروفست به [illegible]

و اهواز که معروفست به [illegible] و [illegible] که معروفست به [illegible] از بلاد خوزستان

و [illegible] و [illegible] و کازرون و [illegible] و فیروز آباد و شیراز و [illegible]

و [illegible] و [illegible] که معروفست [illegible] از بلاد فارس و یزد و [illegible]

و جیرفت و [illegible] و زرند و بم و هرموز از بلاد کرمان و زرنج و سیستان و

بست از [illegible] و ملتان از سند و [illegible] از هند و [illegible] از چین و اصفهان

و [illegible] و [illegible] و غزنین و کابل و قندهار و [illegible]

زابل و حمص و مدین و طرابلس مغرب و بلاد طنجه و **اقلیم چهارم** مبداء آن
جائیست که عرضش سی و سه درجه و [illegible] دقیقه است و نهار اطولش چهارده ساعت
و ربعست و مساحت سطح آن سیصد و هفتاد و هشت هزار و سی و هشت فرسنگ و
ربعست و [illegible] کوه و بیست و دو نهر دارد و منسوبست بمشتری و رنگ اکثر
مردمش گندم گون مایل بسفیدی است و دویست و دوازده شهر مشهور دارد از
انجمله است قصر عبد الکریم و طنجه و قصر [illegible] و اشبیلیه و قرطبه و غرناطه و بلنسیه و
جزیره قبرس و طرسوس و مصیصه و تل حمدون [illegible] و طرابلس و بعلبک
و حصن الاکراد و حمص و حماه و شیزر و مرعش و حصن منصور و سروج و قنسرین و
حلب و حران و رقه که معروفست [illegible] و میافارقین و نصیبین و
جزیره ابن عمر و سنجار و موصل و [illegible] و سامرا و تکریت و
جلولا و خانقین و حلوان که معروفست [illegible] از [illegible] از روم و
ارزن الروم و ارمنیه که معروفست [illegible] و سلماس و خوی و مراغه و اردبیل و مرند
و تبریز از آذربایجان و موقان که معروفست [illegible] و اربل و شهرزور و قصر شیرین
و دینور و سیروان و قرمیسین که معروفست بکرمانشاهان و شهرزور و زنجان
و نهاوند و همدان و [illegible] و کرج [illegible] و ساوه و آبه که معروفست [illegible] و قزوین و
جرباذقان که معروفست بگلپایگان و قم و طالقان و کاشان و کرج و
لاهیجان و رودبار و رشت و [illegible] و آمل و ساری از طبرستان یعنی
مازندران و سمنان و دامغان و بسطام و استرآباد و [illegible] و جرجان
و دهستان و [illegible] قصبه سبزوار و اسفراین و [illegible] نیشابور و [illegible] که معروف
[illegible] و جاجرم [illegible]
[illegible] و سیستان
[illegible] و یونان
[illegible] و
[illegible] **و اقلیم پنجم** مبداء آن جائیست که عرضش سی و [illegible]
[illegible] و نهار اطولش [illegible] مساحت سطح آن دویست
[illegible] و سیزده
[illegible] دارد
[illegible]
[illegible]
[illegible] و زهره و [illegible]
[illegible] و اخلاط و شروان و بردعه و [illegible]
که معروفست [illegible] و فراوه [illegible] هزار اسب
[illegible] و کاشان [illegible]
**اقلیم ششم** مبداء آن جائیست که
[illegible]
عرضش چهل و [illegible] درجه و [illegible] است و نهار اطولش پانزده ساعت و ربعست
و مساحت سطح آن دویست و سی [illegible] هزار [illegible] و سی و [illegible]

[illegible]

و یازده کوه و چهل نهر دارد و عمارت مردمش اکثر سنقوند و منسوب بقمر و نود شهر مشهور دارد از انجمله است فاراب و خانبالق و کاشغر و قسطنطنیه و بلنجر و اردس و

اقلیم هفتم ابتدای آن جاییست که عرضش چهل و هفت درجه و ربعست و نهار اطولش پانزده ساعت و سه ربعست و مساحت سطح آن یکصد هزار و هشتاد و هفت هزار و هفتصد و بیست و یک فرسخ و دو ثلث فرسخ است و یازده کوه و چهل نهر دارد و رنگ غالب مردمش اشقر مایل بسفیدی است و بیست و دو شهر مشهور دارد و اهل این شهرها اکثر ترکان باشند و در صحراها بسر میبرند و آخر اقالیم جاییست که عرضش پنجاه درجه و نیم است و نهار اطولش شانزده ساعت و ربعست و ما بعد عرض شعبین را داخل اقالیم شمرده اند

من المجربات از برای حبس رعاف بعمل نمودن ادویه شیدا او نوشته هالع هلع هلوع ایضا قهوه رشته کوبیده با زرده تخم مرغ مخلوط نموده بر کله سر نگذارند و اگر مو داشته باشد بتراشند بهتر است ایضا از برای رفع صداع که از آفتاب بهم رسیده دانه عناب و خرما با قدری تخم کشنیز بخایند و هر گاه صداع از حمام بهم رسیده باشد بدرا او کنند ایضا از حضرت امیر علیه السلام از برای رفع مطلق صداع منقولست که این طلسم را بر کاغذ نوشته بر سر او حمایل نمایند

| ٩ | ١١٩٥٣ |
|---|---|
| ٩ | ١١١٢٣ |

ایضا از برای رعاف لای ته چاه را بر مغز سر گذارند ایضا از برای بواسیر که خونین و دردناک باشد زرده تخم مرغ را با کل حکمت عقیدی که خوب کوبیده باشند مخلوط نموده بر روی جراحت گذارند انشاءالله بهتر شود و در وقت سپر کردن بکنند که رفع شود ایضا برای رفع بواسیر الحرور با روغن گاو سرخ نموده بعد از آن چوب چینی بر موضع بواسیر بمالند ایضا برای رفع صداع شمسی که بطلوع آفتاب بهم رسد و تا ظهر در تزاید باشد و بعد از آن رو بنقصان باالغروب زایل شود تخم کاهو در روغن گل مانند این کرده بهم مالند تا نرمش کنند و بعد از آن آنرا مانند قهوه بور دهند و در یک کتان منقح کرده در زیر کلاه و عمامه بر مغز سر گذارند تا رفع شود ایضا از برای کشتن و بیرون آمدن بچه

کو بچه در شکم مرده باشد [illegible] و در جوف سکدار و در سوراخ خانه ... بیندازد ... بسم الله الرحمن الرحیم ... اخرجها ... [illegible]

[illegible]

| ١٣ | ٢ | ٣ | ١٦ |
|---|---|---|---|
| ٨ | ١١ | ١٠ | ٥ |
| ١٢ | ٧ | ٦ | ٩ |
| ١ | ١٤ | ١٥ | ٤ |

و بعضی مربع مذکور را بسوره فاتحه نوشته اند

| الرحیم ١٣ | الرحمن ٢ | رب العالمین ٣ | الحمد لله ١٦ |
|---|---|---|---|
| و ایاک ٨ | نعبد ١١ | ایاک ١٠ | مالک یوم الدین ٥ |
| صراط الذین ١٢ | المستقیم ٧ | اهدنا الصراط ٦ | نستعین ٩ |
| و لا الضالین ١ | علیهم ١٤ | غیر المغضوب ١٥ | انعمت علیهم ٤ |

[illegible]

[illegible]

البستمی عنه هو شیخ عبدالقادر ... صاحب الجنید کذا نسبه جنید ابو صالح الجیلی کذا فی القاموس وفیه الجیاه وقیل بن زید
عاش اربعا وتسعین سنه ... الیوم ... لو کان ... 
او کان ... واحد کفیته ... و معصب ... بینه

بعضی از عوام ... اهل سنه در کتاب خود نوشته بطریقی که در میان عوام سنیان شهرت دارد آنکه
مذهب شیعیان و رافضیان مخترع و مبتدع ملا حسن کاشی است و پادشاهان صفویه اند اشتهار و
رواج داده اند و این کلام محض جهالت یا کمال عناد و عصبیت زیرا که فضلا و محققین ایشان
تصریح بتقدم مذهب شیع در قصص و بسیاری از روات و علما را از جمله شیعیان و رافضیان گرداند
که قبل از زمان ملا حسن و صفویه بوده اند و ما در اینجا از دیگر روات مذکورین اکتفا مینمائیم با نچه فاضل
محقق شیخ شهاب الدین احمد بن علی بن حجر عسقلانی المشهور بابن حجر در کتاب تقریب ذکر نموده
از روات که قبل از زمان دو صد ... بوده اند و اکثر ایشان را نسبت بتشیع داده
بعد از ذکر نام هر یک ... و اکثر نسبت برفض داده بعد از آن ... باز اقتصار نمی
شمار شود و تنبیه حروف معجم ... علم رجال ذکر میکنیم والله الموفق

احمد بن المفضل ع ... ابان بن تغلب ع اجلح ع اسمعیل منصور السلولی ع اسعد بن ابان ع
اسمعیل بن خلیفه ع لقب الیه اسمعیل بن عبد الرحمن السدی ع رمی به اسمعیل بن موسی الفزاری ض رمی به
اصبغ بن نباته ض رمی به برید ... بن ... ثابت بن ابی صفیه الثمالی ض
ثعلبه بن یزید ع ثویر بن ابی فاخته ض رمی به جابر بن یزید الجعفی ض جعفر بن زیاد ع جعفر بن سلیمان
ع جمیع بن عمیر ع حارث بن حصیره ض رمی به حارث بن عبد الله الاعور ض رمی به حبه بن ابی ... ع
حسن بن صالح بن حی ع رمی به حسین بن حسن الاشقر ع حکیم بن ... ض رمی به حکیم بن جبیر الاسدی
ع رمی به ... بن ... ض رمی به خالد بن ... ع رمی به خالد بن مخلد ع خلف بن سالم ... ع
داود بن ابی عوف ع دینار ... ض رمی به ربیع بن ... ع رمی به زادان ع زیاد بن المنذر
ض سالم بن ابی حفصه ع سالم بن عبد الواحد ع سعاد ع سعد بن طریف ض سعید بن خثیم ع
رمی به سلیمان بن القرم ع ضرار بن صرد ع رمی به عاصم بن عمرو ابن عوف ع رمی به عائذ بن
حبیب ع رمی به عباد بن زیاد ع رمی به عباد بن یعقوب ض عبد الله بن الجهم ع عبد الله بن ... ع

زرارہ

عبد ... ع ... عبد الله ... ع عبد ... ع ... ع عبد الله ...

ال ...

عبد الله ...
رمی به عبد الله بن شریک ع عبد الله بن عبد القدوس ض رمی به عبد الله بن عمر ... ع عبد الملک
بن اعین ع عبد الملک بن مسلم بن سلام ع عبید الله بن خلیفه ابو الغریف ع رمی به عبید الله بن موسی ع عثمان بن
عمیر ابو ... قیس ع عدی بن ثابت ع رمی به عطیه بن سعد العوفی ع علی بن بذیمه ع رمی به علی بن الجعد ع
رمی به علی بن الحزور ع علی بن عاصم ع رمی به علی بن غراب ع علی بن قادم ع علی بن المنذر ع عمار بن معاویه
ع عماره بن جوین ابو هارون العبدی ع عمرو بن ثابت ... ابی المقدام ض رمی به عمرو بن جابر ع عمرو بن
حماد بن طلحه القناد ض رمی به عمران بن ظبیان ع عوف بن ابی جمیله ع رمی به غالب بن الهذیل
ض رمی به فضیل بن مرزوق ع رمی به فطر بن خلیفه ع رمی به کمیل بن زیاد ع رمی به محمد بن ...
رجا ع محمد بن السائب الکلبی ض رمی به محمد بن فضیل ... ع رمی به محمد بن موسی الفطری ع رمی به مخول بن
راشد ... ع رمی به معلی بن عبد الرحمن ض رمی به منصور بن ابی الاسود و یقال اسم ابیه حازم ع رمی به موسی بن
قیس الحضرمی ع رمی به مینا ض نوح بن قیس ع رمی به هارون بن سعد العجلی ض رمی به و یقال ... عنه
هاشم بن البرید ع رمی به هبیره بن یریم ع هشام بن سعد ع رمی به ولید بن عبد الله بن جمیع ع رمی به
یحیی بن الجزار ع رمی به یحیی بن سلمه بن کهیل ع یحیی بن عثمان بن صالح ع رمی به یحیی بن ... ع رمی به یحیی بن
سعید القطان ع یزید بن ابی زیاد الهاشمی ع یونس بن خباب ض ابو ادریس المرهبی ع ابو عبد الله
الجدلی ع رمی به ... لغز ... هر گاه ... از مسلمین و نصاری و یهود ... رفته باشند ... که در
چهار مسلمان با جوبره و هر دو نصرانی ... هر یهودی چهار جوبره داده ... اتفاق افتاده آن جمله ... جوبره بنده باشد
... جواب چهار مسلمان و ... نصرانی ... یهودی بوده اند ... دیگر
... دیگر را ... بعضی دیگر ... را ... شهرت ... المتوکل
... حروف الهجاء علی هو الآمر بالعدل والاحسان الباقر لعلوم الادیان ... القرآن
... الحاکم بین الناس ... الدلیل لمن طلب البیان الذاکر
ربه فی السر والاعلان ... الزاهد ... السائر لعورات النسوان ...
او ... الصابر یوم الضرب والطعان ... الطالب بحق الله ... الظاهر
علی اهل الکفر والطغیان العالم ... الفارق ... القوی الشدید الارکان
... الهادی الی
... الله ... صباحه و سماحه و ... عند ...

[illegible]

قال احمد بن ابي خيثمة [illegible]

نقل است از حضرت امام جعفر صادق عليه السلم كه چون خواهى [illegible]

[illegible]

[illegible] ايضا [illegible]

[illegible] ايضا [illegible]

[illegible] ايضا از براى دفع كرم [illegible]

[illegible] و اذا تولى سعى فى الارض ليفسد

فيها ويهلك الحرث والنسل والله لا يحب الفساد واذا قيل له اتق الله اخذته العزة بالاثم فحسبه جهنم ولبئس المهاد

ايضا چون اين حرز را [illegible] محفوظ ماند و چون در چهار پاره

كاغذ نويسند و در چهار جانب مزرعه [illegible] آن برسد [illegible] والدواب والهوام

والحيوانات [illegible] الارض والزرع [illegible]

[illegible] الم تر الى الذين خرجوا من ديارهم وهم الوف حذر الموت فقال لهم الله موتوا ثم احياهم [illegible]

فخرج منها خائفا يترقب سبحان الذى اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى الذى باركنا حوله [illegible]

[illegible] كم تركوا من جنات وعيون وزروع ومقام كريم ونعمة كانوا فيها فاكهين فما بكت عليهم السماء والارض

[illegible]

[illegible] ايضا اين كلمات را بنويسند و در كوزه آب [illegible] در چهار طرف

مزرعه [illegible] ان شاء الله ايضا [illegible] و در چهار گوشه

[illegible]

[illegible]

يكبار از آن آب بر زراعت [illegible]

[illegible]

[illegible] والحمد لله [illegible]

[illegible]

شاید که آنکس ... تا که مراد از صحابه مذکور صاحب لغوی یعنی کسیکه با وی همراه بود در غار در این

صحابیت اصطلاحی که کلام در آنست لازم نمی آید پس اگر کسی انکار کند صحابیت او بنا بر این

شبهات کند چگونه او را تکفیر توان کرد نعم اگر انکار صحابیت ابوبکر از آنکه کفر باشد کفر او لازم آید

لیکن از سخن غزالی معلوم شد که آن لذاته کفر نیست بلکه برای استلزام تکذیب رسول است که کفر است و چون

کسی آیه مذکوره را ... تا اعتقاد داشته که مراد ... ابوبکر ... از انکار او صحابیت

ابوبکر را ... و رسول صلی الله علیه و سلم لازم نمی آید چه دلالت آیه مذکوره بر صحبتی مذکوره

چنان دلالت قطعی صریح نیست که اگر کسی انکار کند ... تا که او منکر انکار قرآنست و ادعای تأویل

بهانه الیست که برای جحود ... اگر کسی سوال کند چه میگوید در خرق اجماع که اکثر علما بر آن رفته اند که صاحب آن

کافر است قال القاضی عیاض فی الشفاء ما من انکر الاجماع المجرد الذی لیس طریقه النقل المتواتر عن

الشارع فاکثر المتکلمین من الفقهاء والنظار فی هذا الباب قالوا بتکفیر کل من خالف الاجماع الصحیح

الجامع لشروط الاجماع المتفق علیه عموما و حجتهم قوله تعالی و من یشاقق الرسول من بعد ما تبین له الهدی

و یتبع غیر سبیل المؤمنین نوله ما تولی و نصله جهنم الایه و قوله صلی الله علیه و سلم من خالف الجماعة قید شبر

فقد خلع ربقة الاسلام جواب گوییم که اگرچه مذهب علما درین مسئله مذهب جمهور است و خرق

اجماع نزد او کفر است ... ذکر شد اما ... مذهب ... و میگوییم که اجماعی که خرق آن

کفر است ... که ... احکام ... اگر کسی انکار

آن کند که در ... انکار ... حکمت ... احکام دین ... انکار ... شرب خمر ... در ... دین ...

و اما اجماعی که ... عوام ... که ... تواتر نمیکنند

... اگر کسی ... انکار ... احکام دین ... بنا بر ...

... صحابیت ... اگر کسی صحابیت ... انکار ...

انکار کند ... احکام ... و مضمون آن تمسک ... لازم نباید ازین جرم

... که در نفس ... صحابیت ... از آن قبیل است که ... از

[illegible]

[illegible]

شيد الصدوق فى المجالس فى حديث ولادة فاطمة عليها السلم عن المفضل عن الصادق ع قال كانت فاطمة تنمو فى اليوم كما ينمو الصبى فى الشهر وتنمو فى الشهر كما ينمو الصبى فى السنة انتهى [illegible]

صورت [illegible] که بعضی از [illegible] برخی از احوال نوشته [illegible] ارباب وظائف عقل و دانش

و از ابصار [illegible] خواران [illegible] که اوراق دفاتر و [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] لم [illegible] صدره [illegible] بالتقوى بالمعتقد

والمعتقد [illegible] عن الشيخ الزاهد عبد الرحيم بن عمر بن عثمان الامام

المفتي الزاهد جمال الدين ابو محمد الباجربقي الموصلي الشافعي شيخ فقيه محقق [illegible] كثير الصلوة ملازم للجامع

والاشتغال له حلقة تحت النسر الى جانب [illegible] وكان لا يزال [illegible] مستغنيا عن الناس على طريق الفقراء [illegible]

اشتغل وافاد بالموصل ثم قدم دمشق في سنة سبع وسبعين وستمائة باولاده فخطب بجامع دمشق نيابة ودرس بالغزالية نيابة

ودام في التدريس الفقه ويحدث بجامع الاصول لابن الاثير عن [illegible] عن المولف له نظم [illegible] وقد نظم كتاب

التعجيز في مجلد [illegible] وهو والد الشيخ محمد بن الباجربقي الذي حكم المالكي بقتله لضلالته وزندقته توفي الشيخ جمال الدين في

خامس شوال سنة تسع وتسعين وستمائة وصلينا عليه عقيب الجمعة ودفن [illegible] انتهى [illegible]

[illegible] الفقيه الورع عبد الرحيم بن عمر بن عثمان الباجربقي وكان له [illegible] انتهى

[illegible]

[illegible] وعند [illegible] العرب [illegible] فرات [illegible]

[illegible] اول [illegible] كان [illegible] المصر [illegible] واضع [illegible]

[illegible] في الدين الرازي [illegible] الامام [illegible] ابو هيثم [illegible]

[illegible] ان [illegible]

[illegible] اختلفت [illegible]

[illegible]

[illegible] سفيان الثوري والمصري [illegible]

[illegible] هش داركه بود در [illegible] شد [illegible]

[illegible] مردم [illegible] قطره خون [illegible] شد [illegible]

الاسلام قال المورخ المصري [illegible] اول [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الحكيم [illegible]

[illegible]

[illegible] وذلك ان بعض ملوك [illegible]

[illegible] التي [illegible] الكتب [illegible]

[illegible] اقليدس وصنعته [illegible]

[illegible] وطلب [illegible] اقليدس [illegible]

[illegible] اقليدس [illegible] وضع [illegible]

[illegible] وذلك [illegible] اقليدس [illegible]

[illegible] اقليدس [illegible]

[illegible] خالد [illegible] فاضل [illegible]

[illegible] الملوك [illegible] وكان [illegible]

[illegible] الموقوف [illegible] [illegible]

[illegible]

ان اوجد لوقته [illegible] التام [illegible] [illegible]

[illegible] الاستوا [illegible] قال [illegible] الشيخ [illegible] [illegible]

[illegible] الدين كان [illegible] فاضلا متقنا للعلوم الادبية والرياضية [illegible] في علم النجوم [illegible]

[illegible] وكان فيها فخر الدين بن الدهان المنجم [illegible]

[illegible] وكان [illegible] في الهندسة [illegible] صناعة الهندسة [illegible]

[illegible] الملك [illegible]

[illegible] الملك الناصر صلاح الدين يوسف بن ايوب [illegible]

[illegible] واقام عنده [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] اما ان [illegible] قال [illegible]

فاني [illegible] في قدح [illegible] فامسكه بيده [illegible] فقال [illegible] حتى تشرب [illegible]

[illegible] فقال [illegible] حتى اشرب ذلك الماء [illegible]

[illegible] انه كان رجل [illegible] حاتم [illegible]

[illegible] امراة [illegible] حاتم [illegible]

[illegible] حاتم [illegible]

[illegible] حاتم [illegible] الكشف [illegible]

[illegible] باب [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] فرعون [illegible] الصورت موسی [illegible] فرعون غرق [illegible]

[illegible] موسی [illegible] برآورد [illegible] موسی [illegible]

[illegible] دشمنان دارم [illegible]

دخل قيس بن عاصم على النبي ص فقال انى وادت اثنى عشر بنتا فما اصنع فقال ص اعتق عن كل موؤدة نسمة فقال ابوبكر

كان الذي حملك على ذلك وانت اكثر العرب [illegible] العرب [illegible] فتبسم النبي ص وقال هذا سيد اهل الوبر واول

[illegible] والقيس بن عمر [illegible] في مناقب ابن [illegible] وابو بكر الشيرازي وغيره [illegible]

سفيان بن عيينة عن جعفر الصادق ع في قوله تعالى مرج البحرين يلتقيان قال علي وفاطمة بحران عميقان لا يبغي احدهما على صاحبه يخرج منهما

اللؤلؤ والمرجان الحسن والحسين عليهما السلام وان الله تعالى اعطى عشرة [illegible] النبوة [illegible] علیه السلام والجمال لسارة

روضة ابراهيم ع والحفاظ لرحمة روضة ايوب ع والحرمة لآسية زوجة فرعون والحكمة [illegible] روضة يوسف ع والعقل للقيس [illegible] روضة سليمان ع

والصبر [illegible] ام موسى ع والصفوة لمريم ام عيسى ع والرضا لخديجة روضة المصطفى ص والعلم لفاطمة روضة المرتضى ع وتا

[illegible] بنت مزاحم ومريم بنت عمران وخديجة بنت خويلد [illegible] فاطمة ع كانت [illegible] اهل الجنة

وقيل [illegible] الباقر ع انت بقر قال لا انا باقر قال انت ابن الطباخة قال ذاك حرفتها قال انت ابن السوداء

الزنجية البذية قال ان كنت صدقت غفر الله لها وان كنت كذبت غفر الله لك فاسلم النصراني

[illegible] الحكم [illegible] عليه اكثر [illegible] العلم

ان يوسف كان [illegible] العلم فقصده بعض [illegible] فقال ان [illegible]

علمك [illegible] فقال له ذلك وكان [illegible] اليه [illegible] الى ابن [illegible] من ذلك [illegible]

[illegible] قال [illegible] العلم [illegible]

فقال [illegible] العلم [illegible] فقال انا [illegible] العلم

الخبر [illegible] منه [illegible] در [illegible] گفت [illegible]

عمر [illegible] المعروف [illegible] وغسل وكفن [illegible]

فمن كان [illegible] العباس [illegible]

وسمی [illegible] ابو الحسن [illegible] المقنع [illegible] خود بود در روزگار [illegible]

آن [illegible]

[illegible]

[illegible] آورده [illegible] خود [illegible]

روى الامام [illegible] الحسين بن مسعود [illegible] في كتابه [illegible] عمر بن الخطاب رض

عن [illegible] قال رسول الله ص [illegible]

[illegible] سعد بن ابي وقاص قال [illegible] على رسول الله ص وعنده نسوة من قريش [illegible]

فلما [illegible] عمر [illegible] الحجاب فدخل عمر ورسول الله ص يضحك فقال اضحك الله سنك يا رسول الله [illegible]

فقال النبي ص [illegible]

[illegible] رسول الله ص [illegible] فقال رسول الله ص [illegible]

[illegible] رسول الله ص [illegible]

[illegible] رسول الله [illegible]

[illegible] فقال [illegible]

فدخل ابو بكر [illegible] ثم دخل علي [illegible] ثم دخل عثمان [illegible] ثم دخل عمر [illegible]

الدف [illegible] فقال رسول الله ص ان الشيطان [illegible]

[illegible] فدخل ابو بكر [illegible] ثم دخل علي [illegible] ثم دخل عثمان [illegible]

فلما [illegible] وعن عائشة قالت كان رسول الله ص جالسا [illegible]

وصوت [illegible] فقام رسول الله ص [illegible] فقال يا عائشة تعالى [illegible]

[illegible] رسول الله ص [illegible] فقال [illegible]

[illegible] عمر [illegible] الناس عنها فقال رسول الله ص [illegible]

[illegible] قالت [illegible]

[illegible]

بن شاه [illegible] سلطان حیدر بن سلطان جنید بن سلطان ابراهیم شیخ شاه بن سلطان خواجه
علی بن سلطان صدرالدین موسی بن شیخ صفی الدین ابی اسحق بن امین الدین جبرئیل بن صالح بن قطب
الدین بن صلاح الدین رشید بن محمد الحافظ بن عوض الخواص بن فیروز شاه زرین کلاه بن محمد بن شرفشاه
بن محمد بن حسن بن محمد بن ابراهیم بن جعفر بن محمد بن اسمعیل بن محمد بن احمد الاعرابی بن ابو محمد
القاسم بن حمزه بن الامام الهمام ابو ابراهیم موسی الکاظم بن الامام ابی عبدالله جعفر الصادق بن
الامام محمد الباقر بن الامام علی زین العابدین بن الامام ابی عبدالله الحسین بن امیر المؤمنین اسدالله
الغالب علی بن ابیطالب علیهم السلم   فوائد از کتاب دفع [illegible] دفع [illegible]
تحت خوابگاه را با آب بکند یا با آب کرفس [illegible] کنند [illegible]   دفع مور سوراخ مور را
به [illegible] گاو [illegible] دود سازند موران بمیرند یا بگریزند   دفع موش بر [illegible] بنویسند
در چوب [illegible] ودر سوراخ [illegible] داخل [illegible] زند [illegible] بیرون آیند باذن الله
فلما اعرضوا [illegible] جنتیهم جنتین ذواتی اکل خمط [illegible] خیرا منها [illegible] وبدل لهم
[illegible] ذلک [illegible]   ایضا [illegible]
ودر سوراخ موش بریزند موشها بمیرند و گفته اند اگر موش زنده را بسوزانند هر موشی
که دران خانه باشد خود را در آتش اندازد و از هر کس منقولست که اگر [illegible] چوب [illegible]
در سوراخ موش افکنند بعضی بعضی را بخورند   دفع ارضه [illegible] را بر موضع
ارضه [illegible] بندد دیگر ارضه بر [illegible] و اگر [illegible] [illegible] بندد و در [illegible]
[illegible] در وقتی که تر باشد دیگر آن چوب را ارضه نخورد   دفع [illegible] و ملخ
و [illegible] و کرم و [illegible] و سایر آفات از زراعت و باغ بر چهار رقعه بنویسد [illegible]
و چهار جا خاک کند در میان کشت آفتها دفع شود ان شاء الله   اول بسم الله
الرحمن الرحیم فسیکفیکهم الله وهو السمیع العلیم کاشف الکرب [illegible] نوح [illegible]
التوریة والانجیل والزبور والقرآن [illegible] الشمس والقمر [illegible] الکتاب لا ریب فیه
هدی للمتقین الذین یؤمنون بالغیب ویقیمون الصلوة ومما رزقناهم ینفقون وما انفقتم من شیء فهو
یخلفه وهو خیر الرازقین   دوم بسم الله الرحمن الرحیم [illegible] ثم [illegible] ثم
[illegible] ذرعها سبعون ذراعا فاسلکوه انه کان لا یؤمن بالله العظیم ولا یحض علی طعام المسکین
فلیس له الیوم ههنا حمیم ولا طعام الا من غسلین [illegible] الجراد والقمل [illegible] والضفادع
و کل آفة عن زرع فلان بن فلان   سیم بسم الله الرحمن الرحیم [illegible] اذکروا نعمة
ربکم واوفوا بالعهد واتقوا [illegible] الارض [illegible] الی السماء [illegible] و
[illegible] واتقوا الذی خلقکم والجبلة الاولین   چهارم بسم الله الرحمن الرحیم [illegible]
لکم ابن ادم ادم ادم ادم [illegible] الذی احیاکم ثم یمیتکم ثم [illegible] وهو الولی الحمید
ایضا بر کوزه بنویسد [illegible] آب زرع دفن کند بسم الله الرحمن الرحیم الا تعلوا
علی واتونی مسلمین الله یجمع بیننا والیه المصیر یوم یجمعکم لیوم الجمع [illegible]
[illegible] الارضیة [illegible] الاصل [illegible] الدودة [illegible] الارض [illegible] الذی اسری
بعبده لیلا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی الذی بارکنا حوله لنریه من آیاتنا انه هو السمیع البصیر
واذا تولی سعی فی الارض لیفسد فیها ویهلک الحرث والنسل والله لا یحب الفساد و
ان تبتم [illegible] علیکم وان عدتم عدنا وجعلنا جهنم للکافرین حصیرا [illegible]

بده الزرع وابتهما الذباب وابتهما الحنف و بحق لا اله الا الله الله لا اله الا هو الحی القیوم

و بحق الخالق البارئ المصور له الاسماء الحسنی یسبح له ما فی السموات و الارض و هو العزیز الحکیم

بحق کهیعص حم عسق ادفع یا خالق الاشیاء آب [illegible] علی محمد و آل محمد و بحق جبرئیل

و میکائیل و بحق اسرافیل و عزرائیل ایضا بمشک و زعفران بر کوزه نو نویسد و در

میان زرع در جایی نهند که همه زرع پیدا باشد و یک کوزه در بند گاه آب که آب

بزرع میرود بسم الله الرحمن الرحیم الله لا اله الا هو الحی القیوم لا تاخذه سنة و لا نوم الله الله

لا اله الا انت العلی العظیم [illegible] الله بدیع السموات و الارض ذو الجلال و الاکرام اللهم

انی اسألک باسمائک المکرمات المعظمات المطهرات المقدسات و اسألک بنورک الذی

هو نور علی نور و نور فوق نور و نور تحت نور و نور السموات و الارض و نور العرش العظیم

و اسألک بنور وجهک الکریم و شدة سلطانک القدیم و شدة جبروتک لک الحمد لا اله الا انت

المنان بدیع السموات و الارض یا ذا الجلال و الاکرام ادفع و ادفع کل آفة و کل بلاء عن هذا الزرع و المقام

بحولک و قوتک و قدرتک و جلالک و سلطانک [illegible] و حسبنا الله و نعم الوکیل نعم المولی و نعم

النصیر ایضا بنویسند و در زرع و باغ بگذارند بسم الله الرحمن الرحیم و انه لکتاب عزیز لا یاتیه الباطل

من بین یدیه و لا من خلفه تنزیل من حکیم حمید انه من سلیمان و انه بسم الله الرحمن الرحیم الا تعلوا علی و اتونی مسلمین

اخرجوا ایها الدیدان من [illegible] فاذا [illegible] اخرجوا اخرجوا

باذن الله الذی یخرج الحی من المیت و یخرج المیت من الحی و یحیی الارض بعد موتها و کذلک تخرجون باب

در رفع الایش جامه و غیر آن [illegible] رفع [illegible] از جامه [illegible] ترکنند و در خاک نهند

و روز دیگر بشویند [illegible] و صابون [illegible] پاک شود رفع موم از جامه جامه را بر روغن گاو بمالاید

آنگاه با آب [illegible] گرم کرده بشویند پس بصابون تا پاک شود رفع روغن از جامه و کاغذ

استخوان سوخته زایل شود و [illegible] بوره و نمک [illegible] و اگر بر روغن گاو بمالاید

[illegible] و اشنان و صابون بشویند با شیر ترش و آرد جو و گل [illegible] و اگر بر روغن کنجد بمالاید

و [illegible] بمالاید پس با آب [illegible] و صابون بشویند و اگر جامه ابریشمی بوده باشد سبوس جو در

آب بجوشانند و گوگرد دود کنند و جامه را بدو بشویند و اگر [illegible] کوفته بر آن بپاشند

و [illegible] گران بر بالای آن گذارند [illegible] و اگر بر روغن چراغ بمالاید نان گرم و آرد نخود

بر او بمالند تا روغن آن زایل گردد و آنگاه بصابون بشویند و اگر جامه ابریشمی بوده باشد [illegible] و

اشنان کوفته بشویند رفع آب انار از جامه [illegible] و اگر [illegible]

بمالاید پس [illegible] اول بشویند و بمالند پس با اشنان و صابون بشویند رفع [illegible] از جامه [illegible]

و صابون و آب گرم بشویند رفع مداد [illegible] و نمک با زهره گوسفند بشویند پس بصابون

و آب سرد [illegible] در سرکه و اشنان بجوشانند رفع [illegible] زایل شود و اگر [illegible] آن کهنه بوده

باشد سرکه گرم کرده باید شست و اگر [illegible] اصل آن کند بهتر است رفع خون از جامه

[illegible] آب باید شست و اگر خون کهنه بوده باشد [illegible] گرم کرده بشویند رفع زنگ از آینه [illegible]

[illegible] بمالند رفع زنگ از کارد [illegible] سفیده تخم مرغ [illegible]

مجموع آنچه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ۹۹

[illegible] باه الحکم لله [illegible]

کاره‌ها بوده است و نام خواند پس [illegible] و ثابت [illegible] کند [illegible] العبد الضعیف [illegible] الی الرب الجلیل [illegible] الفقر

دانت اسم الرحیمی [illegible] حکیم [illegible] ماه [illegible] نام [illegible]

بود در جاماسب نامه که بفارسی ترجمه شده چنین فرموده [illegible] چنین [illegible] فرموده که

[illegible] از روز [illegible] دلالت [illegible] کردم که [illegible] آگاه [illegible] که [illegible]

و تاریخ طوفان از وقت شاه افریدون هزار و [illegible] و پنجاه [illegible] و طالع این قران که

در وقت بیرون آمدن [illegible] ماه [illegible] هزار و [illegible] از تاریخ شاه افریدون [illegible]

قران [illegible] اندر برج سرطان بود و طالع قران دلو با قسم [illegible] درجه و چهار دقیقه و [illegible]

او زحل را [illegible] سرطان با قسم [illegible] درجه [illegible] دقیقه و زهره [illegible] آفتاب [illegible]

درجه و مریخ [illegible] عقرب [illegible] هفتده درجه [illegible] دقیقه و عطارد [illegible] درجه

و [illegible] و چهار دقیقه و ماه میزان [illegible] درجه [illegible] دقیقه [illegible] دارد [illegible]

دارد و دلالت [illegible] دارد و [illegible] دارد و دلالت [illegible] دارد و [illegible] آفتاب دارد و

دلالت [illegible] دارد [illegible] دارد و دلالت [illegible] دارد [illegible] دارد

و عطارد [illegible] خورشید دارد و [illegible]

دعوت او [illegible] قران [illegible]

[illegible] اندر آن [illegible] بیرون آید و [illegible]

مملکت [illegible] کرد و چون [illegible] قران [illegible]

تا آنجا که اشاره بظهور حضرت [illegible] بیرون آید [illegible] اقلیم سیم

از کوهی [illegible] بلند [illegible] دارد و دعوت کند [illegible] اقلیم

چهارم و پنجم [illegible] دعوت او [illegible] بیرون آمدن او و علامت پدید آید

[illegible] بظهور حضرت عیسی [illegible] فرموده [illegible]

آمدن آن مرد [illegible] آید [illegible]

آید مردی [illegible] علامت [illegible]

و دعوت [illegible] نام دارد [illegible]

[illegible] و [illegible]

نام دارد [illegible] مرده زنده کند [illegible] قران [illegible] در برج [illegible]

[illegible] دعوت [illegible]

[illegible] طالع [illegible] دلیل کند که مرد [illegible]

[illegible] بود دعوت

[illegible] بسیار [illegible]

و [illegible] ویران شود [illegible] بسیار

[illegible] آید و ملک [illegible]

تا آن وقت [illegible] بیرون آید و آفتاب [illegible] آید [illegible] ملک [illegible]

از [illegible] ملک [illegible]

آنجا که اشاره بظهور حضرت پیغمبر [illegible] صلی الله علیه و آله [illegible]

[illegible] طالع [illegible] آید [illegible]

و طالع بیرون آمدن را دلیل کند که مردی [illegible] آید [illegible]

[illegible] دعوت [illegible] دعوت کند [illegible]

[illegible] دعوت [illegible] قران [illegible]

طالع او زهره بود [illegible] دولت [illegible] وفرزندش [illegible] بود و از [illegible] بود و از آنکه

[illegible] از زهره [illegible] دولت [illegible] و [illegible] زهره [illegible]

[illegible] نیز باشد [illegible] زیاده دارد [illegible] از [illegible]

کنند و باید [illegible] از بخچه کتابی و از بخچه [illegible] و از [illegible] و از بخچه [illegible]

و از بخچه [illegible] کودکان و نهوران و از بخچه زر دست و از بخچه [illegible] بیرد و ملک [illegible]

مشهور کنند و کار تاج و کلاه و عمامه آرد و اگر هر رسمی که ایشان [illegible] در کار [illegible]

[illegible] رسم و [illegible] نتواند بردن و دست [illegible] ایشان [illegible] نیز و [illegible] کنند

و موبدان را املاک کنند و پادشاهی و رسم [illegible] باشند [illegible] ایشان کنند که

ایشان کنند [illegible] شان [illegible] دولت [illegible] بود

و [illegible] احتران [illegible] زیاده بود کار ایشان [illegible]

بود [illegible] قران [illegible] از وقت [illegible] زیرا که [illegible]

و خداوندی [illegible] دلیل [illegible] آید و [illegible]

آید [illegible] فرزندان و یرا [illegible] کنند از آن قبیل که [illegible]

و دست که [illegible] دست [illegible] که [illegible] سبب [illegible] کنند که در

خوان [illegible] و از [illegible] کنند و فرزند [illegible] کنند و [illegible]

فرزندان و یرا انقصان کنند بدان وقت [illegible] شود و کار [illegible] کنند و کار

چون [illegible] آید [illegible]

که در [illegible] از [illegible] آید و [illegible]

پادشاهی بدست کودکان و زنان افتد [illegible] یکدیگر چون ایشان [illegible] بدانکه وقت آمدن

آن [illegible] که دولت از ایشان و مانند ایشان ببرد و بیاید [illegible] اگر چه [illegible]

[illegible] آمدن بود [illegible] باشد قران [illegible]

[illegible] قران زحل [illegible] بود [illegible]

[illegible] دولت [illegible]

[illegible] مردمان [illegible]

کنند و [illegible] شوند و [illegible] کنند و [illegible]

ایشان [illegible] و [illegible] باشد و [illegible] کسی [illegible]

او [illegible] کنند قال الشیخ الطوسی

فی مصباح المتهجد بلفظه نسخة الکتاب الذی یوضع عند الجریدة مع المیت یقول قبل ان یکتب بسم الله الرحمن الرحیم اشهد

الشهود المسمون فی هذا الکتاب ان اخاهم فی الله عز وجل فلان بن فلان ویذکر اسم الرجل اشهدهم واستودعهم واقر

عندهم انه یشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له وان محمدا صلی الله علیه وآله عبده ورسوله وانه مقر بجمیع الانبیاء والرسل

علیهم السلم وان علیا ولی الله وامامه وان الائمة من ولده ائمته وان اولهم الحسن والحسین وعلی بن الحسین ومحمد بن علی وجعفر بن محمد وموسی

بن جعفر وعلی بن موسی ومحمد بن علی وعلی بن محمد والحسن بن علی والقائم الحجة علیهم السلم وان الجنة حق والنار حق والساعة اتیة

لا ریب فیها وان الله یبعث من فی القبور وان محمدا صلی الله علیه وآله عبده ورسوله جاء بالحق وان علیا ولی الله

والخلیفة من بعد رسول الله صلی الله علیه وآله ومستخلفه فی امته مؤدیا لامر ربه تبارک وتعالی وان فاطمة بنت

رسول الله وابنیها الحسن والحسین ابنا رسول الله وسبطاه وامام الهدی وقائدا الرحمة وان علیا ومحمدا و

جعفرا وموسی وعلیا ومحمدا وعلیا وحسنا والحجة علیهم السلم ائمة وقادة ودعاة الی الله جل وعلا وحجة علی عباده

ثم یقول للشهود یا فلان بن فلان ویا فلان بن فلان المسمین فی هذا الکتاب اثبتوا لی هذه الشهادة عندکم

حتی تلقونی بها عند الحوض ثم یقول الشهود یا فلان بن فلان نستودعک الله والشهادة والاقرار

والاخاء موضوعة عند رسول الله صلی الله علیه وآله ونقرأ علیک السلم ورحمة الله وبرکاته ثم تطوی الصحیفة

و تقطیع و تختم بخاتم الشهود و خاتم المیت و توضع عن یمین المیت مع کریمه و یکتب الصحیفة ذکی فود

و عود [illegible] ان شاء الله و به التوفیق تمت [illegible] از [illegible] شیخ سعدی شیرازی

[illegible] قصیده که در [illegible] مستعصم خلیفه عباسی گفته و [illegible] تقریب خواجه نصیر الدین طوسی قدس سره [illegible] زده

آنست که در بعضی از حکایات بوستان نسبت خطا در حکم بحضرت [illegible] گفته است [illegible] مشفقا [illegible]

که یا مشفقش [illegible] امیر عدو بند کشور گشای جوابش بگفت از سر علم و رای [illegible] شنیدم که [illegible]

بگفتا چنین [illegible] نرنجید از [illegible] بگفت [illegible] نگوی [illegible] بگفت [illegible]

[illegible] بسیند [illegible] که من خطا بوده ام [illegible] صواب [illegible]

و کان [illegible] فقال [illegible] و الجمیل [illegible]

فو [illegible] فقال [illegible] الا کلمة [illegible] الکلاب [illegible]

[illegible] امیر المؤمنین [illegible]

[illegible] بطعان [illegible]

[illegible]

[illegible] دل [illegible]

[illegible] خاک [illegible]

[illegible]

انما اهل فرعون مع دعواه [illegible] حسنه [illegible]

دل [illegible] اول [illegible]

چون [illegible] قال بعض

[illegible] البرق [illegible] لا یکون

تغفیلا او معلم الاطفال لا یکون [illegible] العقل [illegible] فلا تصدقه فیما ادعاه ابدا

[illegible] ارسطوطاليس [illegible] النحو والشعر [illegible]

[illegible] منها تسع سنين [illegible] القلم [illegible]

[illegible] الاكل حكمه [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] اصحاب [illegible]

[illegible] النحو والشعر [illegible] الحكم [illegible]

[illegible] الطبيعية [illegible] والقطع [illegible]

[illegible] فر افلاطن [illegible]

[illegible] والحد [illegible]

[illegible] الاسكندر [illegible]

[illegible]

[illegible] الروح [illegible]

[illegible] الحكيم [illegible]

[illegible] الحسن [illegible]

[illegible]

[illegible] التفسير [illegible]

[illegible]

[illegible] فقال له [illegible] [illegible]

[illegible] ان الامر [illegible] [illegible]

[illegible] القاسم بن [illegible] [illegible]

[illegible] المحقق [illegible] [illegible]

[illegible] الاعمة [illegible] التصنيف [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فيها الملك [illegible]

[illegible]

[illegible] وكان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] اسمعيل [illegible] السلطان [illegible]

[illegible] الفنون الادبية [illegible] علم [illegible] الطب [illegible]

[illegible] للنبي [illegible] وكان [illegible]

[illegible] الطب [illegible] الملك الناصر صلاح الدين [illegible]

[illegible] وكان [illegible]

[illegible] وكان [illegible]

[illegible]

قال الفاضل الاجل المحقق المدقق الذي نور الله [illegible] بحسبي

[illegible] الشوشتري [illegible] الهند [illegible]

[illegible] في شهر رجب [illegible] سنة [illegible] والعشرين من

شهر ذي القعدة لسنة عشر والف [illegible] سنة اربع عشرة [illegible] البلاد ايضا [illegible]

---

[illegible] في ذلك الكتاب [illegible] الاقوال في تعريف

[illegible] الاسلام

[illegible]

[illegible]

بل رجع واستمر او استمرت شبهته فالاول مقبول قطعا والثاني [illegible] عند بعض [illegible] في الحكم بفسقه
وفسقه اخرون الا ان يكون [illegible] عن درجة التي [illegible] والثاني القسم
الاول [illegible] الذي لم يكثر صحبته ولم يسمع النص الجلي اما انه علم ثبوت ذلك [illegible] من طريق [illegible]
فالاول ان [illegible] العلم فسقه والافلا كان [illegible] ولم [illegible] ان كان [illegible] الاقدام [illegible] كان [illegible]
الذي لم يعلم ثبوت نص على علم [illegible] على بعض [illegible] فان [illegible] بعض [illegible]
ان الامامية يكفرون جميع الصحابة او اكثرهم ورد [illegible] افضل المحققين نصير الدين الطوسي [illegible]
في كتاب التجريد مما رووا على كفره ومخالفوه فسقه والمحقق الثاني [illegible] انه اول [illegible]
[illegible] رسالة اللعنية منهم اكثرهم عشرين [illegible]
هاشم بن عبد مناف بن قصي القرشي رضي عم النبي [illegible]
[illegible] بعض الايات من ال عمران [illegible]
[illegible] والقاموس يدل على [illegible]
[illegible] الاعلام المشترك [illegible]
ان الاعتقاد بالكفر [illegible]
[illegible] النبي [illegible]
[illegible]
الاول [illegible] ابا طالب [illegible]
[illegible]
[illegible]
النبي [illegible]
[illegible] صدق [illegible] ولقد [illegible]

بان [illegible] في الاصل [illegible] حتى [illegible]
[illegible]
[illegible] اللعنية [illegible]
[illegible]

[illegible] الشعراء [illegible]

[illegible] افصح الشعرا امرا الکلام [illegible]

[illegible] الکل [illegible] ثانی الزمان [illegible]

[illegible] سخن [illegible] مجدات القرآن [illegible]

[illegible] در اینجا ذکر [illegible] نظر تعمیر فایده [illegible]

مشهور [illegible] عثمان [illegible] ازرو

[illegible] وشصت [illegible] بود

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الدین ابو العلا [illegible]

[illegible]

[illegible] جلال الدین [illegible]

[illegible] امین الدین [illegible]

[illegible] شیخ احمد [illegible]

[illegible] در [illegible] ششصد و شصت و هفت در [illegible]

[illegible] الاسلام شیخ احمد جامی [illegible]

[illegible] علو [illegible] در [illegible]

[illegible] در سنه [illegible] وستمائه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] حکیم [illegible]

[illegible] شاه [illegible]

[illegible] تبریز با استاد [illegible]

[illegible] افضل الدین محمد کاشی خال خواجه [illegible]

[illegible] امین الدین [illegible]

[illegible]

[illegible] سلطان [illegible]

[illegible] سلطان ابوسعید [illegible]

[illegible] سلطان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] في تاريخه ان جميع السنين [illegible]

[illegible] الاسكندر ذو القرنين [illegible]

[illegible] حتى بلغ [illegible]

[illegible]

[illegible] ثم ان [illegible] نصبت له [illegible] عليها [illegible] الناس [illegible]

[illegible] ان لم افعل هذا اجتراء الناس على ملوكهم [illegible] الامور [illegible]

[illegible] كما يا [illegible] وعدهم فيها بالعدل وحسن السيرة فيهم [illegible]

[illegible] بيلة والعقد [illegible] وكتب [illegible]

[illegible] وكذلك وعد [illegible] دارا [illegible] الكتاب [illegible]

[illegible] الترويح [illegible] وابعث بها الى [illegible]

[illegible] جنود فارس وجمع اهلها بالطاعة [illegible]

[illegible] ما فتح الله من مملكة فارس [illegible]

[illegible]

[illegible] اسمعيل [illegible]

[illegible] فقال له الخطيب [illegible]

[illegible] اصلح الله الامير [illegible]

[illegible] ارسطو [illegible] ويلقب بالحكيم الالهي [illegible]

[illegible]

[illegible] موضعه بصورة [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] بقراط وتقرر انه شارك [illegible]

[illegible] شيئا [illegible] الاشياء [illegible]

[illegible] عدة [illegible] رتبة [illegible]

[illegible] افلاطون للتعليم [illegible] وذلك [illegible] وكان [illegible] حكمة [illegible]

[illegible] اوقات [illegible] لتعظيم الحكمة [illegible] البدن [illegible]

[illegible] الذين [illegible] المشي [illegible]

[illegible] الهندسة [illegible]

[illegible]

[illegible] علم الهندسة [illegible]

[illegible] اصول الهندسة حكيم [illegible]

[illegible] الاركان [illegible] حكيم [illegible]

[illegible] عظيم النفع اصل [illegible] لم [illegible] يونان [illegible]

[illegible] وقد كانت حكماء [illegible]

[illegible] كتاب اقليدس وله [illegible] هذا النوع [illegible]

[illegible] وانه كان [illegible]

[illegible] الحجاج بن يوسف بن مطر [illegible]

[illegible] ثابت بن قرة [illegible]

[illegible]

[illegible]

يشغله في خلق العالم الجواهر [illegible]

الحكيم في المبدأ الأسطقس وأنه [illegible]

واحد [illegible] سائر الموجودات والأمهات

**أنكساغورس الحكيم** مشهور كان قبل [illegible]

[illegible] وكان يأخذ نفسه بالتقشف [illegible]

[illegible] قال إن [illegible]

[illegible] وكان [illegible]

في المبدأ الأول إنه العقل [illegible]

[illegible] إن أصل الأشياء جسم [illegible]

[illegible] الجسم الأول [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وقال إدريس [illegible]

وكان إدريس بعد [illegible]

[illegible]

[illegible] الكلام [illegible]

[illegible] اللغة [illegible] والفارسية [illegible]

[illegible]

[illegible] والكتب المنطقية أيضا **أبلق** [illegible]

[illegible] كتاب الأغراض [illegible]

**[illegible] كليستانوس** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الطعام [illegible]

[illegible]

رصد برو[illegible] [illegible]

بالمجسطي ويعرف [illegible]

[illegible] لمعارضة [illegible]

[illegible] بالاختصار والتقريب [illegible] البتاني وابي ريحان [illegible]

[illegible] المسعودي [illegible] حذو بطلميوس [illegible]

المجسطي ثلث عشرة مقالة ومائة واحد واربعين فصلا [illegible]

[illegible] ثابت بن قرة وقال بعض الشراح [illegible]

[illegible]

[illegible]

ان كان يوم العيد [illegible] وليس يوم العيد [illegible] ولكن العيد لمن امن الوعيد

[illegible] انت تقول للناس عيد [illegible] في الدهر [illegible] عيد [illegible]

وان جعلت فوق الدهر عيد    وقال ليس العيد لمن [illegible] العود    انما العيد لمن بات [illegible] العود    ليس العيد لمن لبس [illegible]

انما العيد لمن سعد بالمقدور    للعارف الشبلي    ترى الناس يوم العيد بالعيد    وقد لبست ثياب الازرق والسود

جميع الناس مسرور بعيدهم    ورحت منك النوح وتوديد    والناس في فرح والقلب في ترح    شتان بيني وبين الناس في العيد

قال الفاضل السخاوي في كتابه الضوء اللامع في ترجمة العلامة صاحب القاموس ما نصه محمد بن يعقوب بن
محمد بن ابرهيم بن عمر بن ابي بكر بن احمد بن محمود بن ادريس بن فضل الله بن الشيخ ابي اسحق ابرهيم
الكازروني المشهور بمولانا الشيخ مجد الدين الفيروزابادي الشيرازي اللغوي الشافعي ولد في ربيع الآخر سنة
تسع وعشرين وسبعمائة بكارزين ونشأ بها وحفظ القرآن وهو ابن سبع وانتقل الى شيراز وهو ابن
ثمان فأخذ الادب واللغة عن والده ثم عن القوام عبد الله بن محمود وغيرهما من علماء شيراز ودخل الى العراق
فدخل واسط وبغداد واخذ عن الشرف عبد الله بن بكتاش قاضي بغداد ومدرس النظامية بها و
عن غيره [illegible] وولي بها تدريس [illegible] وظهرت فضائله وكثر الآخذون عنه وكان ممن اخذ
عنه الصلاح الصفدي و[illegible] البهاء بن عقيل والجمال الاسنوي وابن هشام ثم دخل القاهرة واخذ عن علمائها و
جال في البلاد الشرقية والشامية ودخل الروم والهند ولقي جماعة من الفضلاء وحمل عنهم شيئا كثيرا جمعهم
مشيخة تخريج الجمال بن موسى المراكشي وفيها من مرويات الكتب الستة وسنن البيهقي ومسند احمد و
صحيح ابن حبان ومصنف ابن ابي شيبة وغير ذلك على مشايخ عديدة [illegible] ثم دخل زبيد في رمضان
سنة ست وتسعين بعد وفاة قاضي الاقضية باليمن كله الجمال الريمي شارح التنبيه فتلقاه الاشرف
اسمعيل وبالغ في اكرامه وصرف له الف دينار سوى الف [illegible] امر صاحب عدن ان يجهزه بها واستمر مقيما
[illegible] على نشر العلم وكثر الانتفاع به واسند اليه قضاء اليمن كله في ذي الحجة سنة سبع وتسعين وسبعمائة بعد الريمي
[illegible] فارتفق بالمقام في تهامة وقصده الطلبة وقرأ السلطان فمن دونه عليه واستمر بزبيد عشرين سنة
وهو يتقلب [illegible] الاشرف ثم ولده الناصر وكان الاشرف قد تزوج ابنته لمزيد جمالها ونال منه برا
ورفعة بحيث انه صنف له كتابا واهداه على اطباق فملأها له دراهم وفي اثناء هذه المدة قدم مكة مرارا و
جاور بالمدينة والطائف وعمل فيها مآثر حسنة وكان يحب الانتساب الى مكة ويكتب بخطه الملتجي الى حرم الله
ولم يدخل بلدا الا واكرمه متوليها وبالغ في تعظيمه مثل شاه منصور بن شجاع صاحب تبريز والاشرف صاحب
مصر والسلطان بايزيد الملقب يلدرم بايزيد خان بن عثمان متولي الروم وابن ادريس صاحب بغداد و
تمر

تمرلنك وغيرهم و[illegible] كتبا كثيرة حتى نقل عنه انه قال اشتريت بخمسين الف مثقال ذهبا
كتبا وكان لا يسافر الا وصحبته منها عدة احمال ويخرج اكثرها في كل منزل وينظر فيها ثم يعيدها اذا ارتحل
[illegible] ومع ذلك فكان يحتاج احيانا [illegible] لبعض كتبه وصنف الكثير منها بصائر ذوي التمييز
في لطائف الكتاب العزيز مجلدان وتنوير المقباس في تفسير ابن عباس مجلدان و[illegible]
[illegible] تفسير فاتحة الكتاب مجلد كبير والدر النظيم المرشد الى مقاصد القرآن العظيم وحاصل
كورة الخلاص في فضائل سورة الاخلاص وشرح خطبة الكشاف وشوارق الاسرار العلية في
شرح مشارق الانوار النبوية اربع مجلدات ومنح الباري بالسيح الفسيح الجاري في شرح صحيح البخاري
كمل ربع العبادات منه في عشرين مجلدا وعدة الاحكام في شرح عمدة الاحكام مجلدان وامتضاض
السهاد في افتراض الجهاد مجلد والاسعاد بالاصعاد الى درجة الاجتهاد ثلث مجلدات والنفحة
العنبرية في مولد خير البرية والصلات والبشر في الصلاة على خير البشر والوصل والمنى في فضل منى
والمغانم المطابة في معالم طابة وتهييج الغرام الى البلد الحرام واثارة الحجون لزيارة الحجون [illegible]
في ليلة واحسن اللطائف في محاسن الطائف وفصل الدرة من الخرزة في فضل السلامة على
خبزة [illegible] الطائف وروضة الناظر في ترجمة الشيخ عبد القادر والمرقاة الوفية في طبقات
الحنفية والبلغة في تراجم ائمة النحو واللغة والفضل الوفي في العدل الاشرفي ونزهة الاذهان في
تاريخ اصبهان مجلد وتعيين الغرفات للمعين على عين عرفات ومنية السول في دعوات
الرسول والتجاريح في فوائد متعلقة بأحاديث المصابيح وتسهيل طريق الوصول الى
الاحاديث الزائدة على جامع الاصول والدر الغالي في الاحاديث العوالي وسفر السعادة
والمتفق وضعا المختلف صقعا [illegible] واللامع المعلم العجاب الجامع بين المحكم والعباب وزيادات
امتلأ بها الوطاب قيل تمامه في ستين مجلدا كل مجلد منه يقرب من صحاح الجوهري كمل منه خمس مجلدات
والقاموس المحيط والقابوس الوسيط ومقصود ذوي الالباب في علم الاعراب مجلد و

تحبير الموشين فيما يقال بالسين والشين تتبع فيه اوهام المجمل لابن فارس في الف موضع والمثلث الكبير في
خمس مجلدات والروض المسلوف فيما له اسمان الى الالوف وتحفة القماعيل فيمن تسمى من الملائكة والناس باسمعيل
واسماء السراح في اسماء النكاح والجليس الانيس في اسماء الخندريس مجلد وانواء الغيث في اسماء الليث و
ترقيق الاسل في تصفيق العسل كراريس وفتح الباب في وزن بانت سعاد وشرحه في مجلد والتحف
الطرائف في النكت الشرائف وغير ذلك من مختصر ومطول وقال التقي الكرماني كان عديم النظير في زمانه نظما و
نثرا بالفارسي والعربي جاب البلاد وجمع مشائخ كثيرة واقام بدهلى مدة وعظمه سلطانها وجاور بمكة عشر
سنين وصنف بها القاموس في مجلدات في مدة والدي باختصاره في مختصره في مجلد ضخم وفيه فوائد عظيمة و
اعتراضات على الجوهري وسافر الى الهند والروم وعظمه سلاطينها واجتمع بتمرلنك فعظمه وانعم عليه بمائة
الف درهم وقال الخزرجي في تاريخ اليمن انه لم يزل في ازدياد من علو الجاه والمكانة ونفوذ الشفاعة والاوامر على
القضاة في الامصار ورام في سنة تسع وتسعين الاقامة بمكة شرفها الله تعالى فكتب الى السلطان ما مثاله ومما ينهيه الى
العلوم الشريفة ضعف العبد ورقة جلده ودقة بنيته وعلو سنه وقد آل امره الى ان صار كالمسافر الذي
تحزم وشد رحله اذ وهن العظم والراس اشتعل وتضعضع السن وتقعقع الشن فما هو الا عظام في جراب
وبنيان قد اشرف على خراب وقد ناهز العشر التي تسميها العرب دقاقة الرقاب وقد عزم على المساع الشريفة
عمره وصح بالحديث قول سيدنا رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا بلغ المرء ستين سنة فلا يجدد الشوق
الى بيت رب العالمين وزيارة سيد المرسلين وقد ثبت في الحديث النبوي ذلك والعبد له ستين
عاما تلك المسالك وقد غلب عليه الشوق حتى جل عمره عن الطوق ومن افضل منيته ان يجدد العهد بتلك المعاهد
ويفوز مرة اخرى بتلك المشاهد وسؤاله من المراحم الحسنة الصدقة عليه بتجهيزه في هذه الايام قبل اشتداد
وغلبة الاوام فان الفضل اطيب والريح ارتب والضحا كان من عادة الخلفاء خلفا وسلفا انهم
يبردون البريد لتبليغ سلامهم الى حضرة سيد المرسلين صلوات الله وسلامه عليه فاجعلني جعلني الله
فداك ذلك البريد فلا اتمنى شيئا سواه ولا اريد    شوقي الى الكعبة قد زادا    فاستحمل القلص

الوخاد

الوخاد الزادا    واستاذن الملك المنعام زيد علا    واستودع الله اصحابا واولادا    فلم يصل
كتابه الى السلطان كتب على طرته ما مثاله ان هذا شيء لا ينطق به لسانه ولا يجري به قلمي وبناني
فقد كانت اليمن عمياء فاستنارت فكيف يمكن ان تتقدم وانت تعلم ان الله قد احيا بك ما
كان ميتا من العلم فبالله عليك الا ما وهبتنا بقية هذا العمر والله يا مجد الدين يمينا بارة اني ارى فراق
الدنيا ونعيمها ولا فراقك انت اليمن واهله قال الفاسي وله شعر كثير ونثر اعلى وكان كثير
الاستحضار لمستحسنات الشعر والحكايات وله خط جيد مع السرعة وكان كثير الحفظ حتى انه قال ما كنت
انام حتى احفظ مائتي سطر وكانت له دار بمكة على الصفا عملها مدرسة للاشرف صاحب اليمن وقرر
بها مدرسين وطلبة وفعل بالمدينة كذلك وله بمنى دار وبالطائف بستان وقد سارت الركبان
بتصانيفه سيما القاموس فانه اعظم قبولا كثيرا قال الاديب المفلق نور الدين علي بن محمد العليف المكي
الشافعي لما قرا عليه القاموس    مذ مد مجد الدين في ايامه    من فيض ابحر علمه القاموسا
ذهبت صحاح الجوهري كانها    سحر المدائن حين القى موسى    ومن شعره ما انشده عنه الصلاح الصفدي
احبتنا الاماجد ان رحلتم    ولم ترعوا لنا عهدا والا    نودعكم ونودعكم قلوبا    لعل الله يجمعنا والا
وكان يرجو وفاته بمكة فما قدر ذلك بل توفي بزبيد وقد ناهز التسعين وذلك ليلة العشرين من شوال
سنة سبع عشرة وثمانمائة    في القاموس    مسدد بن مسرهد بن مسربل بن
مغربل بن مرعبل بن مطربل بن ارندل بن سرندل بن عرندل بن ماسك بن
المستورد الاسدي محدث [illegible] وفي التقريب مسدد بن مسرهد بن مسربل بن مستورد الاسدي
البصري ابو الحسن ثقة حافظ يقال انه اول من صنف المسند بالبصرة من العاشرة مات سنة ثمان وعشرين و
يقال اسمه عبد الملك بن عبد العزيز ومسدد لقب [illegible]
[illegible]
[illegible]

قال الشيخ الحافظ ابو عيسى محمد بن عيسى بن سورة الترمذي المشهور في كتابه شمائل النبي صلى الله عليه وسلم باب ما جاء في كلام رسول الله صلى الله عليه وسلم في السمر حدثنا الحسن بن صباح البزار ثنا ابو النضر ثنا ابو عقيل الثقفي عبد الله بن عقيل عن مجالد عن الشعبي عن مسروق عن عائشة رضي الله عنها قالت حدث رسول الله صلى الله عليه وسلم ذات ليلة نسائه حديثا فقالت امراة منهن كان الحديث حديث خرافة فقال اتدرون ما خرافة ان خرافة كان رجلا من عذرة اسرته الجن في الجاهلية فمكث فيهم دهرا ثم ردوه الى الانس فكان يحدث الناس بما راى فيهم من الاعاجيب فقال الناس حديث خرافة حديث ام زرع حدثنا علي بن حجر انبانا عيسى بن يونس عن هشام بن عروة عن اخيه عبد الله بن عروة عن عروة عن عائشة رضي الله عنها قالت جلست احدى عشرة امراة فتعاهدن وتعاقدن ان لا يكتمن من اخبار ازواجهن شيئا فقالت الاولى زوجي لحم جمل غث على راس جبل وعر لا سهل فيرتقى ولا سمين فينتقل قالت الثانية زوجي لا ابث خبره اني اخاف ان لا اذره ان اذكره اذكر عجره وبجره قالت الثالثة زوجي العشنق ان انطق اطلق وان اسكت اعلق قالت الرابعة زوجي كليل تهامة لا حر ولا قر ولا مخافة ولا سامة قالت الخامسة زوجي ان دخل فهد وان خرج اسد ولا يسال عما عهد قالت السادسة زوجي ان اكل لف وان شرب اشتف وان اضطجع التف ولا يولج الكف ليعلم البث قالت السابعة زوجي عياياء او غياياء طباقاء كل داء له داء شجك او فلك او جمع كلا لك قالت الثامنة زوجي المس مس ارنب والريح ريح زرنب قالت التاسعة زوجي رفيع العماد عظيم الرماد طويل النجاد قريب البيت من الناد قالت العاشرة زوجي مالك وما مالك مالك خير من ذلك له ابل كثيرات المبارك

قليلات المسارح اذا سمعن صوت المزهر ايقن انهن هوالك قالت الحادية عشرة زوجي ابو زرع وما ابو زرع اناس من حلي اذني وملا من شحم عضدي وبجحني فبجحت الي نفسي وجدني في اهل غنيمة بشق فجعلني في اهل صهيل واطيط ودائس ومنق فعنده اقول فلا اقبح وارقد فاتصبح واشرب فاتقمح ام ابي زرع فما ام ابي زرع عكومها رداح وبيتها فساح ابن ابي زرع فما ابن ابي زرع مضجعه كمسل شطبة وتشبعه ذراع الجفرة بنت ابي زرع فما بنت ابي زرع طوع ابيها وطوع امها وملء كسائها وغيظ جارتها جارية ابي زرع فما جارية ابي زرع لا تبث حديثنا تبثيثا ولا تنقث ميرتنا تنقيثا ولا تملا بيتنا تعشيشا قالت خرج ابو زرع والاوطاب تمخض فلقي امراة معها ولدان لها كالفهدين يلعبان من تحت خصرها برمانتين فطلقني ونكحها فنكحت بعده رجلا سريا ركب شريا واخذ خطيا واراح علي نعما ثريا واعطاني من كل رائحة زوجا وقال كلي ام زرع وميري اهلك فلو جمعت كل شيء اعطانيه ما بلغ اصغر انية ابي زرع قالت عائشة فقال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم كنت لك كابي زرع لام زرع

شرح در حديث مذكور اول حديث اول بي بي عايشه روايت كه گفت حديث كرد و سخن گفت اگر ديگر شبي زنان خود را پس گفت زني از ايشان كه گويا اين سخن خرافه است پس گفت پيغمبر ايا ميدانيد چه چيز است خرافه مردي كه خرافه نام داشت بود از قبيله بني عذره كه اسير كردند او را جنيان در ايام كفر پس درنگ كرد در ميان ايشان مدتي بعد از آن باز گردانيدند او را بسوي آدميان و بود خرافه كه سخن ميگفت مردمان را آنچه ديده بود در ميان جنيان از عجايب

غرائب پس گفتند [مردم] سخنی را که تعجب میکردند از ان و غریب می پنداشتند آنرا که آن سخن مثل سخن
خرافه است و منظور آنستکه مردم سخنهای باطل را سخن خرافه میگویند و حال آنکه سخنهای خرافه حق بود
و اما حدیث دویم پس مرویست از عایشه که گفت نشستند یازده زن و با یکدیگر عهد کردند
و عقد بستند که پنهان ندارند از خبرها و حالتهای شوهران خود چیزی را پس گفت زن اولین گفت
در مذمت شوهر خود که شوهر من گوشت شتر لاغر است بر سر کوه درشت صعبی نه نرم و آسان است
که بران بالا توان رفت و از او منتفع توان شد و نه فربه است که کسی او را نقل کند یعنی مهمانان
برند و زن دویم نیز در مذمت گفت که شوهر من فاش نمیکنم خبر او را زیرا که میترسم که اگر
بیان حال او کنم به اختیار عیبهای پنهان و آشکار او را خواهم گفت و رسوا خواهد شد و سیمین
نیز در مذمت گفت که شوهر من دراز است بد خلق اگر سخن او را بگویم عیبهای او را خواهم گفت
دختر باد خواهد رسید و مرا طلاق خواهد گفت و اگر خاموش شوم و گفتگو نکنم معلقه و بی بهره میمانم
مانند زن بی شوهر و چهارمین در مدح شوهر خود گفت که شوهر من مثل شب تهامه است که موضعی
در بلاد حجاز و از جمله آن مکه است که هوای آن نه گرم است و نه سرد و نه خوفی در آنجا هست و نه
کلال و ملالی و پنجمین نیز در مدح گفت که شوهر من اگر داخل خانه شود کار یوز میکند یعنی بسیار
خوابد و اگر بیرون رود کار شیر کند در تحصیل رزق و عدم خوف از کسی و نمی پرسد از آنچه در
خانه گذاشته یعنی نمیگوید که چه کردی و ششمین در مذمت گفت که شوهر من اگر چیزی میخورد
همه را در هم میپیچد و میخورد و اگر می آشامد همه را می آشامد و اگر میخوابد جامه خواب را بخود
می پیچد و راهی بکسی نمیدهد و دست بر نمی آرد که دست خود بر او نمیرساند تا بداند اندوه
و حزن مرا و هفتمین نیز در مذمت گفت که شوهر من در جماع کردن عاجز و درمانده است

یا در

یا در تاریکی و گمراهی مانده است و درمانده است در سخن گفتن و هر دردی از برای او درد است
یعنی اکثر دردها و مرضها را دارد یا میشکند سر تو را یا مجروح میکند اعضای ترا یا همه را
بتو بعمل می آرد و هشتمین در مدح گفت که شوهر من مس او و بدن او مانند مس بدن خرگوش
نرم است و بوی او خوش است مانند بوی زرنب که گیاهیست خوش بو یا زعفران است و نهمین
نیز در مدح گفت که شوهر من بلند است چوب خیمه او یعنی حسب و نسب بلندی دارد که همه کس
او را بجوبه می شناسد یا همه کس را مهمانخانه او را میداند و ضیافت او میرود و بزرگ و بسیار
است خاکستر او یعنی سخی است و دراز است بند شمشیر او یعنی بلند قامت است و نزدیک است
خانه او بمجمع مردم یعنی بسیار ضیافت میکند و دهمین نیز در مدح گفت که شوهر من نامش
مالک است و چیست مالک او بهتر است از آنکه وصف او کنند مر او راست شتران که بسیار
است خوابگاه ایشان و کمست چراگاه ایشان وقتی که میشنوند صدای مزهر یعنی عود و ساز زیرا
که از برای آمدن مهمان میزنند یقین میکنند که ایشان کشته خواهند شد از برای مهمانان و یازدهمین
نیز در مدح شوهر و مادر شوهر و پسر و دختر و خدمتکار او گفت که شوهر من نامش ابوزرع است
و چیست ابوزرع پر کرد از زیور گوشهای مرا و فربه ساخت از پیه بازوی مرا از کثرت نعمت و بسیار
و حسن خلق و شاد گردانید مرا پس شاد شد نفس من یافت مرا در میان قومی که گوسفندی چند
داشتند بمشقت و تعب پس گردانید مرا در میان اسب و شتر و کوبنده خرمن و پاک کننده آن
پس نزد او سخن میگویم و قبیح نمی شمرد سخن مرا و رد نمیکند و میخوابم پس خواب صبحگاه میکنم و
می آشامم پس سیر میدارم وقتی که سیراب میشوم مادر ابوزرع پس چیست مادر ابوزرع
تنگهای بار او بزرگست و خانه او گشاده است پسر ابوزرع پس چیست پسر ابوزرع محل خوابگاه

سل محل کشیدن چوب بر خرما است یعنی باریک میان وکم گوشت و نازک بدن و سیر میکرداند گوشت

ذراع بزغاله چهار ماهه دختر ابوزرع پس چیست دختر ابوزرع فرمان بردار پدر خود و فرمان بردار مادر خود

است و پر کننده رخت خود است یعنی فربه است یا جهار پیشی لباس است و موجب خشم و غیرت

[illegible] همسایه خود است [illegible] حسن و جمال کنیز ابوزرع پس چیست کنیز ابوزرع پراگنده نمیکند

حدیث ما را یعنی سخن خبر [illegible] نمیکند و [illegible] طعام ما را [illegible] و پر نمیکند خانه ما را از روی [illegible]

کردن [illegible] ابوزرع گفت که بیرون رفت در حالیکه مشکها [illegible] شیر زده میشد که روغن

[illegible] او [illegible] پس ملاقات کرد زنی را که با او دو پسر بود مر او را همچون دو یوز که بازی میکردند

از زیر بغل او [illegible] یعنی سینه با دو پستان [illegible] پس طلاق داد مرا

و نکاح کرد او را پس نکاح کردم بعد از طلاق دادن ابوزرع مرد بزرگی را که سوار شده بود بر اسب

رونده و فرا گرفت نیزه خطی را و اورد [illegible] بر من چهار پایان بسیار و داد مرا از هر [illegible]

شب جفتی [illegible] گفت بخور ای ام زرع و طعام ده اهل خود را پس اگر جمع

میکردم هر چیزی را که داده بود مرا [illegible] نمیرسید بخورد [illegible] ظرف ابوزرع گفت عائشه رضی الله عنها که

گفت رسول خدا صلی الله علیه وسلم که بودم من از برای تو همچو ابوزرع از برای ام زرع یعنی در الفت و

اجتماع نه در [illegible] و افتراق نظر [illegible] حضرت لفظ لام فرموده [illegible] و در بعض روایات آن است که

فرمود کنت لک کابی زرع لام زرع غیر انی لا اطلقک قیل وفی هذا الحدیث فوائد منها [illegible] حسن المعاشرة

للاهل و فضل عائشة و جواز [illegible] الحال [illegible] الشمر و الاخبار عن

الامم [illegible] وان المشبه بالشیء لا یلزم کونه مثله فی کل شیء وان کنایات الطلاق لا یقع بها الطلاق الا بالنیة

لان النبی صلعم قال لعائشة کنت لک کابی زرع ومن جملة افعال ابی زرع انه طلق امرأته ام زرع کما سبق ولم

[illegible] النبی صلعم طلاق بتشبیهه لکونه لم ینو الطلاق [illegible] لا الغیبة [illegible] جماعة [illegible]



وانما الغیبة المحرمة ان تذکر به انسانا بعینه او جماعة باعیانهم [illegible] قال [illegible] العالم [illegible]

قال الفاضل الکرمانی فی شرح البخاری والنسوة الاحدی عشرة کلهن من قریة من قری الیمن واعلم ان اسماء هذه النسوة لم تثبت

عندهم ولم یتعلق بها غرض معتد به لم یذکرها ولم یشتغل بها و [illegible] علیه ما ذکره الشیخ شهاب الدین بن حجر فی مقدمته لشرحه

للبخاری حیث قال [illegible] الزبیر [illegible] عن الدراوردی عن هشام بن عروة عن ابیه عن عائشة

منهن عمرة بنت عمرو وحیی بنت کعب و مهدد بفتح المیم وسکون الهاء وفتح المهملة الاولی بنت ابی هرومة بالراء

المضمومة وکبشة بالموحدة والمعجمة [illegible] وحیی بنت علقمة وکبشة بنت الارقم بالراء والقاف وبنت

اوس بن عبد و ام زرع [illegible] اسمهن [illegible] رواه الخطیب فی المبهمات و قال [illegible] غریب جدا و حکی ابن

درید ان اسم ام زرع عاتکة ولم یسم ابو زرع ولا ابنه ولا ابنته ولا جاریته ولا المرأة التی تزوجها ولا الولدان و

لا الرجل الذی تزوجته ام زرع بعد ابی زرع قالوا الالف قطب الحروف اذ لا یخلو منه شیء منها اما ابتداء کالقاف

والکاف [illegible] او بواسطة الابدال کالجیم والنون فان الیاء والواو مبدل من الالف [illegible] الالف للعطف [illegible]

کلا منهما [illegible] احد عشر [illegible] الحروف النورانیة هی الحروف المقطعة الواقعة فی فواتح السور یجمعها بعد حذف المکررات

اربعة عشر حرفا یجمعها صراط علی حق نمسکه قال العلامة فی شرح القانون الامراض المتوارثة والمعدیة یجمعها الشاعر فی قوله

[illegible] الامراض عدد حروفها [illegible] وحروف جرجج وجیم [illegible] التی [illegible] فالبا [illegible] المتوارثة البرص

والنون النقرس والسین السل [illegible] الالف [illegible] الصرع والجیم الجذام والمیم [illegible] والدال الدق والجیم [illegible] المعدیة

الجرب والبا [illegible] والراء الرمد والحاء الحصبة والجیم الجدری والوبا والجیم الجذام قالوا عدد انواع الحیوان [illegible]

[illegible] الالف [illegible] البر [illegible] انواع [illegible] انواع النبات قیل [illegible]

[illegible] الوجود [illegible] قال [illegible]

[illegible]

[illegible] حروف المعجم کلها [illegible] ال عمران ثم انزل علیکم [illegible]

سورة الفتح محمد رسول الله الآیة [illegible] حروف [illegible]

فی [illegible] الامام علی [illegible] حتی [illegible] اذا اخذ المصروع [illegible] لم یصرع وان علق [illegible]

[illegible] الصرع [illegible]

[illegible] علی اللبن [illegible] انتهی

روى الفاضل شيخ الاسلام زين الدين عبد الرحيم بن الحسين الاثري رحمه الله في كتابه المسمى المورد الهني في المولد السني بقصه

اخبرنا الامام ابو الفضل خليل بن عبد الرحمن القسطلاني بقراءتي عليه بمكة انا الامام ابو احمد ابرهيم بن محمد بن ابرهيم

انا ابو النعمان بشير بن حامد التبريزي انا ابو احمد عبد الوهاب بن علي بن علي الامين انا احمد بن المقرب انا المبارك

بن عبد الجبار انا محمد بن علي العشاري انا محمد بن بكر بن ابي موسى الهاشمي انا ابرهيم بن عبد الصمد الهاشمي ثنا ابو الوليد

ح واخبرنا عاليا محمد بن ابرهيم الخزرجي اجازة مشافهة عن علي بن احمد بن عبد الواحد انا عبد الرحيم بن عبد الكريم السمعاني

في كتابه انا السيد ابو محمد احمد بن محمد بن عبد الرحمن الحلاني واحمد بن عبد الجبار البلدي ومحمود بن عثمان بن النضر النسفي و

يوسف بن ابي بكر الاسفيني قالوا انا محمد بن احمد بن محمد بن ابي النصر البلدي انا سعيد بن محمد بن المحول انا هرون بن احمد

الاستراباذي انا اسحق بن احمد الخزاعي ثنا ابو الوليد محمد بن عبد الله بن احمد الازرقي حدثني عبد الله بن شبيب الربعي

ثنا عمرو بن بكر الكار حدثني احمد بن القاسم الربعي عن ابي قيس بن ثعلبة عن الكلبي عن ابي صالح عن ابن عباس رضي الله عنهما قال

لما ظفر سيف بن ذي يزن بالحبشة وذلك بعد مولد النبي صلى الله عليه وسلم بسنتين اتاه وفود العرب

اشرافها وشعراؤها للتهنئة وتمدحه وتذكر ما كان من بلائه وطلبه بثار قومه فاتاه وفد قريش من اهل مكة

فتوه صنعاء وهو في قصر له يقال له غمدان فاستاذنوا عليه فاذن لهم فاذا هو على سرير له من ذهب وحوله اهل بيته عبد المطلب

الملك متضمخ بالعنبر ينطف وبيص المسك في مفرقه وسيفه بين يديه وعن يمينه ويساره الملوك وابناء الملوك وفيهم عبد المطلب

الملوك فدنا عبد المطلب واستاذن في الكلام فقال له سيف بن ذي يزن ان كنت ممن يتكلم بين يدي الملوك فقد اذنا لك فقال له عبد المطلب ان الله عز وجل قد احلك ايها الملك محلا رفيعا صعبا منيعا

شامخا باذخا وانبتك منبتا طابت ارومته وعزت جرثومته وثبت اصله وبسق فرعه في اكرم معدن واطيب

موطن وانت ابيت اللعن راس العرب وربيعها الذي تخصب به وانت ايها الملك راس العرب الذي تنقاد له وعموده

الذي عليه العماد ومعقلها الذي يلجا اليه العباد سلفك خير سلف وانت لنا منهم خير خلف فلن يهلك ذكر من انت سلفه و

لن يهلك من انت خلفه ايها الملك نحن اهل حرم الله تعالى وسدنة بيته اشخصنا اليك الذي ابهجنا بكشفك الكرب الذي

فدحنا فنحن وفد التهنئة لا وفد المرزئة قال فايهم انت ايها المتكلم قال انا عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف قال ابن اختنا

قال نعم قال ادن فادناه ثم اقبل عليه وعلى القوم فقال مرحبا واهلا وناقة ورحلا ومستناخا سهلا وملكا ربحلا يعطي

عطاء جزلا قد سمع الملك مقالتكم وعرف قرابتكم وقبل وسيلتكم فانتم اهل الليل والنهار لكم الكرامة ما اقمتم والحباء اذا

ظعنتم قال انهضوا الى دار الضيافة والوفد فاقاموا شهرا لا يصلون اليه ولا ياذن لهم في الانصراف واجريت عليهم



الانزال ثم انتبه لهم انتباهة فارسل الى عبد المطلب فخلا مجلسه له ثم قال له يا عبد المطلب اني مفوض

اليك من سر علمي امرا لو غيرك يكون لم ابح له به ولكني وجدتك معدنه فاطلعتك طلعه فليكن عندك مطويا

حتى ياذن الله فيه فان الله بالغ فيه امره اني اجد في الكتاب المكنون والعلم المخزون الذي اخترناه لانفسنا واحتجناه

دون غيرنا خبرا جسيما وخطرا عظيما فيه شرف الحياة وفضيلة الوفاة للناس عامة ولرهطك كافة ولك

خاصة قال ايها الملك مثلك من سر وبر فما هو فداك اهل الوبر والمدر زمرا بعد زمر قال اذا ولد بتهامة

غلام به علامة كانت له الامامة ولكم به الزعامة الى يوم القيمة فقال عبد المطلب ابيت اللعن لقد ابت بخير

ما آب به وافد قوم ولولا هيبة الملك واعظامه واجلاله لسالته من بشارته اياي ما ازداد به سرورا فان راى

الملك ان يخبرني بافصاح فقد اوضح لي بعض الايضاح فقال هذا حينه الذي يولد فيه او قد ولد اسمه محمد بين كتفيه شامة

يموت ابوه وامه ويكفله جده وعمه قد ولدناه مرارا والله باعثه جهارا وجاعل له منا انصارا يعز بهم اولياءه

ويكبت بهم اعداءه ويضرب بهم الناس عن عرض ويستفتح بهم كرائم الارض يعبد الرحمن ويدحر الشيطان

ويكسر الاصنام ويخمد النيران قوله فصل وحكمه عدل يامر بالمعروف ويفعله وينهى عن المنكر ويبطله

قال فخر عبد المطلب ساجدا فقال له ارفع راسك ثلج صدرك وعلا كعبك فهل احسست من امره شيئا

قال نعم ايها الملك كان لي ابن وكنت به معجبا وعليه رفيقا فزوجته كريمة من كرائم قومه امنة بنت وهب بن

عبد مناف بن زهرة فجاءت بغلام سميته محمدا مات ابوه وامه وكفلته انا وعمه وبين كتفيه شامة وكل

ما ذكرت من علامة فقال له والبيت ذي الحجب والعلامات على النصب انك يا عبد المطلب لجده غير كذب

قال وان الذي قلت لك كما قلت فاحفظ ابنك واحذر عليه اليهود فانهم له اعداء ولن يجعل الله لهم عليه سبيلا

واطو ما ذكرت لك دون هؤلاء الرهط الذين معك فاني لست آمن ان تدخلهم النفاسة من ان تكون لهم

الرياسة فيبغون لك الغوائل وينصبون لك الحبائل وهم فاعلون او ابناؤهم ولولا ان الموت مجتاحي

قبل مبعثه لسرت بخيلي ورجلي حتى اصير بيثرب دار مملكته فاني اجد في الكتاب الناطق والعلم السابق ان بيثرب

استحكام امره واهل نصرته وموضع قبره ولولا اني اقيه الآفات واحذر عليه العاهات لاوطات اسنان العرب

كعبه ولاعليت على حداثة سنه امره الآن قال ثم امر لكل رجل منهم ... فمات سيف بن ذي

بزن قبلان بحول الحول ازکنج الکی ار حیبه رسعادت ادنی عدد کلمات

حب بحر عالم خواب مطلب شنبه محبوب صباح صلح دلبری بهار
ایمان فاده زحمت دوی سنبناه ناز ماه نزاع مردی برنج

دراز نیدنقش ارهیمی محتاج لبشکر نخود لعل همداد حکیم
بهعقل ملعون کافر بی دولت سبزی کمش نکین نان ده غزا

رصعهان امام تبریز عدسی عاق مهدی بنا می سادات یزد یزود
عمران درست بقله عاقی سبز بیام کل سرور روضه کفر

کاشان شیخ نجف سیاوه کاشان شمشیر یزید نونیر حیدر معصومه
عقرب شاه عباس بیسن اسایش مریخ نجیبا لشیهه علی ولی الله عادینه قم

عاشقی رسول حج پیر یوسف
افت رهنما ورد معقل حسن ازل

مراد هام القاموس فی ۲ سنته

شارح فصوص الحکم شرف الملة والحق والدین داود بن محمود بن محمد القیصری الرومی الساوی

[illegible]

[illegible]

و در شهور سنه سبع و ثلثین و ثمانمائه واقع و عمر ش بنود سال رسید و از آثار آن حضرت معبد و
خلوتخانه در اردبیل است بعد از آن سلطان الاقطاب خواجه علی مرشد سالک گشته
در سنه [illegible] با خلف ارشد خود شیخ ابراهیم بحج مشرف شده در مراجعت در سنه اثنتین و [illegible]
و ثمانمائه در بیت المقدس [illegible] مدفون گشت بعد از آن سلطان شیخ ابراهیم مشهور بسلطان
شیخ شاه سجاده ارشاد را مزین فرموده بر مقامات [illegible] [illegible] ثمانمائه وفات یافت
بعد از آن سلطان جنید برادر [illegible] ولایت [illegible] فرموده [illegible] صوفیان [illegible] ملوک
نموده چون [illegible] آثار سلطنت صوری [illegible] شیخ جعفر عم آنحضرت
که [illegible] بود در مقام نزاع شد [illegible] حسن [illegible] آن [illegible]
جلای وطن اختیار فرموده بصوب دیار بکر و حلب [illegible] نمودند [illegible] حسن [illegible]
شتافته چون [illegible] حسن بیگ [illegible] قائم بود [illegible]
بیگم را در سلک ازدواج آنحضرت [illegible] سلطان حیدر [illegible] متولد شده آنحضرت
بعد از آنکه [illegible] بصوب [illegible] الاقارب
کالعقارب [illegible] حسن بیگ [illegible] آنحضرت [illegible] نموده
و دست اوراد [illegible] عزم جبل نموده بعد از آن [illegible]
از آنجا با فوجی از غازیان [illegible] جرکس شروان [illegible]
نمودند و خلیل بن شیخ ابراهیم والی آنجا [illegible] شروان
[illegible] در اثنای جنگ [illegible] شهادت [illegible]
در [illegible] و ثمانمائه [illegible] آنحضرت [illegible]
و آن [illegible] در [illegible] خاندان [illegible] واقع شد بعد از آن
ابو الولایه سلطان حیدر [illegible] ابوالنصر حسن پادشاه [illegible] بیگم
از ادن

کامله با آنحضرت بهم رسانیده مهد علیا علمشاه بیگم را در عقد ازدواج آنحضرت در آورده و از آن مخدره
از آن مخدره عالیه سه پسر والا گهر در وجود آمد اول سلطان علی پادشاه دوم سید ابراهیم میرزا سوم شاه اسمعیل
[illegible] شاه اسمعیل بعد از آن [illegible] صوفیان [illegible] غزای جرکس [illegible]
[illegible] شروان [illegible] شیروان [illegible] جلیل [illegible]
یعقوب بیگ [illegible] التماس [illegible] یعقوب [illegible]
سلیمان بیگ [illegible] شیروان [illegible] اتفاق [illegible]
که [illegible] سلطان [illegible] آنحضرت آمده [illegible]
[illegible] اسلام [illegible] در سنه [illegible] شاه اسمعیل
و ولادت همایون آنحضرت اول [illegible] در سنه [illegible] رجب [illegible]
[illegible] اتفاق [illegible]
قزلباش گفتند و از اتفاق [illegible] دولت [illegible] دولت قزلباش
[illegible] تاریخ میلاد [illegible] شاه اسمعیل [illegible] آنحضرت [illegible]
سال [illegible] در گیلان [illegible] آمده [illegible]
[illegible] لاهیجان [illegible]
آنحضرت [illegible] شیروان [illegible]
رفته [illegible] طالش [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible] آنحضرت [illegible] صبی [illegible]
[illegible] اکثر [illegible]

[illegible] بن حیدر بن الحمید المؤمنی [illegible] و بعد از فتوحات [illegible] مذهب [illegible]
[illegible] سنه [illegible] مطابق عدد [illegible] انوار [illegible]
تاریخ وفات آن [illegible] از خسرو دین [illegible] خسرو دین بعد از آن شاه مؤید [illegible]
[illegible] اصفهان در صباح [illegible] سنه تسع عشر و تسعمائه
[illegible] تاریخ [illegible] عالم افروز و جلوس [illegible]
در دوشنبه نوزدهم رجب [illegible] عالم [illegible] جاری [illegible]
[illegible] تاریخ [illegible] و بعد [illegible] امیر علیه السلام [illegible]
[illegible]
[illegible] ظل الله فی الارضین
[illegible] مطابق [illegible] سکه مبارکه [illegible]
[illegible] قال [illegible] فی شرح رسالة [illegible] روی ان امیر المؤمنین علیه السلام کان
یرکب [illegible] و قال یا امیر المؤمنین اخبرنی عن عدد یخرج منه جمیع الکسور
التسعة [illegible] فقال علیه السلام [illegible] اضرب ایام سنتک [illegible] ایام
سنتک یعنی [illegible] ثلثمائة و ستین [illegible] الفان و خمسمائة و عشرون و هو المطلوب [illegible]
[illegible] انه علیه السلام [illegible]
[illegible] شد
[illegible]
قال سلونی قبل ان تفقدونی و سمع ذلک بعض علماء الیهود [illegible] علیه السلام و هو یخطب
[illegible] الیهود [illegible] امیر المؤمنین علیه السلام یهودی
فقال [illegible] یخرج منه جمیع الکسور التسعة صحاحا [illegible] الربع [illegible] الثمن [illegible] السبع
من سبعه و التسع من تسعه فقال علیه السلام [illegible] فقال اضرب ایام اسبوعک فی ایام سنتک ثم ما
حصل فی ایام سنتک [illegible] الیهودی [illegible] و حاصل الضرب خمسة و سبعون [illegible]
و ستمائة اقول لا منافاة لامکان وقوع الجمع قال [illegible] انهم اختلفوا فی عدد ایام السنة فعند اهل الشرع [illegible]
من ثلثمائة و اربعة و خمسین یوما و عند اهل الفرس ثلثمائة و خمسة و ستون یوما و عند حکماء الروم [illegible]
[illegible] ثلثمائة جزء و عند بعض [illegible] ایام السنة علی ثلثمائة و ستین لا یکون الا [illegible] بین العوام
و فی کلامه اشعار [illegible] من العوام و اعترض علیه بان [illegible] الشرع [illegible] الرؤیة
بلا خلاف و لا شک ان عدة الشهور فی کل سنة اثنی عشر و لا یکون کل شهر ثلثین [illegible] الرؤیة [illegible] عدد ایام السنة ثلثمائة
و ستین بل ینقص من ذلک ابدا بعدة الشهور الناقصة [illegible] اذا تعذرت الرؤیة [illegible] الشهور [illegible] الشرع علی التمام
[illegible] صوم شهر [illegible] و لو نذر صوم هذا الشهر [illegible] الرؤیة
و لو [illegible] الکفارة [illegible] الشهر [illegible]
علی الرؤیة و لو صام [illegible] الکفارة [illegible] ثلثین و لو آجره [illegible] هذا الشهر [illegible]
و ان [illegible] ثلثمائة و ستین یوما [illegible] علی الکفارة [illegible]
[illegible] الشرع ثلثمائة و اربعة و خمسون یوما و ثمان ساعات و ثمانیة و اربعون دقیقة
و انه لذلک [illegible] صحیح [illegible] الشهور [illegible] الکفارة [illegible]
[illegible] السنة ثلثمائة و خمسون یوما [illegible] ایام [illegible]
[illegible]
علیه السلام ایام السنة علی ثلثمائة و ستین [illegible]
حکم عدة الشهور [illegible] السنة الشرعیة [illegible]
[illegible] و ذلک [illegible] الشارع و لو فی خصوص [illegible]
[illegible] الشارع [illegible] السنة الشرعیة [illegible]
[illegible] الرؤیة [illegible] الشرع [illegible] الرؤیة [illegible]
[illegible] الرؤیة [illegible] السنة [illegible]
ثلثمائة و ستین [illegible] علی الرؤیة [illegible] الشارع علیه السلام

نظام بیانش دارکافر خواند چراغ کذب را نبود فروغ مسلمان خود شش فرزانگی نبود مکافات دردغ
جو دروغ

وانما ذکرته هو لسانه شیخ الکیلانی راتب رجب سقیم وکلام فصیح من لسان عیّ الکلام
وجید الکمام وهو فیه جمع الکمام فی لوم البیت وفیه حلیه رتب وهو کل البیت واصابعه
خمس وخمسة خمس وهو ضد الرتب وعنده رتب والضد عنده عرف وعرف وعرف وفیه
بمینه صدق وفی لسانه صدق وفی عنقه صدق ومن صفاته انه کان راشدا خوضا درعاء
رحلاء جرداء سبطاء نکلاء خرجاء عقصاء رجلاء عقصاء قبلاء قصماء شرقاء خرقاء
قصواء وحلفه حلیقة فیها کذبها عذق وکتا شیء وعذق فی والضاد فیها شجرة
الصنوبر وعلیها عذوق وتحت تلک الشجرة شراع وقروف ووتبله انتهی قال بعض
الفضلاء الشراف فی حل تلک الکلمات ای الکلام بالفتح القول وبالضم الارض الغلیظة والکمام
بالفتح [illegible]

[illegible]

وانشد في مجلس [illegible] الابيات [illegible] شيخ [illegible] فقال له مدرك [illegible]

والصبيان [illegible] وكان من اكابر علماء العرب [illegible] وكان [illegible]

في علوم الادب [illegible]

[illegible]

[illegible] الابيات [illegible] في المجلس [illegible]

[illegible] المجلس [illegible] القصيدة [illegible]

[illegible] وهي هذه القصيدة

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] شوق الله المذيب [illegible] البر التقريب [illegible]

فالواعد [illegible] [illegible] على الاجر [illegible] في تحصيل الشكر

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] لانه لم [illegible] الا [illegible] والمركز [illegible] الاعراب وقد وقع [illegible]

[illegible] قال [illegible] الاول [illegible] الاعراب [illegible] اولى [illegible]

[illegible] لانها [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] از روی [illegible] بسیار [illegible]

[illegible] آورده اند که [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فرستاده اند که [illegible]

[illegible] پادشاه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

في الحديث عجبت ممن يحتمي من الطعام مخافة المرض كيف لا يحتمي من [illegible]

مرویست از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که روزی حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام با جمعی از

[illegible]

[illegible] کند که در آن حرف الف نباشد [illegible]

[illegible]

[illegible]

مربوب لحم ونكم عن الفضل ... الحسين ... [illegible]

... [illegible] ... واستنباط وتعرفت ... [illegible]

اسماء الائمة المعصومين صلوات الله عليهم ... علي الحسن الحسين ٧ الحسان علي
١١٠ ١٤٩ ١٢٩ ١١٠

محمد جعفر موسى علي محمد علي الحسن محمد مجموع ... الف وثمانية وثمانين
٩٢ ٣٥٣ ١١٦ ١١٠ ٩٢ ١١٠ ١٤٦ ٩٢

... [illegible] ... القاسم المرتضى
١٤٢٨١

المجتبى الشهيد بكربلا زين العابدين الباقر الصادق الكاظم الرضا النقي
٤١٤ ٦٠٥ ٢٣٥ ٣٣٤ ٢٢٦ ٩٩٢ ١٠٣٢ ٥٤١

النقي العسكري القائم ... مجموع ... [illegible]
١٩١ ٣٩١ ١٨٢

ثم الاكثر ... ابو محمد ابو عبد الله ابو محمد ابو جعفر ابو عبد الله
١٥١ ٣٤٢ ١٠١ ١٥١ ١٠١ ١٥١

ابو ابراهيم ابو الحسن ابو الحسن ابو محمد ابو القاسم ... مجموعه ...
٢٣٢ ١٥٨ ٣٤٢ ١٥٨ ١٠١ ٢٤١

... الكتب ... النورية وصحف الانبيا المتقدمه

ايليا بعدار اوذبيل مقسام شفاع اذوبا ميشا مذاد قيمشا يطرو
٥٣ ١١١ ٧٥٧ ٢٢١ ٤٥١ ٧٤٨ ٣٥١ ١٤٠٦ ١٤٥١ ٢٢٥

لاقيش واقيدما ... مجموع ... [illegible]
٤٤١ ١٥٨

[illegible]

[illegible]

في مشارق الانوار للحافظ رجب البرسي كل ادم اثنا عشر حرفا بعدد حروف التوحيد والنبوة وهكذا
لا اله الا الله محمد رسول الله الصادق الامين علي باب الهدى امير المؤمنين الامام الثاني الحسن المجتبى
وارث المرسلين الامام الثالث الحسين بن علي خليفة النبيين الامام الرابع الامام السجاد علي بن الحسين
وارث النبيين الامام الخامس الامام الباقر محمد بن علي امام المؤمنين الامام السادس الامام الصادق
جعفر بن محمد خليفة النبيين الامام السابع هو موسى الكاظم الامام الثامن الامام الرضا هو علي بن موسى
الامام التاسع الامام الجواد محمد بن علي الامام العاشر الامام الهادي علي بن محمد الامام الحادي عشر الحسن العسكري
امام المسلمين الامام الثاني عشر القائم المهدي محمد بن الحسن خليفة النبيين خاتم الوصيين صاحب العترة الزاهرة الطيبين
آل المبايعين بنو عبد المطلب سادات الدنيا محبتهم من تقرب [illegible] وبغضهم كافر في النار [illegible] ابدا
اللهم صل عليهم بافضل صلواتك يا رب العالمين

ثابت بن قرة بن مروان الحراني كان حكيما [illegible]
[illegible] وكان في دولة المعتضد وكان المعتضد [illegible]
[illegible] ثابت فانشرح [illegible] على يد ثابت [illegible]
[illegible] فان العلم بعد [illegible] وله مصنفات كثيرة في الحكمة [illegible]
[illegible] معالجات غريبة وحكايات عجيبة وكان [illegible]
ثم انه سأله ان يصلح له [illegible] الموفق [illegible]
[illegible]
[illegible] سنة [illegible]
[illegible]
[illegible] ثم تقدم [illegible]
[illegible]
[illegible] غوامض العلوم [illegible]
[illegible]
[illegible] الحكيم [illegible]
[illegible] قال ان المبدع الاول [illegible]
السماء والارض وما بينهما وهو علة كل مبدع [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] الحكماء الخلق كان جوهر [illegible] [illegible] السموات [illegible]

مثل الدخان فخلق منه السموات [illegible] ما نزيد [illegible]

وكان [illegible] على الماء ثم مسطيوس الحكيم كان [illegible]

[illegible] الشام [illegible] ارسطو [illegible]

[illegible] المعروف [illegible] نامسطيوس [illegible] جالينوس [illegible]

قال ان [illegible] المبادي ثلثة الهيولى والصورة والعدم وفرق بين العدم المطلق والعدم [illegible]

[illegible] عدم السفينة [illegible] كعدم السفينة [illegible]

[illegible] العناصر الاربعة [illegible] الحكماء [illegible]

[illegible] ارسطو [illegible] واحد من [illegible]

[illegible] شروح لكتب ارسطو جالينوس فاضل الاطباء [illegible] الكبار [illegible]

[illegible] ستين سنة ومن مولد [illegible]

[illegible] ذكرت فيه الاقوال [illegible]

[illegible] هذه [illegible]

ان بين صعود المسيح الى السماء [illegible]

[illegible] عشرين [illegible]

[illegible] المسيح [illegible]

[illegible] جالينوس [illegible]

[illegible] عيسى [illegible]

[illegible]

[illegible] المسافة [illegible] جالينوس [illegible]

على موضع واحد قرابة في القوم كان ملك نزل من السماء وقال [illegible] ان الملك [illegible]

[illegible] جالينوس [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] العلقطار [illegible]

[illegible] لا [illegible]

[illegible] طريقة ومات [illegible]

[illegible] ان [illegible]

[illegible] الدين [illegible]

[illegible] المطبوعة [illegible]

[illegible] يكون الفاعل [illegible]

[illegible] اول [illegible] ابن [illegible] وله اصحاب [illegible]

[illegible] الاسكندرانيين [illegible]

[illegible]

[illegible] للملوك والرؤساء [illegible]

[illegible] الاسكندرانيين [illegible] جالينوس [illegible]

[illegible] المسيح [illegible]

[illegible] الفضل [illegible]

[illegible] سنة [illegible]

[illegible]

[illegible] العلماء [illegible] الرجل [illegible]

[illegible] الیه فاجوم القول بالجنده [illegible]

[illegible] ومات [illegible] سنه [illegible]

[illegible] السرطان والمیزان والحمل فان ذلک یدل علی [illegible]

[illegible] واذا کان فی الثور والاسد والدلو والعقرب فانه [illegible] الثور والدلو [illegible]

والسنبله والقوس والحوت فانه یدل علی الارض [illegible] واذا کان فی [illegible]

ابو القاسم [illegible] اصله من نهاوند [illegible] مولده فی بغداد وابوه کان [illegible]

[illegible] المومنین انه ابی [illegible]

[illegible] هذا العلم [illegible] بین [illegible]

[illegible] ابا علی الدقاق [illegible] کان [illegible] کل یوم [illegible]

[illegible] قال ابوبکر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

---

[illegible]

[illegible] راضی [illegible]

[illegible] الخلیفه [illegible]

[illegible]

[illegible] المنصور [illegible] ووصل الی قرب [illegible]

[illegible] المقدار [illegible] ان [illegible]

[illegible] المیزان [illegible] والربیع [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] المعروف [illegible]

[illegible] وله كتاب [illegible] بالاصطرلاب [illegible] كتاب [illegible]

حسن بن [illegible]

[illegible] الفضل [illegible]

[illegible] الطبيعة و اصول احكام النجوم [illegible]

[illegible] ومقادير [illegible]

[illegible] علم احكام النجوم [illegible]

[illegible] اربع وثلثين [illegible]

[illegible] والعلوم الحكمية عارف باصول [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الكتب [illegible] ثم اشتغلت [illegible] الاشكال [illegible]

[illegible]

[illegible] الكتاب [illegible]

[illegible] الكتب [illegible] والشروح [illegible]

[illegible] في علم [illegible] وقرأت الكتب [illegible]

[illegible]

[illegible] المقتبسة [illegible]

[illegible]

والقاسم وقيل ان [illegible] في الاجابة عنه [illegible] فلما [illegible] الذي [illegible] كتب ابي [illegible]

هذا الحديث [illegible] الشيخ [illegible] تصنيفات الشيخ كتاب الانصاف عشرون مجلدا [illegible]

فيه بين المشرقيين والمغربيين والشيخ [illegible] في نهب السلطان مسعود [illegible]

مجالس بين العميد ابي سهل الحمدوني صاحب [illegible] السلطان محمود بن علاء الدولة ثم [illegible] مسعود بن محمود

[illegible] علاء الدولة فبعث الشيخ [illegible] السلطان وقال ان [illegible] علاء الدولة [illegible]

[illegible] السلطان مسعود [illegible] علاء الدولة [illegible] فبعث السلطان [illegible] وقال [illegible]

العسكر [illegible] علاء الدولة للشيخ [illegible] فقال الشيخ [illegible] علاء الدولة [illegible]

مطلعها [illegible] على الازدواج لا على الاخرة [illegible] السلطان [illegible] على علاء الدولة [illegible] ابو

سهل الحمدوني [illegible] الشيخ [illegible] كتاب الانصاف [illegible]

في كتاب الانصاف [illegible]

[illegible]

[illegible] وكان الشيخ قوي [illegible]

وكان [illegible] علاء الدولة [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

لا

[illegible] مجلس علاء الدولة [illegible]

[illegible]

[illegible] همدان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] همدان [illegible]

[illegible]

[illegible] ابو [illegible] الشفاء [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] بالعقل والقياس البرهاني [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الدنيا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] حيث قال هبطت اليك من المحل الارفع ورقاء ذات تعزز وتمنع [illegible]

[illegible] وفي بعض النسخ زيادة [illegible] عن [illegible] ذات [illegible]

في مجربات [illegible] وله [illegible] سورة التوحيد [illegible] ملا لطف الله

شب [illegible] آب گردم [illegible] گردد [illegible]

[illegible] گردد ورز [illegible] سنگ باتاب چون [illegible] گردد [illegible]

[illegible] گردد [illegible]

[illegible] واما الصفا [illegible]

هم هیچ [illegible] گفت [illegible] في شرح الحديدي على النهج [illegible]

ابي القاسم المعروف المشهور انه كان شيعيا رافضيا ثم ذكر [illegible]

القادر بالله العباسي قال [illegible]

[illegible]

[illegible] شهاب الدين المقتول [illegible] الاشراق [illegible]

الفطرة فصيح العبارة قليل الاهتمام بالدنيا [illegible] الحسين بن فضل [illegible]

المشهور [illegible] الذي جمع بين الشريعة والحكمة في تصانيفه وله تصانيف كثيرة منها [illegible]

المعروف الاكبر الحسين بن منصور الفارسي حلاج الاسرار [illegible]

[illegible]

[illegible] رجع الى بغداد [illegible]

[illegible]

[illegible] الى الاسلام ثم [illegible] بغداد [illegible]

[illegible] جماعة من علماء [illegible]

[illegible]

[illegible] فقتل [illegible]

[illegible] كتب [illegible]

[illegible] ومن [illegible]

[illegible] الوحدة [illegible] والوحدة [illegible]

[illegible] الوحدة موجود [illegible] ونقل [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] مستور [illegible]

[illegible]

[illegible]

سنة قال القشيري سمعت [illegible]

[illegible] ابو [illegible]

و قيل له [illegible]

[illegible] فقال [illegible]

[illegible]

[illegible]

واقسام ... وحل كتب حكمية ... قال القفطي وكان له تقدم في علم النجوم ...

[illegible]

... الكتب المعروفة ... [illegible]

[illegible]

كتاب ... سنة ... [illegible]

[illegible]

... الشمس والقمر والكواكب ... الارض ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

... بتنميق كتاب المغني في الادوية المفردة ... [illegible]

الالمعه

الالمعه عبد الله بن سهل بن نوبخت منجما ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

انوشروان الملك العادل [illegible] المقفع [illegible] بالسريانية [illegible] السلطان [illegible]

[illegible] الكتب [illegible] الاسكندرية [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الالف [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الحكماء وكان [illegible]

[illegible] اعتراضات ابي البركات [illegible]

[illegible] فقال الملك [illegible]

[illegible] فقال الملك [illegible]

[illegible] الادراك [illegible]

فان [illegible] عليها [illegible]

[illegible]

التوحيد

[illegible]

... الحسن البصري المشهورة [illegible] عن النبي [illegible] ابان بن ابي عياش قال [illegible] الحسن البصري [illegible] فقال [illegible]

[illegible] الفضل والعلم والحكمة والفقه والراي والصحبة والبذل والنجدة والزهد والقضاء والقرابة ان عليا كان [illegible]

[illegible] وصلى الله عليه فقلت يا ابا سعيد [illegible] صلى الله عليه [illegible] عبد المطلب [illegible]

[illegible] حمزة وجعفر فقال نعم فقلت [illegible] فاطمة وابنيها فقال نعم [illegible]

[illegible] رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم [illegible] علي [illegible]

[illegible] رسول الله [illegible]

[illegible] فقلت يا ابا سعيد [illegible]

[illegible] الجبابرة لولا ذلك [illegible]

[illegible] علي [illegible]

[illegible]

[illegible] رسول الله [illegible]

[illegible] عليهم السلام [illegible]

[illegible] عليهم السلام [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حكاية [illegible] الديلمي في ارشاد القلوب بحذف الاسناد مرفوعاً الى ابي جعفر قال ولما ولى ابو بكر الصدقات

نوى المدينة وضياعها فدرك رجلاً من ثقيف يقال له الاشجع بن مزاحم الثقفي وكان شجاعاً وكان له اخ قتله علي بن

ابي طالب في وقعة هوازن وثقيف فلما خرج الرجل الى المدينة جعل اول [illegible] ضياع اهل البيت تعرف

بالقضيبان [illegible] فاحتوى عليها [illegible] كانت لعلي فتوكل بها وتغطرس على اهلها وكان الرجل

[illegible] فقال [illegible] اهل القرية امير المؤمنين [illegible] يعلمونه ما فعل الرجل فدعا علي ببغلته الشهباء

[illegible] وكان [illegible] ابن عم السيف [illegible] وتقلد [illegible] ذا

[illegible] وصحبه الحسين وعمار بن ياسر والفضل بن العباس وعبد الله بن جعفر وعبد الله بن العباس [illegible]

[illegible] الفرية [illegible] مسجد [illegible] ثم وجه امير المؤمنين الحسين [illegible] له المصير اليه [illegible]

[illegible] فقال [illegible] امير المؤمنين [illegible] امير المؤمنين علي بن ابي طالب فقال امير المؤمنين ابو بكر

خليفة بالمدينة فقال [illegible] ابي طالب فقال [illegible] وهو [illegible]

[illegible] فقال [illegible] فقال اجل الان والله

لم [illegible] وعنده [illegible] الحميري الى

امير المؤمنين [illegible] فقال يا ابا اليقظان [illegible] الطف [illegible] القول

[illegible] الوصيين [illegible] الوصيا [illegible] مثل [illegible]

فصار اليه عمار [illegible] امير المؤمنين [illegible] على الاول

[illegible] الله [illegible] عمار او [illegible] الكلام وكان عمار شديد الغضب فوضع

حمائل السيف في عنقه [illegible] السيف فقيل لامير المؤمنين الحق عماراً [illegible] فخرج

امير المؤمنين [illegible] فقال [illegible] وكان مع الرجل [illegible] فارساً [illegible]

[illegible] ابن ابي طالب [illegible] عنده دون [illegible] فكف القوم [illegible]

امير المؤمنين [illegible] الى امير المؤمنين [illegible] فقال امير المؤمنين [illegible] فلا تخلوا

[illegible] لا تقوم [illegible] فقال له امير المؤمنين [illegible] ما استحللت ما اخذت

من اموال اهل البيت [illegible] فقال [illegible] الروايات فيما استحللت [illegible] في كل حق و باطل

وان [illegible] فقال [illegible] وما اعرف [illegible]

[illegible] الا قتل اخيك يوم هوازن [illegible] فقال

الا [illegible] الله [illegible] حتى [illegible]

والعاطب [illegible] عليهم [illegible] في عنقه و

[illegible] عن [illegible] فقتل [illegible] ذا الفقار [illegible] القوم الى

[illegible] الامام [illegible] ذي الفقار [illegible] فقال امير المؤمنين [illegible]

انصرفوا [illegible] فانصرفوا

[illegible] القوم [illegible]

الله ورسوله واولي الامر منكم [illegible] ابي طالب [illegible]

[illegible]

[illegible] والسلاح [illegible] الذي لا دواء له [illegible]

لا [illegible] فقال [illegible] القوم [illegible] فقال [illegible]

من الاعراب [illegible] فقال ان [illegible] هذا [illegible]

عن [illegible] الذي [illegible]

[illegible] ابي طالب فقال [illegible] من قوم

عن امامكم خيراً اذا ذكرتم [illegible] ابن ابي طالب [illegible] اكذا [illegible]

الى [illegible] فقال [illegible] الوليد [illegible] ابو بكر فقال يا ابا سليمان انت اليوم سيف من سيوف الله

[illegible] علي بن ابي طالب [illegible] الامة [illegible] الصبح [illegible] وقد

قتل من شيعتنا لبنا و كيف منعنا فصر الينا كشيف من قومك و سله ان يدخل الحصره فقد عفونا عنه فان نابذك

الحرب فجئنا به اسيرا فخرج خالد بن الوليد في خمسمائه فارس من ابطال قومه قد اتخنوا اسلاحا حتى قدموا على امير المومنين

قال فنظر الفضل بن العباس الى غبره الخيل فقال يا امير المومنين قد وجه اليك ابن ابي قحافه بقسطل يدفون الارض

بحوافر الخيل [illegible] فقال يا ابن العباس هون عليك فلو كانوا صناديد قريش وقبائل حنين وفرسان هوازن لما [illegible]

الا [illegible] ثم قام امير المومنين فشد لجام الدابه ثم [illegible] فقال يا خالد [illegible] الخيل

فقال يا ابا سليمان ما الذي عدل بك [illegible] الى [illegible] فقال يا ابا الحسن [illegible]

غير [illegible] وعالم غير معلم [illegible] النبوه التي قد ظهرت فيك اذ كنت [illegible]

[illegible] لا يكون [illegible] ملك ولا [illegible] بعد الهجره [illegible]

ما [illegible] فصل [illegible] ولا التفرق بين [illegible] النار بعد [illegible]

[illegible] فقال امير المومنين [illegible] يا خالد [illegible] ابن ابي قحافه [illegible]

التي [illegible] فقد [illegible] قال [illegible] الى ان [illegible]

وان اقمت على ما انت عليه [illegible] عليك [illegible] يا ابن العباس [illegible] وانت [illegible]

[illegible] ابن [illegible] الاسلام [illegible] مالك [illegible] بن نويره حيث قتلته [illegible] امراته يا خالد [illegible]

[illegible] الكفر [illegible] والله لئن [illegible] سيفي هذا عليك [illegible]

[illegible] الذباب [illegible]

[illegible] فامثلك [illegible] اسيرا [illegible] ذلك [illegible] هذا [illegible]

[illegible] امير المومنين [illegible]

[illegible] وسل امير المومنين على خالد ذا الفقار [illegible] عليه [illegible] خالد [illegible]

[illegible] نظر الى الموت [illegible] وقال يا ابا الحسن [illegible] امير المومنين [illegible] ذو الفقار [illegible]

[illegible] امير المومنين [illegible]

[illegible] قال ما لكم [illegible] والله لو كان [illegible]

[illegible] على [illegible] قال [illegible]

[illegible] الصباح وكان [illegible] فقال والله [illegible]

كبيرا وصغيرا [illegible] فقال [illegible]

[illegible]

[illegible] امير المومنين [illegible] خالد [illegible]

امير المومنين [illegible] يا خالد [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] يا خالد [illegible]

وانت [illegible] الموت [illegible]

[illegible] يا خالد [illegible]

الموت [illegible]

[illegible]

[illegible] الاموال [illegible] واقل اليوم [illegible] وانت قد [illegible] الدنيا

[illegible] امير المومنين [illegible]

بالاخره ولو اجتمعت [illegible]

[illegible] القوم [illegible]

[illegible] فقال [illegible] يا ابا الحسن [illegible]

الامر لک مکرما اذ اکان القوم رضوا بالکف فی منک فقال له امیر المومنین لا جزاهم الله عن انفسهم ولا عن المسلمین خیرا

قال [illegible] ابا بکر [illegible]

امیر المومنین [illegible] النبی [illegible]

[illegible] فقال یا ابا الفضل [illegible]

[illegible]

[illegible]

مع تلطفي لاكباد عليه فقال لولا انه ارغم انفه بالتراب ووضع جبهته في حضيض الارض لقتل ولكنه احمل نفسه
واشتغل بالعبادة والصلوة والنظر في القران وخرج عن ذلك النثر الاول وذلك الشعار ولبس التيقظ و
صار كالغائب يتوب ويصير سائحا في الارض او راهبا في الجبال فلما اطاع القوم الذين ولوا الامر وصار
اذل لهم من الحذاء تركوه وسكتوا عنه لم يكن العرب ليتقدم عليه الا بمواطاة من متولي الامر وباطن في السر منه
فلما لم يكن لولاة الامر باعث وداع الى قتله وقع الامساك عنه ولولا ذلك لقتل ثم الاجل بعد معقل حصين
فقلت له احق ما يقال في حديث خالد فقال ان قوما من العلويه يذكرون ذلك وقد روي ان رجلا جاء الى
زفر بن الهذيل صاحب ابي حنيفه فسأله عما يقول ابو حنيفه في جواز الخروج من الصلوة بامر غير التسليم نحو الكلام
والفعل الكثير او الحدث فقال انه جائز قد قال ابو بكر في تشهده ما قال فقال الرجل وما الذي قاله ابو بكر
قال لا عليك فاعاد عليه السوال ثانيه وثالثه فقال اخرجوه اخرجوه قد كنت احدث انه من اصحاب ابي الخطاب
قلت له فما الذي تقوله انت قال انا استبعد ذلك وان روته الاماميه [illegible] قال ابو هلال في كتاب
الاوائل اول من قال احسنت صدقت علي بن ابي طالب لما دعا عمرو بن عبدود الى البراز يوم الخندق ولم يجبه احد قام علي ع
فقال يا رسول الله صلعم انا له فقال انه عمرو بن عبدود فقال انا علي بن ابي طالب فخرج اليه فقتله واخذ الناس منه اول من اخذ
مال الناس بالظلم وسماه خراجه الضحاك اول من خصي الغلمان همای بنت بهمن بن اسفنديار اول من سمي عبد الملك في الاسلام
عبد الملك بن مروان اول من سمى احمد ابو الخليل النحوي احمد ولم يكن في زمن رسول الله صلعم من الصحابه من اسمه احمد او بكر الا ابو بكر بن ابي قحافه
اول من غزل حوا غزلت صوف ضان فنسج ادم جبه لنفسه ودرعا وخمارا لحوا عليهما السلم اول من اظهر الدرياق للدغ الحيه و
العقرب افريدون الملك اول من دل ابليس حيث قال لادم هل ادلك على شجرة الخلد اول ذنب ظهر في السماء والارض
التكبر اول من تكبر ابليس وهو اول من عمل بالقياس حيث قال خلقتني من نار وخلقته من طين اول من وضع البقول في الخوان كيخسرو
بن سياوش اول من عمل القصعه لشرب الماء واللبن قينان بن انوش بن شيث اول من عمل الطنبور قوم لوط اول من عمل
بالمساحات المقدر المعروف بگردخوان لرفع النقارات في الدرجه بين الاكليل اد الدائره لاراس اهلها همای بنت بهمن
بن اسفنديار [illegible] اول من اتخذ [illegible] في البارگاه وجلسة للمغنين فيها وطبقت فيها اول من عصر العنب وشرب الخمر قوتابل بن
قابيل بن ادم اول من عمل [illegible] وقطع الاثواب به متوشلخ بن ادريس وكان في زمن ادريس المقراض من الكلبتين اول
من اتخذ الفرش هوشنگ وفي عهد افريدون عملوا الحصر والبوريا اول من امر باتخاذ الحصا والرمل في المساجد ورشها
البواري الحجاج بن يوسف الثقفي اول من امر بصنعة السيف جمشيد اول من عمل الرمح گشتاسب الملك اول من امر بنسج
الاثواب من القطن واظهر الكتان والابريسم جمشيد وكان قبله من الصوف اول من لبس اللبود كيومرث
والسنجاب هوشنگ اول من لبس جلود السباع كيومرث اول من وضع القلنسوه ورتب النعل انوش بن ادريس
اول من امر بنسج الاثواب المعروفه بزربفت بهمن بن اسفنديار اول من امر بصنع الالوان جمشيد اول من لعب بالكره و
الصولجان طهمورث اول من ابتدا بالتواريخ [illegible] من عمرو ملوك شام وحيره اول من عمل السور [illegible] پوران
دخت بنت ابرويز

قال الامام الرازي في التفسير الكبير عند تفسير البسملة [illegible] ان [illegible] البسملة فقد ثبت بالتواتر [illegible]

[illegible] ابن ابي طالب [illegible] الدليل [illegible] عليه السلام [illegible] قال ان [illegible] المتصل

[illegible] ذكر بسم الله الرحمن الرحيم [illegible] الثلاثة ولم [illegible] علي ان [illegible] بسم

الله الرحمن الرحيم وسياق الكلام [illegible] قال [illegible] الامام [illegible] [illegible]

[illegible] في رسالة [illegible] فان الاحاديث الموضوعة [illegible]

[illegible] لم يثبت فيه شيء [illegible] في الصحيح وهو ان النبي صلى الله عليه وسلم دخل مكة يوم الفتح [illegible]

[illegible] قال [illegible] والترجيع [illegible] باب [illegible] فيه احاديث لا تصح [illegible] الاعادة [illegible]

[illegible] ولكل حديث منها [illegible] الحديث [illegible] واحد [illegible]

[illegible] عاشوراء ورد [illegible] الاحاديث [illegible] وفضل [illegible]

[illegible] موضوع [illegible] قال [illegible] الحديث [illegible] الا [illegible] عنه [illegible]

الله عنه باب فضائل الصديق واشهر المشهورات فيه ان الله يتجلى للناس عامة [illegible] موضوع [illegible]

[illegible] بكر [illegible] وحديث [illegible] الجنة [illegible] ابو بكر [illegible]

[illegible] الارواح [illegible] ابي بكر [illegible] باب [illegible] العقل [illegible] باب الاجماع [illegible]

[illegible] فيه شيء [illegible] باب فضل [illegible] ليس فيه شيء صحيح [illegible] موضوع

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

عن [illegible] الرقاق [illegible] اول [illegible] الآس [illegible] على الزيق [illegible] الذهب [illegible]
[illegible] التوتياء [illegible] بالنوشادر [illegible] بالماء و تنجيره بالكبريت لطيفه
[illegible] مولانا محمد محسن کاشی [illegible]
[illegible] منیر از جناب [illegible] محمد [illegible] لفظی نیست
[illegible] قوله تعالى وان من شیء الا یسبح بحمده ولكن لا تفقهون تسبیحهم والفاظ
[illegible] که [illegible] لفظی که [illegible]
کنند [illegible] حقیقت [illegible] الفاظ [illegible]
که جمله [illegible] صفات [illegible]
خواهد یافت حکایت گویند شخصی محمد نام بود و پسری داشت احمد نام [illegible] الفاظ [illegible] تو [illegible]
[illegible] فهم و عقل آن [illegible] مضمون [illegible]
[illegible] آن مرد [illegible] خود گفتی [illegible] تو [illegible] الناس [illegible]
فرزند [illegible] عمل های [illegible] متکلم وحده [illegible]
[illegible] اصول [illegible]
یعنی [illegible] برای تو [illegible] مانند [illegible] گوش [illegible]
این [illegible] عاقل [illegible] مشغول [illegible]
[illegible] ساخته [illegible]
[illegible] منزل [illegible] وطن [illegible]
[illegible] در [illegible] چشمه [illegible]
[illegible] گوید [illegible]
[illegible] جان [illegible]
[illegible] جان [illegible]
[illegible] شکر [illegible] اصول [illegible]
[illegible]
[illegible]
اصول [illegible] فروع [illegible]
[illegible]
[illegible] در کلام [illegible] و اصول [illegible] توحید دوم
عدل سیوم نبوت چهارم امامت پنجم معاد و فروع دین [illegible] و اصول [illegible] فروع
[illegible] اصول [illegible]
[illegible] حرام
و مکروه و مباح [illegible] واجبات [illegible]
[illegible] مکروهات [illegible]
و بعضی گفته اند که فروع دین [illegible] نماز و روزه [illegible] حج و جهاد [illegible]
[illegible] نقصان [illegible]
[illegible]
[illegible]
الله و [illegible] فرزند [illegible] هفتاد [illegible]
[illegible] هفتاد [illegible]
[illegible] هفتاد [illegible]
الجحیم [illegible] فرزند [illegible] وصیت [illegible]
روز [illegible] خدا [illegible]
و زنجیر هفتاد ذرع [illegible]
در وادی [illegible] زنجیر [illegible] عذاب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] هیچ [illegible]
[illegible] حضرت رسول [illegible] می لرزد و [illegible] میشود

ما برین کتاب [illegible] حالت [illegible] جهان [illegible]

بوده [illegible] نصیحت [illegible] بود [illegible]

فرصت غنیمت شمارد [illegible] از خواب غفلت بیدار [illegible]

آنست [illegible] یعنی [illegible] طاعت و عبادت [illegible]

که [illegible] ای فرزند [illegible]

و بعد از آن [illegible] که آن نفس اماره است [illegible]

در [illegible] و غزوات [illegible]

جهاد [illegible] اول اماره [illegible]

دان نفس [illegible] آن نفس [illegible]

کنند یعنی نفس اماره [illegible] طاعت و عبادت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] خود [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] عبادت [illegible]

[illegible] التائبون العابدون [illegible]

[illegible] ولا تلقوا بایدیکم الی التهلکه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حکی انه لما ابیضت عینا یعقوب لفراق یوسف ع لولد جاریة کان اشتراها نظیر الیوسف وکان لها ولد یسمی بشیر [illegible]

علیها [illegible] الارض فغضب لذلک فباع ولدها فوقع ذلک الولد فی المصر

[illegible] یوسف [illegible] المصر [illegible] اخوته [illegible] فقال اذهبوا بقمیصی [illegible]

[illegible] بالقمیص [illegible] الارض [illegible]

تلک الارض [illegible] یعقوب [illegible]

[illegible] فقال ما کان [illegible]

فاما البشیر [illegible] یعقوب [illegible] یوسف [illegible] قال شیخ البهائی فی

الکشکول ان التوریة خمسة اسفار السفر الاول یذکر فیه بدو الخلق والتاریخ من لدن آدم الی یوسف السفر الثانی استخدام المصریین بنی

اسرائیل وظهور موسی وهلاک فرعون و[illegible] هرون ونزول الکلمات العشر وسماع القوم کلام الله السفر الثالث یذکر فیه تعلیم

القرابین [illegible] السفر الرابع یذکر فیه عدد القوم وتقسیم الارض علیهم واحوال الرسل التی بعثها موسی [illegible]

[illegible] السفر الخامس یذکر فیه بعض الاحکام [illegible] وفاة هرون وموسی ویوشع [illegible]

التوریة [illegible] المرتبة الثانیة [illegible] اربعة اسفار [illegible] الاول

لیوشع [illegible]

قضاة بنی اسرائیل [illegible] وقتل داود جالوت [illegible] فیه اخبار ملک

داود وسلیمان [illegible] المرتبة الثالثة اربعة اسفار [illegible]

وفیه توبیخ بنی اسرائیل [illegible] وفیه خراب البیت [illegible]

یذکر فیه [illegible] واخبار یاجوج وماجوج [illegible] اثنا عشر سفرا فیه [illegible]

[illegible] ونبوة یونس [illegible] الحوت له [illegible] المرتبة الرابعة [illegible]

[illegible]

وفیه [illegible] سلیمان [illegible]

فی [illegible] والعقل [illegible] الحکمة [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قيل كان جار الله العلامة الزمخشري في حرف الكعبة يشتغل بتأليف الكشاف فجاء عمر النسفي وقرع باب الكعبة فقال الزمخشري من على الباب فقال انا النسفي عمر فقال الزمخشري انصرف فقال النسفي عمر لا ينصرف فقال الزمخشري اذا نكر صرف في الضيف ما سمعت العجم الملهمان

مهمانا الا الاكرام ضيف كان مكانا فالمه يسعد بهم المكان منزلهم والضيف يسعد بهم ما للازم المكانا انما سمي الذباب ذبابا اذ هو حيثما ذب آبا

بدانكه علما اختلاف نموده اند در آنكه مفهوم الله كلي منحصر در فرد است يا جزئي حقيقي اكثر محققين بر آن رفته اند وجمهور بر اول ودليل ثاني آنستكه اگر جزئي حقيقي نباشد لازم آيد كه كلمه توحيد افاده توحيد نكند وآن باطلست باجماع وبيان ملازمه آنستكه كلي من حيث هو كلي احتمال كثرت دارد وكثرت منافي وحدتست و دليل ديگر آنستكه اگر جزئي حقيقي نباشد لازم آيد در كلمه توحيد كذب يا استثناء شيء از نفس زيراكه مراد از المستثنى منه يا معبود بحقست پس لازم مي آيد استثناء شيء از نفس بواسطه آنكه معنيش چنين ميشود كه نيست معبود بحق مگر معبود بحق واگر مراد از آله مطلق معبود باشد اعم از حق وباطل كذب لازم آيد نظر بكثرت معبودات باطله وهر دو لازم باطل است پس الله جزئي حقيقي باشد ومعني كلمه توحيد اين شود كه نيست معبود بحق مگر ذات مخصوص الله ودليل اول آنستكه اگر جزئي حقيقي باشد لازم آيد كه سوره توحيد افاده توحيد نكند وآن باطلست باجماع مفسرين وجواب آنستكه سوره توحيد افاده توحيد ميكند باعتبار ابر اخيره آن وآنكه اول افاده نفي تركيب ميكند فليس فتشكل قيل في مدح النبي صلى الله عليه واله

الفضل والعلم والاداب فاطنه منه البلد لديه غنيه غنيه نهر في القاموس في [illegible] بمعنى بلد وهو [illegible]

العرب ظبي بذي بنا نصنه بقطع ردغه الماء عنق وارخا فيكون الردغه في بدء الكلام وصدرها انتهى وفي نسخ القاموس ظبي وفي التهذيب والتكملة ضبان وفي القاموس بذي بنا نصنه موحده ثم ذال معجمه ونون قبل فوقيه ثم معجمه بين فوقيتين وفي بعض النسخ الفوقيه قبل النون وفي الآخر بابدال الفوقيه وفي التكملة والتهذيب بذي بنا نصنه بمعجمه قبل دال مهمله وبنا نصنه على صيغة المضارع من باب المفاعله من نقض والظاهران هذا هو الصواب اذ لم يذكر احد موضع يسمى ذابنا نصنه واما بنا نقض بصيغة المضارع فله معنى والمراد من الضبان والظبا الذكر والمعنى ان ذلك الظبا والضان الذي يدير بنعته فيقطع الشيء الشبيه بوصل الماء الرقيق بعنق وارخاه ومها بوعان من السير والمنطوي الجماع او جلد الضان والظبي الذي يقع فيه ويعبر في الماء عليه والمراد ههنا الضان والظبي الذي يرفعه بذي بنا الشيء فيه ثم شد ارسه فيقطع الكما والوحله بذ حكيك البحرين والردغه بحركة الوحل الرقيق ولا يسكن الا في هذ المثال

[illegible] مشهور داشته [illegible]

[illegible]

[illegible] بوده در تذکره و مواعظ [illegible]

[illegible] و فضل بوده در جمیع علوم [illegible]

[illegible] طلسمات و ریاضی [illegible]

[illegible] مشکل است [illegible] شهاب الدین [illegible]

[illegible] در حلب سنه ۵۸۷ واقع [illegible]

[illegible] و اجدادش [illegible] و خود استاد [illegible]

[illegible] در عهد سلطان بایزید شاه [illegible]

[illegible] عراق [illegible]

[illegible] سنه ۷۸۳ [illegible] مولانا [illegible]

[illegible] صاحب قران امیر تیمور بوده [illegible]

[illegible] میر سید شریف [illegible]

[illegible] کمالات مشهور [illegible]

[illegible] سنه ۷۹۲ [illegible]

[illegible] استاد خوشنویس [illegible] مولانا [illegible]

[illegible] اجل گردید [illegible]

اگر [illegible] از جمله [illegible]

[illegible] شاه طهماسب [illegible]

[illegible] شاه عباس [illegible]

[illegible] مجموعه کمالات بوده [illegible]

[illegible] سنه ۱۰۶ [illegible]

[illegible] هندوستان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فرا خاب [illegible]

[illegible]

[illegible] مختصر نموده که [illegible]

[illegible] هر چه [illegible] مصطفی [illegible]

[illegible] شده [illegible]

[illegible] رفته مختصر را [illegible] مولانا [illegible]

[illegible] وجداو مصطفی [illegible]

[illegible] دیده [illegible] و آمد که مولانا [illegible]

[illegible] که اول [illegible]

[illegible] مستغرق گشتن و در [illegible]

[illegible] مولانا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] وحدوث در [illegible]

[illegible] حضرت شیخ اکبر [illegible]

[illegible] طراود [illegible]

[illegible] ارشادرت [illegible] شاه [illegible]

[illegible]

[illegible] مولد [illegible]

[illegible] والدین [illegible]

[illegible] که [illegible] شد در اوایل [illegible] علوم [illegible]

[illegible]

[illegible] شیراز [illegible]

[illegible] الدین [illegible]

[illegible]

[illegible] الدین [illegible]

[illegible] در رسالهٔ تجرد [illegible]

[illegible] تخلص [illegible]

[illegible] حرف [illegible]

[illegible] از حرف قاف [illegible]

[illegible] که حسب الفرمان [illegible] خواندن [illegible]

[illegible] آفتاب با شعرا [illegible]

[illegible]

[illegible] شاه [illegible]

[illegible]

[illegible] سوش [illegible] عبد الله [illegible]

[illegible] در تصوف دارد عبد الملک [illegible] بن عبد الله [illegible]

شیخ عبد الله [illegible] شیخ محیی الدین بن عربی [illegible]

[illegible] کتاب [illegible] مثنوی [illegible]

[illegible] و قدوه عشاق بود چنانکه مولوی [illegible]

[illegible] اندر [illegible] ابیم تولدش [illegible]

[illegible] سال در نیشابور و بیست و نه سال در [illegible]

[illegible] در سنه ۶۲۶ در واقعه چنگیزی بدست کافری [illegible]

[illegible] کرده اند و در کیفیت قتلش اختلاف [illegible]

[illegible] بخدمت شیخ شهاب الدین عمر [illegible]

[illegible] بصحبت شیخ [illegible] از همه دوستان

[illegible] ششصد و هشتاد و هشت در دمشق متوفی [illegible]

[illegible] از او [illegible] از [illegible]

[illegible] تصانیف عالیه [illegible]

[illegible] در سنه ۷۰۶ [illegible]

[illegible]

[illegible] از اوست ملا علاء الدین [illegible] شیخ [illegible]

[illegible] شیخ [illegible] فواید الفواد موسوم کرده شد [illegible]

از

[illegible] در سنه [illegible] و عمرش [illegible]

[illegible] شعر [illegible]

[illegible] بود و مولدش [illegible]

خواجه [illegible]

[illegible] و [illegible]

[illegible] تصرف در [illegible]

[illegible] گوشه [illegible]

[illegible] او [illegible] و بعد از آن [illegible] اورد

[illegible] واقعه [illegible]

[illegible] و شهادت [illegible] خواسته ایم [illegible]

[illegible] چنین گفته که ما خواسته ایم [illegible]

[illegible] حضرت شیخ احمد [illegible]

[illegible] زبان و مصاحب خواجه [illegible]

[illegible] چند [illegible]

[illegible] خوب [illegible] آنکه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] علاء الدوله سمنانی ابن احمد بن [illegible] از ملوک [illegible]

[illegible] بخدمت ارغون مشغول و در بیکار [illegible]

[illegible] بود بسلوک مشغول و با جمع مدار [illegible]

[illegible] شیخ عبدالرحمن [illegible] رسیده در سنه [illegible]

[illegible] در گذشت مناجات [illegible]

[illegible] و مباحثش در شیخ اکبر مشهور است

[illegible] مشهور زمان و وفاتش در سنه [illegible]

[illegible] و بعضی خاتم سنجان [illegible] کرده [illegible]

[illegible] بابا علی شاه از [illegible] بوده [illegible]

[illegible] کرده و بوده [illegible]

[illegible] دارم [illegible]

[illegible] و اصفهان و [illegible]

[illegible] و مدفنش [illegible]

[illegible] سلطان یعقوب و در [illegible]

[illegible]

---

[illegible]

[illegible] شاه عباس [illegible]

[illegible]

[illegible] ... بود [illegible]

[illegible] شیخ فروتن [illegible]

[illegible] شیرازی [illegible] جمال الدین [illegible]

[illegible] میرزا [illegible] شاه [illegible]

[illegible] در [illegible]

[illegible] بوده [illegible]

[illegible] قصاید [illegible] گفته [illegible]

[illegible] و کرده [illegible] قاضی عبدالرزاق

[illegible] در زمان اکبر [illegible]

[illegible] کرده دیوانی دارد [illegible]

[illegible] میر عماد خوشنویس در عهد شاه [illegible]

[illegible] شده خفیه کشته شد ملا علی [illegible]

[illegible] اصفهان [illegible] کمالات بود [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] شعرا [illegible]

[illegible] روميان شهادت يافت      مير [illegible]

[illegible] تقليد [illegible] اقاق و بهند رفته [illegible]

[illegible] رسيده و نزد پادشاه فرخ كمال احترام [illegible]

[illegible] رسيده و در اواخر [illegible] ايران [illegible]

[illegible] ملازم ركاب [illegible]

[illegible] زيارت كعبه حاصل نموده بعد از زيارت مشهد [illegible]

[illegible] در سنه ۱۱۴۲ [illegible]

[illegible] ايران رفته در طهران [illegible]

[illegible] قوام الدين محمد فاضل مشهور [illegible]

[illegible] سلطان محمود [illegible]

[illegible] تصوير [illegible] آب [illegible]

[illegible] كمالات صورى و معنوى [illegible]

[illegible] سلطان [illegible]

[illegible] متعدد [illegible]

[illegible] سكندر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] مخالف روزگار [illegible]

از جمله [illegible]

[illegible]

[illegible] و با عبد الرحيم خانخانان [illegible]

[illegible] علامه [illegible]

[illegible] ميرزا [illegible]

[illegible] انبيا عليهم السلام [illegible]

[illegible]

[illegible] بسيار دارد و در خدمت [illegible]

[illegible] توصيف [illegible]

[illegible] سلطان محمود [illegible]

[illegible] مدفون گشت [illegible]

[illegible]

[illegible] از بالغات [illegible]

[illegible] در سنه ۹۵۲ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] اتفاقی [illegible] در اوائل [illegible]

[illegible]

[illegible] و [illegible] در جوار حضرت [illegible] بود [illegible]

[illegible] از زیارت آنحضرت رفته [illegible] گوید [illegible]

[illegible] ... شان خانم سلطان [illegible]

[illegible] از شعرای مشهور و در زبان عربی و فارسی و ترکی [illegible]

و سلطان مراد خواندکار بود در سنه ۹۷۶ [illegible]

[illegible] مجموعه کمالات بود [illegible]

[illegible] تالیف نموده در سنه ۱۰۳۰ [illegible]

و برادر [illegible] شیخ ابو الفضل از اولاد قاضی [illegible]

الدین [illegible] بوده مولدش [illegible]

صاحب کمالات صوری و معنوی و [illegible]

[illegible] قرآن را بی نقطه تفسیر کرده و [illegible]

[illegible] نسبت [illegible] داود [illegible] بعضی امور [illegible]

داوند از نواب عمدة الملک [illegible]

[illegible] شنیدم که [illegible]

[illegible] هند [illegible]

[illegible]

[illegible] و او [illegible] سال [illegible] بیست [illegible]

[illegible] بود [illegible]

[illegible] بوده وفاتش در سنه هزار [illegible]

[illegible] مشهور با خوند فیض در علم و فضل [illegible]

[illegible] شریعت غرا با تصوف [illegible]

[illegible] ساده [illegible]

[illegible] و [illegible]

[illegible] در [illegible] بود [illegible]

[illegible] نه برده هزار بیت است

[illegible] فاضل عصر و اعلم دهر [illegible]

[illegible] در [illegible] دارند [illegible]

[illegible] است و دیوانش [illegible] هزار بیت [illegible]

[illegible] و از بنی عباس [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الاول سنه ۹۱۳ و به [illegible]

[illegible] الدین [illegible] نوشیده [illegible]

[illegible] با مولانا علی قوشچی [illegible]

[illegible] بود و بهر از علوم اعلاک [illegible] روزگار [illegible]

[illegible] خمسه نظامی بوده و مثنوی [illegible]

[illegible] مثنوی را منظوم نموده است [illegible]

[illegible] کمالات بوده مثنوی گنج [illegible]

[illegible] علو [illegible] جواهر است از [illegible]

[illegible] مثنوی [illegible] را [illegible]

[illegible] و دو رخت [illegible]

[illegible] قطب [illegible] طریقت [illegible]

[illegible] کمالات [illegible]

[illegible]

[illegible] گنجه [illegible]

[illegible] بنفشه [illegible]

[illegible] گنجه نیز [illegible]

[illegible] فصل و [illegible]

[illegible] تخت و [illegible]

[illegible] اشعی [illegible]

[illegible] شاهجهان [illegible]

[illegible] کبیری [illegible]

[illegible] پاک [illegible] از [illegible]

[illegible] او به کوچک مصنف شهیر [illegible]

[illegible] مثنوی [illegible]

[illegible] از و بهار به مشتاق [illegible]

[illegible] انه و مولدش [illegible]

[illegible] تصنیف [illegible] نامه [illegible]

[illegible] شرف بن المؤید [illegible]

[illegible]

[illegible] مستقل گشت [illegible]

بر سر او فرستاد که تاب مقاومت [illegible]

[illegible] امام نجم الدین عبد الغفور [illegible]

۹۷۵

[illegible] در گذشت

[illegible] عبد العالی [illegible]

[illegible] حضرت شیخ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] در [illegible] ساخته بود [illegible] وفات یافت [illegible]

[illegible] مولانا قاسم کاشی [illegible]

[illegible] تاریخ اوست [illegible]

[illegible] هشام بابا نصیر [illegible]

[illegible] وفاتش [illegible]

[illegible] مولانا عتاب [illegible]

[illegible] در اصفهان بود [illegible]

[illegible] تصنیف [illegible]

[illegible]

[illegible] اصفهان [illegible]

[illegible]

[illegible] بر همه [illegible]

[illegible] وفات [illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

---

[illegible] در ذکر [illegible]

[illegible] در هند وفات یافت مولانا حاجی محمد کشمیری از افاضل زمان [illegible]

[illegible] شاه سلیمان و شاه سلطان حسین بود شاه [illegible]

[illegible] ولادتش در بیست و پنجم شهر رجب المرجب سنه ۸۷۳ و در [illegible] سنه ۹۱۹ [illegible]

[illegible] خسرو دین و در فارسی [illegible] بود است [illegible]

[illegible] بود [illegible]

حکیم افضل الدین خاقانی [illegible]

[illegible] حکیم [illegible]

[illegible] حکیم [illegible]

[illegible] بود [illegible]

[illegible] در آخر [illegible]

[illegible] بوده و [illegible]

[illegible] از [illegible]

[illegible]

[illegible] احمد [illegible]

[illegible] در سنه [illegible] نظام الدین

[illegible] در جمیع فنون [illegible] عالم [illegible]

[illegible]

[illegible] علاء الدین [illegible]

[illegible] سلطان ابوسعید خان بوده و [illegible]

سلطان [illegible] سید علاء الدین [illegible]

[illegible] سادات [illegible]

[illegible] در زمان شاه [illegible] منصب وزارت اعظم [illegible]

در علم و فضل [illegible]

[illegible] میرزا [illegible] الدین [illegible]

[illegible] میرزا [illegible]

[illegible] عبارت [illegible]

[illegible] اصفهان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

---

[illegible]

والمعجم الكبير للطبراني انها قالت كانت خديجة بنت خويلد رضي الله عنها قبل رسول الله صلى الله عليه وسلم عند
تزوج عتيق بن عائذ المخزومي فولدت منه هند بن عتيق ثم خلف عليها ابو هالة مالك بن نباش بن زرارة
فولدت له هند بن ابي هالة فهند بن عتيق بن عائذ وهند ابن ابي هالة اخوه لام انتهى واسم ابي هالة
مالك بن نباش بنون ثم موحدة ثم معجمة التميمي وهند ربيب النبي امه خديجة بنت خويلد وهند خال الحسن بن
علي م وفاته في رواية بالشخاح هند بن ابي هالة وكان وصافا عن حلية النبي والهند هذا ولد اسمه هند ايضا
ذكره الدولابي وقيل هند بن ابي هالة استشهد مع علي يوم الجمل وقيل عاش بعد ذلك ومات ابو هالة في الجاهلية
كذا في شرح الشيخ ابن حجر لكتاب شمائل النبي للترمذي المشهور قال الترمذي في الشمائل حدثنا احمد بن عبدة
الضبي البصري وعلي بن حجر وابو جعفر محمد بن الحسين وهو ابن ابي حليمة والمعنى واحد قالوا ثنا عيسى بن يونس عن
عمر بن عبد الله مولى غفرة ثني ابراهيم بن محمد من ولد علي بن ابي طالب قال كان علي اذا وصف رسول الله صلى
الله عليه وسلم قال لم يكن رسول الله صلى الله عليه وسلم بالطويل الممغط ولا بالقصير المتردد وكان ربعة
من القوم لم يكن بالجعد القطط ولا بالسبط كان جعدا رجلا ولم يكن بالمطهم ولا بالمكلثم وكان في
وجهه تدوير ابيض مشرب ادعج العينين اهدب الاشفار جليل المشاش والكتد اجرد ذو
مسربة شثن الكفين والقدمين اذا مشى تقلع كانما ينحط في صبب واذا التفت التفت
معا بين كتفيه خاتم النبوة وهو خاتم النبيين اجود الناس صدرا واصدق الناس لهجة والينهم عريكة
واكرمهم عشيرة من راه بديهة هابه ومن خالطه معرفة احبه يقول ناعته لم ار قبله ولا بعده مثله قال
ابو عيسى رحمه الله سمعت ابا جعفر محمد بن الحسين يقول سمعت الاصمعي يقول في تفسير صفة النبي صلى الله عليه وسلم
الممغط الذاهب طولا قال وسمعت اعرابيا يقول في كلامه تمغط في نشابته اي مدها مدا شديدا والمتردد
الداخل بعضه في بعض قصرا واما القطط فالشديد الجعودة والرجل الذي في شعره حجونة اي تثن قليلا و

اما المطهم فالبادن الكثير اللحم والمكلثم المدور الوجه والمشرب الذي في بياضه حمرة والادعج الشديد سواد العين والاهدب الطويل الاشفار والكتد مجتمع الكتفين وهو الكاهل والمسربة هو الشعر الدقيق الذي كانه قضيب من الصدر الى السرة والشثن الغليظ الاصابع من الكفين والقدمين و التقلع ان يمشي بقوة والصبب الحدور يقول انحدرنا في صبوب وصبب وقوله جليل المشاش يريد رؤس المناكب والعشرة الصحبة والعشير الصاحب والبديهة المفاجاة يقال بدهته بامر اي فجاته

ثم قال باب ما جاء في رؤية رسول الله صلى الله عليه وسلم في المنام وقد ذكر اربعة احاديث حدثنا محمد بن بشار حدثنا ابن ابي عدي ومحمد بن جعفر قالا حدثنا عوف بن ابي جميلة عن يزيد الفارسي وكان يكتب المصاحف قال رايت النبي صلى الله عليه وسلم في المنام زمن ابن عباس رضي الله عنهما فقلت لابن عباس اني رايت رسول الله صلى الله عليه وسلم في النوم فقال ابن عباس ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يقول ان الشيطان لا يستطيع ان يتشبه بي فمن راني في النوم فقد راني هل تستطيع ان تنعت هذا الرجل الذي رايته في النوم قال نعم انعت لك رجلا بين الرجلين جسمه ولحمه اسمر الى البياض اكحل العينين حسن الضحك جميل دوائر الوجه قد ملات لحيته ما بين هذه الى هذه قد ملات نحره قال عوف ما كان مع هذا النعت فقال ابن عباس لو رايته في اليقظة ما استطعت ان تنعته فوق هذا قال ابو عيسى ويزيد الفارسي هو يزيد بن هرمز وهو اقدم من يزيد الرقاشي وروى يزيد الفارسي عن ابن عباس احاديث ويزيد الرقاشي لم يدرك ابن عباس وهو يزيد بن ابان الرقاشي وهو يروي عن انس بن مالك ويزيد الفارسي ويزيد الرقاشي كلاهما من اهل البصرة وعوف بن ابي جميلة هو عوف الاعرابي حدثنا ابو داود سليمان بن سلم البلخي حدثنا النضر بن شميل قال قال عوف الاعرابي انا اكبر من قتادة حدثنا عبد الله بن عبد الرحمن حدثنا معلى بن اسد حدثنا عبد العزيز بن المختار حدثنا ثابت عن انس ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال من راني في المنام فقد راني فان الشيطان لا يتمثل بي

قال

---

شيخ الشمائل

قال ورؤيا المؤمن جزء من ستة واربعين جزءا من النبوة قال الشيخ [illegible] وهو في كل فنون من كان استاذا كاملا فيه يصح ان يقتدى به فيه [illegible] احاط علمه بمائة الف حديث متنا واسنادا او [illegible] روى ما يصل اليه ووعى ما يحتاج اليه ابو عيسى محمد بن عيسى بن سورة بفتح السين المهملة بعدها واو ساكنة ثم راء و في اخرها هاء وهو احد العلماء الحفاظ الاعلام واخذ الحديث عن جماعة من ائمة الحديث ولقي الصدر الاول من المشايخ مثل قتيبة بن سعيد واسحق بن موسى ومحمود بن غيلان وسعيد بن عبد الرحمن ومحمد بن بشار وعلي بن حجر واحمد بن منيع ومحمد بن المثنى وسفيان بن وكيع ومحمد بن اسمعيل البخاري وغيرهم واخذ عنه [illegible] واخذ عنه خلق كثير وله تصانيف كثيرة فيها [illegible] الكتب واكثرها فائدة واحسنها ترتيبا واقلها تكرارا وفيه ما ليس في غيره من ذكر المذاهب ووجوه الاستدلال وتبيين انواع الحديث من الصحيح والحسن والغريب وفيه جرح وتعديل وفي اخره كتاب العلل قد جمع فيه فوائد حسنة لا يخفى قدرها على من وقف عليها قال المصنف من كان في بيته هذا الكتاب يعني الجامع فكانما في بيته نبي يتكلم [illegible] الاثنين الثالث عشر من رجب سنة تسع وسبعين ومائتين وكان [illegible] الترمذي [illegible] منسوب الى مدينة [illegible] نهر بلخ الذي يقال له جيحون [illegible] التاء [illegible] مع كسر الميم [illegible] المصنف [illegible] بين [illegible] انتهى [illegible] كما ذكره الجزري في النهاية [illegible]

شرا بقا فی قومه من اصحابه الصحابه واکابرهم وخیرهم شهد بدرا واحدا وثبت مع النبی صلعم یوم حنین ورمی

یوم الخندق فی الاکحل فلم یرقا الدم حتی مات بعد شهر وذلک فی ذی القعدة سنة خمس وهو ابن سبع وثلثین سنة و

دفن بالبقیع روی عنه عبد الله بن مسعود وابن عباس وعائشة رضی الله عنهم کذا فی جامع الاصول وفیه قال

رسول الله صلعم اهتز له عرش الرحمن وفی روایة الشیخین عن ابن عمر قال قال رسول الله صلعم هذا الذی تحرک له العرش و

فتحت له ابواب السماء وشهده سبعون الفا من الملئکة لقد ضم ضمة ثم فرج عنه روی عن امیر المؤمنین انه قال الرحج

والجبد کالمعنی فی اللفظ قال الصنعوی [illegible] شنیده ام که بقصاب گوسفندی گفت دران

زمان که سرش را به تیغ تیز برید سزای هر سر خاری که خورده ام دیدم کسی که پهلوی خرم خورد دنبه خواهد دید

[illegible] طاق و ایوان کسری که در کنار دجله در زیر بغداد بود [illegible] و افتوی [illegible]

زیاد بر [illegible] از دو ذرع دست بر ارتفاع طاق [illegible] هی شد و هفت ذرع و نیم و عرض طاق

[illegible] ذرع و عرض [illegible] طاق [illegible] ذرع و عرض ایوان [illegible] ذرع و طول ایوان

سجاه ذرع و نیم و عرض دو بابر ایوان [illegible] ذرع و در سقف ایوان [illegible]

[illegible] حضرت رسالت [illegible] الاعجاز [illegible]

وفی الشمائل حدثنا قتیبة بن سعید انا اللیث بن سعد عن ابی الزبیر عن جابر بن عبد الله ان رسول الله صلی الله

علیه وسلم قال عرض علی الانبیاء فاذا موسی علیه السلم ضرب من الرجال کانه من رجال شنوءة ورایت عیسی

بن مریم علیه السلم فاذا اقرب من رایت به شبها عروة بن مسعود ورایت ابراهیم علیه السلم فاذا اقرب من

رایت به شبها صاحبکم یعنی نفسه ورایت جبرئیل فاذا اقرب من رایت به شبها دحیة انتهی وعروة

بن مسعود هو ابو مسعود وقیل ابو یعفور الثقفی شهد صلح الحدیبیة کافرا وقدم علی النبی صلی الله علیه وسلم

سنة تسع بعد عوده من الطائف فاسلم واستاذنه فی الرجوع فرجع فدعا قومه الی الاسلام فقالوا علیه

فلما کان عند الفجر قام علی غرفة له فی داره فاذن بالصلوة وتشهد فرماه رجل من ثقیف فقتله فقال رسول

الله صلی الله علیه وسلم لما بلغه خبره مثل عروة مثل صاحب یاسین دعا قومه الی الله عز وجل فقتلوه و

دحیه بکسر الدال المهملة وفتحها وسکون الحاء المهملة الاکثر علی الاول وسکون الیاء المهملة وفتح الیاء اخر

الحروف هو ابن خلیفة [illegible] شهد بدرا و شهد احدا

وما بعدها من المشاهد بایع تحت الشجرة وهو ممن یضرب بحسنه المثل نزل الشام وبقی الی ایام معاویة وهو الذی کان

جبرئیل ینزل فی صورته وفی الشمائل حدثنا محمود حدثنا ابو داود حدثنا شعبة عن یزید الرشک قال سمعت معاذة

قالت قلت لعائشة رضی الله عنها اکان النبی صلی الله علیه وسلم یصوم ثلثة ایام من کل شهر قالت نعم قلت من ایه کان

یصوم قالت کان لا یبالی من ایه صام قال ابو عیسی یزید الرشک هو یزید الضبعی البصری وهو ثقة وروی عنه

شعبة وعبد الوارث بن سعید وحماد بن زید واسمعیل بن ابراهیم وغیر واحد من الائمة وهو یزید القاسم ویقال

القسام والرشک بلغة اهل البصرة هو القسام انتهی قال ابن الجوزی الرشک بالفارسیة الکبیر اللحیة ولقب به لکبر

لحیته انتهی وفی حیوة الحیوان الرشک بضم الراء واسکان الشین المعجمة بالفارسیة اسم للعقرب وذکر جماعة کابن الجوزی وغیره

ان یزید بن ابی یزید اسم ابیه سنان الضبعی الذراع الموصوف بالرشک ان لقب بذلک لکبر لحیته یقال ان

عقربا دخل لحیته فاقام ثلثة ایام ولم یدر بها لطول لحیته واستبعد ذلک والذی عندی انه یحتمل ان یکون

مکانا یکون فیه العقارب وکان مبداء کونه فی ذلک الموضع من ثلثة ایام فلما احس بها بعد ذلک ظن ان

مبداها من ذلک الوقت وهذا اولی من تکذیب من رواه من الائمة انتهی وفی شرح مسلم للامام النووی فی

کتاب الحیض الرشک بکسر الراء واسکان الشین المعجمة وهو یزید بن ابی یزید الضبعی مولاهم البصری ابو

الازهر واختلف العلماء فی سبب اللقب بالرشک فقیل الرشک بالفارسیة القسام وقیل الغیور وقیل کبیر

اللحیة وقیل الرشک بالفارسیة اسم للعقرب فقیل الرشک لان العقرب دخلت فی لحیته فمکثت فیها ثلثة

ایام وهو لا یدری لان لحیته کانت طویلة عظیمة جدا حکی هذه الاقوال صاحب المطالع وغیره وحکاها

ابو علی الغسانی وذکر هذا القول الاخیر باسناده والله اعلم انتهی [illegible]

[illegible] الشباب [illegible]

[illegible] والله اعلم

[illegible]

كتب الشيخ الجليل الشيخ حسين بن عبد الصمد الحارثي للولد الشيخ بهاء الدين محمد رحمهما الله تعالى ايها الولد المؤيد بالاكرام والاعزاز
الموفق في حل المعميات والالغاز اخبرني عن اسم اخره اوله اوسط الحروف وآخره ثانيه بهذا الوصف موصوف قلبيا اخرته منونا فقال
وقلبيا اوليه متعانقان لولا ثالثه لصار الاسم حرفا ولولا ثانيه لصار الفعل ظرفا اوله فعل امر بحرفين وطرفاه ثانيه ما نهيت
عنه قوله لابويه وان نقص ربعه وربعه نفي ربعه وان زيد ربعه صار ربعه حصل ربعه صدره علامة قلب العاشق وثانيه علامة
الرقيب المنافق لولا ربعه لم تتميز القبلية عن القابلية ولم تفترق المباني عن علتها اعليه بعضه يمين وبعضه في اليسار مكين وطرف
اخره مبتداء المنام وطرفه الاخر منتهى الكلام حله لـ ي ص ن حل الشيخ عبد الصمد اخو الشيخ البهائي رحمهما الله
هذا الاسم راسه من الجبال الرواسي وربعه يذكر الناسي لولا اوله لكان قلبه مظلما ولولا اخره لكان عن قلب الحبيب مخبرا اخر
ثالثه يمكن ان يسبح بعض الانبياء وثانيه اوله موافق بعض اوصاف خالق السماء ثانيه بصورة راس الغنم وطرف اخره يتجدد ان
في دبر العجم ان سقط اوله بقي الاسم كحاله وان قلب اخره لم يتغير عن حاله ان عدم وسطاه صار قسم الشيء قسما وان وجد
احدهما صار قسم الشيء قسمان صوته فعل وثانيه مع اخره اسم وفعل ان عدم ثالثه صار فعلا وان عدم ثانيه وثالثه صار فعلا اخر
حل اخر للشيخ البهائي ما بسيده وابده تنادي ومن اشرف العلوم تنادي هذا الاسم رباعي الاعضاء ثلثا الاجزاء اثنا عشر الاول
عديم الحرف المفصول من الاسماء معدود والى الافعال مردود لولا ثالث اوله لصار السخيف بالكرم موصوف ولكان كل فقير
سواد الوجه معروفا ولولا رابعه لا تحدث الماهية بالوجود ولم يتميز الحاسد من المحسود ولو عدم ثانيه لم يكن جمع الثمرة ثمارا
ولصارت قرية بالرجحان ولو عدم ربعه لم يكن القلب في الجسد ولتبدلت السكنة بالبغاء والحسد ولصارت اكثره بعض
الازهار ولم يتميز الحنظة من بعض الثمار اوله بالعراق واخره بالشام ويلتقي ربعه بتمام الايمان والاسلام وثلث ثالثه يبتدي السؤال
وتثليث ثانيه منتهى القيل والقال احجية للشيخ البهائي [illegible]

[illegible]

من اغلاط صاحب القاموس وادناه قوله في الاسب وكبش موب كمعظم كثير الصوف مع انه قال في وسب
كبش موسب كمكرم وفي نسخة كمحسن مع ان الاسب والوسب كلاهما واحد بقلب الواو همزة كما في الارث والورث وعليها
في اوب واوب كفرح غضب داواشه والصواب اوبته ومنها في نالب وهذا موضع ذكره مع انه ايضا ذكره في
الب ومنها في التحرب بالموحدتين مع ان الصواب تثنية الثنية قال هو اموضوعه للتاء الايلاد او ال
ووهم الجوهري مع ان الجوهري لم يذكره اصلا وذكره الصغاني في التكملة في حرب بعنوان التحريب متساوين في
اولاد او اخر اولاد عباد ربات الى او لا مع انه اخرا فذكر الصوف في بعض وتنتهي في سحن وقف في حرج والنعا رق
في ورق والترقيه في رقو الى غير ذلك
ومنها في ثعب الثعب الحلم اعنيه بعد الجر والصواب اعنيه اللون قبل الموحدة ومنها في ثعالب ونحوها في الجوهري
قوله ارب يبول الثعلبان برأسه فالصحيح وعثوق غيره والصواب في البيت فتح الثاء لانه مثنى كما في نسخ الصحاح
بالنسبة اليه وقد ذكر ابو يحيى عليه صاحب المنية والعمدة وابن شاهين وابو نعيم الاصبهاني في دلائل النبوة
كلهم ضبطوه بالضم والاجماع المصنف الهروي وابرد عليه بانه استشهد بهذا البيت اكثر ارباب اللغة على تحرير الثعلبان بالضم
والمول لذكر الثعالب كالاخوان اذكر الاثافي والعقبان انذكر العقرب الى غير ذلك ومن الجوهري ما ذكره التي
ثعلبان في ان واحد الصول على الضم واحده كانه لوارد الوزن توهم التثنية فليتدبر وقوله ذو ثعلبان من الاذواء
يعني فهم صدر الفا بهم بعد وكذي يزن وذي جدن وغيرهما من ملوك اليمن ومنها في ثاب يقول في اذان الصبح الصلوة
خير من النوم مرتين عود اعلى بدء كانه تكرار تعظيم العود مرتين ولعله اشارة الى ما ذكره الازهري حيث قال تثويب المؤذن
ان يقول بعد الفراغ من الاذان الصلوة رحمكم الله الصلوة فيدعو الناس الى الصلوة عودا على بدء ومنها في جب او
الكثير الماء البعيدة العقر كان الصواب قال الصاحب بن عباد والازهري وغيرهما ومنها في جلب الجلباب
الملك يعني جلا اغبر اللون من قبل الماء لهن بطيخ ونحو كذلك وغلط في الجب المذكور فقال له الجلبان بضم اللام والثاني وسد
الموحدة في اخره نون كما هو المعروف المذكور في الكتب مع انه قال بعد ذلك والجلبان نبت وتخفيف فان اراد به
الملك فيه انه قد ذكره فهو ليس بنبت بل حب وان اراد غيره فليعرفه اذ ليس بمذكور في لغة ولا طب ومنها
في حصب والنسبة حصبي مثلثة الصاد ايضا الا الفتح فقط كما زعم الجوهري واورد عليه ان الجوهري قال حصبي بالفتح
كتغلبي وفتحت في تغلبي فتح اللام استثقالا لتوالي الكسرتين مع ياء النسب وربما قالوه بالكسر لان فيه حرفين غير
مكسورين وفارق النسبة الى نمر وما ذكره اشار هنا والصبا لا فرق بين حصب وتغلب يجب القياس فتجويزه
الحركات هنا وتصريحه بفتح فقط هنا ك لا يخلو من غرابة فتامل ومنها في حلب ... بالفتح
نافع للصدر ثم قال والفرتقه كالحلبة بضمتين وفيه ان الفرتقه هي التي قال لها الشبليله والشنبليد ففيه تكرار الا
ان يكون غير الشنبليله وكيف كان فهو حب لا نبت فليتامل ومنها في خبب والخبيبة الشريحة من اللحم وليس بصوف في
غلط الجوهري وانما الصوف بالخاء والنون وما ذكره انما اورده الصغاني في التكملة على الجوهري ومنها في خرب والخرب محركة
الشيء المفتوح وكانه غلط والصواب الشيء المثقوب بالموحدة بدل القاف ومنها في خطب خطب الخطيب على المنبر خطابة
بفتح الفاء وخطبة بالضم وذلك الكلام خطبة ايضا فقيل فهو مخلوط لان الخطابة مصدر خطب ككرم فقد ذكر مصدر فعل غير مذكور
لاخر ومنها الخيفانة الكرم مع انه ذكره في خفف من الكوخه وماوراءه لم يصرح عيره وقد صرح الذهبي وغيره بالفتح كما
ومنها في خلب انه بالكسر وقد الكرم يجي كذلك بل هو بالضم كما صرح به صاحب المهذب وغيره ومنها في ذب
الذنوب الاثم والقوله وهو تكرار والصواب صحيفة كما في بعض النسخ ومنها في ديدب الديدبون اللهو بدا
موضع ذكره لا النبوع دعوى الجوهري فذا انه كان مشتقا ولا الميم بهم الجوهري ومنها في ذرب وذرب بالضم وذرب
كقفل فيه تكرار ومنها في ذهب وايراد الجوهري اياه في ذهب وهم لم يذكر الجوهري الا كما ذكره ومنها في ذهب
ومذهب شيطان الوضوء كسر الهاء الصواب ووهم الجوهري في الصحاح قولهم به مذهب يعنون الوسوسة في الماء وكثرة استعماله
في الوضوء ولا دلالة فيه على ما ذكره ومنها في رغب ومنها في رقب وتدارقبة الرقيب عند الداخلين ظاهره والتفاوت بين المعنيين
ولیس یظهر ومنها في رهب والراهب جمعه رهابين والصواب صعدر والرهبة والصواب سكون الهاء بزيادة النون
كما هو سائر الكتب ومنها في رهب ... ان في اشتغال ايراد ... والتعريف والقوال
احدهما ... الاسناد الى الظاهر ... والكنايات الى الضمير ... الظاهر
حتما ... اعلم بصنيعهم ومنها في زرب والقشوف زرنب ترنب فهو ازنب وما ذكره من كونه معبر
العسون وهو الشعر الطوال تحت حنك البعير من مفرداته وكانه تصحيف عليه من لفظ العثنون وفي التهذيب انه كثير شعر
الوجه والعين ذكره في المحيط وابن عباد والاب ... بابه ... الصواب صرح به صاحب ... الصحاح
الى موسى من انه اذا ذكر الاثم من غير تقييد فهو من باب ضرب فعامل ومنها في ... عند ذلك والصواب خالد كما
صرح به الصاحب بن عباد ومنها في شعب والشعب واما ... لم يذكر اصلا ما هو ... ثم ... المعروف
يدفع به ... وربما يبدل الموحدة بالمثناة ... ومنها في شحب ... في كلام العرب
قيل وفي نسخ القاموس ... عليها فتحلبه ... وفي نسخ القاموس ... ومنها ...
الجاريه وهو من اغلاط النسخ انتهى وليس في الصحاح عندي ما ذكره اصلا ومنها في ... و ... الماء

ان يقول للازم [illegible] ومنها في مبحث البنية موهب وقد صرح ابن القطاع وصاحب بحر الجواهر وغيرهما انه من باب
الوصل وبالفارسية يقال للشراب [illegible] ونكر رجل به وعلى هذا يكون الهاء في الكلمة لا تانيث والا وحدة فالصواب
ذكره في باب الهاء لا التاء ومنها في نحت موضع لتنحت والصواب ينحت كنصب كما صرح به الجوهري في الصحاح والصغاني
في التكملة والقضا [illegible] والصواب بالراء في المحيط وفي المعجم العباب [illegible]
لبني محارب الا ان [illegible] والقضا [illegible] وقد [illegible] في التكملة [illegible]
لبني محارب والقضا النحت [illegible] لم اقف على ما ذكره في كلامهم قصدا وانما قال الازهري النحت اذا اجا
ولد [illegible] ومنها في نحت وقد نحت كمنع والصواب كنصر كما صرح به [illegible]
وصاحب المصباح وصاحب شمس العلوم وغيرهم ومنها في نحت والنقض والنزع وفعلها كنصر [illegible]
كما في الصحاح والشمس والتاج وغيرها والقضا والاست كالنحنة والشربة العظيمة والظاهر انها النحنة بالضم لا النحت
قال الصغاني النحت جلدة الاست وقال الازهري وابن فارس النحنة حرق الشيء وفي المهذب [illegible] النحنة [illegible]
[illegible] ابن فارس النحبة الشربة العظيمة وكان [illegible] المصنف [illegible] ومنها في [illegible]
على التفسير المعجمة والنحا [illegible] والصواب المهملة والموحدة قال الصغاني والنبيه على اللفظ [illegible]
توضعوا ان يقولوا النحت [illegible] ومنها في [illegible] قوم [illegible] والصواب قوم [illegible] كما صرح به
الازهري والجوهري والصاحب وغيرهم والصواب [illegible] المهملة والصواب بالمعجمة كما قال الصغاني ومنها في
ضرب من [illegible] والصواب [illegible] جمع اغنية بمعنى الغنا [illegible] من الاغاني والقنا
كانها صيت بالموحدة في [illegible] والصواب النحنة كما صرح به الجوهري والصغاني والصاحب ومنها في [illegible]
والصواب [illegible] العاتق كما قال غيره وهو عصب بين الكتف [illegible] ومنها [illegible]
حذف العاطف لان واحدة [illegible] ومنها في [illegible]
[illegible] مونث وفيه ان الجوهري صرح في [illegible]
[illegible] ومنها في [illegible]
وسط الحوض ولا فرق بين اللفظين [illegible] ومنها في [illegible]
[illegible] ومنها في وصب [illegible] موهب كوثر
[illegible] ومنها في وثب الوثب بالكسر وقد ضبط في شمس العلوم وغيره بالفتح ومنها في [illegible]
[illegible] اذا عظمت [illegible] وفيه [illegible] ومنها في [illegible] وهذه الكوكب للجماعة [illegible]
ولم اقف في كتاب [illegible] على الكوكب [illegible] ومنها في هب وقول الجوهري [illegible] وهذا التعجب من الصغاني

[illegible]
هضب جمع هضب وهضاب جمع الهضب وقد تبع في ذلك الجوهري في جعل الاهاضيب جمع هضاب وليس كذلك
بل هو جمع اهضوبة كما قال الصاحب [illegible] والازهري قال في التهذيب الهضبة المطرة الدائمة وجمعها هضب
[illegible] المطر والجمع الاهاضيب او جمع جمع للاهضاب كما قال الجزري [illegible]
فارس [illegible] ثم الاهاضيب كقول واقوال [illegible] وفي المهذب الهضبة [illegible]
[illegible] جمع الاهضاب جمع جمع الاهاضيب جمع جمع جمع [illegible] الاهضوبة [illegible]
كالاعجوبة كما ذكره الزمخشري وغيره عن الازهري ومنها في هنب [illegible] بضم الجيم وتشديد اللام المفتوحة
الجوهري في [illegible] الشعر وفيه ان عبارة الجوهري [illegible] قال
الشاعر [illegible] فاعترض عليه الصغاني بقوله [illegible]
فعلاء مونث [illegible]
وليت [illegible] انت مجنون [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

و[illegible] النبي [illegible] شيء فان الفرق [illegible] وفيهم ومنهم في بيت [illegible] او [illegible] فرض

بالضم والجمع فعل على افعل [illegible] على [illegible] بالكسر [illegible] الفتح [illegible] الحديث [illegible] افعال كقرط على اقراط [illegible]

[illegible] بالضم والسكون [illegible] الاول والضم [illegible]

[illegible]

[illegible] بالفتح [illegible] بمعنى [illegible] والجوهري [illegible]

احدهما [illegible] الصواب فيحفظ كما قاله الجوهري ومنه [illegible] بالعصفر [illegible] الاهواز وظاهر [illegible] انه

بالفتح وظاهر كلامه [illegible] الضم [illegible] وقال صاحب [illegible] بلد بالمغرب [illegible] الاهواز ومنها [illegible] بالمهملة [illegible]

المعجمة [illegible] ولم اقف على ذلك في كتب اللغة المتقدمة [illegible] المذكور فيهما بعد [illegible] بالمعجمة قبل المهملة وبالزاي بدل الذال المعجمة

قبل المهملة [illegible] وبالهمزة بدل العين المهملة بعد الذال المعجمة وبالظاء المعجمة بدل الذال المعجمة قبل المهملة [illegible] وكانه [illegible] عليه

[illegible] نقطة الذال في بعض النسخ [illegible] فليعلم ومنها في [illegible] كانه تبع الجوهري في ذكره هنا وظاهر [illegible]

[illegible] فلعل [illegible] الثانية [illegible] في [illegible] صرح بذلك [illegible] في [illegible] الشيخ [illegible]

اللغة والنحو في الصواب وذكره [illegible] بعد [illegible] وقد سبق [illegible] القاموس [illegible] وسيذكره [illegible]

[illegible]

... فقال فاحدث الجميع ... [illegible]

... وكانت عنده ... [illegible] ... التصنيفات ... [illegible]

... كل له ... [illegible] ... والفلسفة ومقالة في حدوث العالم ومقالة في ... [illegible]

... ومقالة في ... [illegible] ... ورسالة في دفع ... [illegible]

... في الطب ... [illegible]

... ثم صار ... [illegible] ... محمد بن اسحق النديم ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شوقمندلقای مسرت افزای گرامی بعد از تجدید مبانی محبت باطنی و تشریح صور مودت معنوی بامداد
دعا های مستانه پرداخته مکشوف رای حقیقت پیرا که کشف معضلات امور و حل مبهمات جمهور را شأن
میباشد که هر چند از تأییدات مالک الملک بی نظیر بجهت این خیار مندرب قدیر این نیاز مند را قدیر
درین ایام ترقیات حاصل و اسباب شکرگذاری در ازای نعم نامتناهی حضرت باری کامل گردیده بعد
پیوسته جویا و طالب آنستکه بصحبت و انس بهجت ارباب حال و ملاقات اصحاب کمال فایز و بهره مند
و از سرچشمه عرفان و افقان موافق علم الیقین و سالکان مسالک ملت و دین سیراب گشته از نتایج
سحاب افادت ایشان بهارستان شرایع مصطفوی را رونق تازه و از فیض صحبت ایشان خاطر محبت اندیش را

ابتهاج بی اندازه ظاهر شده باشد درینوقت که بتقریبات شتاق و خاطر فشان این نیاز مند
در گاه یزدان گردید که آن والاجناب قدسی انتساب در بلده کرمانشاهان تشریف داشته اما از آنجا ارقیض
قدوم آنجناب مستفیض میباشند با وجود قرب مسافت و از انیکه از جذب شوق مرحله را قرب و بعد بیت مسافت
ناچار مکررات و مرات ملاقات بسرت ایات اتفاق افتاده که بهدایت و ارشاد طالبان صراط المستقیم
محبت و وداد بردارند چون از جانب آنجناب در خصوص مسابله بظهور رسیده خلاف مأمول بوقوع پیوسته بود
از این طرف اظهار این مطلب میگردد که هرگاه که چندی متحمل متاعب اسفار گشته با تجدید و تشریف ارزانی فرمایند
که از برکات افادت کافه اولی الالباب کاشانه خاطر ها ضیا اندوز و از تجدید افاضات شافیه ایشان در
منشیان قلوب مشغوله او در گردیده باشند [illegible] مودت

[illegible]

تشریف داشتن آن بحر الحقایق و دانش و کنز الدقایق و بینش [illegible] کرامات ها مدار کتب الحجاب رسیده بود

البته نظر بوفور محبت به روقت که آدم روانه آن صوب میشود به ترسیل مراسلات و اعلام کیفیت حالات

مسرور داشته به هیچ وجه مطلع نشود تا آنکه عالیشان [illegible] تشریف [illegible] از آنکه [illegible] ها [illegible]

بودن آن [illegible] مذکور [illegible] و [illegible] اخلاط و [illegible] الحمد [illegible]

[illegible] غنچه [illegible] میکرد که در [illegible]

[illegible] امید دست را از [illegible] فرمایند [illegible]

[illegible] دیده الشراق طلعات مهر منیر مراسلات گرامی را از مطالع مواصلت طلوع داده از [illegible]

[illegible] بعد [illegible] اندازه و گلستان خاطر دوستان را [illegible] تازه [illegible]

حالات [illegible] ضمیر صداقت تاثیر را [illegible] چهره [illegible] سازند و مرجوعات که بود [illegible] رجوع فرمایند

که در انجام آن لازمه دوستی بعمل خواهد آمد چند آنکه [illegible] مدارس [illegible] در علاء [illegible]

شریعت غراء و [illegible] فضایل [illegible] مسند فضیلت و افادت [illegible] مدرس کرامت و افاضت باد

[illegible]

محمد بن زكريا الرازي مولده ومنشأه بالري وسافر الى بغداد واقام بها مدة وكان له من العمر اذ ورد [illegible] وشئون
وكان في صغره مشتهيا للعلوم مشتغلا بها وتعلم الادب وقال الشعر وتلمذ على علي بن ربن وقيل قرأ الفلسفة على
البلخي ولم يتوغل في العلم الالهي ولا فهم غرضه الاقصى فاضطرب لذلك رأيه وتقلد آراء سخيفة وانتحل مذاهب خبيثة وذم
اقواما لم يفهم عنهم ولا اهتدى لسبيلهم وكان يقال له جالينوس العرب وكان بينه وبين منصور بن اسحق بن اسمعيل
صاحب خراسان صداقة والف له كتاب الكناش المنصوري وعمي في آخر عمره بماء نزل في عينه فقيل له لو قدحت فقال لا قد نظرت
من الدنيا حتى مللت

مرا زرفد قيامت غم كه بهتر [illegible] كه روي مردم عالم دو بار بايد ديد

توفي سنة عشرين
وثلثمائة وله مؤلفات كثيرة منها كتاب من لا يحضره الطبيب وكتاب طب النفوس وفيه الاخلاق وكتاب في ان الطبيب الحاذق
ليس هو من قدر على ابراء جميع العلل فان ذلك ليس في الوسع ولا في صناعة بقراط ومقالة في ان جهال الاطباء [illegible]
في منعهم [illegible] وان لم يكن [illegible] كثير من جهالهم [illegible] ومقالة في العلة التي يزعم جهال [illegible] يعطش ومقالة في
العلة التي من اجلها يعرض الزكام ورسالة في العلم الالهي [illegible] وكتاب [illegible] المتفلسفين
[illegible] وفيه كلام كثير في الخلا اقول الشارح القرشي في شرح القانون قد اطنب القول في ان الثلج بارد
بالفعل حار بالقوة لما فيه من اجزاء دخانية ولهذا يعطش وقال ان الاطباء يتضحكون من هذا القول لان الطب
من اخص [illegible] برهان [illegible] وما ادعاه [illegible] فضلا عن علم ولست [illegible]
[illegible] حتى [illegible] الى غير ذلك ولم يدر ان كون الشي معطشا لا ينافي كونه باردا بالقوة [illegible]
والخيار المقشر والسمك الطري. محمد بن طاهر بن بهرام ابو سليمان السجستاني المنطقي قرأ على متى بن يونس وكان منزله
مقبلا لاهل العلوم القديمة وله اخبار وحكايات وسؤالات واجوبة وكان عضد الدولة يكرمه ويعظمه وشرح له
كتب ارسطو وابو حيان التوحيدي من بعض اصحابه المتعصبين له وكان يغشى مجلسه [illegible] ويطلع على الاخبار
وهو عالم في ذلك [illegible] صنف كتاب الامتاع والمؤانسة [illegible] فيما كان [illegible] مجلس ابي الفضل عبد الله بن
العارض الشيرازي عندما تولى وزارة صمصام الدولة بن عضد الدولة وهو كتاب ممتع على الحقيقة لمن له مشاركة في فنون العلوم وكان
ابو سليمان اعور [illegible] وذلك بسبب انقطاعه عن الناس ولزومه منزله [illegible] وطالب [illegible] العرب [illegible]
[illegible] فقال [illegible] محمد بن [illegible] عبد السلام بن عبد الرحمن بن عبد [illegible] فاضل [illegible]

والطب قرأ الطب على هبة الله بن صاعد بن التلميذ ببغداد وذلك انه لما راى ابن التلميذ غزارة فهمه في علوم الحكمة اشار
عليه بالطب ليتعجل الراحة منه بفرط حاجة الناس اليه فبلغ منه الغاية حتى ان الملوك كانت تخطبه من النواحي والاقطار
علي الشيخ شهاب الدين السهروردي شيئا من الحكمة ومن مولفاته شرح ابيات الشيخ الرئيس هبطت اليك من المحل
الارفع الابيات توفي سنة اربع وتسعين وخمسمائة محمد بن عبد الكريم الشهرستاني نسبة الى شهرستان مدينة بخراسان بين
نيشابور وخوارزم ذكره في عجائب البلدان صاحب كتاب الملل والنحل كان فاضلا متكلما مقربا عند السلطان سنجر وصاحب
سره قال الشهرزوري رايته بمجلس بخوارزم شارفا الى اصول الحكمة فتعجبت منه لانه لا يسلك في تصانيفه سبيل الحكماء وكان
يهجن راي الرئيس ابن سينا له كتاب سماه مصارع الحكماء قال فيه رادا عليهم في قدم العالم قالوا اعلم ان الدور في النطفة
والانسان والبيض والدجاج والحب والشجر انما ينقطع اذا عينت الابتداء من احد الطرفين والا لتوقف وجود كل منهما على وجود
الاخر ولم يكن لتحصيل احدهما دون الاخر اولوية وذلك يؤدي الى ان لا تحصل اصلا وقد حصل فلا بد من قطع الدور باحدهما اولا
في الاشخاص الا ان يقع بالكمال اولا قال المحقق الطوسي رح في مصارع المصارع في الجواب جئت يا علامة العلماء فيما ليس
عند العوام والصبيان فانه ليس من وراء اللفظ لان الشيء اذا توقف وجوده على ما يحتاج وجوده الى شيء وذلك الشيء لا يكون
دورا او دورا الا ان لا يحصل بل ربما يتسلسل والتسلسل انما استحال وجب ان يكون له مبدا فهنا اشتبه الدور والتسلسل
على المصارع وليت شعري ما هذه الاولوية في خلق الشخص سيدا دون النطفة ان لم يكن يقرا في الكتب الالهية خلق ادم
واذا كان المبدا بالكمال اولى فلم لم يحك الانس اولا عقلا كاملين والاشياء اولا ثمرة كاملة ثم يرد الى النطف
والحبوب قال الظهير البيهقي الشهرستاني شيخ ابو الحسن بن حمويه في مجلس وحضر ابو منصور العبادي واحد البيهقي وشهاب
الدين الواعظ وغيرهم من الافاضل فقلت له حين يذكر اقسام التقدمات هذا المنفصل حقيقي فانك
تقول التقدم اما بالذات واما بالطبع واما بالمكان واما بالزمان واما بالشرف واما بالوجود فقال لا فرق بين
التقدم بالذات وبالوجود الى ان قال فطال التكرار ولم يتم الكلام مات الشهرستاني سنة ... سطر
شهور سنة ثمان واربعين وخمسمائة وهو القائل لقد طفت في تلك المعاهد كلها وسيرت طرفي
بين تلك العوالم فلم ار الا واضعا كف حائر على ذقن او قارعا سن نادم اقول يظهر من كتابه الملل
والنحل ان قائل هذا النظم غيره محمد بن عبد الوهاب الثقفي ابو علي امام الوقت صحب ابا حفص الحداد ويقرا القصار وبه ظهر التصوف

بنيشابور مات سنة ثمان وعشرين وثلثمائة محمد بن علي العربي الحاتمي الطائي الاندلسي محيي الدين اوحد عصره حجة
الاخلاق قد اورد في فصوص التعليقات والقيود ما يوجب الشهود وهو قائل بوحدة الوجود فيه وبقوله ان عذاب الكفار منقطع
وباثر ما ليس اليه من هذا القبيل مطعون عليه اصحاب القال والقيل ومن مقالاته المنظومة فغي الخلق عين الحق ان كنت
ذا عين وفي الحق عين الخلق ان كنت ذا عقل وان كنت ذا عين وعقل فما ترى سوى عين شيء واحد فيه بالشكل قال
المولوي گر برون آيد ز سينه وجود بر تو گردد دور پرگار وجود نيست شو تا هم تو باشي هم وجود ... تا به بيني روي جانان از عيان
سهل شيري دان كه صفها بشكند شير آن است كو خود را شكند ولد محيي الدين الرازي ابو عبد الله المعروف بابن
الخطيب بلغ في البحث والجدال ومباشرة القيل والقال مبلغا عظيما لم يبلغه احد في عصره له تصانيف معظمة وتواليف
مفخمة في اكثر العلوم قد شاعت في البلاد واشتهرت في الافاق الا انه لم يبق في زمره الحكماء المحققين ولا العدم الفرق والاولى
المدققين اورد على الحكماء شكوكا وشبها كثيرة واكثر فيها لفقد شبهة وما قدر على التحقيق منها الا ما ... الله بقلب
سليم وذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم اين روشني زر تو نور هدايت دود چراغ مدرس
اين نور كي دهد ولا يقف بامثال تلك الشبهات الا النفوس الكذب التراكم السعيدة للفيض القدسي والنور
الالهي فلنعم ما قيل الحكمة احسن من ان تراها تشكيكات الفخرية ويشبهها التحقيقات النصيرية وله سنة ثلث
واربعين وخمسمائة وتوفي بهراة سنة ست وستمائة قد قرا الحكمة على محمد الرضي الجيلي بمراغة وكان عند السلطان
باعتدال ربع القامة عظيم الصدر والراس كث اللحية في صوته فخامة يخطب في بلده الري وغيرها ويتكلم على المنبر بانواع
من الحكمة والكلام ويجلس جلاء عظيم واذا جلس للتدريس يكون قريبا منه جماعة من تلامذته الكبار مثل زين الدين
الكشي والقطب المصري وشهاب الدين النيسابوري ثم يليهم بقية التلامذة وساير الخلق على مراتبهم فكان السلطان محمد
خوارزمشاه وصدر دولته يعلي ولاه امور الوقف والمدارس في ممالكه وحصل له اي من العربي والمال الكثير وكان للراح بلقب ركن
الدين ... قد شدا شيئا من الفقه والاصول الا انه كان اعوج كثير الاختلاف والاختلال كثير الخلف على الامام ويتوجه اليه حيث قصد و
يشنع عليه ويسيفه ليشتغل بكتبه ويقول الست اجهد واكبر ... باختلاف الاصول فالناس يقولون فخر الدين ولا
يقولون ركن الدين وكان ربما صنف بزعمه شيئا يقول هذا من كلام فخر الدين ويشيلونه الجماعة ويهزاون به وكان الامام
كلما بلغه شيء من ذلك صعب عليه الى ان اجتمع الامام بالسلطان وانهى اليه حال اخيه فجعله السلطان في بعض القلاع

[illegible] العلم [illegible] في اعمال الرصد [illegible]

منهم العالم [illegible] قطب الدين محمود الشيرازي صاحب شرح الاشراق والكليات و[illegible]

[illegible] في جميع انواع الحكمة [illegible] و مؤيد الدين العرضي [illegible]

[illegible] الآلات الرصدية [illegible] اربع [illegible] و فخر الدين الاخلاطي [illegible]

[illegible] نجم الدين القزويني وكان فاضلا في الحكمة والكلام [illegible] المنطق و فخر الدين المراغي [illegible]

فاضلا [illegible] العلوم الرياضية و محي الدين المغربي وكان [illegible] في العلوم الرياضية [illegible]

الدين الكاتب البغدادي وكان فاضلا في اجزاء الرياضي والهندسة وعلم الرصد [illegible]

[illegible] في غاية الجود والكرم [illegible] فضبط حركات الكواكب [illegible]

[illegible] المحقق ببغداد سنة اثنتين وسبعين وستمائة [illegible]

[illegible] في المشهد [illegible]

الناس [illegible] فيه فوجدوا تاريخ [illegible]

و [illegible] بلغ [illegible] مسكين [illegible] فرزند [illegible]

[illegible] طوس ابو حامد الشيخ العالم العارف [illegible] محمد بن محمد [illegible]

[illegible] طوس سنة خمسين واربعمائة [illegible]

[illegible] سنة اربع وثمانين واربعمائة [illegible] نظام الملك [illegible]

[illegible] النظامية ببغداد [illegible] ثم [illegible]

دمشق [illegible] ثم [illegible] فخر الملك [illegible] نظام الملك [illegible]

[illegible]

[illegible] القاسم [illegible]

[illegible]

[illegible] دوست [illegible]

---

[illegible] وولادة [illegible] اربع عشرة سنة [illegible]

[illegible] العوام [illegible] التواريخ [illegible]

[illegible] محمد بن محمد [illegible]

[illegible] المشهور [illegible]

فيلسوف [illegible] الحكمة [illegible]

[illegible] الفصول [illegible]

[illegible] واللغة [illegible] محمد بن [illegible] محمد بن يحيى [illegible]

الاندلسي [illegible] العلوم الحكمية [illegible] حافظ للقرآن [illegible]

[illegible] سنة ثلث وثلثين وخمسمائة [illegible] كتاب [illegible]

[illegible] وكتاب [illegible]

[illegible]

طبيعت [illegible] موجود [illegible]

[illegible] وحدت [illegible]

[illegible] سالم [illegible] وطبع سليم [illegible]

[illegible] قانون [illegible]

[illegible]

[illegible] شوق وفراق [illegible]

[illegible] محبت [illegible]

[illegible]

[illegible] مسكين [illegible]

[illegible]

[illegible]

الا العراق وطلب ... فوصلت عبادان ... فقلت له يا شيخ ... رجل غريب ... بلد ...

الشمس من عملك فقال من اين انت قلت من حلب ... فقال من بلد الخوارج ... فقلت لو كنت خارجيا ...

بدا بي فقال الا احدثك بحديث طريف ... فقلت بلى يا شيخ فقال كان لنا جار ...

مشتغل ... فرأى في منامه كأن القيامة ... والحوض ... والحسن والحسين يسقيان ...

فلم يسقني ... الحسين فلم يسقني فقربت من رسول الله ... فقلت يا رسول الله ...

... فقلت يا رسول الله ...

قال ... فقلت يا رسول الله ...

[illegible]

معمای [illegible] خوش بود [illegible] شفتالو بوسه گشت ازین نکته که زر میخواهد شفتالو خوخ خوخ عرد عرد قند
[illegible] عضب عضب [illegible] چشم چشم عین عین زر الصبا جمای بوسه میخواهد بنار [illegible] و کلی وقلت بالتصحیف ز
[illegible] صد صد [illegible] ربیع ربیع بهار بهار نهار نهار [illegible] بوی بوی موی [illegible] دار
[illegible] بوسه بوسه بوسه الصبا یا سم عضت نقش دهان قدا وای [illegible] نقطه موهوم وخط [illegible]
[illegible] میم نود و نود صاد و صاد چشم چشم عین [illegible] الف الف [illegible] میم و میم نود و نود صاد
است نقطه موهوم میم است وخط [illegible] الف است والف یک و یک چهل و چهل میم و میم نود و نود صاد و صاد چشم چشم عین و عین [illegible]
و آفتاب شمس و شمس چهار صد و چهار صد دست لغیره چار حرف تام مطلوب که نه نهای اهل عالم گشت چار
حرف خان [illegible] که از او دو اکتفیر [illegible] لغز اذا ظهر البیاض قبل السواد و اذا ظهر السواد قبل البیاض المراد بالبیاض
اللبن و بالسواد التمر [illegible] اذا اکثر [illegible] اللبن قبل التمر [illegible] لغز [illegible] الاوصاف [illegible]
[illegible] الفارسی اقتل اقبض قد مضی ورد [illegible] حار حین قد زمر و لیس [illegible] عندنا صورت مکتوب
بعض فضلا اعلام بای ستهام [illegible] بعرض معرض [illegible] که [illegible] علیمت [illegible] که تو قادر آن خدمت [illegible]
دار روی در یافت [illegible] خاصیت ما فوق حد [illegible] و اندازه [illegible] و در سپهر [illegible] امید کاهی [illegible]
طلوع صبح لقای [illegible] افزای سعادت [illegible] و چون آن کلام [illegible] صداقت [illegible] است و [illegible]
مرایای قبول [illegible] صدق [illegible] و مبین [illegible] جناب [illegible] است در شرح آن احتیاج بسط و تطویل و [illegible]
تصدیع [illegible] و قیل [illegible] ضمیر [illegible] گواه حال [illegible] است علی الخصوص درین اضیق اوان که وقت وفا
الا [illegible] تذکره خواطر در یا [illegible] خلاف سابق و رغم [illegible] بمقتضای زمان نا موافق این [illegible] استفهام [illegible]
متعطش [illegible] التفات [illegible] از عین [illegible] و جرعه از عین [illegible] سیراب
فرمایند و گاهی [illegible] بدو کلمه از رقم [illegible] توام مسرور و سرافراز فرمایند و چندی در توقف [illegible] روا [illegible] عنایت
[illegible] بود [illegible] خواهش آن [illegible] بخدمت [illegible] نوشته [illegible] وسیله [illegible] داشت که
خود را [illegible] خاطر عاطر [illegible] که [illegible] تردد [illegible] مفتوح [illegible]
همین روزنه [illegible] داشته [illegible] کلمه [illegible] بر وا [illegible] علی الاطلاق [illegible]

[illegible] یوسف الطبیب الهروی [illegible]
[illegible] بخراسان [illegible]
[illegible] شرح کتب ارسطو [illegible]
[illegible] المعروف بابن الطیب [illegible]
[illegible] الامام ابو نصر صاحب الصحاح الجوهری [illegible]

ایضاً شخصی مایه داشت که بآن خرما خرید ده عدد به یک درم و بفروخت شش عدد به یک درم پنج درم نفع یافت مایه او چند بوده جواب [illegible]

ایضاً از چهار زن ننگ میخواهیم که از یک درم تا چهل درم بکشیم به سنگ ترازو چه قدر باشد جواب سنگ اول یک درم دوم سه درم سیوم نه درم چهارم بیست و هفت

ایضاً شخصی بجمعی گفت اگر چند نفر که هستید با از صد کمتر و مثل شما و نصف شما و نصف نصف شما با تو صد میشوید چند نفر بوده اند جواب سی و شش

ایضاً جمعی بباغی رفتند شخص اول یک گل چید دوم دو سیوم سه همچنین هر یک یکی زیاده چید و بعد از آن قسمت کردند بالسویه به هر یک نه گل رسید چند نفر بودند و چند گل جواب نفر نه و گل هشتاد و یک

ایضاً شخصی بباغی رفت و چند انار چید که چون از درب باغ بیرون آمد و به هر دربانی که همراه داشت نصفه و یک انار داد و از برای او ماند جواب یکصد و بیست و هشت انار چیده

ایضاً مردی مایه داشت و بآن معامله میکرد و در معامله اول مساوی مایه نفع کرده یک درم تصدق کرد و باز بباقی مانده معامله کرد و مساوی آن نفع کرده دو درم تصدق نمود باز معامله کرد و مساوی مایه سیم نفع کرده سه درم تصدق نمود پس باو هیچ نماند از مایه و نه از نفع جواب مایه اول یک درم و سه ثمن درم بوده

تمت

مما اوهم صاحب القاموس قوله فی رزت فی بعض النسخ ترزوت و عنزروت کعنکبوت صمغ و فیه ان الصواب ذکره فی باب الراء لزیادة التاء کما فی العنکبوت و الظاهر ان الالف [illegible] الکاتب حیث ابدلت بالواو و منها فی سبت و العقال کنصر و ضرب و المذکور فی سائر کتب اللغة ان العقال کضرب الا ان الجوهری خاصه حیث نقله اذا کان بمعنی النوم منصرف القول منه یستأنث بهذه وجدناه بالضم و منها فی سبحت بضم السین و الباء المشددة مع ان السمطی فی الاسبات متفق عل ان الکلا انه بفتح السین و ضم الموحدة من غیر تشدید بالتشدید و فی بعض کتب الحدیث سبحت الیهود بفتح السین و سکون الموحدة و ضم الجیم فیها الف هو ان هو سبحت بمعنی الملی و منها فی سحت کسحت فیها الظاهر و بدیئة ان العقال کنصر و لیس کذلک بل کمنع علی ما صرح به ثوان و الازهری و صاحب التاج و غیرهم و منها فی سرت بالضم بلد بالمغرب فی مرتبة علی کوف الاندلس و قد ضبطه الجوهری فی المعجم بضم السین و کسر الراء و شد التاء و منها فی شت اشته الله و فیه ان باب الافعال منه متعد بنفسه مع ان الغریبة بالباء کما فی سائر الکتب و صرح به الجوهری و الازهری و غیرهما و منها فی صت الصا تواتی رتوا ما کرام ان تقاتلوا مع ان الصاحب ذکره بالزای و قال ای تحازبوا و تجمعوا و ایضا قول الجوهری فی الحدیث قوموا صفتین ای صفین صوابه فی اثر عن ابن عباس و فیه ان الحدیث عند المحدثین مرادف للخبر و لذا ذکره الازهری و الصاحب و غیرهما بقولهم فی الحدیث و منها فی صعت رجل صعت الربة مع ان الازهری و الصغانی ابدلوا الاصل بالظاء و فسروا الربة بالعقدة و کانهم جعلوه مخفف الاربة بمعنی الفرج فیکون المراد عقده مخففه و لم یذکره المصنف فی موضعه و جعلوه المراد فی الثوا الذی وقع فیه و هو بذلک باضلة فی صعت الربة هو بزنم ما منه کالجبجبه و قال الازهری بعد ذکر الثوا المراد به المخففه و قال الصاحب الصعت المربوع و الاید الذی لیس بکبیر و لا صغیر و تشهد علیه بقوله یا رب عمر غانه صعت

الربة کما ما اذ نا یهن قلبه و منها فی عمت و عنده یا عمره وکعبه بالکاف و الصواب انه باللام کما [illegible]

الازهری و الصغانی و غیرهما و منها فی فوت و فرینی الصواب ذکره فی النون کما سیذکر و منها فی کبرت او [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فاقهم و منها فی کبرت [illegible] و الصواب کسره [illegible] الالف و ان [illegible]

و الجوهری فی المعجم و قلعته [illegible] و منها فی کمت الذی [illegible]

خالط سواده قنوء او خالط حمرته سواد و قال سیبویه سالت الخلیل عن کمیت [illegible]

لم یخلص له واحد منهما فارادوا بالتصغیر انه قریب منهما و الفرق بین الکمیت و الاشقر بالعرف و الذنب [illegible]

السواد فهو کمیت و ان احمر فهو اشقر و لم تقولوا الکمیت و منها فی [illegible] الصواب [illegible]

الجوهری و تبعه المصنف [illegible] غلط و ایضا [illegible] و فی بعض النسخ [illegible]

السمکة و المحیط [illegible] باللام [illegible] الاول و [illegible]

اللغوت [illegible] لم یتم کلامه [illegible] ذکره الجوهری [illegible] و منها فی [illegible]

لم یذکر [illegible] مع ذکره [illegible] فالصواب ذکره [illegible] الجوهری و منها فی هلت [illegible]

بالموحدة و البعد و الصواب بالتحتیة و البعد و قال الازهری [illegible]

و جلبه و سلته ای قشره و منها فی الحوت و جوانا [illegible] و غلط الجوهری و قد وافق الجوهری [illegible]

الواو و قال [illegible] بالمد و القصر و نقل عن ابن الاعرابی ان جوانا مدینة [illegible]

هجر [illegible] و کذا اصحاب المغرب [illegible] الواو [illegible] الازهری [illegible]

[illegible] المصنف حیث لم یذکره بالواو و لا بالمد مع ان [illegible]

[illegible] و منها فی حدث و جمع احادیث [illegible] و الصواب ان الاحادیث جمع احدوثة [illegible]

[illegible] الاحادیث جمع حدیث علی خلاف القیاس [illegible] و ایضا [illegible]

حدث [illegible] و ضم الدال و کسرها [illegible] حدث [illegible] کثیر الحدیث [illegible]

حدث بضم الدال و کسرها [illegible] کثیر الحدیث و المصباح [illegible] الاحداث [illegible]

و لیس کذلک بل الحدث [illegible] الطهارة [illegible] و الایدی [illegible] التاج [illegible]

کردن و [illegible] قول الحدیث [illegible]

لا اوری [illegible] اللغة [illegible] ذات العدد علی ما ذکره الجوهری مع انها حذف الاضافة و [illegible]

[illegible] ذات [illegible] المحقق [illegible] محمد [illegible] الاصول [illegible]

[illegible] الحروف [illegible] بسم الله الرحمن الرحيم [illegible]

[illegible] والنور [illegible] المشتبهات ونصلي على [illegible]

[illegible] الحكمة [illegible] البينات [illegible] الذين [illegible] اللهم [illegible]

[illegible] الشكوك والشبهات [illegible] السادات [illegible]

السادة الهداة عليهم افضل الصلوات واطيب التحيات وبعد [illegible]

[illegible] الكامل البارع الذكي الالمعي [illegible]

[illegible] المنعوت [illegible] الكمالات [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] عن كل ما صحت [illegible] اجازته [illegible]

[illegible] العلوم [illegible] التفسير والحديث [illegible] والتجويد [illegible]

واللغة [illegible] والنحو [illegible] مما [illegible] اجازني [illegible] الكرام [illegible]

[illegible] رفع الله درجاتهم [illegible] الصحيحة [illegible]

الاربعة المتداولة [illegible] الكافي والفقيه والتهذيب والاستبصار التي عليها المعول [illegible]

[illegible] مولانا [illegible] صلوات الله وسلامه عليه [illegible]

المحدثين وشيخ الطائفة المحقق محمد بن الحسن الطوسي [illegible] الاعظم [illegible] بالمفيد

[illegible] السيد الاجل [illegible] المرتضى علم الهدى [illegible] مولانا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الفقيه [illegible] الاسلام [illegible]

السابق ح وعن الشيخ ... عن والده الشهيد عن افقه الفقهاء المتاخرين ومروج مذهب الائمة الطاهرين

صلوات الله عليهم اجمعين الشيخ نور الدين علي بن عبد العالي الكركي اعظم الله اجره عن الشيخ الفقيه نور الدين علي بن هلال

الجزائري قدس الله لطيفه عن الشيخ العارف الزاهد جمال الدين احمد بن فهد الحلي اجزل الله تشريفه عن الشيخ الاكرم علي بن

الخازن الحائري ... عن الشيخ ... السعيد الشهيد محمد بن مكي رفع الله درجته ح

وعن الفاضل ... عن المولى الاعلم الاعظم الازهد الاورع ... التقي المولى احمد الاردبيلي ... 

... عن السيد ... عن الشهيد الثاني قدس الله روحه ح وعن والده ... العلامة

... الفاضل ... ابن ... العلامة ... الفاضل

المحققين ... المحقق ... وترجمان الفقهاء والمتكلمين ... 

... رفع الله درجته ... المتقين ... الافاضل ... 

... الفاضل الكامل ... الورع ... العلامة ... قدس الله روحه

... ح وعن والده ... عن ... الفاضل المحقق ... العلامة

... ونزيل ... والدين محمد عن والده علامة العلماء في الآفاق ... اعاظم المحققين

... رحمه الله ... ح عن والده ... 

... ح وعن والده ... الفاضل ... 

الدين ... مصنف كتاب رياض ... 

... الكرام منهم السيد الفاضل ... 

... احمد ... قدس الله روحه

ح ... الشيخ سليمان بن عبد الله البحراني ... 

عن والده ... سليمان ... الكامل ... الفاضل العالم ... الدين ... 

... الحديث ... عن الشيخ ... قدس الله روحه ... الاسانيد ...

ح ... والمحدثين ... 

... العالم ... الشيخ حسين ... البحراني ... 

... الفاضل الكامل الفقيه المحدث ... 

الشيخ سليمان بن عبد الله البحراني ... عن الشيخ ... 

سليمان قدس الله روحه عن الشيخ ... العالم ... سليمان البحراني ... 

... السند

... السيد ... 

الاحكام ... الصحيفة ... عليه ... 

... الشهيد ... الدين ... 

العالم ... الكاظم بن محمد ... عن ... 

... السيد ... 

... المشهورة ... الاول والثاني ... 

... الصحيفة ... الاسانيد ... 

عن الشيخ ... 

السيد ... النسخة المشهورة ... 

... الاوراق ... السواد ... 

الصفا و وجد مواضع اخر الاختلاف من اراد [illegible] فعوض [illegible] وكتبها في الحواشي [illegible] علمها بحرف السين

[illegible] في اوائل السند [illegible] ثم ان [illegible] رفع [illegible] بنسخة [illegible] ادريس [illegible] كانت في

شيراز بعد ما طلبها [illegible] واحضرها الي اصفهان [illegible] مواضع اخر [illegible] مواضع الاختلاف فعوض [illegible] وكتبها في

[illegible] الصحيفة

[illegible] مواضع الاختلاف [illegible] الصورة [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله الذي هدانا لدين الاسلام وعرفنا [illegible] الحلال والحرام وجعلنا من امة خير الانام

[illegible] الاعلام [illegible] وخلفائه الراشدين

صلوات الله عليه وعليهم اجمعين [illegible] واخبارهم [illegible] لم [illegible] من بعدهم

في ايدي رواة [illegible] كرام [illegible] ليهلك من هلك عن بينة ويحيى من حي عن بينة والصلوة والسلام على خير

راوية لاخبار السماء محمد واله الاتقياء الاصفياء ما [illegible] احاديث الانبياء [illegible] الائمة الامناء

اما بعد

اما بعد فان الاخ العالم العامل الالمعي الفاضل الكامل [illegible] ذا القريحة الوقادة والفطنة

النقادة والفضل [illegible] عن [illegible] الكامل المحقق المدقق [illegible]

[illegible] العلماء [illegible]

[illegible] في العلوم الادبية [illegible]

[illegible] الاسانيد [illegible]

[illegible] ان [illegible] اجازة [illegible]

[illegible] الاصول الاربعة [illegible]

[illegible] عليهم اجمعين [illegible] روايتي [illegible]

[illegible] العلوم [illegible] المحققين [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الفقه [illegible]

[illegible] الفاضل [illegible]

[illegible] الفقيه العالم [illegible] الفاضل [illegible]

[illegible] مولانا [illegible] الشهيد [illegible] داود

الشهيد بابن المؤذن الجزيني عن الشيخ علي بن محمد بن مكي عن والده السعيد الشهيد قدس الله أرواحهم ح وعن شيخنا
الأجل الميرزا ابراهيم الفاضل المذكور قدس سره عن الشريف الأجل العلامة المولى أبي الحسن بن الشيخ محمد طاهر النباطي الأصل
المدرس بالغري والصدر السعيد العلامة الميرزا محمد باقر الخليفة جميعا عن العلامة المجلسي قدس الله أرواحهم عن والده
المنوه العلامة المحقق والفقيه المدقق شيخ بهاء الدين محمد عن شيخه الأجل الشيخ حسين بن عبد الصمد الحارثي الهمداني
عاملهم الله بلطفه الخفي ح وعن استاذنا الميرزا ابراهيم المذكور عن شيخه المولى أبي الحسن المدرس بالغري عن الشيخ الزاهد الشيخ محمد
قاسم الكاظمي النجفي والغري عن الشيخ الجليل مولانا فولادي خادم المشهد الرضوي عن الشيخ البهائي ح وعن شيخنا واستاذنا الأجل
الأكمل الأمير محمد حسين المذكور عن السيد الجليل العلامة السيد صدر الدين علي بن السيد الفاضل الكامل السيد نظام الدين احمد الحسيني
الحسيني الشهير بالسيد علي خان شارح الصحيفة الكاملة السجادية عن شيخه جعفر كمال الدين البحراني عن شيخه حسام الدين الحاج
عن الشيخ البهائي قدس سرهم ح وعن شيخنا المتقدم بعض أوصافه الحاج شيخ محمد قدس سره عن السيد الأجل الأمير محمد حسين المذكور
والسيد الحسيب ذي المناقب والمفاخر ميرزا محمد باقر والسيد الأفضل المحقق ميرزا علاء الدين محمد گلستانه شارح كتاب نهج
البلاغة عن الفقيه الزاهد المولى محمد بن عبد الفتاح التنكابني الشهير بسراب عن عدة من الأفاضل منهم الأفضل المحقق المولى
محمد باقر بن محمد مؤمن السبزواري عن مشايخه عن الشيخ البهائي ح وعن الفاضل المجلسي عن والده العلامة المتقي عن السيد الأجل
العلامة خاتم الحكماء المتألهين الأمير محمد باقر الشهير بالداماد ح وعن الفاضل المجلسي عن الشيخ الجليل شيخ علي بن الشيخ محمد
بن الشيخ حسن بن الشيخ زين الدين الشهيد الثاني عن جده السيد نجيب السيد نور الدين علي بن أبي الحسن العاملي الموسوي المكي وابن ابنه
الجوامع والشيخ نجيب الدين علي بن محمد بن مكي عن شيخيهما المحقق المدقق أبي منصور حسن بن الشهيد الثاني والسيد شمس الدين محمد بن علي
العاملي صاحب المدارك ح وعن السيد علي خان عن والده السيد نظام الدين احمد عن السيد نور الدين عنهما ح وعن
العلامة المولى محمد باقر السبزواري عن السيد نور الدين عنهما ح وعن الأفاضل المشار اليهم عن الشيخ البهائي والشيخ حسين
والسيد محمد والسيد الداماد جميعا عن الشيخ الجليل الشيخ حسين بن عبد الصمد عن الشيخ المحقق الشيخ زين الدين قدس الله
رمسهم ح وعنهم عن البهائي عن السيد علي بن أبي الحسن العاملي عن الشهيد الثاني ح وعن العلامة المجلسي عن
السيد الفاضل المجاور بالغري الأمير شرف الدين علي الشولستاني عن الفاضل المحقق ميرزا محمد الاسترابادي صاحب



الرجال الكبير عن الشيخ ابراهيم بن الفاضل الجليل الشيخ علي بن عبد العالي الميسي ح وعن العلامة المجلسي عن
الشيخ عبد الله بن الشيخ جابر العاملي عن جده من قبل أمه المولى الفاضل مولانا درويش محمد بن الشيخ حسن النطنزي عن
الشيخ نور الدين علي بن عبد العالي الكركي ح وعن الفاضل الجليل المجلسي عن والده العلامة المولى محمد تقي عن شيخه المعمر
أبي البركات الواعظ الأصفهاني عن الشيخ علي بن عبد العالي الكركي ح وعن السيد الداماد عن خاله الشيخ عبد العالي بن
الشيخ علي بن عبد العالي الكركي عن والده المذكور ح وعن الفاضل الكامل المجلسي عن جماعة منهم والده المتقي عن السيد
الجليل السيد حسين بن حيدر الكركي المفتي عن السيد الفاضل الأمير تاج الدين محمود بن علي الحسيني المازندراني عن جماعة منهم الشيخ حسين
بن عبد الصمد والمولى كريم الدين الشيرازي عن الشيخ الأفضل الشيخ ابراهيم بن سليمان القطيفي عن الشيخ الجليل ابراهيم بن الحسن الشهير
بالوراق ح وعن الشيخ علي بن عبد العالي الكركي والشيخ ابراهيم القطيفي المذكور عن الشيخ علي بن هلال الجزائري عن الفقيه العلامة
الشيخ احمد بن فهد الحلي قدس سره عن الشيخ علي بن الخازن الحائري والشيخ علي بن عبد الحميد النيلي عن محمد بن مكي الشهيد السعيد ح
وعن استاذنا المتقدم ذكره الأوحد الشيخ محمد عن السيد الأجل الأمير محمد حسين المذكور والفاضل الكامل المحقق
مولانا محمد رفيع الجيلاني المجاور بالمشهد المقدس الرضوي جميعا عن المحقق المدقق العلامة جمال الدين محمد العلامة الشهير والمحقق
النحرير الذي حسين الخوانساري بن محمد جابر جمعة الله لهما عن والده المولى المحقق محمد تقي المجلسي بأسانيده المعروفة
ح وعن المولى محسن الواعظ المدرس الحويزي عن جماعة من الأعلام منهم العلامة المجلسي والآقا محمود المشهدي جميعا عن الشيخ
محمد بن الحسن الحر العاملي بأسانيده المذكورة في كتب وسائل الشيعة إلى تفصيل مسائل الشريعة ح وعن الشيخ الشهيد عن
جماعة كثيرة منهم الشيخ المحقق الأوحد الشيخ فخر الدين والسيد الفاضل عميد الدين وغيرهم عن العلامة رئيس المذهب
جمال الدين أبي منصور الحسن بن الشيخ يوسف بن المطهر عن جماعة أجلهم شيخ المحققين أبو القاسم جعفر بن الحسن بن سعيد الحلي والعلامة
والرجال الأعلم سلطان الحكماء والمحققين نصير الملة والدين محمد بن الحسن الطوسي قدس الله أرواحهم بأسانيدهم المفصلة
في الإجازات المبسوطة كالإجازة الكبيرة للشيخ حسين بن عبد الصمد وإجازة الشهيد

[illegible]

... والعلماء الاكثرين ... [illegible]

[illegible]

... الامر في الحجة عن الائمة ... [illegible]

... عن الاثر صدر الدين ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

... ولو الف الحديث ... [illegible]

... منهية شرح الباب ... [illegible]

... وذكر فيه من الفوائد ما لا اذن سمعت ... [illegible]

... والامارات المنقولة عن الائمة الطاهرين في العلوم الدينية كافة والمعارف

عامة فتحرت انه ... واجزت ... وكفاه ... ان يروي عني ... من روايته وعامة

الاجازة من التعمير واصول الفقه وفروعه والتجويد والعقائد والنحو والصرف العربية ... روايتهم الفقه

التي ذلك صلوات الله عليهم ... رضوان الله عليهم من الكتب الاربعة ...

... الكافي ... والفقيه والتهذيب والاستبصار ... [illegible]

... العيون والعلل ومعاني الاخبار والخصال وثواب الاعمال والمقنع وغيرها من مؤلفات الصدوق ...

... والنهاية والتبيان والمصباحين وغيرها من مؤلفات الشيخ والارشاد والامالي والمقنعة ...

... قدس الله روحه ... والانتصار وغيرهما من مصنفات السيد الاجل المرتضى علم الهدى ...

... وتفسير القمي والتوبيخ ... والطبرسي ... [illegible]

المعارف

المعارف وغيرها والاية الصلاح ... والارشاد العقول ... والمهذب وغيره لابن البراج

قدس الله ... والوسيلة وغيرها لابن حمزة ره والمعتبر والشرائع والنافع للمحقق طاب ثراه ... والمنتهى والمختلف والتذكرة

والتحرير والنهاية والقواعد والارشاد والتبصرة وغيرها مما تعذر عدها من مصنفات العلامة نور الله ضريحه والايضاح

لولده طاب ثراه والذكرى والدروس واللمعة والبيان وغاية المراد والالفية والنفلية وغيرها من تصنيف الشهيد وكتب الادعية

من المهمات وغيرها من تاليفات السيد رضي الدين علي بن طاوس ... روح الله روحه وكتاب العدة وغيرها لابن فهد ره و

المسالك والروضة ... وغيرهما من مصنفات الشهيد الثاني والمعالم والمنتقى لولده ... والمدارك وشرح ... النافع لسبطه

... وشرح القواعد والشرائع ... وغيرها للمحقق ... وتعليقات الارشاد

... وشرح الارشاد وايات الاحكام وغيرها للفاضل ... وشرح القواعد وغيره للفاضل

... وحبل المتين ومشرق الشمسين والعروة الوثقى وغيرها من مؤلفات ... البهائي ...

... المقنعة ... وعيون المسائل وغيرها ... روحه وشرح ... وغيرها ... العلامة

... المحدث المجلسي ... والذخيرة والكفاية وغيرهما من مصنفات المحقق ... ره وتفسير

... وغيرها للشيخ ... وشرح الدروس وغيره من ... العلامة

... وكتاب بحار الانوار ومرآة العقول ... الاخبار ... العيون

... والفوائد الطريفة ... وغيرها

... من مؤلفات ... وشرح النهج ... وغيرها ...

... قدس الله روحه ... وحاشية شرح اللمعة وشرح ... وغيرها من مصنفات

... وشرح الفقيه ... والاستبصار ... ورواشح ...

... والانوار ... وغيرها من مصنفات ... الفاضل ...

... وحاشية شرح اللمعة ومعالم الاصول وكتاب ...

... المسائل في الصوم ...

... المتعلقة بها ... وتقدم منها ... ان الله الموفق لاتمامها

وكتاب ... صلوات الله عليه ... في الزيارات البعيدة

والنجوم ... [illegible] ... وجميع السنة ... الصغير ...

[illegible] ... والفروع ... والاصول ... [illegible]

[illegible] ... الفقه والاصول والكلام ... [illegible]

[illegible] ... والعلامة ... [illegible]

[illegible]

[illegible] ... الشيخ السعيد ... [illegible]

[illegible] ... عليها ... [illegible]

[illegible] ... والسيد ... [illegible]

[illegible] ... العلماء ... الفقهاء

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... الورع التقي

[illegible] ... الزاهد ... [illegible]

[illegible]

[illegible] ... الشيخ ... [illegible]

[illegible] ... العلماء ... [illegible]

السيد عز الدين حسن بن عبد الحميد ... العلماء ... الفقهاء المتبحرين

عن الشيخ السعيد الشهيد زين الملة والدين ... عن الشيخ ... درجته كما شرف خاتمته عن شيخه

الاجل

الاجل نور الدين علي بن عبد العالي الميسي طيب الله تربته عن الشيخ شمس الدين محمد بن المؤذن الجزيني طاب ثراه

عن الشيخ ضياء الدين علي قدس سره عن والده الشيخ السعيد الشهيد قدوة العلماء المحققين وعمدة الفقهاء

المتبحرين شمس الملة والدين محمد بن مكي ... عن فخر المحققين ابي طالب محمد رفع الله

منزلته عن والده العلامة آية الله في العالمين جمال الملة والدين الحسن بن يوسف بن المطهر قدس سره عن والده السعيد

سديد الدين يوسف وشيخه المحقق نجم الملة والدين ابي القاسم جعفر بن الحسن بن يحيى بن سعيد قدس الله ارواحهم عن

السيد الشريف ... ابن معد الموسوي عن الشيخ ... ابي الفضل شاذان بن جبرئيل القمي طاب ثراه عن

الشيخ العماد محمد بن ابي القاسم الطبري طيب الله مضجعه عن الشيخ السعيد ابي علي عن والده الفقيه شيخ الطائفة المحقة الامامية

وفقيهها في جميع الاعصار والامصار ابي جعفر محمد بن الحسن الطوسي ... عنا وعن سائر المؤمنين احسن الجزاء ح

وعن الشيخ جمال الدين عن والده الشيخ سديد الدين عن الشيخ ... محمد بن علي بن ابي الفرج السوراوي عن الشيخ

الحسن بن ... عن الشيخ ابي علي عن والده شيخ الطائفة قدس الله ارواحهم ح وعن الشيخ جمال الدين عن والده

عن السيد احمد بن يوسف بن احمد العريضي الموسوي الحسيني عن برهان الدين محمد بن محمد بن علي ... عن السيد فضل الله

بن علي الحسيني الراوندي عن عماد الدين ابي الصمصام ذي الفقار بن معبد الحسني عن الشيخ ابي جعفر الطوسي نور الله مراقدهم

ح وشيخ الطائفة ... عن شيخه السيد السعيد علم الهدى ... محمد بن محمد بن النعمان رفعه الله الى

اعلى درجات الجنان عن الشيخ الفقيه ... ابي القاسم جعفر بن محمد بن قولويه طيب الله تربته عن الشيخ الاعظم ثقة الاسلام

ابي جعفر محمد بن يعقوب الكليني حشره الله مع الائمة الطاهرين صلوات الله عليهم اجمعين ح وبالاسناد المتقدم عن

الشيخ المفيد روح الله روحه عن الشيخ الصدوق رئيس المحدثين ابي جعفر محمد بن علي بن الحسين بن موسى بن بابويه القمي ح وعن مشايخي

جدي العلامة ... ومنهم ... عن شيخهم العالم الزاهد الورع البارع

الفائق ... عن الشيخ الجليل ... احمد بن محمد بن خاتون العاملي عن ابيه احمد

عن جده محمد قدس الله اسرارهم عن الشيخ جمال الدين احمد بن الحاج علي العيناثي عن الشيخ زين الدين جعفر ... عن السيد

الاجل الحسن بن ايوب الشهير بابن نجم الدين عن الشيخ السعيد الشهيد محمد بن مكي ... بالاسانيد المتقدمة

8 وعن جميع ... عن والده ... افقه الفقهاء المتاخرين مروج مذهب الائمة الطاهرين صلوات الله عليهم اجمعين الشيخ نور الدين

[illegible]

يوسف بن محمد البلوي ابو الحجاج [illegible]

[illegible] المعروف بابن الشيخ صنف كتابا سماه كتاب الف با [illegible]

والشكول وفيه [illegible] النون [illegible] في قوله [illegible]

في كل عين من العينين نونان نونان نونان لم يخلطهما قلم في كل نون من النونين عينان اراد بالعين في البيت

الاول عين الماء وبالنون في الثاني الباصرة لان في كل من الحوتين عينان في راسه

في ذكر بعض أغلاط صاحب القاموس وأوهامه منها في الحوت عرق الحوتان للكبد وما يليهما والصواب ما ذكره
الجوهري حيث قال الحوتان الكبد وما يليها وفي الصحاح الحوت عرق الكبد والحوتان [illegible] في الكبد وفي الصغاني الحوت
عرق الكبد وفي ابن فارس الحوت عرق الكبد والحوتان الكبد وما يليها وفي المهذب [illegible]
ومنها في خبث فتخبث وفيه تكرار وأيضاً [illegible] والصواب بأنه غير متعد [illegible] قال الصغاني حيث
فلان [illegible] أي هزأ به وفي الأساس [illegible] أي هزأ به [illegible] والصغاني [illegible]
وظاهر العطف أن الفعل [illegible] ولم يذكر [illegible] وسائر الكتب ومنها
في [illegible] محركة والصواب الضم والسكون كما قال الصاحب [illegible] بالضم [illegible] والقاموس [illegible]
[illegible] وان كانت [illegible] ومنها في [illegible] فيه تكرار ومنها في [illegible]
[illegible] الزعفران [illegible] ضبطه [illegible]
[illegible]
الزعفران [illegible] ومنها في [illegible] بالكسر [illegible] مع تشديد [illegible]
كما [illegible] وقد ضبطه هو في [illegible] بالمعجمة والفوقية كما ذكرنا فتدبر [illegible] العنكبوت [illegible] والصواب
[illegible] والخلاف فيه كما صرح به الصاحب ومنها في [illegible] والشحات [illegible]
هذا كلام الصغاني وفيه نظر [illegible] قال الصاحب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] والصواب [illegible] والصواب [illegible]
[illegible]
[illegible] والصواب [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] الصواب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] والصواب [illegible]
[illegible] والصواب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] والصواب [illegible]
[illegible]
[illegible]
كذا في بعض النسخ [illegible] في القاموس [illegible]
[illegible]
ومنها في [illegible] والصواب [illegible]
[illegible]
[illegible]
قال المبرد [illegible] ومنها في [illegible]

بموحده فقال [illegible] بعدها كما ذكره الصاحب والازهري وابن فارس والجوهري حيث قال [illegible] العذاه
[illegible] ومنها في جرج والجراج [illegible] وظاهر القاموس انه جمع
[illegible] وقول الجوهري [illegible] غلط ومنها في درج الدرجة بالضم وبالتحريك
المرقاة ولم يذكر معنى الدرجة على اصطلاح النجوم وهو جزء من ثلثين جزءا من البرج [illegible] وكل درجة ستون
دقيقة وكل دقيقة ستون ثانية وكل ثانية ستون ثالثة وهكذا [illegible] ان الدقيقة في اصطلاح النجوم
جزء من ستين جزءا من الدرجة وهو غلط في [illegible] ومنها في دعج
[illegible] ومنها في الدلج [illegible] اول الليل وغدا [illegible]
[illegible] والصواب ان [illegible] اول الليل [illegible] كما قال الصاحب والازهري وغيرهما ومنها في [illegible]
الجوهري [illegible] غلط [illegible] الجوهري [illegible]
[illegible] ومنها [illegible]
ومنها في ردج [illegible]
[illegible] ذكره الجوهري في [illegible] الى [illegible]
[illegible] والصواب ما ذكره الجوهري [illegible]
قال [illegible]
[illegible]
[illegible] ومنها في زنج [illegible] والصواب [illegible]
[illegible] ومنها في زلج [illegible] الجوهري [illegible]
[illegible] على الجوهري [illegible] ومنها في [illegible]
[illegible] قال [illegible] بكسر الزاي والفاء وفتح اللام اصله بالفارسية [illegible]
[illegible] ومنها في سبج [illegible]
[illegible] وغلط الجوهري في قوله [illegible]
[illegible] الجوهري [illegible]
[illegible] وقد ذكره الجوهري [illegible] ومنها في سبج [illegible]
[illegible] غلط [illegible] ومنها في السكباج [illegible] فارسية [illegible]

علية [illegible] ومنها في الشفارج معرب [illegible] الصواب معرب ومنها في
[illegible] من قضاعة ووهم الجوهري [illegible] الجوهري والصواب
الاول [illegible] الجوهري [illegible] قال [illegible]
[illegible] قال امرؤ القيس [illegible]
[illegible] ومنها في [illegible] معرب [illegible]
[illegible] بالضم [illegible] ولم يذكر معنى [illegible] وهو معرب [illegible]
بالفارسية [illegible] ومنها [illegible] الجوهري [illegible]
[illegible] ومنها [illegible] والصواب [illegible]
[illegible] ذكر [illegible] معرب [illegible]
[illegible] ومنها في [illegible]
[illegible]
[illegible] الجوهري [illegible]
[illegible] ومنها في [illegible] وهو [illegible]
[illegible] قال الازهري [illegible] قال الليث [illegible]
[illegible]
[illegible] قال الليث [illegible]
[illegible] الجوهري [illegible]
[illegible]
ومنها في [illegible] والصواب [illegible] التهذيب [illegible]
والصواب [illegible] ومنها في [illegible]
[illegible] ومنها في [illegible]
[illegible] التكملة [illegible]
[illegible] والصواب [illegible] كما قال الصغاني والصاحب وغيرهما ومنها في [illegible]

وما في الارض ما بعدان انما ذكره اللسني والصاحب وغيرهما النعوان في ثلاثيا فكان عليه ان يذكره ومنها في الفرج
والفرج بضمتين الذي لا يكتم السر وتكسر والقوس البائنة عن الوتر لم يذكر احدهما في الفرج بالفتح بل بضمتين ولو
صح ما ذكره لكان عليه كما هو دابه ان يقول والذي لا يكتم السر كالفرج بضمتين وتكسر القوس البائنة [illegible] فراجان
قرية بمرو والصواب فرواجان بتقديم الواو على الالف كما قاله الصغاني والسمعاني والحريري والحموي ومنها في
الفلج [illegible] الصغير وغلط الجوهري في السكون لانه [illegible] البعيد ما بين اليدين وغلط الجوهري في قوله ما بين الثديين
[illegible] الصغاني ومنها في الفنج ومحدث الصواب ان يقول في لقب محدث كما قال الصغاني وغيره ومنها في
الكلنج معرب [illegible] والصواب [illegible] [illegible]
[illegible] ومنها في الكشنج والكشنج [illegible] ومنها
في [illegible] ومنها في [illegible]
[illegible] ومنها في اللجاج واللجة الاصوات والصوت
كما قال الازهري والصاحب [illegible] والبليج [illegible] والصواب البليج بزيادة [illegible]
كما ذكره الصغاني والازهري ومنها في لجج [illegible] وهو غلط [illegible] المذكور هو مقلوب [illegible] بتقديم الجيم
[illegible]
وكلاهما غلط والصواب [illegible] في الانهار يقف فيه الماء [illegible]
[illegible] الازهري [illegible] المصنف ايضا هنالك ومنها
في اللجج [illegible] والصواب [illegible] الاول ايضا والصواب ما قال
الازهري [illegible] وعندي ان هذا كله تصحيف والصواب [illegible]
[illegible] ومنها في [illegible] بعض النسخ والصواب [illegible]
ذكره الازهري والصاحب والصغاني ومنها في [illegible] وهو غلط بل
[illegible] قال الجوهري [illegible] بالفارسية [illegible]
[illegible] ومنها في مدج [illegible] لم يذكر المشتق
في ترجمته [illegible] الصغاني بزيادة [illegible] القاف المشددة وقال الليث مدج سمكة [illegible]
[illegible] يعني [illegible] عن مدج السوق [illegible] مدج سمكة [illegible]

[illegible] ومنها في مدج وغلط الجوهري [illegible] الصغاني وقد سبق ومنها
مرج والمرجان صغار اللؤلؤ وهو غلط تبع فيه الجوهري [illegible] جوهر غير اللؤلؤ [illegible] البحر [illegible]
[illegible] صغار اللؤلؤ ايضا [illegible] المعروف [illegible]
[illegible] ومنها في [illegible] ومنها في
[illegible] وغلط الجوهري [illegible] الصغاني [illegible] الاول [illegible]
[illegible] في سائر الكتب [illegible] فتح الاول [illegible] ومنها في [illegible]
ان [illegible] وهو غلط [illegible] في الالف الممدودة [illegible]
[illegible] ومنها في الموج اضطراب امواج البحر [illegible] والصواب قول الازهري والصاحب [illegible]
[illegible] فوق الماء ومنها في [illegible] ظاهره انه [illegible]
[illegible] لا تصويب والصواب [illegible] الصاحب وابن فارس وغيرهما قال الصاحب [illegible]
[illegible] وقال ابن فارس [illegible]
[illegible] ومنها في [illegible] والصواب [illegible] ومنها في [illegible]
الجوهري قال الصغاني [illegible] وهو [illegible] والكسر [illegible]
[illegible] ومنها في [illegible]
[illegible] والازهري والصاحب [illegible]
في [illegible] قال الجوهري ومنها في [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ومنها في [illegible] وغلط الجوهري [illegible]
وغلط الجوهري [illegible] الصغاني غلط الجوهري [illegible] الاول ان
[illegible] المراد [illegible] الطائف [illegible]
بل المراد [illegible] غزوات النبي صلى الله عليه وسلم [illegible]
[illegible] الاول [illegible] النهاية [illegible]

الطائف وقيل اسم [illegible] الطائف وفيه [illegible] وقيل الغزوة الطائف وقيل البلدة
وقيل واد بالطائف [illegible] الطائف [illegible] الحديث على غزوة حنين فهو
[illegible] الطائف [illegible] قال ان الوج [illegible]
وج وكانت غزوة الطائف آخر غزوات النبي صلى الله عليه وسلم فانه لم يغز بعدها الا غزوة تبوك ولم يكن فيها قتال
وقال الازهري المراد بالوج هو الطائف [illegible] وكانت غزوة [illegible]
[illegible]

[illegible] ان ابا بكر [illegible]

[illegible] او عمر بن الخطاب [illegible]

[illegible] ان يكون [illegible] هذا الامر [illegible]

[illegible] افضل المهاجرين [illegible] والصلوة افضل اركان الدين [illegible]

[illegible]

[illegible]

ان يكون محفوظا فيكون [illegible] المراة اي فرجها بالصاد والظاء [illegible] وفي تفسير الجوهري الانفحة [illegible]

المستفاد [illegible] ان المستخرج من بطن الجدي الراضع [illegible] الاختلاف يسمى انفحة [illegible]

[illegible] الانفحة اذ [illegible] والصواب [illegible] قول الجوهري الانفحة [illegible]

[illegible] الانفحة شيء [illegible] الكرش [illegible]

[illegible]

ومنها في طاح وطيخ العذاب عليه الى والصواب طيخ العذاب الى عليه ومنها في المهيع بعد بعر كان وهو غلط وسيذكر
في باب العين انه يتقدم النص فاحد كلامه غلط فقط ومنها في الفتح وفتح الصحاح اي كنصر والصواب كمنع كما في الشمس
التاج ومنها في الفتح موضع بمكة دفن بها ابن عمر غلط فصح بل قبر ابن عمر وابن الكبير واحفادهما [illegible] بين الحجون الاسفل
دهو [illegible] وقبر ابن عمر في صعيد [illegible] قدر رتبة وليس في الفتح منه [illegible] في الموضعين تشهد بان الفتح هو بلد
[illegible] رضي الله عنهم وقد ذكرت [illegible] فيها [illegible] ومنها في الوشيج [illegible] ولم يذكر له معنى [illegible] الجوهري
الوشيج واحدة الفراشج [illegible] معرب ومنها [illegible] الفقير [illegible] هو الصحيح كما مضى [illegible] منه

[illegible]

والصفا جاجد فلان فلانا غلبه بالجود والصواب جاود وكذا حل قال الصغاني [illegible] او غلبه بالجود [illegible]
اللازم جاودت فلانا فجدته اجوده اذا غلبته بالجود وفي الشمس جاوده من الجود [illegible]
[illegible]

[illegible]

أحدهما الأحرف [illegible] ابن [illegible] عمرو [illegible] عبد الله [illegible] والسنان ابن عامر [illegible]

[illegible] عبد الله بن عامر بن كريز [illegible] عثمان على البصرة [illegible]

[illegible]

الصفاني [illegible] قال [illegible] المهذب [illegible]

[illegible]

[illegible]

السواد غير صحيح [illegible] الرواية [illegible] اللام [illegible]

ومصدره [illegible] وصدر البيت الأول [illegible] والبيان [illegible]

الزجاج [illegible] الأزهري [illegible] فارس [illegible] الجوهري [illegible]

قد تبعه في نقل المصريين نعم اختلاف الرواية يظهر في نقل الصغاني وفي الشمس نقل هكذا [illegible]

عظم وهو على المصنف ايضا انه لم يذكر [illegible] ما ذكره [illegible] للصغاني [illegible] وايضا وكذا ابو العباس [illegible]

والصواب [illegible] بالالف قال الصغاني سندان [illegible] العباس بن سندان [illegible]

[illegible]

[illegible] السواد والسود [illegible]

السواد [illegible]

قال الازهري [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الازهري [illegible] الصواب [illegible]

[illegible] والصواب [illegible]

[illegible]

قال ثم صحف اصحاب كلمه بتحويل المقدر طلا منصف مشبه با[illegible] مضعفين انتهى وروى بان الخليل وابن فارس و[illegible]

كلهم ذكروه في [illegible] الشراب [illegible] انتهى وقال الازهري [illegible]

[illegible] بتخفيف الدال [illegible] قال والذي [illegible] بتشديد الدال وقال [illegible]

[illegible]

[illegible] التخفيف [illegible] ذكروه في [illegible]

[illegible] التخفيف [illegible]

[illegible]

وايضا اصحابك قلد الجوهري في ذلك سقط الجواب [illegible] قال الجوهري [illegible] لا احبك [illegible]

لا احبك [illegible] لا احبك بين [illegible] مصادر [illegible]

[illegible]

[illegible]

قال الشيخ العمدة المحدث [illegible] ابو الفضل [illegible] ابو [illegible] يوسف [illegible]

[illegible] لطيف ظريف [illegible] النون اسم من اسماء الحوت [illegible]

حتى الوارث [illegible] في قوله عثمان عثيان لا عثنان ناظره [illegible] في العثيين [illegible] ثوبان ثوبان لم يلحظها قلم

بكل نون من النونين عثيان [illegible] يريد بالعثيين [illegible] يعني حوتين [illegible] حوت عثيان [illegible]

انتهى

فایده در علم جبر و مقابله و آن مشتمل است بر مقدمه و هفت فصل مقدمه در تعریف آن و شرح بعضی از الفاظ
مستعمله در آن بدانکه علم جبر و مقابله علمیست که شناخته میشود از او استخراج مقادیر مجهوله از معلومات مخصوصه و مراد بمجهول
و از معلومات [illegible] کلام سائل مستفاد میشود و آنرا معطیات سائل گویند و بعضی از آن اعداد باشد مثل [illegible] و مانند درهم
و جذر و ضلع و غیر آن و بعضی اضافات باشند مثل [illegible] نسبت و امثال آن مثلا اگر کسی گوید که چه عدد است
که هرگاه او را ضرب کنی در نفس خود [illegible] حاصل [illegible] مجموع [illegible] مقابل [illegible] عدد شود [illegible] ضرب در نفس و [illegible]
چهار از معطیات [illegible] و آن [illegible] مقابل هم از معطیات سائل است و آن عدد [illegible]
و باین صفات که از کلام سائل فهم شد بطریقی که خواهد آمد تحصیل مطلوب کنند و معنی جبر در این فن آنست
که چون در اثناء عمل در جمله که معادل جمله دیگر باشد مقدار مستثنی باشد آن مقدار را از این مرتبه [illegible] مستثنی
برابر طرف کنیم و عین [illegible] از [illegible] جمله دیگر که معادل [illegible] هم مزید کنیم مثلا [illegible] که ده الا ده جذر که معادل
سی و شش الا مالا و جذری باشد چند است پس در هر یک از [illegible] جمله عددی [illegible] شده جبر عبارتست از آن
که او [illegible] ده جذر که مستثنی جمله اولی است بر آن مزید کنی [illegible] که مستثنی جمله ثانیه است بر آن
مزید کنی و همچنین [illegible] جمله اولی که معادل او است مزید کنی تا سوال راجع شود [illegible] ده واحد و مال و جذری
که معادل سی و شش واحد و ده [illegible] چند است و در [illegible] سی و شش واحد و مال
و جذری [illegible] مقابله [illegible] این عدد مشترک را از هر دو اسقاط کنی تا سوال چنین شود که چهار ده
واحد و مال که معادل [illegible] جذر باشد چند است شیء عبارتست از عدد مجهول العدد است و آنرا جذر و
ضلع نیز خوانند مال عبارتست از عددی که از ضرب شیء در نفس خود حاصل شود و آنرا مجذور و مربع نیز خوانند
کعب عبارتست از عددی که حاصل آید از ضرب شیء در مال او و مضروب شیء در کعب را مال المال گویند و
مضروب مال را در کعب مال الکعب [illegible] حاصل ضرب [illegible] شیء را در مرتبه واحد گیرند
و مال را [illegible] مرتبه [illegible] مضروب و مضروب فیه را جمع کنند [illegible] مرتبه حاصل
[illegible] باشد مثلا مال المال را چون در مال ضرب کنند کعب الکعب حاصل شود [illegible] مضروب [illegible] و مرتبه
مضروب [illegible] دو مجموع [illegible] شش مرتبه کعب الکعب است [illegible] جزو عبارتست از عددی که نسبت او

بواحد

بواحد مثل نسبت واحد باشد بشیء و این عدد را جزء شیء [illegible] عدد [illegible] نسبت او بجزء شیء مثل نسبت جزء شیء باشد بواحد
آنرا جزء مال گویند و هر عدد که نسبت او بجزء مال مثل نسبت جزء مال [illegible] آنرا جزء کعب [illegible] و هرگاه [illegible] حاصل [illegible]
گویند [illegible] از شیء [illegible] مال است [illegible] و حاصل ضرب عدد در [illegible] مضروب فیه باشد مثلا [illegible] عدد
در یک شیء [illegible] شیء باشد [illegible] و [illegible] عدد در مال [illegible] مال [illegible] و هرگاه احد المضروبین یا هر دو زیاده از یک جنس باشد آنرا
تحلیل بمفردات باید کرد و هر مفرد طرفی را در هر یک از مفردات طرف دیگر ضرب کنند مجموع حواصل حاصل مجموع باشد
و مضروب [illegible] مضروب [illegible] خالی از استثنا است [illegible] خوانند و آنکه در او استثنا است او را منفی گویند پس اگر در یکی
از مضروبین یا هر دو استثنا باشد حاصل ضرب مستثنیات [illegible] که مذکور شد و حاصل ضرب مستثنی
در مستثنی مثبت است یعنی داخل میشود در جمله [illegible] و حاصل ضرب منفی در مثبت مستثنی میشود از حاصل
ضرب کل مثلا اگر گویند پنج درهم الا دو شیء در هفت درهم الا سه شیء چند است [illegible] پنج را در هفت ضرب کنیم [illegible]
شیء را در سه شیء مجموع سی و پنج درهم و شش مال شود [illegible] دو شیء را در هفت و سه شیء را در پنج ضرب کنیم [illegible]
باشد از آن مجموع استثنا کنیم و گوییم که حاصل سی و پنج درهم و شش مال الا [illegible] شیء [illegible] استثنا زیاده
میشود در مستثنی منه پس اگر گویند ده درهم الا واحد الا شیء باقی نه درهم و شیء باشد [illegible] استثنا از اثبات نفی است
و از نفی اثبات پس اگر گویند ده الا نه الا هشت الا [illegible] الا شش الا پنج باقی سه باشد و اگر [illegible]
کنند مستثنی از مستثنی باشد [illegible] اگر گویند ده الا واحد و الا شیء باقی نه الا شیء باشد [illegible]
[illegible] معلوم [illegible] علة [illegible]
حاصل ضرب [illegible] و هر دو عدد [illegible] که [illegible] دو عدد [illegible] کنند آنچه حاصل شود از هر
دو متساوی باشد و اگر [illegible] دو عدد متساوی [illegible] کنند آنچه باقی ماند [illegible] باشد و هر عدد که
که کسری از و بر او اضافه کنند مثل ربع [illegible] آنچه از او حاصل شود [illegible] باشد که زیاد کرده [illegible]
زیاد گردد [illegible] کسر [illegible] و [illegible] کسر را بر او اضافه کنند پس حاصل را در عدد [illegible]
که کسر بر او زیاد کنند ضرب باید و حاصل ضرب را بر مجموع قسمت کنند خارج قسمت مطلوب باشد مثلا پنج و
ربع را اگر خواهیم که [illegible] بر او اضافه کنیم مجموع [illegible] و [illegible] یک [illegible] او افزودیم [illegible]

داو را در ربع در ربع ضرب کردیم و حاصل را که بیست و یک است بر مخرج قسمت کردیم هفت خارج شد و این
عمل را تکمیل میگویند و اگر از عددی کسری نقصان کنیم مثل ربع پس ثلث آنچه باقی ماند مساوی آن ربع باشد
و طریق عملش چنانست که مذکور شد الا آنکه در اینجا کسر را بر مخرج زیاد میکردیم و در اینجا از مخرج کم میکنیم مثلا
اگر خواهیم که از چهار و خمس سدس او نقصان از مخرج سدس که شش است یک کم کردیم و باقی که پنج است در چهار
و خمس ضرب کنیم و حاصل را که بیست و یک است بر شش که مخرج است قسمت نمائیم سه و نیم خارج شود و این مطلوب
باشد و این عمل را ردّ میگویند و در طریق جبر و مقابله بعمل رد و تکمیل احتیاج می افتد فصل اول
در عمل جبر و مقابله هر کس که مجهول را باین عمل معلوم کند باید که اولا نظر کند در سؤال که سائل و صفات آن مجهول را
از سؤال استنباط نماید پس نظر کند در کلام و اعمال آن تا معلوم شود که مطلوب او از چه جنس است از اجناس جذر و
مال و غیرهما معلوم میشود و اگر معلوم نشود یا معلوم شود که از جنس جذر است آنرا شیئی فرض کنند و اگر معلوم شود که از
جنس مجذور و یا جنس اعلی است آنرا مال فرض باید و همچنین پس آن مفروض جمیع اعمالی که از سؤال فهم شده باشد بجای آورند با زیاده
و نقصان و الا حاله آن جنس با اجناس مثل مثلی است که سائل سؤال کرده پس عمل منتهی خواهد شد بمعادله جمله با جمله
پس اگر در احد المتعادلین استثناء باشد جبر باید کرد بطریقه گذشته و اگر در هر دو متعادلین اعداد یا اجناس
متجانس باشد مقابله باید کرد باسقاط مشترک از طرفین بالکلیه اگر مساوی العدد باشد و یا سقاط اقل از یک طرف
دیگر بالکلیه و از طرف دیگر مثل آن از همان جنس باز نظر کنیم اگر در احد المتعادلین نقصان از واحد باشد تکمیل کنیم یعنی آن
نقصان را بر او اضافه کنیم تا واحد تام شود و اگر با این ناقص جنس دیگر از جنس دیگر باشد بهمین نسبت بر او اضافه کنیم و
بر معادله دیگر هم بهمین نسبت بر او اضافه کنیم تا معادله باقی ماند مثلا اگر نصف مال و جذری معادل هفت و نیم شده بر
نصف مال زیاده کنیم مثل او تا مال کامل شود و بر جذر که با اوست هم مثل او اضافه کنیم پس جمله اولی مالی و دو جذر شود
و بر جمله ثانیه نیز مثل او افزودیم پانزده شد پس مالی و دو جذر معادل پانزده باشد و اگر دو ثلث مال معادل دو جذر و
دوازده شده باشد بر دو ثلث مال نصف او افزودیم مال تام شد و بر جمله ثانیه هم نصف او افزودیم سه جذر و هجده
شد پس مالی معادل سه جذر و هجده باشد و اگر در احد متعادلین زیاده باشد رد کنیم یعنی آنچه زاید بر واحد است از او
اسقاط کنیم و از هر جنس که با او باشد هم بهمان نسبت اسقاط کنیم و از معادل دیگر نیز بهمان طریق اسقاط کنیم تا معادل باقی
ماند مثلا چهار مال و چهار جذر معادل نه عدد باشد از جمله اولی سه مال یعنی سه ربع آنچه بود اسقاط کردیم از جذور و از

معادل

معادل دیگر هم سه ربع انداختیم مالی و جذری معادل دو عدد و ربعی شد و هر گاه چنین عمل کردیم بالضرورة
منتهی خواهد شد معادله بیکی از شش باشد و قسمهای ممکنه او لیست ... اقتصار کردن اند از اینها به
شش احتمال اول آنکه شیئی معادل عدد شود دوم آنکه مال معادل عدد شود سیم آنکه شیئی معادل مال
شود و این سه مسأله را مفردات گویند چهارم آنکه مال و شیئی معادل عدد شود پنجم آنکه مال و عدد معادل
شیئی شوند ششم آنکه شیئی و عدد معادل مال شوند و این سه مسئله را مقترنات گویند و در هر یک از این مسائل مجهول
را طریق خاص معلوم باید فصل ثانی در مسئله اولی از مفردات یعنی آنکه شیئی واحد یا اشیا معادل عدد شده باشند
طریق استخراج شیئی واحد آنست که قسمت کنند عدد معلوم را بر عدد اشیا آنچه خارج شود شیئی واحد باشد یا اگر نسبت واحد
واحد را بعدد اشیا و بهمان نسبت از عدد معلوم بگیرند آنچه شود مطلوب باشد یعنی آنکه اشیا را بشیئی واحد رد کنند و
عدد را نیز بهمان نسبت کم کنند آنچه شود شیئی باشد مثالش در صورتیکه شیئی واحد معادل عدد شود اگر گویند که چه
عددیست که هر گاه ربع او را بر او زیاده کنند و مجموع را در چهار ضرب کنند و حاصل را بر پنج قسمت کنند خارج قسمت چهار
باشد چون از معطیات سائل فهم شد که مطلوب از جنس جذر است پس مطلوب را شیئی فرض کردیم و ربع شیئی بر او اضافه
کردیم یک شیئی و ربع شیئی و این مجموع را در چهار ضرب کردیم پنج شیئی حاصل شد آنرا بر پنج قسمت کردیم یک شیئی
خارج شد و از معطیات سائل فهم شد که یک شیئی معادل چهار است پس شیئی مطلوب چهار باشد صحه و صادق
است که هر گاه ربع او را که یکیست بر او افزایند و حاصل که پنج است در چهار ضرب کنند و مبلغ را یعنی بیست
را بر پنج قسمت کنند خارج قسمت چهار است مثال دیگر چه عددیست که هر گاه جذر او را تضعیف کنند و مبلغ را
بر سه قسمت کنند و خارج را در یک و نیم ضرب کنند حاصل معادل سه باشد چون در اینجا از معطیات سائل فهم شد که
مطلوب از جنس مال است او را مال فرض کردیم و جذر او را تضعیف کردیم دو جذر شد بر سه قسمت کردیم دو ثلث جذر خارج
شد او را در واحد و نصف ضرب کردیم یک جذر حاصل شد و این معادل سه باشد و چون سوال از کمیت مال
بود سه را در نفس خود ضرب کردیم نه شد و هو المطلوب امتحانش در صورتیکه اشیا متعدده معادل عدد شود
کدام عدد است که چون تضعیف کنند او را و از حاصل پنج کم کنند و باقی را تضعیف کنند و از حاصل پنج بیندازند و باقی را تضعیف
کنند و از حاصل پنج بیندازند و باقی را تضعیف کنند و از حاصل پنج بیندازند هیچ نماند مطلوب را شیئی فرض کنیم و بعد از
والق حاصل شود هشت شیئی الا ... پنج واحد و این مبلغ مساوی پنج واحد است و بعد از جبر هشت شیئی معادل چهل باشد پس

عدد را بر هشت قسمت میکنیم یک واحد خارج میشود و هو المطلوب و همچنین است اگر نسبت دهند یا رد کنند و مثالش
در صورتی که کمتر از شی واحد معادل عدد شود شخصی بشخصی میگوید اگر ثلث آنچه با تو است بمن دهی با من هشت درهم
میشود آن شخص باول گوید اگر ربع آنچه با تو است بمن دهی با من هشت درهم میشود پس با هر یک از ایشان چند
باشد اول را فرض کنیم که با دویم شی است پس با اول هشت الا ثلث شی باشد و با شخص دویم یک شی بود و آن یک
شی با ربع اول معادل هشت خواهد بود و آن مجموع یک شی و ربع هشت الا ربع ثلث شی است که آن دو است الا
نصف سدس چون نصف سدس را از شی بیندازیم دو ثلث و ربع شی و دو واحد باشد و این معادل هشت است
پس مشترک از جملتین را اندازیم دو ثلث و ربع شی معادل پانزده واحد شد و تکمیل کردیم یعنی بر دو ثلث و ربع شی
یک جزو از یازده جزو او افزودیم تا شی کامل شد و بهمین نسبت بر شش پانزده افزودیم شانزده و چهار جزو از یازده
جزو واحد شد و این مبلغ مال دویم است و ثلث او هر گاه بر مال اول زیاد کنیم هشت میشود و ثلث او پنج و ثلث و واحد
است و یک جزو و ثلث جزو از یازده جزو واحد لیکن ثلث واحد سه جزو و ثلثان جزو از یازده جزو واحد است اجزا از هشت
کم کردیم با پنج چهارده واحد و شش جزو از یازده جزو واحد است و آن مال اول است مثالش در صورتی که شی و جزو شی
معادل عدد شود هر گاه کسی وفات کند و از او یک پسر و دو دختر ماند و وصیت کرده به اجنبی بمثل نصیب پسر
الا نصف آنچه باقی ماند از ثلث بعد از اخراج نصیب پسر و از برای دیگری بمثل نصیب دختری الا ثلث آنچه باقی ماند
از ربع مال بعد از اخراج نصیب دختر و از برای دیگری بمثل نصیب پسر و دختری الا سدس مال طریقش آنست که نصیب
پسر را شی فرض کنیم و ثلث مال را شی و دو عدد تا بعد از اخراج نصیب پسر نصف داشته باشد پس نصیب موصی له
اول یک شی باشد الا واحد و تمام مال سه شی و شش عدد باشد و ربع او سه ربع شی و یک و نصف و حصه دختری
نصف شی خواهد بود چه او نصف پسر میبرد پس بعد از اخراج نصیب دختر از ربع مال باقی میماند ربع شی و واحد
و نصف و ثلث این باقی مانده ثلث ربع شی و نصف واحد است این را از نصف شی که نصیب دختر است نقصان
کنیم ربع و سدس شی الا نصف واحد ماند و این نصیب موصی له ثانی است و سدس مال نصف شی و واحد است
و نصیب ابن و بنت یک شی و نصف شی است سدس مال را از او کم کردیم شی الا واحد ماند و این نصیب موصی له ثالث
است پس انصبا جمیع موصی لهم دو شی و ربع و سدس شی است الا دو و نصف و انصبا ورثه دو شی است پس
اصل مال چهار شی و ربع و سدس شی است الا دو و نصف و این معادل سه شی و شش عدد است و بعد از جبر و
مقابله یک شی و ربع و سدس شی معادل هشت و نصف میشود پس شی معادل شش باشد و اصل مال هشت و چهار پسر



را شش و هر دختری را سه و موصی له اول پنج و موصی له ثانی یک و دو و موصی له ثالث پنج مثال دیگر اگر کسی
اقرار کند که مرا بر زید است ده هزار دینار الا نصف آنچه که عمرو را است بر من و مرا بر عمرو است ده هزار
دینار الا نصف آنچه زید را است بر من پس این مسئله دوری میشود چه معرفت مال زید موقوفست بر معرفت
مال عمرو و بالعکس پس طریقش آنست که مال زید را شی فرض کنیم پس مال عمرو ده هزار دینار و نصف شی باشد و
چون مال زید ده هزار بود الا نصف آنچه عمرو را است بود پس نصف این که پانصد دینار و ربع شی است از ده هزار کم
کنیم باقی ماند پانصد الا ربع شی و این مال زید است که نزد او است و معادل شی خواهد بود چه مال زید را شی فرض
کرده بودیم و چون آنچه المتعادلین مشتمل است از استثنا اخراج کردیم پانصد دینار معادل شی و ربع شد پس شی چهار
صد باشد و این مال زید است و چون عمرو را ده هزار بود و نصف مال زید پس عمرو را ده هزار و دویست باشد
و بر چهار صد صادقست که ده هزار است الا نصف ده هزار و دویست فصل ثالث در مسئله یا شبه از عود است
بعد از آنکه مال یا اموال معادل عدد شود طریق استخراجش آنست که اگر مطلوب از آن مال یا آنچه در اول عدد اموال قسمت باید اگر زیاد
باشد یا نسبت دهند اگر کمتر باشد آنچه خارج شود مطلوب باشد و اگر مقصود جذر او باشد آنچه خارج شود جذر او مطلوب باشد
و تعدیل نسبت و رد و تکمیل نیز بمال واحد معلوم توان کرد چنانکه در مسئله اول گذشت مثالش اگر گویند چه عدد است
که هر گاه جذر او را تنصیف کنیم و حاصل را در نفس خود ضرب کنند و مبلغ را بر ربع قسمت کنند سی و شش خارج شود
چون این مطلب مسائل فهم شد که مجهول مال است او را مال انگاشتیم و نصف جذر او را در جذر خودش ضرب کردیم ربع
مال شد ازو بر ربع مال قسمت کردیم یک مال خارج شد و این معادل سی و شش است پس مطلوب سی و شش باشد و بر او
صادقست که جذر او را یعنی شش چون تنصیف کنیم و نصف او را در نفس خود ضرب کنیم و حاصل را یعنی نه بر ربع
قسمت کنیم خارج سی و شش میشود و اگر گویند که چه عدد است که هر گاه او را در نصفش ضرب کنند و حاصل را بر نصف
واحد قسمت نمایند خارج شانزده باشد فرض کنیم مطلوب را شی و ضرب کنیم شی را در نصف شی و حاصل را یعنی نصف مال را بر نصف
واحد قسمت کردیم خارج مال واحد شد و این معادل شانزده است و چون سوال از کمیت جذر است جذر شانزده گرفتیم
چهار شد و بر او صادقست که چون او را در نصفش که دو است ضرب کنند و حاصل را یعنی هشت بر نصف واحد قسمت کنند
شانزده خارج میشود مثال دیگر اگر وصیت کند مالی که هر گاه ضرب کنند سه مثل او را در چهار مثل او و حاصل و هشت حاصل
شود پس مطلوب را شی فرض کردیم و سه مثل او را یعنی سه شی را در چهار شی ضرب کردیم دوازده مال شد و این معادل جبل و

هشت است پس چهار و هشت را بهر دوازده قسمت کنیم چهار خارج شد و جذر او دو است و این مال موصی به است چه مضروب سه
مثل او یعنی شش در هشت چهل و هشت است و اگر وصیت کند بمالی که هرگاه ثلث او را در ربع او ضرب کنند حاصل سه درهم بعض مثل
به ما شیی فرض کنیم و ثلث شیی را در ربع شیی ضرب کنیم نصف سدس مال حاصل شود و این معادل سه درهم است و بعد از تکمیل مال واحد
معادل سی و شش شود و چون مطلوب جذر بود جذر او را گرفتیم شش شد و هو المطلوب زیرا که مضروب ثلث او یعنی دو در ربع
یعنی یک و نیم سه میشود مثال دیگر اگر کسی اقرار کند که مرز را بیست برابر اکثر مالین که اگر بهر دو راجع کنند بیست شود و مضروب
یکی در دیگری نود و شش باشد پس یکی از این هر دو عدد اجوب زیاده از دیگری است ده و شیی فرض کنیم و دیگری ده الا شیی و اول را در ثانی ضرب
کردیم صد الا مالا شد و این معادل نود و شش است و بعد از جبر و مقابله مال معادل چهار میشود و چون مطلوب جذر است جذر چهار
که دو است گرفته اضافه ده کردیم اکثر مالین شد یعنی دوازده و مال دیگر هشت شد و مراد و نصف مدعی صادق آمد و اگر گوید که
اکثر مالین که مجموع هر دو بیست باشد و مضروب یکی در دیگری صد یا بیشتر باشد این سوال محال خواهد بود زیرا که مقتضای اقرار او
آنست که بیست منقسم بدو قسم مختلف بود و مضروب احد القسمین در دیگری مبلغ صد بود و دو قسم مختلف بیست که کمال قرب
بهم داشته باشند یازده و نه است و آنچه حاصل عدد الخمسه یابند نود و نه و یک است و مضروب اولین نود و نه است و مضروب
اخرین نود و ده و ما بین این هر دو فرق ما بین این دو عدد خواهد بود پس در هیچ صورت مضروب قسمین مختلفین با ده نصد نمی رسد

فصل رابع در مسئله ثالثه از مفردات یعنی آنکه شیی یا اشیا معادل اعداد و مال یا اموال و قانون استخراج آن
آنستکه عدد و جذر قسمت کنند بر عدد اموال اگر ناقص از او نباشد و نسبت کنند اگر ناقص باشد که خارج قسمت یا نسبت
مقدار [illegible] جذر و [illegible] و اگر مطلوب مال باشد آن جذر را در نفس خود ضرب کنند تا مطلوب حاصل آید مثال اگر گوید مربعی
است هرگاه عددی که هرگاه او را در چهار ضرب کنند و ربع حاصل را بر مجموع اضافه کنند مساوی مربع از عدد شود پس مجهول را
شیی فرض کردیم و در چهار ضرب کردیم چهار شد و ربع آنرا که یک شیی است بر او افزودیم پنج شیی شد و این معادل مربع شیی
است یعنی مال پس عدد اشیا را که پنج است بر عدد مال که یک است قسمت کردیم همان پنج خارج شد و چون جذر مطلوب است پس
پنج مقربه باشد چه هرگاه او را در چهار ضرب کنند بیست شود و ربع آن که پنج است بر او افزایند بیست و پنج شود و این مساوی
مربع پنج است و اگر گوید [illegible] عددی که اگر ضرب کنند جذر او را در واحد و نصف حاصل مثل آن عدد باشد
پس مجهول را مال فرض کردیم و جذر او را در واحد و نصف ضرب کردیم حاصل شد یک جذر و نصف و این معادل مال است
پس عدد جذر یعنی واحد و نصف [illegible] است و چون مطلوب مال بود واحد و نصف را در نفس خود ضرب کردیم دو و ربع
حاصل شد و هو المطلوب مثال دیگر شخصی وفات یافت از یک پسر و سه دختر و وصیت کرده بود که جذر مال او را بشخصی دهند

و مثل

و مثل نصیب یک دختر بشخص دیگر و عشر مال او بشخص دیگر و مجموع این وصایا مساوی ثلث ترکه است پس گوییم
که معلوم شد که ترکه مالیست مساوی مجموع سه جذر او و سه عشر او و نصیب سه دختر است پس باقی بعد از اخراج وصایا
دو جذر و یک خمس مال او و نصیب پنج دختر باشد و این معادل نصیب پنج دختر است بعد از القای مشترک دو جذر
و دو عشر مال معادل نصیب سه دختر باشد و کل ترکه سه جذر و سه عشر ترکه و نصیب سه دختر بود پس کل ترکه
مساوی پنج جذر او و پنج عشر او باشد و پنج عشر نصف است پس نصف ترکه مساوی پنج جذر او باشد پس کل ترکه مساوی ده
جذر باشد پس سوال راجع شد بانکه مالیکه مساوی ده جذر خود باشد چند است پس عدد جذور گرفتیم و در نفس خود ضرب
کردیم صد شد و دو وصیت هر یک ده شد و وصیت سیم و نصیب کل واحد از دختران هر یک سیزده و ثلث
و نصیب پسر بیست و شش و دو ثلث مثال دیگر اگر وصیت کند بجهت شخصی مبلغی که اگر ثلث او را در ربع او
ضرب کنند دو مثل او حاصل شود پس مجهول را شیی فرض کردیم و ثلث شیی را در ربع شیی ضرب کردیم نصف سدس مال
حاصل آید و این معادل دو شیی است و بعد از تکمیل مال کامل معادل بیست و چهار شیی باشد پس عدد اشیا مطلوب است
و مراد صادق است که ثلث او را یعنی هشت در ربع او یعنی شش چون ضرب کنند دو مثل بیست و چهار شود که آن
چهل و هشت است و اگر وصیت کند مبلغی که سه ربع او معادل دو جذر او باشد پس مجهول را مال فرض کنیم و سه ربع او
معادل دو جذر او خواهد بود پس تکمیل کنیم باین طریق که بر سه ربع مال مثل ثلث مال بر او افزاییم تا مال کامل شود و بر دو
جذر که معادل دیگر است مثل او یعنی ثلثان جذر را اضافه کنیم تا دو جذر و دو ثلث جذر شود و این معادل مالی باشد عدد
جذور که آن دو و دو ثلثان است جذر مجهول باشد آنرا در نفس خود ضرب کردیم هفت و تسع شد و هو المطلوب
چه ربع او واحد و هفت تسع است پس سه ربع او پنج و ثلثی باشد و این مساوی دو جذر او است یعنی ضعف دو و دو ثلثان

فصل خامس در مسئله رابع که اول مقترنات است یعنی آنکه مال یا اموال و شیی یا اشیا معادل عدد باشد و مطلوب در این
مسئله و در دو مقترن دیگر که می آید استخراج جذر واحد است بعد از استعلام جذر مال نیز معلوم خواهد شد و طریق استخراج
جذر واحد در این مسئله آنستکه نصف عدد جذور را مربع سازند و این مربع با عدد معلوم که احد المتقابلین است جمع کنند
و جذر مجموع بگیرند و نصف عدد جذور را از این جذر بیندازند که باقی این جذر مقدار جذر یا از جذور منسوب [illegible] است و این
معنی منظوم شده [illegible] چو اشیا و اموال هر دو بهم عدد را معادل شود بیش و کم مربع کن [illegible]
[illegible] پس آنگه ز مجموع جذرش ستان وز آن نصف اشیا فکن در زمان که باقی بود شیی

بگفتگو همین است که گفتیم تو روبرو وان کاهیست که مالی که با جذور باشد مال واحد باشد یا زیاده و نقصان واما اگر در
او نقصان باشد پس طریق آنست که او را تکمیل کنند و اگر زیاده کنند بر و ناقص را تا مالی تام شود و بر جذور و عدد هم بهمان
نسبت اضافه کنند و اگر از مال واحد زیاده باشد رد باید کرد باینکه زیاده از مال را طرح کنند و از جذور و عدد هم بهمین نسبت
اسقاط نمایند پس بعمل مذکور جذر را استخراج کنند مثالش اگر کسی اقرار کند بمالی از دو قسم عشره که اگر او را در نفس خود و در نصف
قسم دیگر ضرب کنند مجموع حاصلین دوازده باشد پس احد القسمین را شی فرض کردیم و مضروب او در نفس خود مالست و قسم دیگر ده
الا شی باشد و نصف او پنج الا نصف شی ضرب کردیم شی را در پنج الا نصف حاصل شد پنج شی الا نصف مال پس مجموع مال و پنج
شی الا نصف مال باشد یعنی نصف مال و پنج شی و این معادل دوازده است و بعد از تکمیل مال واحد و ده شی معادل بیست و چهار
باشد پس نصف عدد جذور را که پنجست مربع ساختیم بیست و پنج شد و عدد معلوم را که بیست و چهار است بر و اضافه کردیم چهل
و نه شد و جذر این مجموع گرفتیم هفت بود نصف عدد جذور را که پنج است از و انداختیم دو باقی ماند و هو المطلوب زیرا که دو را
چون در نفس خود ضرب کنیم چهار حاصل شود باز دو را در نصف قسم دیگر که هشت است یعنی چهار ضرب میکنیم هشت میشود و مجموع
حاصلین دوازده است مثال دیگر اگر اقرار کند بعددی که اگر جذر او را در ضعف جذر او و باز در شش ضرب کنند نود و شش حاصل
شود پس مجهول را مال فرض کنیم و جذر او را در ضعف جذر ضرب کردیم دو مال شد پس جذر را در شش ضرب کردیم شش شی شد پس
دو مال و شش شی معادل نود و شش باشد این را رد کردیم بمال واحد منتهی شد بمعادله مال واحد و سه شی با چهل و هشت
از عدد پس مربع نصف عدد جذور که یک و نیم است گرفتیم دو و ربع شد و عدد معلوم را اضافه کردیم پنجاه عدد و ربع شد
جذر این مجموع گرفتیم هفت و نصف شد کم کردیم از و نصف عدد جذور را چهار باقی ماند و این جذر مطلوبست و چون مفقود
مال بود او را در نفس خود ضرب کردیم شانزده شد و مثالش آنست که چهار را در هشت ضرب کنیم سی و دو حاصل آید و چهار
را در شش ضرب کنیم بیست و چهار شود و مجموع نود و شش باشد مثال دیگر چه عددیست که از ضرب ثلث او و یک واحد در
ربع او و واحد بیست شود مجهول را شی انگاریم و حاصل ضرب ثلث شی و واحد در ربع شی و واحد نصف سدس
مال و ثلث و ربع شی و واحد است و او معادل بیست است واحد مشترک را از جانبین انداختیم بعد از آن یازده نصف
سدس مال مزید کنیم تا مال تام شود و یازده مثل ثلث و ربع شی بر و مزید کنیم تا مال تام شود و همچنین یازده مثل نوزده بر
زیاد کنیم پس مسئله منجر میشود در سوال از یک مال و هفت جذر که معادل او دویست و بیست و هشت باشد پس مربع
نصف عدد جذور را که سه و نیم است گرفتیم دوازده و ربع شد عدد معلوم را اضافه کردیم دویست و چهل و ربع
شد جذر این مجموع را حاصل کردیم پانزده و نیم شد پس نصف عدد جذور را از او کم کردیم دوازده ماند و این جذر مطلوبست

زیرا

زیرا که چون ثلث او که چهار است با واحد در ربع او که سه است با واحد ضرب کنیم بیست میشود

**فصل سادس** در مسئله خامس که ثانیه مقترنات است یعنی آنکه جذور با عدد معادل مال یا اموال باشد پس عدد واقع
در سوال یا اقل از مربع نصف عدد جذور است یا مساوی یا زیاده اگر اقل باشد فضل آن بر عدد معلوم حاصل کنند و
جذر آن بگیرند و آن جذر را زیاده کنند بر نصف عدد جذور یا کم کنند از و که حاصل یا باقی مقدار جذر باشد واحد است
و این طریق نظم مرقوم گشته معادل بر اشیا چه مال و عدد بود حل آن ز روی خرد یکی نصف
اشیا مربع تمام عدد را از و بفکن این یک تمام اگر جذر باقی تو بر نصف شی فزائی بود شی از این یک بکاه و گر کم کنی ما
بقی شی بود چنین مسئله در جهان کی بود و اگر عدد مذکور در سوال مساوی مربع نصف عدد جذور باشد پس جذر واحد
مساوی جذر عدد مذکور است و اگر عدد مذکور زیاده بر مربع نصف عدد جذور باشد این مسئله محال است و جواب
این ممکن نیست و طریقه مذکوره نیز کاهیست که مالی که با جذر باشد مال واحد باشد یا زیاده و نقص چنانچه اگر ناقص
باشد تکمیل باید کرد و اگر زیاده باشد رد باید نمود تا مال واحد شود پس عمل مذکور بجا آورند مثالش مالیکه هرگاه حاصل
ضرب او را در نصف او با دوازده جمع کنند مساوی پنج مثل او باشد چند است او لا مجهول را شی فرض کردیم و حاصل
ضرب شی در نصف او نصف مالست دوازده بر او اضافه کردیم معادل پنج شی شد و بعد از تکمیل سوال راجع میشود
بآنکه مالی و بیست و چهار معادل ده شی چند است پس مربع نصف عدد جذور که پنجست گرفتیم بیست و پنج شد عدد معلوم
را یعنی بیست و چهار را از و کم کردیم واحد باقی ماند جذر او گرفتیم همان واحد است پس اگر واحد را بر نصف عدد جذور که پنج
است افزائیم شش شود و اگر کم کنیم چهار ماند و هر یک از این دو عدد مال مسئول عنه باشد چه شش صادقست که اگر او را
در نصف خودش که سه است ضرب کنیم حاصل یعنی هیجده با دوازده یعنی سی پنج مقابل شش است و نیز چهار هم صادقست
که چون او را در نصفش که دو است ضرب کنند و حاصل را که هشت است با دوازده جمع کنند بیست شود و آن پنج مقابل چهار
است مثال دیگر شخصی ده گوسفند دارد و دیگری مال او قیمت گوسفند و هرگاه قیمت یک گوسفند را در مثل خود ضرب
کنیم و حاصل او را در سه ضرب کرده و سه را بر آن اضافه نمایند مجموع مساوی قیمت گوسفندها شود که با آن شخص است پس ما را هم
قیمت گوسفندها چند است و قیمت گوسفندی چند طریقش آنکه قیمت یک گوسفند را شی فرض کنیم و آن را در نفس خود ضرب
نمائیم تا مالی حاصل شود پس مال را در سه ضرب کردیم سه مال شد و سه عدد اضافه آن کردیم سه مال و سه عدد معادل ده شی
شد رد کردیم او را بمال واحد منتهی شد بمعادله مالی و واحد را به سه عدد با شی و ثلث شی پس مربع نصف عدد جذور
یعنی یک و ثلثان را گرفتیم دو و هفت تسع شد عدد یعنی واحد از و کم کردیم باقی ماند واحد و هفت تسع جذر او

کرفتیم یک شی و [illegible] پس اگر نصف عدد [illegible] کنیم ثلثی باقی ماند و این [illegible] عدد است [illegible] شی باشد
مربع ثلث تسع [illegible] مثل او ثلث و او با سه عدد [illegible] شود و اگر [illegible] کنیم آنرا [illegible] عدد جذور [illegible] حاصل
میشود و این نیز مقدار جذر [illegible] قیمت یک [illegible] مربع او [illegible] در سه [illegible] باشد و این با سه عدد
سی عدد میشود و قیمت مجموع [illegible] است مثال دیگر اگر خواهیم که سی عدد را [illegible] قسمت کنیم [illegible] که چون یک قسم در قسم
دیگر ضرب کنیم هشتاد و یک شود طریقش آنست که یک قسم را شی فرض کنیم پس قسم دیگر سی عدد الا شی باشد چون شی را در سی عدد الا شی
ضرب کنیم [illegible] باشد الا مال [illegible] معادل هشتاد و یک [illegible] مربع نصف عدد
جذور [illegible] [illegible] شد [illegible] نقصان [illegible] عدد [illegible] نصف عدد
جذور [illegible] کردیم [illegible] ماند [illegible] نصف [illegible] شد [illegible] معلوم شد که [illegible] قسم دیگر [illegible]
[illegible]
اگر جذر [illegible] عدد [illegible] معادل [illegible] عدد [illegible] مربع نصف عدد [illegible] معلوم [illegible]
و جذر مجموع [illegible] این جذر را [illegible] نصف عدد جذور [illegible] جذر [illegible] واحد [illegible] این قاعده [illegible] در [illegible]
[illegible] و عدد [illegible] عدیل [illegible] قبل [illegible] نصف [illegible] مربع [illegible] عدد جذر [illegible]
پس آن جذر بر نصف [illegible] که شی [illegible] مجموع [illegible] واین [illegible] با نقص [illegible]
[illegible] باشد [illegible] تکمیل [illegible] آورند پس [illegible] مقدم [illegible] مثالش [illegible] که چون [illegible] حاصل [illegible]
کنند و بعد از آن تضعیف کنند حاصل مساوی [illegible] مربع آن باشد [illegible] طریقش آنست که آن مال را [illegible] فرض کنیم [illegible] آن
[illegible] شی است [illegible] تضعیف مجموع [illegible] شی [illegible] معادل [illegible] مال باشد [illegible]
واحد [illegible] معادل [illegible] شی [illegible] نصف [illegible] مال پس مربع نصف عدد جذور [illegible] یعنی یک [illegible] ربع [illegible]
[illegible] شانزده جزو است با عدد معلوم جمع کردیم شد [illegible] جزو [illegible] جزو جذر او گرفتیم حاصل آمد [illegible] ربع
زیاده کردیم [illegible] مجموع [illegible] شد و هو المطلوب [illegible] مضروب [illegible] ربع [illegible] و [illegible]
صد و چهل و چهار [illegible] ربع [illegible] باشد [illegible] مثال دیگر کدام عدد است [illegible] جذر او [illegible] عدد [illegible]
[illegible] خارج شود طریقش آنکه مجهول را مال فرض کنیم پس جذر او [illegible] شی است [illegible] مقسوم علیه [illegible] هجده که خارج
قسمت [illegible] مقسوم علیه [illegible] مساوی [illegible] مقسوم است [illegible] مال پس مربع نصف
عدد جذور [illegible] هشتاد و یک است [illegible] جمع کردیم [illegible] مجموع [illegible] نصف عدد
جذور [illegible] جمع [illegible] مال [illegible] جذر او [illegible] پس
[illegible] یعنی [illegible] خارج [illegible] مثال دیگر کدام مال است که [illegible] جذر او [illegible] حاصل

[illegible] و [illegible] طریقش آنکه مجهول را مال فرض کنیم و جذر او که شی است در سه ضرب کنیم سه شی شود و چهل
اضافه کنیم پس سه شی و چهل معادل [illegible] نصف عدد جذور [illegible] یعنی یک [illegible] ربع [illegible] با چهل جمع کنیم و جذر
مجموع [illegible] یعنی [illegible] شش [illegible] نصف عدد جذور جمع [illegible] مربع او [illegible]
است و هو المطلوب [illegible] ضرب کنیم [illegible] با چهل جمع کنیم [illegible] و چهار حاصل [illegible]
در بیان قواعد متفرقه [illegible] اعمال [illegible] مجهولات [illegible] باب اول در حساب خطائین [illegible]
که چون سوال از عددی کنند [illegible] اعمال حساب [illegible] معلوم [illegible] مسئول را عددی [illegible] فرض کنند و با او
اعمال [illegible] با عدد مسئول عنه [illegible] بجا آورند [illegible] پس اگر حاصل موافق مطلوب [illegible] آن عدد [illegible] جواب [illegible]
باشد و اگر خطا [illegible] مفروض را [illegible] نام نهند و تفاوت میان حاصل و مطلوب [illegible] و آنرا خطای اول گویند [illegible] عدد
دیگر فرض کنند و با او همان اعمال بجا آورند اگر صواب [illegible] سوال [illegible] عدد [illegible] گویند و مقدار خطای [illegible] حاصل
را خطای [illegible] نام نهند پس [illegible] اول را در خطای [illegible] ضرب کنند و حاصل [illegible] مضروب [illegible] پس اگر هر دو خطا [illegible]
متفق باشند در زیاده یا نقصان تفاوت [illegible] را بر تفاوت [illegible] خطائین قسمت [illegible] آنچه خارج شود
مطلوب باشد و اگر [illegible] مجموع [illegible] را بر مجموع خطائین قسمت [illegible] آنچه بیرون آید مطلوب
باشد و این قاعده [illegible] منظوم گشته جواب اولین از رای رزین [illegible] اندر خطای [illegible]
[illegible] اندر خطای اولین [illegible] جواب [illegible] ساز [illegible] حاصل [illegible]
خطاها را [illegible] زیادت [illegible] سازند [illegible] مقسوم [illegible] پس [illegible] خطا [illegible]
[illegible] قسمت [illegible] خطاها [illegible] و دیگر در
[illegible] مقسوم [illegible] خطا رود [illegible]
[illegible] مقصود مثالش اگر گویند که دو عدد که اول [illegible] کدام است [illegible] اول
[illegible] فرض کنیم پس [illegible] دوازده خواهد بود [illegible] دوازده [illegible] اول [illegible]
پس خطای اول [illegible] مطلوب [illegible] فرض کنیم [illegible] شش [illegible]
[illegible] شش [illegible] خطا [illegible] ناقص [illegible]
[illegible] پس ضرب میکنیم [illegible] اول را [illegible] یعنی [illegible] حاصل میشود دوازده [illegible] اول یعنی
[illegible] حاصل میشود [illegible] و چون خطائین در زیاده و نقصان مختلفند مجموع [illegible] را [illegible] بر مجموع خطائین
[illegible] قسمت کردیم خارج [illegible] جزو از یازده جزو و این مقدار [illegible] باشد
از یازده جزو [illegible] اول [illegible] یعنی [illegible] جزو از یازده جزو [illegible] میشود و مقدار [illegible] ربع

اول یعنی نه عدد مجهول را اجزا مذکوره ده است و اگر مال اول که مال خود باشد مقدار ثانی را در وقت عمل چهار فرض کنیم عدد دیگر
هیجده خواهد بود زیرا که چهار با ثلث هیجده ده میشود لکن با ربع اول نوزده میشود پس خطای ثانی [illegible] در مضروب [illegible]
خواهد بود پس ضرب میکنیم مال اول که شش است در خطای ثانی که نه است حاصل میشود پنجاه و چهار و مال ثانی که چهار است در
خطای اول که سه است ضرب میکنیم دوازده میشود و چون خطاها متفقند در زیاده قسمت میکنیم فضل بین الحاصلین را که چهل و دو
است بر فضل بین الخطاین که پنج و نیم است بیرون می آید هفت و شش جزء از یازده جزء و هو المطلوب و همچنین اگر مال [illegible] است
باشد و فرض کنیم مال اول را نه پس عدد دیگر سه خواهد بود و چه نه با ثلث سه ده میشود لکن سه با ربع نه [illegible] میشود پس
خطای اول پنج و سه ربع با نقص است و چون [illegible] کنیم خطای اول [illegible] در مال ثانی که هشت است [illegible] حاصل آید و چون
خطای [illegible] در مال اول که نه است ضرب کنیم [illegible] شود و چون خطاها متفقند در نقصان قسمت میکنیم فضل بین الحاصلین را که [illegible]
[illegible] بر فضل بین الخطاین که دو و سه ربع است خارج میشود همان هفت و شش جزء از یازده جزء و هو المطلوب باب دوم
در اربعه متناسبه بدانکه نسبت عددی بعددی عبارتست از کمیت آن عدد اضافه بعدد دیگر و این بر دو قسمت اول آنکه [illegible]
اعدادی باشد که عدد اول از [illegible] عدد است که نسبت اول بثانی مثل نسبت ثانی بثالث باشد مثل چهار
و شش و نه که نسبت چهار بشش نسبت شش بنه است و همچنین شش ثلثان نه است و این قسم از اعداد را متناسبة الفرد میگویند
و از خواص این آنست که مضروب طرفین مساوی مربع واسطه است [illegible] مساوی مربع واسطه [illegible] اگر پنج عدد متناسب باشند
هر و سه مذکوره مضروب اول در خامس مساوی مربع واسطه خواهد بود و همچنین مضروب ثانی در رابع هم مساوی او خواهد بود [illegible]
[illegible] اعداد متناسبه که یک مجهول باشد و دو معلوم آن مجهول را از دو معلوم معلوم توان کرد از برای آنکه
اگر مجهول احد طرفین باشد مربع وسط را چون بر آن طرف معلوم قسمت کنیم مجهول خارج خواهد شد و اگر مجهول وسط باشد جذر
مضروب طرفین را در یکدیگر گیریم که وسط خواهد بود مثلا اگر گویند اجرت [illegible] در ماهی [illegible] اگر در ایامی [illegible]
بر اجرت عمل کنند [illegible] خواهد بود پس [illegible] معلوم شد [illegible]
[illegible] باشد عمل کنند [illegible] یعنی [illegible] و ثلث [illegible] عدد ایام عمل
عدد ایام [illegible] یعنی ایام ماه و [illegible] و وسط [illegible] پس احد طرفین را [illegible] در طرف دیگر که عدد
ایام ماه است [illegible] ضرب کردیم [illegible] صد شد جذر [illegible] عدد ایام مجهول است و برده [illegible]
که اگر در ایامی که [illegible] برابر [illegible] اجرت [illegible] عمل کنند [illegible] در هم خواهد بود چه در
یکماه [illegible] در هم خواهد بود و اما قسم [illegible] آنست که نسبت میان اعدادی باشد که عدد [illegible] باشد و این را
متناسبة المربع گویند پس اگر میانه چهار عدد [illegible] نسبت اول بثانی مثل نسبت ثالث برابع باشد آنرا اربعه متناسبه

گویند و این نیز بر دو قسمت یکی آنکه نسبت ثانی بثالث هم مثل نسبت ثالث برابع باشد و این را متوالیه و متصله
هم گویند مثل سه و شش و دوازده و بیست و چهار و دوم آنکه چنین نباشد و این را منفصله و غیر متوالیه نیز خوانند
مثل دو و شش و سه و نه [illegible] و از خواص اعداد متوالیه آنست که هرگاه مربع اول را بنفس رابع ضرب کنند حاصل مساوی مکعب
ثانی است و هرگاه مربع رابع را بنفس اول ضرب کنند مساوی مکعب ثالث است و ثمره این آنست که اگر دو عدد از آنها مجهول
باشد با آن دو دیگر معلوم توان کرد اما در صورتی که مجهول اول و ثانی باشد یا اول و ثالث یا اول و رابع یا ثانی و رابع یا ثالث
و رابع بطریقی که در اربعه متناسبه گفته شد یکی از این دو مجهول را [illegible] معلوم نمایند بعد مجهول دیگر را بهمان طریق
استخراج کنند و اما در صورتی که مجهول ثانی و ثالث باشد بطریقی آنکه مربع اول را در نفس رابع ضرب کنند و آنچه حاصل شود کعب
او را بگیرند بطریقی که در مطولات مسطور است آنچه شود ثانی باشد بعد از آن ثالث را بطریقی که در اربعه متناسبه گذشت بیرون
آورند و اگر خواهند مربع رابع را در نفس اول ضرب کنند و کعب حاصل را بگیرند ثالث بیرون آید و ثانی را بطریق مذکور در اربعه متناسبه
استخراج نمایند و از خواص اربعه متناسبه خواه منفصله و خواه متصله آنست که مضروب طرفین یعنی اول و رابع مساوی مضروب
وسطین است یعنی ثانی و ثالث و خارج قسمت اول بر ثانی مساوی است با خارج قسمت ثالث بر رابع و بر عکس یعنی خارج قسمت ثانی
بر اول مساوی خارج قسمت رابع بر ثالث است مثالش دو و سه و چهار و شش که دو ثلثان سه است و چهار ثلثان شش و هرگاه
دو را در شش ضرب کنیم دوازده میشود و همچنین چون سه را در چهار ضرب کنیم و اگر قسمت کنیم دو را بر سه ثلثان خارج شود و بر
عکس یک و نیم و همچنین اگر قسمت کنیم چهار را بر شش ثلثان بیرون آید و بر عکس یک و نیم پس اگر یکی از اربعه متناسبه مجهول
باشد و سه عدد دیگر معلوم مجهول را از آنها معلوم توان کرد بطریقی که اگر مجهول احد طرفین باشد مضروب وسطین را
بر آن طرف معلوم قسمت نمایند و اگر مجهول احد وسطین باشد مضروب طرفین را بر وسط معلوم قسمت نمایند خارج قسمت
مطلوب بود و این قاعده نیز منظوم گشت    اگر باشد طرف مجهول بر تو    وسطها کن [illegible]    اگر اوسط بود
مجهول اطراف    بزن در یکدیگر ای کان الطاف    بران دیگر که معلوم است [illegible]    [illegible]
عمل در بسیاری از معاملات و قسمت ترکات و تقسیم مال مفلس و اقاریر و وصایا محتاج افتد و [illegible] مسئله
دیگر [illegible] مسئله اگر گویند صد و بیست رطل گندم به پانزده درهم است نه رطل چند باشد گوییم که نسبت صد و بیست
[illegible] مثل نسبت [illegible] مجهول پس رابع مجهول است و وسطین یعنی شانزده و ده را در هم ضرب کنیم و حاصل را که صد و
شصت است بر طرف معلوم که صد و بیست است قسمت کنیم یک و ثلث خارج شود و این [illegible] ده رطل است مسئله اگر
شخصی [illegible] چند [illegible] باشد [illegible] عدد [illegible] در هم [illegible] باقی باشد [illegible]
المال او چند باشد گوییم که [illegible] معلوم است که [illegible] در هم [illegible] گرده که [illegible] درهم است [illegible]

[illegible]

... دو قسمت کردیم خارج شد عدد ... [illegible]

باب سیم در عکس و آن چنانست که هر گاه سوال کنند از عددی که چیزی از اجزاء او یا غیر او بر او زیاد شود یا از او کم شود ... دیگر باشد یا باقی همین عمل کرده شود و بعد از تصرفات عددی معین بماند طریق آنست که عدد معلوم را بگیرند و عمل اجزاء آن ... که سائل کرده بود با آن بکنند بعکس اگر سائل چیزی زیاد کرده باشد کم کنند و اگر کم کرده باشد زیاد کنند و آنچه زیاد کرده یا کم کرده اگر عددی معین ... آنجا عدد ... آوریم و اگر کسری از کسور سائل کم کرده باشد قاعده زیاد کردن آنست که مخرج آن کسر را بگیرند و آن کسر را از ... اسقاط کنند ... و ... دهند ... مخرج و خارج ... از اول ... و حاصل ... باشند ... و مبلغ ... عددی که بعد از اعمال سائل مانده بود ... خارج عدد ...

[illegible]

[illegible] ربع را از دوازده کم کنیم [illegible]
[illegible]
[illegible] و هو المطلوب باب [illegible] در بعضی مسائل مختلفه
[illegible] مسئله چند کس [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مسئله [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

حاصل شده باشد می باید گرفت و [illegible] در مرتبه دوم بوده باشد و [illegible] عدد از [illegible] مجموع [illegible]

با هم جمع کنند آنچه شود مضروب باشد طریق دیگر آنست که آن عدد را دو قسم کنند خواه مساوی و خواه مختلف و هر قسمی را

مربع کنند [illegible] قسمین را در هم ضرب کنند و مجموع حاصل [illegible]

[illegible] دو عدد [illegible] مضروب [illegible] از آن دو عدد [illegible]

عدد [illegible] جمع کنند و [illegible]

باشد یکی از آن دو عدد و [illegible] آن عدد [illegible] که باید عدد دو [illegible]

دیگر [illegible] مجموع هر دو عدد [illegible]

[illegible]

مجموع آن هر دو [illegible]

[illegible] آن عدد [illegible] از آن دو عدد [illegible] معلوم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] وكان [illegible]

[illegible] الواحدة [illegible]

[illegible] كان الصواب بالفتح نسبة الى [illegible]

المولود [illegible]

[illegible]

فوائد

في الفاموس عبد الله بن بريدة [illegible] والفسو [illegible] عبد القيس [illegible]

بذا اللقب [illegible] عبد الله بن بريدة [illegible] ولبس البردين [illegible]

[illegible] كالقارة في المنعنج [illegible]

بنت [illegible] بفتح الاول وسكون العين المهملة او بكسر الاول وسكون المعجمة [illegible]

[illegible] الغيط [illegible] فولدت [illegible] تقديرا [illegible] فقالت [illegible]

[illegible] واحدثت الولد [illegible] سكينة [illegible]

[illegible]

[illegible] الكسرى الى [illegible]

[illegible] الاول [illegible] الموحدة [illegible]

بفتح الهمزة والف وسكون [illegible] نوح عليه السلم [illegible] بضم المثلثة [illegible]

[illegible] وحمالة المراة [illegible]

[illegible] المدينة [illegible] عليه السلم عليه فقال [illegible] قال [illegible]

[illegible] الوافيه [illegible]

انه في القران [illegible] سكون الغازا ومنها [illegible] بالفتح [illegible] يوم بدر [illegible]

النبي [illegible] ولقب معشر بن عمرو الهمداني ومنها في قصص [illegible] في كلامهم [illegible]

[illegible] ومنها العدل [illegible] مع ان المعروف كسرها في كتب الادعية والصحيفة [illegible]

ومنها [illegible] رضوانا ورضوانا [illegible] فتح الكاف في كتمان والراء في رضوان مع ان

المعروف الكسر قال بعض المحققين الرضوان بكسر الراء [illegible] بالكسر ومنها في كلام [illegible]

[illegible] الشيعة [illegible] والصواب انه بضم الكاف كما هو المعروف عند الشيعة [illegible]

[illegible] وضبطه [illegible] واحمد بن ابراهيم [illegible]

[illegible]

[illegible]

ومنها [illegible] الشيعة [illegible]

[illegible] والد عبد الله [illegible] مع انه [illegible] عليه

[illegible]

[illegible]

[illegible] خدا [illegible] ناطق این رواق

[illegible] خدا [illegible] اقبال

[illegible] دولت [illegible] خدا

[illegible] نفيا

فهنا قوله [illegible]

[illegible] على المصدر [illegible]

[illegible] في كل شيء تجري مجرى المصدر [illegible]

[illegible] فكان النصب اولى به وآكثر [illegible]

[illegible] والمغاير [illegible]

[illegible] الازهري المبني [illegible]

[illegible] الاخر [illegible]

[illegible] المبني [illegible] واحد [illegible]

[illegible] كان المراد به جزء واحد [illegible] ذلك اللفظ [illegible]

[illegible] معنى المودة [illegible] الواحد [illegible]

[illegible] بالموحدة والدال والصواب [illegible]

[illegible]

[illegible] والصواب ان يصح [illegible]

[illegible]

[illegible] بعض الوجه [illegible]

[illegible]

[illegible] الاصلاح [illegible]

[illegible] الامثال والنصائح [illegible]

[illegible] الاجر حتى [illegible]

[illegible] موضعه [illegible]

[illegible] الواجب عليه [illegible]

[illegible]

[illegible] بفتح الباء والميم [illegible] وكل واحد يقول [illegible]

قال ابن السمعاني [illegible] فتح الفاء والميم [illegible]

[illegible] ومنها [illegible] وهم الجوهري وغيره [illegible] غير مسموع مع [illegible]

[illegible] ظاهر ان المقلوب غير صحيح وهو غير صحيح ومنها الجرذ [illegible]

[illegible] اجرده اجرده [illegible] بالحاء المهملة [illegible]

[illegible] ذلك اذا افرده وايضا [illegible] الوجه [illegible]

[illegible] ومنها الجند وهذا موضعه ان صدق فلم [illegible]

[illegible] الصواب قول [illegible]

[illegible] يقول عن ابن الاعرابي ومنها [illegible] الاكثار [illegible]

[illegible] غلط لما مر مرارا من ان الترديد كالاختلاف لا يفيد [illegible]

[illegible] للبياض والسواد و[illegible] قبل وادبر ونحوها كالضد [illegible] ومنها [illegible]

[illegible] شراب للغنى فينبغي ان يكون [illegible] شراب [illegible]

والمراد ان ذلك النوع من الخمر انما الشربة [illegible] اجتمعهم او [illegible]

[illegible] بان الجوهري [illegible]

[illegible] بالحاء المعجمة كما ذكر [illegible] بالحاء المعجمة [illegible]

[illegible] المكروه [illegible]

[illegible] وحنظ [illegible]

[illegible] النظر [illegible] الغليظ [illegible]

[illegible] وحتى التركيب الذي ذكره في المعتبد [illegible] غلط [illegible] ومنها

[illegible] بالمهملة [illegible]

[illegible] ومنها [illegible]

[illegible]

[illegible] ومنها [illegible]

---

[illegible] وقال [illegible]

ومنها [illegible] الصواب [illegible]

[illegible] ومنها [illegible] والصواب [illegible]

[illegible] ومنها [illegible]

[illegible] قال الازهري [illegible]

[illegible] ويمكن ان يكون [illegible]

[illegible]

[illegible] ومنها [illegible]

[illegible] ومنها [illegible] والصواب [illegible]

[illegible]

ومنها [illegible] الصبي غلط [illegible] والصواب [illegible]

[illegible] قال الصاغاني [illegible] وقال الازهري [illegible]

[illegible] الصبي [illegible] قال الازهري [illegible]

[illegible] ومنها [illegible]

[illegible] قال الجوهري [illegible]

[illegible] ولذا [illegible] الجزري والسيوطي وغيرهما [illegible]

[illegible] وهو استعارة [illegible]

[illegible] قطعة من حديد ينصب على [illegible] ونحوه والصواب [illegible]

[illegible] وكذا [illegible] وقال الازهري [illegible]

[illegible] ومنها [illegible] وهو المعروف الان [illegible] ومنها [illegible]

[illegible] قال الجوهري [illegible] وقال الصاحب [illegible]

[illegible] قال الازهري [illegible]

[illegible] ومنها [illegible]

[illegible] اذا الم [illegible] كالبصره [illegible] وظاهره ان ليس [illegible] وايضا الذه [illegible] والصواب كفرح

[illegible] قال الجوهري لذذت الشي بالكسر لذاذا ولذاذه اي وجدته لذيذا والفاج كضرب وايضا وذكر الجو

الذي [illegible] قال الجوهري اللذو واللذ بكسر الذال وتسكينها لغه في الذي والتثنيه اللذا بحذف النون والجمع الذين و

[illegible] قال الواو [illegible] وظاهر ان ذكره هنا للمراعاه ظاهر اللفظ كما فعله المصنف [illegible]

[illegible] ذكره في المغني مفصلا ومنها في المزلج لغه في المعهود [illegible]

[illegible] مع انه غير معهود منهم فالاولى ان يقتصر على قوله لج [illegible]

كاللواذ مثلثه واللياذ والملاوذه وظاهره عدم الفرق بين مصدري المجرد والمزيد [illegible]

[illegible] والازهري والزمخشري وابن فارس وغيرهم قال الجوهري لاذ به لوذا ولياذا [illegible]

[illegible] والجمع الواذ واللواذ [illegible] الملاوذه ولواذا [illegible]

يتسللون منكم لواذا اذ لو كان من لاذ لقال لياذا وقال الازهري [illegible] لوذا ولياذا [illegible]

اللواذ فهو مصدر لاوذ فهو ملاوذ وقال الفراء في قول الله تعالى يتسللون منكم لواذا [illegible]

لانها مصدر لاوذت ولو كان مصدر الاذت لعقلت لذت به لياذا كما تقول قمت اليه قياما [illegible]

[illegible] ابن فارس [illegible] لياذا ولاوذ به لواذا ولم اقف الى الان على من صرح بتثليث اللواذ [illegible]

[illegible] هل قال ان على كونه [illegible] ابن لاوذ بن ارم بن سام [illegible]

في الملاذ [illegible] الحديد بالجيم وفي نسخه او الحديد بالجيم [illegible] غلط والصواب [illegible]

[illegible] كما قال الصغاني الماذي خالص الحديد وجيده [illegible] الدرع [illegible]

[illegible] ونحوه قال الازهري وتفسير بالعسل الابيض [illegible]

[illegible] ان راجعان الى العسل [illegible]

[illegible] بضم الموحده كما هو المعروف ومنها [illegible]

[illegible] لكن المصنف قال ولا يجوز [illegible]

[illegible] ومنها [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

---

[illegible] وقال الازهري [illegible]

[illegible]

[illegible] والظاهر [illegible]

الازار [illegible] الوساده [illegible] الازار [illegible]

[illegible] الازار [illegible] وحبل يعقد به كالسروال الذي يعقد [illegible] والظاهر ان الازار [illegible]

[illegible] بالفارسيه چادر وچادر شب واما المئزر فهو الذي يلبس في الحمامات ونحوها عند نزع الثياب [illegible]

[illegible] بالفارسيه لنك وربما يطلق الازار على المئزر ايضا كما في اخبار [illegible]

[illegible] رد على الجوهري في اخذه [illegible]

[illegible] كما سبق في باب التاء [illegible] المعروف المذكور [illegible]

[illegible] ايضا [illegible] المشهور المذكور [illegible]

[illegible] في الاستدلال به [illegible]

[illegible] ضمائر [illegible] الامهات والاباء [illegible]

الذي [illegible] الاحاديث [illegible] النبي صلى الله عليه وسلم [illegible]

[illegible] فان الكافر [illegible] انه مختار والاكرم [illegible]

[illegible] الاباء كرام والامهات [illegible]

[illegible] عليه السلام [illegible]

[illegible] القران ذلك [illegible] قال حكايه عن اولاد يعقوب عليه السلام قالوا [illegible]

[illegible] ومنها في الاسر اسرائيل [illegible]

[illegible] بضم الهمزه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

وقال الجوهري الشبر العقرب [illegible] وحيوان الشبر [illegible] الاشبران مالك [illegible] ومنها في الاصح
وبالكسر ويضم ويفتح في الكاف [illegible] بدا به ان يقول بالتثليث [illegible] العهداه ومنها في الافرد والقران
[illegible] السماع بالمبتدي الاول ومنها في الامره [illegible] الامره بالكسر وقول الجوهري مصدره [illegible]
ففي الباب الامره والامارة امير شدن وفي النهاية الجزريه الامره الامارة وكذا في المحيط وفي [illegible]
بالكسر في الامره والامارة خير بالكسر وايضا لا توهم الجوهري حيث ذكره في [illegible] ثم [illegible]
وهو الصواب [illegible] الازهري والصحاح والصاحب والجزري وابن فارس والنحس وغيرهم [illegible]
الياموز بالتحتيه عن الليث وقال كيعوب وهو الجدي [illegible] قال بعد [illegible] قال ابو زيد [illegible]
[illegible] وقيل للركيه [illegible] وهو على قياس الاول وعنده [illegible] تفعول والتاء زائده [illegible]
[illegible] كلام [illegible] جميع معاني [illegible] عليه حتى يخطئ الجوهري وايضا اخرايام العجوز وقال
الجوهري كالصاحب اول ايام العجوز وايضا جموعه يامرو ماميرجمع [illegible] عليها [illegible]
فينبغي ان ينبه عليه وايضا انره [illegible] لم نقل به احد والمنقول انه موضع قال [illegible]
[illegible] وقال الزمخشري انره ماء لبني عميله وقال ابو زياد [illegible] وقال ابن اعصر [illegible]
وقال [illegible] وهي [illegible] ضربه وقال الصنعاني امره على مثال [illegible] وقال حيث [illegible]
كان [illegible] عهد عثمان ثم زار الناس [illegible] ومنها في الايره بالتشديد [illegible]
[illegible] والصواب بالتخفيف [illegible] وبعده بزياده [illegible] في بعض النسخ ايضا وفي [illegible]
[illegible] الصبيان لابي نصر الفراهي [illegible]
[illegible] جوزان [illegible] نهذا رسش كه از فرياد كارت [illegible]
في البر والبتريه [illegible] ضبط في النحس بالكسر ومنها في البترو قول الجوهري [illegible] غلط [illegible]
[illegible] انه جمع ومنها في بجر وجمع الجمع اباجر غلط اذ لا جمع [illegible] والصواب [illegible]
[illegible] قال الازهري قال ابو عمرو ويقال انه البجر [illegible] اباجير ثم قال قلت كانها جمع [illegible]
قال الصنعاني ومنها في البحر [illegible] والصواب بالحاء وغلط الجوهري [illegible] الليث في [illegible]
[illegible] والصواب بالحاء [illegible] قال ابو عبيد [illegible] السحاب [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] وايضا [illegible] والصواب [illegible]
البحر [illegible] صدوق [illegible] بحيره [illegible] غلط لانه [illegible]
[illegible] قال الصنعاني البحرت الارض اذا كثرت مناقع الماء [illegible] المالر [illegible]
[illegible] وهم الجوهري لم يهم بل هو ايضا قال عنبر بالراي [illegible] الضحى [illegible]
الجوهري [illegible] نسخة المصنف كانت مغلوطة ومنها في البحرا [illegible] عبد قلد الصنعاني [illegible]
[illegible] العاقري [illegible] لابدل على كونهم عبيدا فلعلهم كانوا احرارا [illegible]
[illegible] اهل بحارا الذين نقلهم الى البصره [illegible] منهم [illegible]
[illegible] لم اقف على ذلك في كتاب قال الازهري [illegible]
[illegible] قال الصاحب وايضا انه نزل [illegible] يقال له بدر وظاهره انه عمرو [illegible]
[illegible] قال واكثر مايرد [illegible] الى بدر [illegible] بدرا [illegible]
[illegible] الموضع منهم ابو مسعود البدري الانصاري صحابي مشهور لم يشهد بدرا وانما سكن [illegible]
[illegible] انتهى وايضا والبدر وبالهاء الصواب اسقاط لفظ البدر اذ لا يطلق على جلد [illegible]
[illegible] ومنها في ابذعرو ابذعروا [illegible] زياده [illegible] ومنها في البرو [illegible]
الى ان يقطع [illegible] والصواب ذكره [illegible] قطع الذكر [illegible]
[illegible] منهم [illegible] فقطع [illegible]
[illegible] وايضا [illegible] ذكره رجع فان [illegible]
[illegible] عليه [illegible] وان كانت [illegible]
[illegible] وايضا والبرانيه [illegible] والصواب [illegible]
[illegible] بالفتح وتشديد الراء واخره نون من قرى بخارا [illegible]
[illegible] بن محمود الفقيه من العلماء العاملين [illegible] ومنها في البر [illegible]
[illegible] ومنها في [illegible] مذكوره في المعجم [illegible]
[illegible] ومنها في البعر البعير جمعه [illegible] في المهذب [illegible]
[illegible] ومنها في [illegible] على غير قياس [illegible]

ما يبيع وقال المرحي في كلام العرب يقول غير صعفوق ومنها في لفظ معوبد وضبطه الحموي بالفتح ومنها
في البقره الجمع بقر والبقور وفيه انها اسما جنس لا جمع مع ان الذي ليس من اوزانه والتصغير
كمنعه وهو خلاف القياس لخلوه عن حرف الحلق والصواب كضرب كما في الصحاح والتاج وغيرهما
ومنها في البنصر كتابته بالحمره وهم لذكر الجوهري له في النصر كذا ذكره المختصر في خنزر [illegible]
ولا دليل يرده فلا وجه لقوله وهم ومنها في بياربيره بالكسر بلد له قلعه وفي وفيات الاعيان [illegible]
[illegible] قلعه قرب سميساط من ثغور الروم على الفرات سمت الجزيره الفراتيه والصفا [illegible]
في [illegible] جزيره بين مصر والاسكندريه ومنها في النبر الاخلاك كالتبير وقال الجوهري والصحاح وغيره
[illegible] فوهم في عدم التنبيه او التنبيه ومنها في التحرور على ما في نسخه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] انواع [illegible]
ايضا المال المثمر يخفف ويثقل وقرا ابو عمرو وكان له [illegible] انواع المال [illegible] قال الازهري [illegible]
الغلب والثمر انواع المال ثم بعد سطرين ذكر قوله وكان له ثمر قال الواحدي [illegible]
فيه فهو مال وما كان من ثمر فهو من الثمار واخبرني المنذري عن الحسين بن فهم عن محمد بن سلام قال قال ابو المنذر القارئ [illegible]
[illegible] جمع ثمره ومن قرا ثمر قال من كل المال فاخبرت بذلك يونس فلم يعبأ كانهما كانا عنده [illegible]
[illegible] الواحده ثمره والثمر انواع المال ولو كان المصنف [illegible] يونس [illegible]
الجوهري ومنها في الشجاره والشجاره الظاهر ان الاول بالفتح والثاني بالكسر وبالجيم فيهما [illegible]
ولم اقف على ضبطه لاحد الا بالكتابه [illegible]
[illegible]

تصحيف والصواب هذا البحث والبرد ونحوه الصحاح ثم المصنف والحق مع الجوهري وفق للازهري وفي النمس

والمهذب في الاشياء فعن شرح قولهم احبت وروى ايضا ذكره في باب الحاء ثم قال قيل للاسد [illegible]

ابلغ فقالت الشر شر وطب حشر وغلام اشر حشر اي يبيع وروى الوطب في اللبن ويدعى حشر ثم قال قلت

وطب حشر كذا اقرى على حمزة بالحاء وروى عنه والصواب حشر بالجيم وكذا في التهذيب عن الازهري والصواب

مع اعتبر اعنا ما لم يذكره في فصل الحاء، وايضا البلال يقع في البئر لا نفهم المراد الا بعد ملاحظة كلام الجوهري

قال البلبال في الاوتد ثم لشده في حقوه الماء اذا نزل البئر للبلال يقع فيها ومنها في الحكيرة التي هي بالحاء والجيم

والصواب بجيمين كما قال الازهري والصغاني وكذا الصواب في قوله الحي بالحاء الجي بالجيم كما قاله ومنها في الحوزه

اي بالجيم وقد يكون في القياس والليث الجيم العكس كما قال ومنها في الحير مشوب الملك حيرون وعده الصغاني

ابنته البنطيين لسليمان عليه السلم قال وهو اسم ذلك الشيطان البناء حيرون وايضا في الاعوصي [illegible]

ومنها في الحبر وغلط الجوهري البحث في الصحاح وتبع الجوهري الفارابي والمهذب وكلاهما صحيح [illegible]

والمكسور اسم اله و مهاصاد قال على الحير وايضا بالحاء المعجمة هنا البحث في الازهري على الليث حيث قال

الليث الحبير والسحاب يرى فيه التمييز من كثرة ماهما قال والحبير زبد اللغام اذا صار على راس البعير فلبث الليث

بذا الحرف وصوابه الحبير بالخاء لزبد افواه الابل هكذا قال ابو عبيد فيما رواه الاياد ي للغاء ثم عن ابي عبيد والمنذري

عن الحسن الصيد او عن الرياشي قال الحبير الزبد بالخاء واما الحبير بمعنى السحاب فلا اعرفه وفي الصحاح نحو قول الجوهري في

الحبير ابر بلبك رنك ازلما ري آب والحبير بالحاء والخاء كف دهان شتر وايضا غلط الجوهري حيث قال الو[illegible]

ولاالالحاق وانما هو الاسم فصارت كانها من نفس الكلمة لا تنصرف في معرفة ولا نكرة والعجب من الجوهري وايضا [illegible]

ابر اسم مؤنث كما قال الجوهري والصغاني وايضا لا تقل كعب الاحبار مع انه هو قاله في موضع منها في تاب

[illegible] شيع ابن امراة كعب الاحبار ومنها في الحبر كالحبير اي مثنى الاول والثاني والحبير مبنون [illegible]

الصحاح وتركه المصنف وايضا ابراهيم بالضاد المعجمة والف بين السماك والجوزاء حبيب بالحاء كما هو الصواب

ومنها في الجرمانه وسنذكره في رن ولا تقل جرانه ومنها في الحرز وبلاها كعلمس غلط والصواب وكعلمس [illegible]

[illegible] الصحاح الحزور الذي قد اشتد وبلغ وهم الجاورة ومن الحزور ايضا بسكون الزاي وايضا [illegible]

[illegible] ان يكون تاكيدا ومنها في الحدلاء بالمعجمة والصواب بالجيم قال الجوهري الحشر الحلاء في الاوطار وقال الازهري

[illegible] كذلك [illegible] قال ابن [illegible] بالسيم [illegible] وايضا [illegible]

[illegible]

---

[illegible] والصواب [illegible] ثم [illegible] كما قال الصغاني وايضا غيره ذلك [illegible]

وغلط والصواب [illegible] وذلك [illegible] اذا كان [illegible] وايضا [illegible]

[illegible] قول الجوهري الحشر [illegible] واحد حشرات الارض [illegible] وايضا [illegible]

[illegible] وايضا الواحد حشور والصواب الموافق للقياس العكس كما قال الجوهري [illegible]

[illegible] فرس حشور والانثى حشوره وفي المهذب الحشور مرزكب سكم الحا ورجع وايضا وطب حشر قد سبق [illegible]

والصواب بالجيم فتذكر قال الصغاني وطب حشر بين الصغير والكبير وقال غيره [illegible] وذكره الجوهري بالجيم ومنها في الحصر

[illegible] اللام ولم يذكر ذلك احد والصواب بالحاء والباء كما في الجوهري الحصير المحبس قال الله تعالى وجعلنا جهنم

حصيرا اي محبسا بعد السجن تاكيدا او عطف عام على خاص وايضا الكرم وفرح وحصر والصواب ما قال الجوهري الحصور

الناقة الضيقة الاحليل تقول منه حصرت الناقة بالفتح وحصرت والازهري عن ابي عبيد عن الكسائي الحصور الناقة الضيقة

الاحليل وقد حصرت وحصرت ولو صح ما ذكره من مجيئه كالكرم وفرح لكان عليه ان يذكر ما ذكره من مجيئه كنصر ايضا و

ايضا والقائم للشر كالحصر لكنه قاله الصحاح ثم لم ينقله كما لم يذكر الحصار معنى السور والقلعة كما ذكره [illegible]

ومنها في حضر حضر موثنيان والصواب حضر موثنيان لان النعل مونثه ومنها في الاحمر [illegible] والصواب

بالكوفة كما في الجوهري وفي سوال [illegible] في سوق الاساوره قوم من العجم نزلوا البصرة كما [illegible] الكوفة وايضا [illegible]

[illegible] والصواب [illegible] وذلك لكثاره بالشد قال الجزري في حديثه انه كان نعل رجله [illegible] الموقدم [illegible]

[illegible] وايضا والفريضة المشتركة وتلك ما اذا كانت الورثة زوجا واما واخوين للابوين ومثلها اللام فقال

[illegible] النصف وللام السدس والثلث لكلالة الام وبقى زكيم كلالة الابوين وحض عن الثلث كلالة الام

فقالت له كلالة الابوين هب ابانا كان حمارا انزاعلى ابانه [illegible] قبل امنا فشركهم فلذا سميت [illegible]

حارية ومنها في حجر [illegible] كانت [illegible] فلا وجه لذكر الحجر هناك والا فلا وجه لذكره [illegible]

[illegible] ومنها [illegible] ومنها [illegible] ومنها في الحور [illegible]

الكسر [illegible] والحون بالجيم والنون وايضا الشبان بالموحدة المشددة والصواب [illegible]

[illegible] وايضا احوار الكرم لما سبق من ان الاحوار الانقباض وكذا قوله [illegible] وتكرار لقوله [illegible] ومنها [illegible]

[illegible] الكلام مع قوله في الحور وموضع [illegible] ومنها في الخبر اخبره خبوره [illegible]

[illegible] والصواب خبره كما [illegible] وايضا [illegible] قرب المدينة والصواب [illegible]

السمهودي انتهى قال في كتاب خلاصة الوفا باخبار دار المصطفى ان خيبر اسم ولاية مشتملة على حصون ومزارع ونخل كثير على ثمانية برد من المدينة على يسار حاج الشام وكخيبر بن القين من الهود (؟) محصن ولذا سميت خيبر الضبا (؟) وقيل
[illegible] ومو خيبر اخو يثرب ابناء قانية بن مهلائيل بن ارم بن عبيل اخي عاد عم الربذة وزرود
المنورة نازل النبي صلعم خيبر وبها من نهر وفتحها حصنا حصنا واراد ان يجلي اهلها فقالوا دعنا نعمل فيها ولنا
النصف ولكم النصف (؟) [illegible] على الشطر من الثمر والحب وقال نقركم على ذلك ما شئنا او ما شاء الله فكانوا
بها حتى اجلاهم عمر رضه او اول (؟) خيبر الدومة (؟) وهو واد ونقل ابن شبة بالتفسير ان بعضها فتح صلحا وبعضها عنوة
وعن الزهري ان اكثر الكتيبة عنوة وفيها صلح وعن مالك ان الكتيبة اربعون الف عذق ولابن زبالة حديث يدل
على انها فتحت عنوة انتهى كلام السمهودي اقول وحصون خيبر سبعة ناعم وقموص والشق والنطاة والسلالم و
الوطيح والكتيبة ومنها في الخدر من الجبل والصواب من الجمرة (؟) وهو ظاهر ومنها في الخثر والخذر الكثيرة ماء القليب وللهود (؟)
ايضا ومنها الخور قال الصغاني الخور الناقة الغزيرة والخور من الابل الكثيرة ماء القليب وايضا صوت البقر (؟) والصواب
والصواب تقييدها باللوم كما في الصحاح والازهري والصغاني فقال الخوار صوت البقر وقد [illegible]
[illegible] في نوعها وايضا فاخرة بتقطة والصواب تأنيث الضمير لعوده الى البيت قال الجوهري فاخر [illegible]
[illegible] فتح قدح كدث في الرقبة والصواب انها ليست بالدح في الرقبة بل عند ... عند ... [illegible]
[illegible] لا تتحرك عن مكانها كالسلعة الا انها تتحرك وربما توصف الخنازير ومنها في الحصر ما بين [illegible]
[illegible] هو ما بين اذن (؟) الخ كله ومنها في الخفر خفر به نقض عهده وغدره كاخفره والصواب ان الخفر الوفاء
بالعهد والذمة والاخفار النقض قال الجوهري الخفرة الذمة يقال وفت خفرتك بالضم وكذلك الخفارة و[illegible]
اذا نقضت عهده وقال الازهري الخفارة الذمة وانها كما اخفار [illegible] قال الصاحب في المغرب [illegible]
خفارة من باب ضرب واخفره نقضه اخفارا والهمزة للسلب ومنها في الخمرة [illegible] والصواب [illegible]
باب التفعيل قال الجوهري المخمرة الشاة تبيض رأسها وتسود سائر جسدها مثل الرخماء ونحوه قال الازهري والصاغاني
الصغاني نعم نقل الازهري عن الليث المخمر فكان على المصنف ان يذكرها في الاول [illegible] وايضا [illegible]
و[illegible] وايضا [illegible] ملكه اياه [illegible] وهم [illegible] او كون النسخة [illegible]
يقول الرجل خيرت كذا وكذا اي [illegible] وملكه [illegible] المستعمل [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
خيبر بن نور [illegible] السرة المحلال [illegible] المنقول [illegible] قال الاول الحور [illegible]
جبل فتصحيف هذا على المصنف بوبار من جبل مع انه لم يذكر من جبل الصعدة واشار اكثر من جبلان بالضم [illegible]
ان الراسة لكنه لو ذكر عنه فليفهم وايضا منها عبد الجبار بن [illegible] خوارزم [illegible] كما في الحموي [illegible]
وايضا منها خير بن حضرموت كما في السمعاني ومنها في الخير فلان خيرة الناس وفلانة خير الناس لم اقف على هذا الفرق [illegible]
ونقل الجوهري عدمه حيث قال فان اردت معنى التفضيل قلت فلانة خير الناس ولم تقل خيرة وفلان خير الناس [illegible]
اخير وايضا خيران ولد نوف بن همدان قد اختلف فيه فضبطه ابن ماكولا بالحاء المهملة والواو وابدل الراء [illegible]
كالمصنف [illegible] الواو بالراء وابن حبان بالحاء المهملة والموحدة والراء والمصنف بالفتح في موضعين [illegible]
غير متنبه فيوهم التعدد مع الاتحاد كما نص عليه في الشمس وايضا [illegible] وحيرا كان بما زاده بل غلطا في
منها في دزمارة موضع وذكره الحموي بعين [illegible] قائلا انه قلعة باذربيجان وهو الصواب [illegible]
في [illegible] النسخة المعمولة والصواب انه النسخة المشتملة على قوانين المملكة والضوابط التي عليها [illegible]
وربما يطلق الدستور على وزير الملك مجازا لكون الدستور عنده وما احلى [illegible] الدستور بالفتح [illegible]
الدفتر في المصدر بل في اللفظ نص عليه الازهري ومنها في الدمور الاهلاك كالتدمير غلط بل الاول لازم والثاني
متعد كما نص عليه الخليل والصاحب وابن فارس وغيرهم قال الجوهري الدمار الهلاك ودمره تدميرا والتدمير
الدمار استئصال الهلاك يقال دمر القوم يدمرون دمارا اي هلكوا ودمر عليهم الله تدميرا وفي التاج الدمار و
الدمور هلاك [illegible] فخر الملك وكذا معدى بنفسه وبالياء ومنها في الدينار معرب اصله دنار غلطا ولانها
[illegible] والصواب انه عربي كقيراط وديباج ونحوهما ابدلت احدى حرفي المضعف بالياء تحويا
لكونه مصدر الكذاب ولذا الجمع على دنانير كقراريط ودبابيج وايضا في [illegible] ووهم اذ لم يذكر هنا كسر [illegible]
ذاك واذ ذكر تفسيره بجنسه من الدرهم في [illegible] ومنها في الدار جموع ديارات بل هو جمع ديار وهو جمع دار و
دورات جمع دور [illegible] ودارة وهو جمع دار [illegible] وايضا جمع دارة دور قال الازهري هو جمع دارة و
وايضا موضع ذكره في النون فلا وجه لذكره هنا وايضا وادارة عن الامر وعليه داوره لاوصه غلط والصواب
الفرق قال الصغاني اديرت فلانا عن الامر اذا طلبت منه تركه وادرته عليه اذا حاولت الزامه اياه ونحوه
للازهري وقال الصاحب اديرت الرجل على الامر اذا حاولته وادرته عليه اذا حاولت الزامه اياه وايضا
والواو مشددة غلط قال الحموي دوران بتشديد الراء وفتح الواو قرية في الصلح وكذا في التكملة ومنها في الدهر

قد يعيد وعليه الحديث لا تسبوا الدهر فان الدهر هو الله ومنها قولهم الدبر فان المضاربين كانهم وهم من ظاهر اللفظ كرة

[illegible] قال الجوهري ودبر المضاربين اصله الواو وجمع ادبار والدبر [illegible] اصحاب الدين [illegible]

[illegible] والصواب [illegible]

[illegible] وايضا [illegible] والصواب النطق [illegible]

[illegible] ومنها قولهم [illegible] غلط فاحش [illegible]

[illegible]

[illegible] آباد بالكسر وفتح الفوقية قرية بجرجان وبلدة بسوارقند وقرية بخراسان [illegible]

ومنها قولهم السر منتصف الشهر قال الازهري ما عرفنا سر الشهر والمعروف سرار الشهر وسرار الشهر وسر الشهر [illegible]

[illegible] ان السرار ليس [illegible] الشهر [illegible] سراره وسرره وايضا [illegible]

[illegible] وايضا اطراف سوق [illegible] الصواب ان يذكره عند قوله المسره اطراف الرياحين [illegible]

[illegible] اللبث الرزم النبات الضاف سوقه [illegible]

[illegible] لكن حضرة [illegible] ومنها [illegible] مع انه هو المصطلح [illegible] السين [illegible]

[illegible] كالصحف [illegible] [illegible]

[illegible] فصل الصاد وكان الكاف [illegible] فهذا [illegible] دليل على [illegible]

[illegible] وفيه ان كلام الازهري [illegible] مخالف لما ذكره [illegible]

[illegible] قلت واصله [illegible]

[illegible] ذكره الجوهري هنا [illegible]

[illegible] ذكره الجوهري [illegible] الصواب [illegible]

[illegible] غلط والصواب [illegible] التقريب [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] وقال الصاحب الصدر ان المتكلمان [illegible]

[illegible] ان المصنف وافق الجوهري [illegible] الصدر [illegible]

[illegible] والظاهر انه [illegible] من النقلين [illegible]

[illegible] الدراهم [illegible] كما قال الجوهري الصرة للدراهم وصررت الدراهم [illegible]

[illegible] قال الازهري [illegible]

[illegible] قال الازهري قال ابن السكيت رجل صرورة [illegible] صارورة [illegible]

[illegible] قال [illegible] الكسائي رجل صرورة للذي لم يحج [illegible]

[illegible] صارورة [illegible] وجمع صارورة [illegible]

[illegible] الذي لم يحج ولا يريد التزويج ابدا [illegible]

[illegible] والصارورة الذي لم يحج وقيل [illegible]

[illegible] قد ذكره في المفردات [illegible]

[illegible]

---

[illegible] المسك غلط والصحيح [illegible]

[illegible] المسك [illegible] واحدها صوار [illegible]

[illegible] قال الصحاح [illegible] ومنها الضياطرة [illegible]

[illegible] ومنها [illegible]

[illegible] ومنها الطرة [illegible] والصحيح الموافق للصحاح [illegible] الازهري [illegible]

[illegible] وهو [illegible] القاعدة للضياء [illegible] الوسط [illegible]

[illegible] والصحيح المذكور في الصحاح والعين والتهذيب جميعا باللام وقال ابن فارس في المقاييس [illegible]

[illegible] والطارم [illegible]

[illegible] والكافي [illegible] الازهري قال [illegible]

[illegible] وايضا [illegible]

[illegible] ومنها [illegible]

[illegible] وايضا الذي [illegible]

[illegible] والدال [illegible]

[illegible] ذلك الذي [illegible] عليه [illegible]

[illegible] والظاهر [illegible] في الصحاح [illegible]

[illegible] المفعول [illegible] ان الصحيح [illegible]

[illegible]

[illegible] وقال الجوهري [illegible]

[illegible] كمن الربوبية مستعار والتعليط المذكور [illegible]

[illegible] قال المورج المعار بكسر الميم وهو الذي يحيد عن الطريق براكبه وقال الازهري معار [illegible]

[illegible] بعبارة الازهري هكذا وانشد ابو العباس احمد بن يحيى قول الشاعر وجدنا في كتاب [illegible]

[illegible] فقال اختلف الناس في المعار فقال بعضهم هو منتوف الذنب وقال قوم [illegible]

هو السمين وقال قوم المعار المضمر وقال ابن الاعرابي وحده هو من العارية [illegible] ان الاختلاف [illegible]

[illegible] المعار [illegible] على الجوهري ومنها [illegible] والصواب [illegible] الضمير لانه يرجع [illegible]

[illegible] ومنها [illegible]

[illegible]

[illegible] النور والنون [illegible] المحوق

والذي يطلع به الاسنان لازالة الشعر وايضا ودخال النبح والصواب وهو دخال الخم وايضا ابن هبيرة بن الرابش والصحيح

ابن هبيرة بن ابي [illegible] الرابش ونحوه في الصحاح وذكر المصنف [illegible] ابن هبيرة بن ابي رشد فقال [illegible]

[illegible] ومنها في النهر الدعوه بمهملتين وواو والصواب الدعره معجمة من مهملتين قال الصحاح النهر بالفتح الدعرة [illegible]

[illegible] في تهذيب للازهري ومنها في ونثر والوثار كثرة اللحم وفي الصحاح كثرة الشحم والوثاحة كثرة اللحم ومنها في

[illegible] في الصحاح او جرية الريح لا غير اذ الحنته في صدره وكذا في المجمل والاساس والعين والتهذيب والمحيط

[illegible] ملازورات غير ماجورات للازدواج فيه قلب للحديث وغلط في الحكم لان الازدواج انما يكون باتباع

[illegible] لا العكس فلو قال موزورات غير موجورات كان ازدواجا والصحيح ان الحديث هكذا ارجعن ماجورات غير

[illegible] ان ازدواجا واردا في مدحهن لا ذمهن كما يظهر من نقل المصنف ومنها في الوشر وان لم [illegible] الكلام [illegible]

[illegible] للتخذه من [illegible] ومنها في الوضر القندوره لم يذكر هذه اللفظة في فصل القاف وانما نقلها [illegible]

[illegible] معناها في [illegible] الزمخشري انه الدبر والمقعد ومنها في الوقص والصحيح ما في الصحاح وغيره من لم ينقص ومنها

في الهنر [illegible] الجوهري فذكر [illegible] بجوابه وهو ان النون زائدة عنده ومنها في الهر [illegible] الجوهري وفاقا للصحاح

[illegible] في المهذب ايضا الهزبر [illegible] والصواب [illegible] ومنها في الهشر التي تقنع [illegible] والصواب [illegible]

[illegible] بالمهملة كما قال الصحاح والصعاب [illegible] عليها [illegible] سائر الفوق وايضا تصحيف [illegible]

ومنها في الهنبر الضبع والصواب [illegible] الضبع كما في الصحاح وغيره [illegible] ومنها في [illegible]

[illegible] بتبع الجوهري [illegible] ان يكون [illegible] او [illegible]

[illegible] ومنها في المحار [illegible] ان سيده وذكره ارباب اللغة [illegible] ومنها في البير [illegible]

ان المحرك [illegible] الازهري [illegible] وايضا [illegible]

[illegible] فرض [illegible] ملوك [illegible] والصواب ان [illegible] الملك [illegible] ملك [illegible]

بتبع — **فايده** در مسائل چند متعلق بتحریم نکاح بسبب رضاع یا غیر آن بعنوان سؤال

— عدد رضاع محرم را بیان باید — **ف** دران سه قولست اول یکی و آن ضعیفست

دویم ده مرتبه و آن احوط بلکه اظهر است سیم پانزده و آن اشهر است و بعضی از قوله‌است

[illegible] و قول اخیر شرطست که در ما بین رضعات از پستان زن دیگر شیر نخورد خواه مادر

باشد و خواه غیر آن پس اگر مثلا چهارده شیر از زنی خورد و بعد از آن یک شیر یا بیشتر از

زن دیگر خورد حکم آن چهارده شیر باطل میشود و رضاع بعدا [illegible] و اما مدت [illegible]

[illegible]

عبارت از یک شبانروز است که هشت و چهار ساعت متصل باشد شرطست که در ان مدت

[illegible] که طفل شیر خواهد از پستان یک زن بخورد و در آن مدت غذای دیگر نخورد

[illegible] شیر و نه غیر شیر و آنچه از احادیث مستفاد میشود که صدر رضاع محرم آنستکه رضاع بحدی رسد که از آن

شیر گوشت بروید و استخوان سخت شود ظاهرش آنستکه در رضاعه وارد شده که جوع از آن [illegible]

[illegible] کامله نموده اند و آن هرچند بدل ما یتحلل میشود و باعث گوشتی [illegible]

[illegible] فهم عرفی است خلاصه ظاهر آنستکه این تحدید بحیثیت و تعیین آن دو طریق [illegible]

[illegible] زیرا که مستبعد بلکه ممتنع است که با هر [illegible] گوشت بروید و استخوان [illegible]

سخت کند و چهارده رضعه و نیم مثلا این کار را بکند والله اعلم — **س** شروط رضاع محرم [illegible]

چه باشد — **ف** دوازده شرطست علی اختلاف الاقوال اول آنکه شیر آدمی باشد پس اگر دو

طفل شیر از یک حیوان خورند رضاع میان ایشان بهم نمیرسد و هرچند بکر حرام نمیشوند [illegible]

[illegible] و خلاف بخاری صاحب صحیح دران غیر صحیح است و اگر حیوان حلال گوشت شیر از آدمی

[illegible] حرام نمیشود هرچند که مکروه میگردد — دویم آنکه شیر زن باشد و از جماع حلال [illegible]

باشد خواه بعقد دایم یا انقطاع یا ملک یمین باشد و جماع یا وطی شبهه [illegible] شبهه [illegible]

[illegible] از شیر [illegible] مشکل باشد از زن بهم رسیده باشد بدون جماع یا از زنا بهم رسیده باشد سبب حرمت

نمیشود — سیم آنکه زن زنده باشد پس اگر مثلا چهارده شیر در حال حیات خورد و شیر پانزدهم

[illegible] زن موجب حرمت نمیشود بنابر مشهور و احتیاط در حرمت است — چهارم آنکه شیر

[illegible] پس اگر بدهان طفل دوشند یا در ظرفی کرده یا آنرا پنیر ساخته بخورد او دهند

[illegible] حرمت نمیشود — پنجم آنکه در عدد رضعات باید هر رضعه کامل باشد یعنی در هر مرتبه سیر [illegible] بخورد

[illegible] باختیار خود دهان از پستان بردارد پس اگر بسببی مانند شنیدن صدای یا بواسطه [illegible]

[illegible] مشغول شود و دهان بردارد آن شیر ناقص از عدد رضعات حساب نمیشود مگر آنکه گوشت طفل

بان بروید و استخوانش بان سخت شود بحسب عرف یعنی یا اینکه [illegible] در مجموع مدت [illegible]

[illegible] که [illegible] است که [illegible] در دهان طفل [illegible]

غذای دیگر بخورد یا غالب غذا همان رضعات ناقصه است بنابر مشهور نظر بحدیث که در رضاع به

انبت اللحم وشد العظم واین ماده افتراق از دو تحدید دیگر است و بنابرین باید شیر دو شبانه

روز شده شیره هر گاه باین حد رسد نشر حرمت کند لکن الظهر که اکثر علما اکتفا بان ننموده اند و بعضی

تصریح نموده اند که یک شبانه روز یا سه شبانه روز چنانکه در فقه رضوی مذکور است یا پانزده شبانه روز

یا قصی نشر حرمت میکند والله یعلم ششم آنکه در اثناء رضعات عدد به غذای شیر از پستان دیگری

نی مادرش بخورد و ظاهر اتفاق علما رضعه کامله است و خوردن آب و طعام و غذاهای دیگر هر چند بسیار

دو شیده باشد در اثناء رضعات موجب بطلان حکم آنها نمیشود و ظاهر از رضعات ناقصه نیز ضرر

ندارد هر گاه بحد انبات لحم و شد عظم نرسد واما در رضعات شبانه روزی پس شرطست که مطلقا غذای

دیگر نخورد نه شیر و نه غیر شیر پس اگر بخورد حکم رضعات باطل میشود هفتم آنکه شیر خالص باشد پس

اگر مخلوط بغذای دیگر شود مانند شکر و نان نشر حرمت نمیکند و رضعه بهیچ وجه از رضعات محسوب نمیشود

علی الاظهر و بعضی در نیبات حکم باحتیاط نموده اند هشتم آنکه مجموع رضاع قبل از اتمام دو

سال آنطفل پس اگر بعضی از رضعات هر چند یک رضعه باشد بعد از اتمام دو سال شود نشر حرمت

نمیکند هر چند که هنوز کار از شیر باز نشده باشد علی المشهور المنصور و احوط اجتنابست هر گاه اکثر

رضعات در بیست ماه بعد از دو سال واقع شود نهم بعضی اعتبار دو سال را در فرزند مرضعه نیز

نموده و اظهر عدمست هر چند که موافق احتیاطست دهم شرطست اتحاد فحل در حرمت اطفال

بر یکدیگر و در اصطلاح علما آن مردی که از جماع حلال او شیر بهم رسیده است که بهمان طفل از آن

او را فحل میگویند هر چند که شیر دهنده دو زن باشد پس اگر زنی از شیر یک شوهر پسری را شیر دهد و

بشیر شوهر دیگر دختری را شیر دهد بر هم حرام نمیشوند هر چند که هر یک از اینها بر فحل که صاحب شیر

است و بر اولاد دیش همگی حرام شده است و همچنین هر دو بر مرضعه و اولاد نسبی او حرام

و اگر بعضی از رضعات را از زنی بخورد و بعد از آن بعد الطلاق کند تا آنکه آن زن از شوهر پس مفارقت

کرده و بعد از عده کند بکری شوهر نموده و حامله شده و از شیر او تتمه رضعات را [illegible]

حرمت نمیکند نظر بعدم اتحاد فحل بنابر مشهور [illegible]

---

[illegible] باشد و طفل [illegible] باشد که مجموع رضعات از مجموع آنها

[illegible] رضاع کمال نیامده است هر چند که فحل متحد است لکن اگر هر یک از آن زنان طفلی را پانزده

رضعه متوالیه دهند از شیر یک فحل آن اطفال بر هم حرام میشوند و اگر شیر فرزند شوهر اول را داشت

که از شوهر ثانی حامله شد و قریب بوضع حمل قبل از وضع صفت شیر داد و بعد از وضع هست شیر

[illegible] این نشر حرمت نمیکند علی المشهور حتی بر مرضعه نیز حرام نمیشود مگر بر قول طبرسی و راوندی چنانکه گذشت

فوائد دهم شرطست که بیک از مقادیر معینه شرعیه برسد

[illegible] بسبب رضاع چنانکه حرام میشوند بسبب نسب [illegible] و اولاد نسبی مرضعه بر مرتضع حرام میشوند و اگر بسبب یا دانی و صاحب مسئله [illegible] را عقد کند عقد باطل است و احتیاج بطلاق ندارد و اگر بان عقد فرزندی بهم رسد حلال زاده است وارث میشود و مهر و شیرش [illegible] حرمت میکند و اگر دانسته باشد که حرام است و عقد کند [illegible] باطل است و مهر و هر چیزی که با او کند [illegible] فرزندی که از ان بهم رسد ولد زنا است وارث نمیشود و [illegible] و شیرش [illegible] نمیکند و اگر کسی دختر شیرخواره را برای خود عقد کند و زنش آنرا بشیر آن [illegible] مشیر [illegible] حرام میشود [illegible] اگر فرزند او میکرد و همچنین هرگاه کنیز [illegible] زوجه صغیره او را شیر دهد و اگر شیر [illegible] غیر [illegible] باشد در این صورت مرضعه بر شوهر و او حرام میشود مطلق [illegible] مشهور [illegible] باشد [illegible] و اگر [illegible] کبیره و کنیز [illegible] باشد [illegible] صغیره [illegible] [illegible] میتواند که تجدید عقد آن صغیره نماید اجماعا و اگر مادر زوج شیر دهد صغیره [illegible] خود او زوج میشود و بر او حرام میگردد و اگر زن برادر زوج شیر دهد دختر برادر [illegible] باطل میگردد در جمیع این صورتها و چون فحل پدر رضاعی مرتضع است [illegible] مرتضع بمنزله مادر [illegible] که بر او حرام گردد و همچنین اخوات مرتضع بمنزله او میگردند یا نه اکثر اصحاب بر عدم [illegible] نظر بعدم دلیل و بطلان عموم منزله و بعضی گفته اند که چون مرتضع فرزند فحل شد خواهران [illegible] بمنزله فرزندان او میشوند چنانکه دختران فحل نظر بمرتضع بمنزله فرزند او شده اند و [illegible] حرام گفته اند و جواب اینست که این محض قیاس است با آنکه در اصلش سخن هست [illegible] مرتضع [illegible] بعلاوه [illegible] قیاس باطل و طریق احتیاط واضح است [illegible] که [illegible] [illegible] باید [illegible] حرمت نکاح یا از جهت نسب است یا از جهت سبب و مراد از سبب یا عقد [illegible] [illegible] میکویند یا شیر است و آنرا رضاع مینامند یا غیر اینها یا عقد باطل و جماع [illegible] [illegible] یا عدم اذن مالک و جماع حلال باشد و ملک [illegible] و وطی بشبهه حکم عقد صحیح دارد [illegible]

[illegible] شده [illegible] تحصیص داده [illegible]

[illegible] شده اند و [illegible]

[illegible] بهم رسیده هر چند بواسطه باشد و همچنین هر زنی که شوهر دایه که شیر او را خورده از او بهم رسیده باشد یا شیر داده باشد او را یا بنی زنی که از شوهر از او بهم رسیده [illegible] هر چند بواسطه باشد پس همه آن زنان بمنزله مادر تواند دوم دختر رضاعی هر [illegible] چند پایین رود پس هر زنی که خورده باشد شیر تو را یا شیر کسی دیگر از تو بهم رسیده است از ان [illegible] هر چند پایین رود و همچنین دختران آنها خواه از نسب و خواه از رضاع پس همگی بمنزله دختر تواند سیم خواهر رضاعی یعنی هر زنی که شیر خورده باشد از مادر تو یا از شیر پدر تو هر چند [illegible] مادر [illegible] باشد او دایه تو یا شوهر دایه تو پس همه بمنزله خواهر تواند چهارم و پنجم عمه رضاعی و خاله رضاعی و مراد با آنها خواهر شوهر دایه و خواهر دایه است و خواهر کسانی که [illegible] بر ایشان رسانیده باشند خواه خواهر نسبی و خواه خواهر رضاعی پس همه ایشان بمنزله عمه و خاله تواند ششم و هفتم دختر برادر رضاعی و دختر خواهر رضاعی و مراد با آنها دختران [illegible] و دختران شوهر دایه اند خواه از نسب و خواه از رضاع و همچنین هر زنی است که شیر داده باشد [illegible] یا دختر خواهر تو یا دختر فرزند خواهر تو هر چند پایین روند خواه از نسب و خواه از رضاع و همچنین [illegible] هر صورت که شیر داده است او را مادر تو یا خورده است از شیر برادر تو یا [illegible] دختر برادر [illegible] [illegible] یا دختر خواهر تواند پس هر زنی که داخل یکی از این اصناف باشد حرام [illegible] بود [illegible] اجماع علما مگر در یک صورت که خلاف هست و هر زنی که داخل این اصناف مذکوره نباشد [illegible] خواهر [illegible] اجماع علما مگر در یک صورت که محل خلاف است اما صورت اول این است که زنی دو [illegible] کند [illegible] شوهر طفلی را شیر دهد بحدی که نشر حرمت کند میان آن طفل و مرضعه و شوهری که [illegible] خورده است و آیا آن دو طفل بر یکدیگر حرام میشوند نظر بانکه در مرضعه چنانکه اهل سنت و شیخ طبرسی صاحب [illegible] و شیخ راوندی در فقه القرآن [illegible] گفته اند [illegible] چنانکه مشهور شیعه [illegible] گفته اند [illegible] و [illegible] که [illegible] ماننده [illegible] اجماع [illegible] نموده اند محل خلاف است و اظهر آن است و اما صورت دوم [illegible] اولاد نسبی [illegible] اولاد نسبی یا رضاعی شوهر دایه است بر پدر طفل

شیرخوار رضاعی که در اخبار صحیحه وارد شده علت اینکه این اولاد برادران رضاعی فرزند شخص
شده اند پس در حکم فرزند او گشته اند و مشهور باین قایلند نظر بصحت سند اخبار مذکوره و آن
احوط است بلکه اقوی است و جمعی از علما آنرا قبول ندارند نظر بضعف علت مذکوره باعتبار اینکه خواهر فرزند
نسبی حرام نیست بسبب خواهر فرزند بودن بلکه بسبب دخول بمادر او و اگر دخول نباشد حرام نخواهد
بود و جواب این آنستکه اینجا حرام است بسبب ... و جود تحریم رضاع در اینجا نه از جهت شباهت
(the words after «آنستکه» are struck through in the manuscript)
در نیست بلکه از جهت شباهت در مصاهرت است و حضرت مصاهره را معتبر تحریم نموده است
و از جمله تحریم برضاعت نه تحریم بمصاهره تحریم مادر رضاعی زوجه و همچنین دختر رضاعی او و خواهر
رضاعی او و خاله و عمه رضاعی و خواهر رضاعی زوجه و دختر برادر و دختر خواهر رضاعی او بدون
عمه و خاله پس اگر کسی زن شیرده خود را طلاق دهد پس او شوهر کند طفل شیرخواره را از شیر مطلق بیان
طفل بخورد حرام گردد بر مطلق بسبب اینکه زوجه پسر او است و بر پسر بسبب اینکه زوجه پدر او بوده
و عقدش باطل میشود و امثال این مسئله بسیار است و همه بر میگردد باینکه حرام شده است برضاع آنچه
حرام بوده است بنسب زیراکه فرزند رضاعی بمنزله فرزند نسبی شده و مادر و پدر رضاعی بمنزله مادر
و پدر نسبی شده اند و همچنین نسبت سایر محرمات نسبیه و همچنانکه رضاع سابق منع میکند از نکاح و
جماع لاحق رضاع لاحق نیز باطل میکند نکاح سابق را بدون توقف بر طلاق یا موت همچنانکه دانستی
و از اینجا حل میشود لغز مشهور   داشت یکمرد دو زن بی نظیر   هر دو نکو یا چو مه مستنیر   زان
دو یکی پسر بغیر والد   لذره نادادنی خود داد شیر   گشت برو آن زن دیگر حرام   تا بقیامت نشود
حل پذیر   و حلش آنستکه آن زن دیگر قبل از فحل شوهر آن پسر کرده بود و بسبب رضاع خودش با مادرش یا دخترش
مثلا آن پسر را عقدش منفسخ شده و دایم بسبب [illegible] چون بجای پسر فحل گردید آن زن حکم زن پسر
بهم رسانید و بابی سبب حرام میگردد و همچنین هرگاه زن صغیره بخواهر یا مادر شوهر یا خواهر شوهر یا زن
برادر شوهر یا جده شوهر یا دختر شوهر [illegible] صغیره را شیر دهند که برضاع [illegible] الصغیره بر شوهر حرام میشود زیرا
خواهر شوهر یا دختر شوهر یا دختر خواهر شوهر یا دختر برادر شوهر یا عمه شوهر یا خاله شوهر یا فرزند زاده شوهر میشود و اگر
ظاهر شود بعد از عقد که یکی از آنها صغیره را قبل از عقد یا بعد از آن شیر داده ظاهر میشود که آن عقد باطل و آن زن حرام است

و اگر ندانسته بودند که رضاع متحقق شده یا رضاع را صحیح ندانسته اند و عقد بسته اند که موجب حرمت است و
وقتی که دانستند از هم جدا شدند در این صورت آن زن مستحق مهر است و اولادی که نطفه آنها قبل از علم منعقد
شده حلال زاده و اولاد ایشانند و اگر مرضعه از شیر شوهر دیگر صغیره را شیر داده است پس اگر این شوهر جماع
کرده است با او هر دو زن حرام میشوند بر شوهر زیراکه [illegible] مادر زن و دیگری دختر زن میشوند و اگر جماع نکرده باشد
بزرگ حرام میشود و کوچک عقدش باطل میگردد و شوهر میتواند [illegible] را که خواهد مجددا عقد نماید

[illegible] منزله اند [illegible] اختلاف [illegible]

[illegible] مسئله که منت [illegible] جهت [illegible]

اگر [illegible] عموم منزله است [illegible] که شامل [illegible] محرمات [illegible] خارجه از محرمات [illegible]

در [illegible] مانند خواهر فرزند و خواهر برادر [illegible] شامل [illegible] محرمات [illegible] باشد مثل [illegible]

[illegible] سبیل اصحاب عدم ثبوت عموم منزله است [illegible] مذکور

[illegible]

تحلیل ارصورت [illegible] بعضی از اراضی موقوفه کرمانشاهان [illegible] الامامی [illegible]

[illegible] که چون [illegible] چهار دانگ معروف از جمله شش دانگ اراضی قصبه کرمانشاهان که

[illegible] حاصره بر معموره حال و ما یتلوها فی الذکر بعد از جمله چهار دانگ مزبور [illegible]

[illegible] وقف مطبخ سرکار فیض آثار جناب مستطاب سید الوصیین و یعسوب الدین و امیر المؤمنین مولانا

[illegible] الثقلین صلوات الله و سلامه علیه و علی اولاده الطاهرین است [illegible]

[illegible] جنة النعیم ثابت و باید که [illegible] الارض موقوفه مزبوره [illegible]

[illegible] اعاده [illegible] استیفا و انفاذ دار الشرف نجف اشرف [illegible] السلام و التحف باید

که صرف مطبخ سکنه آن ارض اقدس شود فمحل الزراعات و البساتین [illegible]

و اما چون هر جزئی از اصل محل معموره [illegible] از قلعه [illegible] معلومه [illegible]

[illegible] سکنه [illegible] مصالح خود مشغول [illegible] نمود [illegible] عدم اطلاع

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] و الی البنا [illegible] التصرف [illegible] و منافع مصالح عامه [illegible]

[illegible] و المترددین [illegible] خود [illegible] خود سازند و با استخراج [illegible]

[illegible] نامی [illegible] سامی [illegible] رفیع سلاله دودمان شوکت و اعتلا [illegible]

[illegible] دارالقضا [illegible] الله [illegible] اکابر کرمانشاهان [illegible]

[illegible] لهذا [illegible] و ملاحظه صرفه و غبطه موقوف علیهم [illegible]

[illegible] سلاله الاطیاب [illegible] فضایل [illegible]

[illegible] سید محمد [illegible] طاب ثراه [illegible] الملک [illegible]

[illegible] اراضی و رقبات مشتمله بر قطعات معینه مفصله [illegible]

از [illegible] پانصد و پنج جریب از جمله چهار دانگ از اراضی [illegible] قصبه مزبوره مع جمیع ما یتعلق

[illegible] القطع المسطوره [illegible] قطعات مشتمله بر رقبات متعلقه [illegible]

[illegible] رقبات شایعه و آن [illegible] قطعه [illegible] محل قلعه [illegible] مشتمل بر مساکن و مرابط و

[illegible] و مدارس و [illegible]

آثار و غیر ذلک و بالجمله با احاطه سور البلد مع محل المحیط بحیث وقعت المساحه علیها من جانب
خارج الحصار و مع الالات الترابیه الماخوذه من تلک الارض الموقوفه التی بنیت الابنیه بها و
مجموع آن سیصد و بیست و هفت جریب و نیم جریب است دویم محل چاههای محله معروفه بمحله
ملا شعبان المحله اقا علی بیک واقعه در خارج قلعه مع المتعلقات المفصله سابقا سی جریب سیم
محل مقابر از قبرستان قاضی بیک و قبرستان نفقه بادام و قبرستان تپه زرنیر و قبرستان متصل
بسبزی کار عبد الرحمن در جنب باغ محمد حسین بیک و قبرستان در حمام خرابه حاجی محمد بیک چهل و شش جریب
و دو دویم رقبات مختصه سرکار معظم الیه که خارج از محال عامه مزبوره است و آن چهار قطعه است
اول محل باغ فیض اباد پانزده جریب دویم محل سبزی کاری ظاهر قلعه پنج جریب و نیم سیم محل باغ بالا
بیست و هفت جریب چهارم قطعه زمین تحت باغ فیض اباد بیست و چهار جریب و اما محل
عمارات متعلقه بسرکار در داخل قلعه مسطوره است ما وقع فیها از جانب المتقبل بانجاه سال الا اجاره
سنه کامله و ده تومان [illegible] که عمارت از موارد سه جلد و بانضمام عدد قروش روحی باشد
و صیغه اجاره مذکوره بالعربیه والفارسیه جاری شد مشروطا بانکه مبلغ چهل تومان موصوف از
وجه اجاره معجلا تسلیم عالیجناب سامی الالقاب و تتمه آن تا مدت سی و سه سال از حال جریان
صیغه انعقاد بجهت اشرف شود که بمصارف معززه واقف برسد و بعد ذلک معدکان معظم
الیه منافع مدت اجاره هر جزئی از اجزاء مختصه متصرفه قلعه و محله مزبوره را اسوای محل عمارات
متعلقه بسرکار جان و انعام متصرفین آنها در کل مدت مزبوره تصدیق مقرر و منافع
مصالح عامه را از ممر حد و مقابر و مواضع جداول و غیر ذلک [illegible] تا حد سرکاه فرا ما
[illegible] هر روش [illegible] اباحه شرعیه فرمود که عوض آنرا و اضعاف آن ثواب بر ذرکار ان
[illegible] و للزوم الاباحه و [illegible] صیغه مصالحه [illegible] سامی الالقاب [illegible]
[illegible] رسید و [illegible] رقبات [illegible] مزبوره مختصه سرکار مذکور

معظم الیه که [illegible] و چهار جریب و نیم بیست جریب محل
باغ فیض اباد مزبوره [illegible] محل سبزی کاری پشت قلعه مذکوره پنج جریب و نیم و
محل باغ بالا مرقوم بیست و هفت جریب و قطعه زمین تحت باغ فیض اباد مسطوره بیست و چهار جریب
و محل عمارات متعلقه بسرکار از بیرون و اندرون [illegible] از جمله اجزای قلعه مسطوره
[illegible] از پانزده سال [illegible] الان [illegible] ان [illegible]
و اجرت الارض [illegible] الشان باقی بود لهذا [illegible] معظم الیه منافع
و اجرت المثل پانزده ساله ماضیه را [illegible] المصالحه مبلغ سیزده تومان و چهار ارز [illegible] موصوف
که بانضمام چهل تومان وجه معجل معوض شده و بتمه وجه اجاره که یکصد و شصت تومان است بذمه ایشان
باقی ماند که انفاق فرمایند و کان ذلک فی سابع عشر شهر جمادی الاخری من شهور سنه [illegible] و [illegible]

رساله مسائل چند از رضاع که در آن قول بنشر حرمت است یا شبهه حرمت در آن میرود و مخالف اعتقاد شما باشد جایز باشد یا نه بابت آن قول و شبهه و جواب مس ... آنها چند مسئله اند که بنا شبهه حرمت در آنها اعتبار عموم منزلت بحیثیتی که شامل باشد شباهت محرمات نسبیه خارجه از محرمات سبعه منصوصه در آیه را مانند خواهر فرزند و خواهر برادر یا شامل شباهت محرمات مصاهره باشد مثل مادر زن و این عموم را استنباط از بعضی از اخبار صحیح نموده اند که دلالت دارد بر تحریم اولاد فحل مطلق و اولاد مرضعه از جهت رضاعی و ولادت بتنهایی تعلیل اینکه این اولاد برادران رضاعی فرزند شخص شده اند پس در حکم فرزند او میباشند و جوابش قبل از این گذشت که این تعلیل ضعیف و مطروح یا مأول و مخصص بمورد سوال است زیرا که اگر صحیح باشد لازم آید حرمت ربیبه مطلق و حال آنکه اگر مفارقت شود از مادر ربیبه قبل از دخول آن ربیبه حلال میباشد بکتاب و سنت و اجماع **سوال اول** هرگاه زنی از شیر فحل برادر یا خواهر پدر یا مادر یا پدری یا مادری خود را شیر دهد بجای خواهر فرزند میشود پس بر فحل حرام میگردد بعموم منزلت و جوابش معلوم شد زیرا که خواهر فرزند وقتی حرام است که فرزند باشد یا ربیبه و در رضاع وقتی خواهر میشود که شریک فحل را خورده باشد و در اینجا هیچکدام نیست با وجود آنکه اینجا از قبیل شباهت مصاهرت است و حضرت شارع حرام نکرده است و حال آنکه در مصاهره خواهر فرزند را میتوان خواست یا شبهه چنانکه در ربیبه است که از مادرش مفارقت واقع شود قبل از دخول بموت یا طلاق یا فسخ یا انفساخ **دوم** در صورت سوال اول مادر مرضعه بر شوهرش حرام میشود زیرا که مرضعه ولد کسی که بمنزله ... میشود پس مادرش ... زن میگردد و جوابش منع عموم منزلت است ... مصاهره ... [illegible]

[illegible] ... از زن رضاعی بعنوان الطلاق ... فرزند برادر ... فرزند

... عمه فرزند بمنزله خواهر میشود ... حرام میگردد ... زن برادر بمنزله خواهر ... زیرا که عمه ... از خواهر [illegible]

[illegible]

[illegible] ... فرزند ...

[illegible] ... زن ... جواهر ... باطل گردید نظر تحریم ... و جوابش ... [illegible]

باعتبار ... [illegible] ... عقد داشته باشد ...

یا دخول ... [illegible] ... شیر دهد فرزند پسر خود را یا

فرزند دختر خود را پس در فرزند پسر ... بمنزله مادر زن میشود ... حرام است و جده بمنزله زن پسر میشود و آن نیز بر جد حرام میگردد و جوابش آنکه جده بمنزله ... و باعث حرمت میشود ... دختر دختر در خانه داماد بمنزله مادر زن میشود و جده در خانه شوهرش بمنزله دختر میشود ... بر شوهر ... حرام میگردند و جوابش منع اعتبار منزله مذکوره است لکن دختر در خانه داماد حرام میگردد نظر باخبار صحیح که دلالت دارد بر حرمت اولاد و اولاد اولاد فحل و اولاد اولاد مرضعه بر پدر مرتضع پس اینجا بخصوص حدیث حرام است نه باعتبار عموم منزله **نهم و دهم** آنکه زن شیر دهد برادر یا عمه خود را یا عم و عمه فرزند شوهر این زن میشوند پس زن دختر برادر یا خواهر فرزند فحل میشود و دختر برادر یا خواهر ... فرزند فرزند و فرزند فرزند حرام است و جوابش آنکه فرزند فرزند نسبی یا رضاعی حرام است و در اینجا هیچکدام نیست و همچنین اگر گویند که مادر عم و عمه جده است پس زن بمنزله جده زن است و جده زن حرام است و جوابش آنکه جده رضاعی حرام است نه جده بمصاهرت زیرا که حرمت آن دلیل ندارد مگر عموم منزله و آن دلیل ندارد **یازدهم و دوازدهم** آنکه زن شیر دهد خال یا خاله خود را که در این صورت دختر این زن فرزند شوهرش میشود یا فحل بمنزله جد مادری یا بمنزله شوهر مادر مادر میشود بنحوی که گذشت در عم و عمه و جوابش نیز بنحوی است که گذشت **سیزدهم و چهاردهم** آنکه زن شیر دهد فرزند عم یا فرزند خال خود را که در این صورت این فرزند فحل میشود پس فحل بمنزله عم و خال زن میشود و جوابش منع اعتبار عموم منزله بلکه محرم عم و خال نسبی و رضاعی است و در اینجا هیچکدام نیست اما هرگاه شیر دهد فرزند عمه یا خاله را فحل بمنزله شوهر عمه

و خاله میشود و آن حرام نیست اجماعا شانزدهم آنکه زن شیر دهد فرزند برادر شوهر
یا خواهر شوهر را از شیر شوهر پس زن بمنزله مادر برادر یا مادر خواهر میشود و نامادری یا مادر خواهر پدری است
یا زن پدر و هر دو و امثال بر شوهر و جوازش آنکه محرم مادر نسبی یا رضاعی یا زن پدر نسبی یا رضاعی است
بنا بر قول اکثر و در این هیچ یک نیست هفدهم آنکه شیر دهد فرزند خواهر شوهر را زیرا که بمنزله خواهر
شوهر میشود و آن حرام است و جوازش نیز منع اعتبار منزله است اما هرگاه شیر دهد فرزند برادر شوهر را در معنی
بمنزله زن برادر شوهر میشود و آن حرام نیست بلا خلاف هجدهم آنکه شیر دهد فرزند فرزند شوهر را
اگر فرزند پسر شوهر باشد بمنزله زن پسر میشود و اگر فرزند دختر باشد زن بمنزله دختر میشود و هر دو بر شوهر حرام اند
و جوازش منع اعتبار منزله است زیرا که دختر نسبی و رضاعی حرام است و زن پسر نسبی حرام است و در زن پسر رضاعی
خلاف است و در اینجا هیچکدام نیست و عموم منزله دلیلی ندارد مگر قیاس و آن هم شبیه باطلست نوزدهم تا
بیست و دوم آنکه زن شیر دهد عم شوهر یا عمه شوهر یا خال شوهر یا خاله شوهر زیرا که در این اطوار صورت
زن بمنزله مادر اینها میشود و مادر عم و عمه جده پدری است یا زن جد و مادر خال و خاله جده مادری است یا
زن جد مادری و همه بر فرزند زاده حرام اند و جوازش آنکه در اینجا زن بمنزله جده شده است نظر بشوهر
نه زن جده است برضاع یا نسب و نه شوهر فرزند زاده است برضاع یا نسب و منزله اعتباری ندارد و
معلوم است که در جمیع صور مذکوره زن دیگر شوهر شیر دهد بخلاف آن زن احکام شیر دادن زن در آن
بهم میرسد و جوازش نیز یکی است بیست و سیم آنکه کسی دو زن داشته باشد پس یکی از اینها شیر دهد
بشیر آنکس فرزند فرزند آن زن دیگر را پس هر دو زن بر آنکس حرام میشوند زیرا که مرضعه بمنزله دختر یا
عروس او میشود و آن زن دیگر بمنزله جده فرزند شوهر میشود و همه حرام اند و جوازش منع اعتبار منزله است
بیست و چهارم هرگاه دو زن صغیره داشته باشد و هر دو شیر یک زن را بخورند تا شیر پانزده و هر دو بهم
بخورند شیر پانزده را هر یک از یک پستان و باهم فارغ شوند حکم اختین بهم میرسانند و بر شوهر حرام
میشوند بنا بر قول جمعی پس عقد هر دو باطل میگردد بعد از آن هر یک را که خواهد عقد تازه میکند
... و شیر خورند و از اول پانزده شیر تمام شود هر دو عقد صحیح خواهد بود تا شیر دویمی نیز

تمام شود پس هر دو عقد باطل گردد نزد کسانی که مصاهره را در رضاع اعتبار میکنند و اکثر
این مصاهره را اعتبار کرده اند و همچنین اگر دو زن دارد و ظاهر شود که اینها خواهر رضاعی اند پس
عقد هر دو باطلست اگر باهم عقد کرده است و الا عقد اولین صحیح و اخرین باطلست بیست و پنجم
آنکه دو زن دارد و یکی از اینها شیر برادر یا خواهر آن دیگر را خورده پس یکی از اینها عمه یا خاله میشود
و دیگری دختر برادر یا دختر خواهر میگردد پس نظر بمشهور از آنکه تحریم جمع است میان عمه و دختر برادر
و خاله و دختر خواهر در نسب بکر بر رضاع عمه و خاله در اینجا نیز چنین خواهد بود نزد معتبر عموم منزله و جوازش
منع اعتبار است بیست و ششم اگر کسی لواطه کند با پسری هر چند نخورد برکه ذکرش هر چند بقدر اندکی از سر حشفه
باشد داخل پسر شود حرام میشود بر فاعل مادر آن پسر هر چند بالا رود و دخترش هر چند پائین رود و خواهر
آن پسر و همچنین حرام میشود مادر رضاعی و دختر رضاعی او و خواهر رضاعی او بنا بر مشهور و احوط و در دلیلش تامل است
بیست و هفتم زوجه پسر رضاعی حرام است بر فحل علی المشهور المنصور مثل حرمت زوجه فحل و متعه او و موطوءه او
بملک یا بتحلیل بر مرتضع بلا خلاف و محرم او میشوند بیست و هشتم و بیست و نهم در حرمت مادر مرتضعه و خواهر
او بر پدر مرتضع خلاف است و اظهر عدم است سی ام در حرمت اولاد پدر و مادر مرتضع بر فحل بر خلاف است
و احوط اجتناب است و بعضی نقل اجماع بر اخیر نموده اند و بعضی استدلال بر آن کرده اند با اینکه علت منصوصه در حدیث
اقتضا میکند که اولاد فحل بمنزله اولاد اب مرتضع اند و این اقتضا میکند که از برای ایشان ثابت شود جمیع
احکام ثابته از برای ولد من حیث الولدیه باعتبار عدم ظهور مخصص در منزله و از جمله احکام ولد تحریم
اولاد پدر است بر او و علامه در مختلف با بعضی در این مسئله توقف نموده اند و ممکن است جواب منع ثبوت
و نقل اجماع از شخص معروف و منع جریان حکم علت منصوصه در اینجا زیرا که تحریم بولادت من حیث الولدیه که مقتضای
علت منصوصه است نسبت بوالدین و اولاد است که بنتیت و ابنیت و ولادت میان آنها متحقق میشود و تحریم
اولاد بر همدیگر من حیث الاخوه و خواهری و برادری است و آن مستفاد از ولدیت نمیشود مگر از راه قیاس و آن باطلست
پس باقی ماند اصل و عمومات اباحت بر حال خود بلا مخصص نقل است که در غزا اشتو که یا در غزای احد حین
که لشکر اسلام شکست خوردند جبرئیل این کلمات را ناد علیا مظهر العجایب تجده عونا لک فی النوائب
کل هم و غم سینجلی بولایتک یا علی یا علی یا علی حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و سلم آورد و آنحضرت
بخواندن آن مشغول شد سه نوبت هنوز تمام نشده که حضرت امیر حاضر و کفار را منهزم ساخت و این کلمات

[illegible] کرات ابجده حروفست ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع ف ص ق ر ش ت ث خ ذ ض ظ غ
[illegible] مجیب هیجده هزار عالم که عقولست و نفوس و نه فلک و چهار عنصر و سه مولود و لفظ هیجده هزار اشارت
[illegible] بعدد خاص و اقل مراتب خواندن این کلمات یکنوبت و در اکثر آن خلافست چه جمعی گفته اند که هیجده مرتبه
و هر گاه خواهند که از آن خاصیت ببینند میزان عدد آنرا باید مرعی دارند که نه زیاده از آن خوانند و نه کم و
میزان هر اسمی پیش بعضی عدد حروف اوست بحساب جمل و پیش بعضی مجموع عدد حروف اوست بتوالی با مکرر و بتوالی
بحذف مکرر و بعضی هر دو طریق را تجویز کرده اند و بعضی کلمات اسماء او را بی اعتبار عدد حروف بحساب جمل
و از آن طریق وفق در مربع وضع کنند خواص بسیار دهد و ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین جهت بسیر مهمات
[illegible] کلمات شریفه مداومت نموده اند چنانکه بعضی گفته اند بعضی بعدد جمل و بعضی بعدد حروف و بعضی بعدد لفظ علما که
[illegible] صد و ده است و در قرائت آن خواص بسیار و منافع بیشمار یافته اند از الجمله آنکه اگر کسی را از جمعی خوف باشد هیجده بار
بر کفی از خاک خواند و بجانب ایشان افشاند ایمن باشد دیگر جهت دفع اعدا هر روز هفتاد و دو بار بخواند دیگر جهت
بطلان سحر هفت نوبت بر آب چاه خواند و بر آن آب دمد و بدان غسل کند و از آن بخورد دیگر اگر کسی را مهمی صعب
پیش آید یا هم و غم عظیم بهم رسد هزار نوبت بخواند دیگر چون رسولی بجائی فرستد و سی نوبت در گوش او خواند
مقبول القول و کارهای ساخته برگردد دیگر جهت رفع تهمت هر روز چهل نوبت بخواند دیگر جهت دفع فقر
هر صبح پیش از تکلم بود و یکبار بخواند دیگر جهت استغنا و غنی الفقرا هفتاد روز هر روز صد و هیجده نوبت
بخواند دیگر چون کسی مجتنق گردد هشتاد نوبت بخواند دیگر جهت زبان بند اعدا هر روز صد نوبت
بخواند دیگر جهت تحصیل مرادات هر روز بیست و چهار نوبت بخواند دیگر جهت رفع امراض مزمنه ده روز
هر روز هفتاد و دو نوبت بخواند دیگر جهت چشم زخم سه روز هر روز بیست نوبت بخواند دیگر خلاصی از
حبس هفت روز هر روز صد و شصت و هفت مرتبه بخواند دیگر جهت قتل اشرار هفتده روز هر روز
هفتاد مرتبه بخواند دیگر جهت عزت و وقار هر روز صد نوبت بخواند که مقصود حاصل گردد چنانکه گفته اند

سؤال — حبوه که مخصوص پسر اکبر است چه چیز است جواب چهار چیز است بنابر مشهور منصور
اول رخوت آنچه را پوشیده است و در پوشیده آنها خلافست و اقوی دخولست و اظهر دخول عمامه و رداء [illegible]
عبا است و عدم دخول پایجی و کلاه و عرقچین و کفش و جلیقه و کمربند پوست و در جامهای پوستین و غیر جایز الصلوه در
قولست و اظهر دخولست دویم انگشتر است و اگر متعدد باشد آنچه اختصاص باو بیشتر داشته متعین است و با ساوی
بقرعه تعیین دهند و احتمال شمول همه هست سیم مصحف است یعنی قران و کلام در تعیین مختص و تعیین بقرعه
در متعدد با احتمال شمول همه مثل کلام در انگشتر است و همچنین کلام در چهارم که شمشیر است و در دخول غلاف
و قولق و یراق و زیور شمشیر خلافست خصوصا هر گاه آنها بر خلاف متعارف و بسیار قیمتی باشند مانند جلد طلا و زمرد
مرصع بجواهر و در دخول زیور متعارف اقوی است و در مواضع خلافیه صلح اولی است و مشهور منصور آنکه
حبوه بر سبیل وجوب و مجانست و بعضی قائل باستحباب و بعضی باحتساب و الصلح خیر فی کل باب سؤال
هر گاه زید فوت شود از پسر زوجه و بکیره و دو دختر بعد از آن زوجه فوت شود از پسر ابوین و او لا
مذکورین و بعد از آن پسر فوت شود از پسر جد و دو خواهر بعد از آن جده فوت شود از پسر زوج و دو نواده
بعد از آن یکنواده فوت شود از پسر جد و یکخواهر و هنوز میراث زید تقسیم نشده باشد قسمت آن بر جد و دختر
باقیه بچه نحو میشود جواب این از مناسخات میراث است میراث زید با به دو ولده [illegible] و هشتاد و [illegible] سهم
کنند و بنابر اظهر که اعطاء سدس است بجد مادری و تتمه بخواهر پدر مادری [illegible] و نه سهم که بجد و تتمه
بدختر مزید و الله العالم قصیده مشتمله علی اکثر اصطلاحات اهل الحدیث وصدی صحیح بکم و کشف قواه
و الصبر عنکم ضعیف عز اذناه وطرح ذمی بوضع الصد مرسله مسلسل غیر مقطوع بجراه قد مد
مقلوبه من حرج مغلقه وسند تعدیل صبر بالکف باداه دمعی مع الحزن العین خبر با صار موتلفا فیها
اختلاف کرام اهل سراه و القلب مشفق بالوصل مع فکر لو فرقت فی الوری عاد و اشکواه بخفض جانی
و التنابیس یشبهها و نسبتی باطنا بکرار ذکراه لعل وصلا به رفع المنقطع نزل معضل اتی فیه القاه
عقد و فقت لهم سند بجوی فرد ارجو له تنجیبا و رویاه و اتهم ابری و علیا زنبر تزلت و جدا
[illegible] الادبار اسقاه فمن تعرب بوی فیه مشتهر بنکره لو لیغر اللوم امضاه و لا اعتبار به لو کان شاهده
٢ ١ ٣ ٤ ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨

سنان الصب ضنا فيه بلواه ولو تعدد نعت العذل تختلف مزيد حب عن الاصغا بنهاه اشكو اضطراب
عذولي في تدلسه يدرج تعليل القلب اداه يعنفني العذل تذهيبا لاحمله فزدني اختلاط ثقات ليس
مرضاه راوي الملام نادب بستان تركا من ساد الاكابر مذ سماه مولاه محمد اسبق للرسل خاتمهم
من خير الابا والبلدان ابداه صلى الاله عليه بكلما كتبت في الصحف تاريخ موت اهل معناه والال والصحب
مع اتباعهم سببا على الطباق الى ايام لقياه كذا السلم منح الله السلم لهم يعود بدا اعليهم ما ختمناه

كتاب الفرق بين اولياء الشيطان واولياء الرحمن تصنيف الشيخ تقي الدين ابي العباس احمد بن عبد الحليم بن
عبد السلام بن تيمية وفيه ذكر اصحاب الصفة انه نزلها من خيار المسلمين سعد بن ابي وقاص وهو صاحب من
اهل الصفة ثم انتقل عنها ونزلها ابو هريرة وغيره وقد جمع ابو عبد الرحمن السلمي تاريخ من نزل الصفة واما
الانصار فلم يكونوا من اهل الصفة وكذلك اكابر المهاجرين كابي بكر وعمر وعثمان وعلي وطلحة والزبير وعبد الرحمن بن عوف
وابي عبيدة بن الجراح وغيرهم لم يكونوا من اهل الصفة وقد روي انه غلام للمغيرة بن شعبة وان النبي صلى قال هذا واحد
من السبعة وهذا الحديث كذب باتفاق اهل العلم وان كان قد رواه ابو نعيم في الحلية وكذلك كل حديث يروى عن النبي صلى الله
عليه وسلم في عدد الاولياء والابدال والنقباء او النجباء او الاوتاد والاقطاب مثل اربعة او سبعة او اثني عشر
او اربعين او سبعين او ثلثمائة وثلثة عشر او القطب الواحد فليس في ذلك شيء صحيح عن النبي صلى الله عليه وسلم ولم ينطق
السلف بشيء من هذه الالفاظ الا بلفظ الابدال وروي فيهم حديث انهم اربعون رجلا وانهم بالشام وهو في
المسند من حديث علي بن ابي طالب وهو حديث منقطع ليس بثابت وكذلك ما يرويه بعضهم عن النبي صلى الله عليه وسلم انه انشد
منشد قد لسعت حية الهوى كبدي فلا طبيب لها ولا راق الا الحبيب الذي شغفت به فعنده رقيتي
وترياقي قال النبي صلى الله عليه وسلم تواجد حتى سقطت البردة عن منكبيه فانه كذب باتفاق اهل العلم والحديث و
اكذب منه ما يرويه بعضهم انه مزق ثوبه وان جبريل عليه السلم اخذ قطعة منه فعلقها على العرش فهذا وامثاله مما
يعرفه اهل المعرفة بسول الله صلى الله عليه وسلم انه من اظهر الاحاديث كذبا عليه صلى الله عليه وسلم شيخ سعدي شيرازي گويد

[illegible] خاک ما رود کین ابر چشمه آید و باد صبا رود [illegible] روز مهلت ایام آدمی [illegible]
[illegible] اردو ای دوست [illegible] شاد [illegible] که بر تو همین ما جرا رود داد [illegible]
[illegible] ورد [illegible] که [illegible] رود [illegible] در [illegible] رود [illegible] خشم [illegible]

وان

دل [illegible] رود [illegible] که [illegible] رود دنیا [illegible]
[illegible] سعدی [illegible]
[illegible] رود [illegible]

از اعمال مجربه از برای تحصیل فرزند آنستکه هر یک از مرد و زن انگشتری از دست کرده فیروزه
که بر آن نقش باشد رب لا تذرنی فردا و انت خیر الوارثین پس تا چهل روز در هر صبح
و شام بگویند هفتاد مرتبه سبحان الله بعد از آن ده مرتبه استغفر الله بعد از آن نه مرتبه
سبحان الله بعد از آن یکمرتبه استغفر الله بعد از آن سجده رفته در سجده بگویند رب هب لی
من لدنک ذریة طیبة انک سمیع الدعاء رب لا تذرنی فردا و انت خیر الوارثین
و بعد از سجده بگویند اللهم لا تذرنی فردا و انت خیر الوارثین وحیدا وحشیا فیقصر
شکری عن تفکری بل هب لی عافیة صدق ذکورا و اناثا آنس بهم من الوحشة
و اسکن الیهم من الوحدة و اشکرک عند تمام النعمة یا وهاب یا عظیم یا معظم ثم
اعطنی فی کل عافیة شکرا حتی تبلغنی رضوانک فی صدق الحدیث و اداء الامانة و وفاء بالعهد
و ایضا از آن نذری از برای فقراء سادات و عوام نمایند و بهتر آنستکه هفتاد مرتبه این دعا نیز بخوانند
لا تذرنی فردا و انت خیر الوارثین و اجعل لی من لدنک ولیا یرثنی فی حیوتی و یستغفر لی
بعد وفاتی و اجعله خلفا سویا و لا تجعل للشیطان فیه نصیبا اللهم انی استغفرک و اتوب
الیک انک انت الغفور الرحیم و از شیخ بهائی منقولست که چون زنی را فرزند نشود آیه شریفه و القمر قدرناه
سورت یا تا جعدار سوره رعد بحروف مقطعه بر پهلوی راست زن بنویسند و اگر نویسنده محرم نباشد بکسی که محرم باشد
نوشته بر پهلوی راست زن بندد که این شاء الله آن زن حامله میشود فی حیوة الحیوان عن اکل کثیرا و صاف علی نفسه
علیه بده علی نطفه و یقول اللیله اللیله عندی و رضی الله عنه سندی ابو عبد الله القرشی فانه لا تضره الاکل و هو
مجرب بهی و از جهت درد دندان این حروف را بر دیوار بنویسد ح ب ص لا و ع م لا
و بگوید صاحب درد را که انگشت خود را بر بالای دندانی که درد میکند بس میخ بر حرف اول
گوید با میخ خود در آنوقت این آیه بخواند و له ما سکن فی اللیل و النهار و هو السمیع العلیم و
[illegible]

[illegible]

[illegible]

و چون بر آید از دعوه نماید غالبا ایضا چون این اسماء را در روز چهارشنبه او صفر مکتوب نوشته
دار ربیع ۲۳ ماه برادو ۱۲ بکنند و بجهت امنی بر باره کوشش بسته ملاحظه کنند و الدود
الهموم ابنا هر ای والسون ادبون هاکر سور مبطط ون للبواسیر
بر بقعه کاغذ نوشته بموم کافوری بگیرند هر روز تا شش یکبار از آنها را مالند تا به قطع شده دیا از کان بخیسید
گشته میشود خط بالا او لا به دنبالها تا بعد خطا بر هر تعف ادا اخرالی ای ز ... منصوص

| ۱۱ ص ط ط لا ع ۱ ا ح ط ط ۱۱ |
|---|

لو جع العین لقراءه الیس مرتبه لفظ المشکور ... و ...
العین بدلک الماء لذا ایضا عین الشمس فی لجه البحر
ما یار گونه سردا و سلاما علی ابراهیم و از مجربات آنستکه چون این طلسم را بر چهار پاره کاغذ
نوشته و هر یک را در یک ضلع خانه گذارند همه حیوانات از آن خانه بیرون روند و هیچ مار در آن داخل
آن خانه نشود
و از جهت درد دندان

| ۱۸ ۱۱۱ ۷۱ ا ح ۸۸ ۱۱ ۸ ۱۱۱ ۹ ۹ ۹ |
|---|
| ۹ ۱ ۹ ۹ م ۷ ح ۱ ا ح ط ۵ ط ط |

این حروف را بر دیوار بنویسد ح ب ص لا و ع م لا
و بگوید شخص را که دندانش
درد میکند تا انگشت خود را بر بالای دندان دردناک گذارد پس میخ بر حرف اول که
ح بود بگوید بکوبد و گوید ... و در آنوقت بخواند و لو شاء لجعله ساکنا فله ما سکن فی
اللیل و النهار و هو السمیع العلیم و در حال کوفتن مسمار و نوشتن حروف بر دیوار نیز بخواند
و چون سر مسمار بر دیوار رسانند که بند شد بپرسد که درد ساکن شد یا نه اگر ساکن شده مسمار را تمام بکوبد
تا آخر و اگر ساکن نشده نقل کنند مسمار را از آن حرف بحرف دیگر و با آن نیز چنین کنند تا آخر حروف
ان شاء الله درد ساکن خواهد شد و ما دام که مسمار بر دیوار است درد ساکن است و چون بر آید
نباید ... اجابت که هر بار سر بانه نحصر در طواف حرم مکه معظمه تکرار نمود

ديوان زرين طرز معتاد و شيخ بهاء الدين در كشكول اشعار العرب ترجمه فرمود

اصل د عند غنا قتندى ترجمه مستوا نحر فرمن الهوى طابل

كرا بر بندى مجتنبا من اكل اموال الورى طفل كمو كمو بها يورى

فهاما اسنى فى روحه واهلى بيد بيد بندى كما توعا ابى بوى ولا

دعاى منقول از حضرت صاحب الامر عليه السلام اللهم ارزقنا توفيق الطاعة وبعد المعصية و

صدق النية وعرفان الحرمة واكرمنا بالهدى والاستقامة وسدد السنتنا بالصواب و

الحكمة واملاء قلوبنا بالعلم والمعرفة وطهر بطوننا من الحرام والشبهة واكفف ايدينا

عن الظلم والسرقة واغضض ابصارنا عن الفجور والخيانة واسدد اسماعنا عن

اللغو والغيبة وتفضل على علمائنا بالزهد والنصيحة وعلى المتعلمين بالجهد والرغبة

وعلى المستمعين بالاتباع والموعظة وعلى مرضى المسلمين بالشفاء والراحة وعلى موتاهم

بالرافة والرحمة وعلى مشايخنا بالوقار والسكينة وعلى الشباب بالانابة والتوبة وعلى

النساء بالحياء والعفة وعلى الاغنياء بالتواضع والسعة وعلى الفقراء بالصبر والقناعة

وعلى الغزاة بالنصر والغلبة وعلى الاسراء بالخلاص والراحة وعلى الامراء بالعدل و

الشفقة وعلى الرعية بالانصاف وحسن السيرة وبارك للحجاج والزوار فى الزاد و

النفقة واقض ما اوجبت عليهم من الحج والعمرة بفضلك ورحمتك يا ارحم الراحمين

[illegible]

[illegible] برحمتك يا ارحم ا

بسم الله الرحمن الرحيم

١٥٣٥٤٢١٥٤٣٣٢٢٧٥١٥٤٣٢٢٤٧٢٤٦٢٢١٤٢١٣٤٦

١٧٤٣٢٢٤١١١٩٢١٤٢٢٥٤٣٢١٥١٣١٧٥٤١٢١٢٤٧١٤٢١٤١

از جمله منظر مجرب باده بخشیل اجان مز یزدان صورت بدین

در نکین ٩٠ ١٤ ٧ و كيفيت آن اين است كه قدرى دست خود را

بر خاك زده ٥٥٥٥ آن كس را كه عمر بالا سرد مى كند كرفته منظرى

ميشود بخواند و بعد از خواندن دست خود را بر همان موضع زند پس بعد از

لمحه از و سؤال نمايند در كدام عضو منتقل كرديده است اگر رفع نشده

باشد به موضع منتقل شده است آن موضع را گرفته بغابطه خوانده تمام

نمايد تا درد ساكن شود و منظر اين است كالى كولى حهيبا

هندى بندى دولى بيلى هنودى بركى همكارى

عادها شوش حاجا محق اياك نعبد و اياك نستعين تا آخر سوره

از جمله منظره داخل كاهاى منظر مجموع كاف عربى است نه فارسى باد است ف

اسرار معدود و ميشود را براى دفع شر ٧٠ كاسيع و علما و اماله مطلب او و حصول البغات

والطاف هفت مرتبه بيك نفس بگويد تهتكهيال و شمار هفت مرتبه

اسم آنكس را با دخال ياء نداء بر آن مثل يا احمد يا محمود مثلا بگويد و مقيم

ابتداى تا به عدد انگشت سبابه را بر سر او كه انگشت هفت بار بگويد

چكم بيتلى صلوات بر محمد

بهت رفع ۲ اعی ۵ ۲ بوعیه آن شکه برآب اسبتی و همچین در وقت استنی

مگر بحر زند و بد هند بکاف عر اکابن بکابن تکابن تکوتا

الیج ملیج تلیج تلیجا قیل من المجرب شرفع الناول ان تقرا هذه الکلمات التی کتب [illegible]

ابن قواقا شیبه تو یاق نهاکیل باشینه وینظر الی الهلال و یاخذ شیئا من التراب و ینثره علی

روی ان الحجاج قال لانس بن مالک والله لقد هممت ان اقتلک فقال له انس ما انت علی ذلک بقادر

یا حجاج قال ولم الست الامیر علیک قال بلی ولکنی خدمت رسول الله عشر سنین فعلمنی کلمات اذا انا

قلتهن فی یومی و لیلتی لم اخف سلطانا قادرا و لا سلطانا جابرا مع تیسیر الحوائج و قضائها فقال له الحجاج

فقال له انی والله ما اراک لهن باهل فلما حضرته الوفاة اتاه بعض الاخوان من اخوانه فقال له اکتب ما علمک رسول

الله صلعم والذی بعثه بالحق لولا ما حضرنی من الوفاة ما علمتکها قل اذا اصبحت و امسیت

الله اکبر الله اکبر الله اکبر بسم الله علی نفسی و دینی بسم الله علی کل شیء اعطانی بسم الله علی

اهلی و مالی بسم الله خیر الاسماء بسم الله رب الارض والسماء بسم الله الذی لا یضر مع اسمه

شیء فی الارض ولا فی السماء بسم الله افتتحت و علی الله توکلت الله الله ربی لا اشرک به

شیئا اللهم انی اسالک بخیرک من خیرک الذی لا یعطیه غیرک اللهم اجعلنی فی

عیاذک و جوارک واعذنی من الشیطان الرجیم و استجیرک من جمیع ما خلقت

و اعوذ بک منهم ثم اقرا قل هو الله احد و فی کتاب الف [illegible]

[illegible] الحدیث المسلسل لاحمد بن محمد بن کل شیخ فی السند یقول حدثنی فلان و یقول [illegible]

[illegible] لان الله [illegible] قال جعفر بن محمد حدثنی

[illegible]

[illegible] ان [illegible] دعا بهذا الدعاء و کان یقول دعاء الفرج اللهم احرسنی

بعینک التی لا تنام واکنفنی برکنک الذی لا یرام وارحمنی بقدرتک علی انت ثقتی و رجائی

فکم من نعمة انعمت بها علی قل لک بها شکری وکم من بلیة ابتلیتنی بها قل لک بها صبری فیا من قل عند

نعمته شکری فلم یحرمنی و یا من قل عند بلائه صبری فلم یخذلنی و یا من رانی عند الخطایا فلم یفضحنی

اسالک ان تصلی علی محمد و علی آل محمد کما صلیت و بارکت و ترحمت علی ابراهیم انک حمید مجید

اللهم اعنی علی دینی بدنیای و علی آخرتی بالتقوی واحفظنی فیما غبت عنه و لا تکلنی الی نفسی فیما

حضرته یا من لا تضره الذنوب و لا تنقصه المغفرة هب لی ما لا یضرک واغفر لی ما لا ینقصک یا الهی

اسالک فرجا قریبا و صبرا جمیلا و اسالک العافیة من کل بلیة و اسالک الشکر علی العافیة و اسالک

الغنی عن الناس و لا حول و لا قوة الا بالله و رایت فی کتاب محمد بن سهل و لم ارده انه لما دخل علی

ابی جعفر حرکت شفتیه فلما راه ابو جعفر نهض الیه فاعتنقه و جلس معه ثم عاتبه و قال له قد دفع الی الان الاموال

تجبی الیک بلا سوط و لا عصی ثم امر بالرافع فاحضر فقال له ابو عبد الله اتقا ما رفعت الی امیر المومنین قال

نعم فاستحلفه امیر المومنین قال جعفر اردد الیمین علیه فقال له ابو جعفر احلف فقال و الله الذی لا اله الا هو

فقال ابو عبد الله لیس هکذا لان العباد اذا مجد الله فی یمینه امهله بالعقوبة و لکن قل انا بریء من الله

و الله بریء منی و انا خارج من حول الله و قوته و راجع الی حولی نفسی و قوتها

قال فحلف فو الله ما رفع الامیر ذلک ابا جعفر و قال انصرف یا ابا عبد الله فلت لک بعد هذا عن

شیء قال فسئل عن الذی حرکت به شفتیه عند دخوله فقال قلت اللهم بک استفتح و بک استنجح و بنبیک محمد صلی

الله علیه و آله اتوجه اللهم ذلل لی حزونته و کل حزونة و سهل لی صعوبته و کل صعوبة اللهم اعطنی من الخیر

فوق ما ارجو و اصرف عنی من الشر فوق ما احذر فانک تمحو ما تشاء و تثبت و عندک ام الکتاب و لا حول و لا قوة الا بالله

[illegible]

فی الخصال در باب الثلثه عن معویه بن عمار عن ابی عبد الله ع قال الا آباء ثلثه ادم ولد مومنا والجان ولد مومنا و کافرا
و ابلیس ولد کافرا ولیس فیهم نتاج انما یبیض و یفرخ و ولده ذکور لیس فیهم اناث انتهی و از حضرت رسول ص
منقولست که ابلیس با نفس خود لواطه میکند و ذریه او از نفس بهم میرسد و در بعض اخبار عامه وارد شده
که ابلیس غضب کرد پس شراره آتش از او پرید و زن ابلیس از آن مخلوق گردید و بعضی گفته اند که در ران
راست شیطان آلت رجولیت و در ران چپ او فرج خلق شده پس او وطی میکند آنرا این پس هر روزه بیضه از
آن بیرون می آید

شیخ مصلح الدین سعدی [illegible] در کتاب هزلیات چنین گفته است اللعن الشیطان والشتم الخبطان لعنا
الشبیه بالرمان وشتما لا یحمله الدوران علی الذی جمع بیننا وبین النسوان کما جمع باللواطة بین الرجال و
الصبیان فهو یوقفنا فی معاریهم ویرکز عمودنا فی شکاف کعثبهم ادخل حمدا وثناء فی عند انهم
وتعبا بنا فی مراهمدانهم املاء فانا من النقل والشراب واطعمنا من الخبز والکباب وسمعنا مطلوبا
من صوت الجنک والرباب وزین مجلسنا بانوار الخدود المنوره کالمهتاب والصبح
جبهتهم عندنا بالتراب واشهد ان لا حلو احلی من حلاوة الذقن الماقوت ولا لون احسن من لون الیاقوت
وطعم ابن بع لا یشبعه الاقوت واشهد ان النیاج عند العشیره انفع من السکباج وصوت البربط اطیب من
چک چک کمان الحلاج ونغمات القوال احسن من بنک بنک دق النساج وترس الحدید اقوی من تختیان السراج شهادة
لا ینفع الا عند الفتنات ولا یسمع الا من کان سمعه لایق الترهات وفی ربحذان من سمع هذا الضراط وشتم
کثیرا قال اخبرنا ابو شعشع الکذاب قال اخبرنا ابو بقره الخورستانی البصری قال اخبرنا ابو الشلغلق المسیتی قال
اخبرنا ابو الیاقوت اللاردویا قال اخبرنا ابو شحمه العقصری قال اخبرنا استاد هذه الصنعه ومعنی هذه النعمه احمق
بن قلتبان بن قواد الزانی عن ارذل الخلایق واخس الناس ابو الوسواس بن الخناس علیهم اللعنه قال الجماع فی الحمه یکون
بالحسن ... النسوان بالاجماع خیر من الاجتماع مع الغلمان والصبیان قال الصب تحریک الالابیر فی الراحه عند الا...
... الموته والدبر بینک المابوبه کذب القایل والناقل وانا من الکاذبین وانتم بالاجمعین فی درک الاسفلین
اگر صاحب افتتاح سخن واغاز صحبت کنی ومکن بلا جول کنند ومجلسیان بتلقین این کلمات در دکن
چون بول کنند اما یقین که شیطان لعین ازین کندکان بدین به لعنت غراب البین مسافت بعد المشرقین
... ان به که در دعا آویزیم وکلمات چند بشکل از دنباله فرو ریزیم که دعای نجارکان ونصیحت
... زادگان درماندگان وشوریده ازادگان اینست که قومی تا درست کردند [illegible] حاضر شدند و
... هرزه گوی ناظر العیناب [illegible] خود داریده و [illegible]
وانی می خوارکان با طاعت [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] الفلاح [illegible] دار [illegible]
... شیخ ابو العباس است از کوه بره در وکلاء ابن شامع الحضبتین متخلا دار کوش این مشتاقان از آواز
... وقلقل قرابه وقلقل قلبه مترنم دار چشم این نا ... لقاء ... خوب ...
... مینور وکو نهی بزرگ مدور روشن دار دیده نا بیند مدعیان وکوش بیهوش عماران ...
... کردن احوال وشنیدن این اقوال کور ولال وکر کرداش هرجا که دل آرای خوبی ...
... زشت لقای گرفتار است او را ستر وصلاح در زیر پای مشتاقان انداز ...
... شیطان لعین هر جا نهی دستی می پرستی بر باد کش خانونی یا کون مابونی فراخ کونی با براق در کون
... آن جلب ... آن کنده ... هرجا مجلسی ...
... بدر خانه یا درونه نشسته او را دران کاشانه ... از ...
... آمین کون را جماع ... روزی ... دوست عزیز ... 
... دار ... کوش دار ... در کون ... جون ...
... وترا جون ... ای ترا ... که ترا خواندم ... جون ...
... سنگ بسته وجون تیز از کون طفلان در سبال لوطیان نشسته ... جون کون
... باد درست وجون بند شلوار رندان سخت بست سختیست از قعر ...
... در حور این کافر کیشان نامستور ... از کان فساد هزلیست از کشتی نه ...
از حراقه محرقه قوادان حسنه ... از حدیقه برادران در ما پیوسته محرقه ایست که ...
در بروت مجلسیان می بندم زندقه که بوسیلت آن بر رش ... می خندم ... از کتب
... کلیشره الیست از حجب ... شافه الیست از دار ...
... فقد ... از داء المرض ... فقد صعد الی الجنه ... ناویل ابن ...

و معنی این مناجات آنکه جماع در روز جمعه با جماعت زنان کردن و از دوست جماعت سیلی خوردن
با جماعه سعادتمندان باده دردی و مباشران راز خاری او لبیتر و پسندیده تر که کون کودکان دریدن و
سرهای بخم زنان از زنهار رو به ایشان کشیدن اینکه گرگین و این نیز زنهار تا خروه
هر بنده در درون قصر شان علمان ننهند و طبرزه گزه را چو در کاس و بر و سوراس سر
پوشیدگان جای ندهند بوق را در طبل کودکان نزنند بلکه این سالوق را بد برود زنند
دولان افکنند و جمدان ذریعدان نو بلوغان مفت ربند بلکه در بعدان حلبان فرستند و
قطرات عبرات این کمل یک چشم را بر پشت کوهسار ریف نهند بلکه این رشحات را بر صفحات گشته
زار روند که آن سعی بی حاصل و کوشش باطلست و این عیش متواصل و اساس عاجل و آجل است
اندر کس خنز گو بناهی دهدت وز نقره خام تکیه گاهی دهدت هر قطره سیماب که در وی ریزی نه ماهه
شود چارده ماهی دهدت مولانا رحم کاکل و اباک فی لحیتک خوز المعکل بپاپاچه هرزه خواهی
در اید و جه زاز خانهٔ خانه بچه دلبل فرمودی و بچه علت نمودی که سبلت در کس دولان فشاند
و در ریش نگهبدکان مسپارید و لحیه بفرح فراهیند و سبال به بیزکندکان بازندهید بهر انکه اگر جوانه
سرگردانه ناجوی فاجوی از به ناجوی نویند نامرادی از وجویند به اندیشه بسیار و تامل بیشمار این مطلوب
در به نبه معیار حصول و وصول ان عاف را طلبد و براق اتفاق افتد و وجول دست دهد مایه مملکی باید
که از زیران بخبد باکیر بکون انبشارد و باین مصراع کار کند تن در ده و کیر خوز جهان این همه نیست
و لعبه جهد جون سنده لنگافد کند باید قوان در به بهر زحمی فرستد در حال به بنجقال دلبر بازکنند
و گوید بار وی همچو ماه و قد همچو سرو و ساج با کسوی سیاه و کس کون همچو عاج خواه [illegible] گشته باز از
سهر [illegible] استراحی شادی میکن و خواه بر کوهساران صعد علیها فقد اهتز و نظاره میکن کاه کرد کنبد
عمیش [illegible] طواف نابش و گاه در قعر بحر بر پشتش غواصی میکن دم بر بام اسمان گرد اتش نوق بینان
و بغیبی جز زه را در حجره معشوق می نه لحظه الف را در رنگ ف میکن و لمحه درفش را در سوراخ کرد
جون [illegible] میکن زمانه بر قلعه صعد علیها فقد ادرک الات [illegible] مباش و ساعتی در حصن حصین که
دخل فیها سکنه الشهوات متنزل شود.

دعای توبه از گناهان و بهتر آنست که بعد از غسل توبه بنیت سنت و دو رکعت نماز سنت بنیت توبه باشد

و این ادعیه در سجده است بسم الله الرحمن الرحیم یا رب فلان بن فلان عبدک

من عبیدک شدید حیاؤه منک لتعرضه لرحمتک لاصراره علی ما

نهیت عنه من الذنب العظیم یا عظیم ان عظیم ما اتیت به لا یعلمه غیرک قد

شمت بی فیه القریب و البعید و اسلمنی فیه العدو و الحبیب و القیت بیدی

الیک طمعاً لامر واحد و طمعی ذلک فی رحمتک یا ذا الرحمة الواسعة فلا تهنی علی

سمت المنهج و ازلنی بقدرتک عن الطریق الاعوج و خلصنی من سجن الکرب

باقالتک و اطلق اسری برحمتک و طل علی برضوانک و جد علی باحسانک و

اقلنی عثرتی و فرج کربتی و ارحم عبرتی و لا تحجب دعوتی و اشدد بالاقالة ازری

و قو بها ظهری و اصلح بها امری و اطل بها عمری و ارحمنی یوم حشری و وقت نشری

انک جواد کریم غفور رحیم بعد از آن استغفار کند و از گناهان توبه نماید یعنی از آنچه از گناهان کرده

پشیمان شود و عازم شود دیگر نکند پس بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم ذا الجلال

و الاکرام من جمیع الذنوب و الآثام عمل توبه از مظالم عباد و حقوق مردم از حضرت رسالت

[illegible] الله علیه و آله منقولست که هر کس خواهد که خدای عز و جل خصمان او را از او راضی [illegible]

[illegible] هر وقت که خواهد در رکعت اول سوره حمد یک مرتبه بخواند و سوره قل هو الله [illegible]

[illegible] رکعت بعد از حمد قل هو الله [illegible] و در [illegible] بعد از حمد سوره قل هو الله [illegible]

[illegible]

---

[illegible] بهشت

[illegible] این دعا را که از حضرت [illegible] مظالم عباد مرویست بعد از این نماز

بسم الله الرحمن الرحیم یا نور السموات و الارض یا غوث المستغیثین و یا جار المستجیرین و انت [illegible]

کل حاجة استغفرک و اتوب الیک من مظالم کثیرة لعبادک قبلی اللهم فایما عبد من عبیدک او امة من

امائک کانت له قبلی مظلمة ظلمتها ایاه فی نفسه او فی عرضه او فی ماله او فی اهله و ولده او غیبة اغتبته

بها او تحامل علیه بمیل او هوی او انفة او حمیة او ریاء او عصبیة غائباً کان او شاهداً و حیاً کان او

میتاً فقصرت یدی و ضاق وسعی عن ردها الیه و التحلل منه فاسألک یا من یملک الحاجات و هی

مستجیبة لمشیته و مسرعة الی ارادته ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان ترضیه عنی بما شئت من خزائن

رحمتک ثم تهبها لی من لدنک انه لا ینقصک المغفرة و لا تضرک الموهبة یا کریم برحمتک و لا

تهنی بذنوبی انک واسع المغفرة یا ارحم الراحمین و بهتر آنست که این دعا را که از حضرت امام زین العابدین منقولست بخواند

بسم الله الرحمن الرحیم اللهم انی اعتذر الیک من مظلوم ظلم بحضرتی فلم انصره و من معروف اسدی الی فلم اشکره

و من مسیء اعتذر الی فلم اعذره و من ذی فاقة سألنی فلم اوثره و من حق ذی حق لزمنی لمؤمن فلم

اوفره و من عیب مؤمن ظهر لی فلم استره و من کل اثم عرض لی فلم اهجره اعتذر الیک یا الهی منهن

و من نظائرهن اعتذار ندامة یکون واعظاً لما بین یدی من اشباههن فصل علی محمد و آله و اجعل

ندامتی علی ما وقعت فیه من الزلات و عزمی علی ترک ما یعرض لی من السیئات توبة توجب لی

محبتک یا محب التوابین بعضی گویند که کلماتی که باعث قبول توبه حضرت آدم علیه السلم شد این است

لا اله الا انت ظلمت نفسی فاغفر لی انه لا یغفر الذنوب الا انت و بعضی گفته اند این است ربنا

ظلمنا انفسنا و ان لم تغفر لنا و ترحمنا لنکونن من الخاسرین و بعضی گویند که نامهای آل عبا

بود محمد و علی و فاطمه و الحسن و الحسین صلوات الله علیهم اجمعین

بسم الله الرحمن الرحيم احمده على نواله مصليا على احمده وآله وبعد فيقول القاصر محمد بن محمد باقر

الاصفهاني البهبهاني عفي عنهما انه لما كان شرف الانسان انما هو بالعقل الذي امتاز به عن الجمادات و

شارك به ملائكة السموات وبالعلم الذي استحق به رفيع الدرجات وفضل به على بني نوعه من اولي الجهالات و

كانت العلوم متعدده وصنوفها متبدده وكان افضلها بعد اصول الدين العلم بفروع شريعة

ختم النبيين الماخوذه عن طرق عترته واولاده الائمة المعصومين صلوات الله عليهم اجمعين الذين

هم الفرقة الناجيه من بين الفرق الثلث والسبعين باجماع المسلمين وتصريح جمع من فضلاء الجمهور في

كثير من الامور بان السنه النبويه كذا لكن لما اتخذته الرفضه شعارا عدلنا عنه الى كذا ومدلول الاية الشريفة

كذا لكن لما فعل الرفضه كذا منعناه على ما بينته في الرسالة الامامية الموسومة بسنة الهداية لهداية السنة

وشرحي المسمى بتجريد الشرح في شرح شرح التجريد على مبحث الامامة فان مستندهم في تضليل من سواهم من

الائمة واختصاصهم بالفرقة الناجيه من بين الامة هو ما رووه عن النبي صلى الله عليه واله في جملة خبر انه قال ستفترق

امتي على اثنين او ثلث وسبعين فرقة الناجيه منها واحدة والباقون هلكى قيل ومن الناجيه قال اهل

السنة والجماعة قيل وما السنة والجماعة قال ما انا اليوم واصحابي عليه وقد روى في صحيحي البخاري ومسلم الذين هما

اصح الكتب بعد كتاب الله عندهم في جملة خبر عن النبي عليه السلم فاقول اصحابي اصحابي فيجاب انك لا تدري

ما احدثوا بعدك انهم لم يزالوا مرتدين منذ فارقتهم ورووا عنه عليه السلم انه قال على مع الحق والحق مع

على يدور معه كيفما دار وقوله عليه السلم من تمسك بعلي فقد تمسك بالعروة الوثقى الى غير ذلك وبالجملة [illegible]

[illegible] وهم الفرقة المحقة فاستخرت الله تعالى بعد ان قرأ على برهة من الزمان جمع فاق على كثير من الاقران [illegible]

[illegible] العامل والفاضل الكامل صاحب المناقب السنية والهمم العلية والافهام الدقيقة والافكار

[illegible] المبجل المجيد الذي هو على منزلة الولد [illegible] الله على شانهما [illegible]

والد الائمة المعصومين صلوات الله عليهم اجمعين [illegible] في الدارين [illegible]

[illegible] وحيدة [illegible] الكمالات النفسانية وفاز بالسبق على اقرانه في

الكمالات [illegible] والنفسية [illegible] لطلب المطالب [illegible] ووصل [illegible]

[illegible] من آماله باعظمه وحظي من الاجداد واكرمه فاستخرت الله تعالى [illegible]

[illegible] يرد [illegible] ما ساعدت [illegible] من العلوم الدينية والمعارف اليقينية

من اللغة والصرف والنحو والمنطق والاصولين [illegible] والادعية [illegible] والفقه [illegible]

ولا سيما الكتب الاربعة الاخبارية المشتهرة عندنا اشتهار الشمس في رابعة النهار التي عليها مدار

الاعصار المتواترة عن مصنفيها الاجلاء المحمدين الثلثة من قدماء فقهائنا الاخيار الكافي

والتهذيب والاستبصار

[illegible] ... که عالی‌جاه سفاهت دستگاه امیر معصوم بیک بن امیر دانیال والی ماوراء النهر که ملقب است

به بیگی جان بخوانین دار الامان خراسان نوشته بود بتاریخ شهر شعبان سنه هزار و دویست و دو ۱۲۰۲

بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی جعل العباد ماضیا الی یوم القیام والصلوة والسلام علی خیر المرسلین محمد

وعلی وصیه الکرام وعلی ازواجه امهات اهل الاسلام اما بعد این نامه ایست از نزد امیر المسلمین امیر

معصوم بیک بن امیر دانیال بنزد روسا و سرخیلان قبایل و عشایر ایلات و حشامات و حکام شهرها و علماء

ممالک خراسان حرسها الله تعالی و حضرات ایشان بدانند که چون از قدیم الایام ضابطه سلاطین گردون احتشام

ترک [illegible] ... که اگر جواب به بندر مرو رسد برعلمای خراسان عمل حواله آید که سد ان البته

گردد [illegible] آب برده بند مرو با بیر افتاده طایفه آنجا است لقبه الاسلام بکار العمل کرد احدی بنده امد

[illegible] علم و عمل و دین مینماید عنقریب همه مسلمان کرده شده خواهند آمد داخل شده [illegible]

دین نداشته [illegible] جاهل شده بود بند مرو از خراسان مرد و زن کار کرده [illegible]

[illegible] در چهار ماه کار کرد خواسته آید ده بده قریه بقریه شهر بشهر بلاد بلاد [illegible] حواله نموده روان

[illegible] با یا لعصد [illegible] از تلاخ حیث و براده هندو آسوده شنیدند و [illegible]

[illegible] دور دارند و [illegible] حقیقه الطریق حنیفه ابدها الله ساز ند و روند و [illegible] و شتابی [illegible]

[illegible] که سراج هست و ما در طینت کوشند و هرزه روا دارند [illegible]

[illegible] ایشان این بکار آید و در قیامت دانید که اگر این سه [illegible]

[illegible] شنیده می آید که در [illegible] فاطمه [illegible]

[illegible] عایشه رضی الله عنها و [illegible]

[illegible] زیاده می بینید [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] خدا و نور دل و [illegible] ناموس [illegible]

[illegible] دیده اهل مروجان [illegible] بنده [illegible]

[illegible] و شما از نایره غضب و آتش قهر حضرت ما باید شنید زود است که با سپاه [illegible]

[illegible] از مذهب [illegible] دین هستید [illegible] ایشان [illegible] ابن مذاهب [illegible]

[illegible] بکار او احداث کرده و مانند ملا مهدی کافر که در طوس و با فرقه که در نواحی بغداد

[illegible] شما و گمراه کنند هستند که از خدا اند شما جاهلان فریفته دارند و گمراه سازند و کتابهای باقر نام [illegible]

[illegible] عوایت و ضلالت مشهور است موجب گمراهی شما هر جا از این کتابها بینید بسوزید [illegible]

[illegible] رود که ایمان شما محکم باید و محمد خان [illegible] کافر و مسد و بد دین است او را [illegible]

[illegible] او را حکم خدا و جهت دانید یا ایها الذین امنوا هل ادلکم علی تجارة تنجیکم من عذاب الیم و [illegible]

[illegible] که هر که خلاف سنت آلهی کنند و اطاعت اولوا الامر لازم نداند بجه طریق گوشمال کرده آید [illegible]

که [illegible] از روسا و علمای شما مذهب تازه احداث کرده اند و در یک حکم باهم متفق نباید و نزاع

جدال کنند چه اعتماد [illegible] باید و این اهل ضلالت را کی آدم شمارد [illegible] آمده [illegible]

اسلام [illegible] آمد تا شما را هدایت کرده سازند و گویند که دین شما [illegible] است اللهم وفق

[illegible] ملا [illegible] رحم الله من تبعهم من المسلمین و شنیده می آید که [illegible]

[illegible] علم داشته آید در بلاد شما باید خواسته آمد تا شما را هدایت او لا بدلیل و برهان شافی کرده آید اگر اطاعت را

لازم دارید لعلکم تهتدون علی صراط مستقیم و اگر اطاعت را نپذیرید شمشیر و تیر اثبات حق و حقیت مذهب آید

اگر علمای شما فی الجمله کلام ما را دانند شما را بگویند و فتنه را بخوابانند و شما و [illegible] کلم الناس علی قدر عقولهم

لازم آید و زیاده [illegible] اگر کار از مکاتبه بمجادله برسد ندانم چه فتنه بر آید و [illegible] اگر سلامت را خواسته

دارید شما [illegible] که بعقد باطل ایام گذشته دارید باز گذارید و علمای اسلام را تابع آیید و عقد تازه فرا خور اسلام

[illegible] از [illegible] عالم سوز حضرت ما در امان باشید و ما کنا معذبین حتی نبعث رسولا والسلام علی من اتبع الهدی

[illegible] شرط [illegible] و نصیحت [illegible] و جواب این مکتوب منکوب اسلوب

[illegible] مرحوم میر محمد خان روح الله روحه [illegible] ابن حاجی عبد الواحد

[illegible] حسب ترقیم یافت بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی فضل الاسلام علی سایر الملل والادیان

[illegible] به التحلیل وطوی به اساطیر الامم الاولین بالبرهان والدلیل واختار اهله وخلقه وسقاهم شرابا

[illegible] هذا العین السلسبیل فاشربوا منه الاقلیل وفضل مداد العلماء علی دماء الشهداء وجعلهم سراج الهدی

ومصباح السعادة کما صرح به خبر النبی الامی ذی المجد والتجلیل علماء امتی کانبیاء بنی اسرائیل فصلی الله علیه وآله

المعدودین فی التوریة والانجیل الذین هم جواهر معادن العلم والتهویل وخزان اسرار الوحی والتنزیل سیما

[illegible] ابی طالب مظهر العجایب ومظهر الغرایب خیر سلیل وسلالة ابراهیم الخلیل الذی ظهر السیف الاسلام واستقر

[illegible] الدین المتین ولعنة الله علی من یغضب له العداوة والخلاف بعقل سقیم وقلب علیل وبعد

[illegible] رستم رزم خواه بیان بتیغ جهانگشای زبان قلع وقمع ماده خلاف وطغیان واعتساف

نموده اقلیم تحقیق را بپای مردی اشهب سبک سیر استدلال وبرهان تواند نمود ومادام که سلطان دار الملک

خرد باعساکر منصوره حواس حصار استوار راه راست را بدستیاری بهادران فطانت وذکا وغازیان افکار

[illegible] ودلایل محکمه عقلیه تواند گشود کشور شریعت غرای احمدی وخواهر معموره خالدات دین مبین محمدی از

[illegible] وبادانی وتسخیر قطاع طریقان فیافی حیرت وسرگردانی وسم ستور ریگان [illegible]

[illegible] واستیلای جنود مجنده عناد وجحد مصون ومحروس ودست حقه بازان بازار [illegible]

از کنگره ایوان قوی الارکان آن قصر مشید بریده ومایوس باد بمحمد وآله الامجاد بعد از حاتی فارس [illegible]

کلام [illegible] از ارایش قلب وجناح عساکر مقصد ومرام بتیغ مازی فارس سریع السیر قلم وبه تیر کشاری [illegible]

[illegible] رقم طبل بلند اوازه صریر بحر برا مجاهد ارباب عناد وکوس فتنه طراز نفیر [illegible]

[illegible] وف ساخته نوبت افکن معرکه ضراب وچوبک زن مبارزت جواب [illegible]

[illegible] عدوان مآل ومکاتبه جهالت منوال که مانند صحیفه اعمال اهل ضلال

[illegible] مقال ومملو از کلمات واهیه وشناعت اقوال [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الفاظ [illegible]

[illegible] وقصد العیف [illegible] عطف بر حرف [illegible] عموم وخصوص [illegible] از کتاب [illegible]

[illegible] ومثال [illegible] تلمیحاتش [illegible]

[illegible] منطق حجز اثم [illegible]

[illegible]

[illegible] الفاظش را قبض [illegible] وکلام [illegible]

[illegible] عرض [illegible]

[illegible] از ذات الصدر [illegible] از فرع [illegible]

[illegible] که از عقد [illegible] وداد [illegible] حجت [illegible] فتنه

[illegible] طعنه بر [illegible] گفتار [illegible]

[illegible] که بندگان [illegible] صدیق [illegible] فاروق [illegible] اسلام [illegible]

[illegible] الفاق [illegible] ضلالت [illegible] السعادة [illegible] وجهالت هادی

طریق [illegible] فصاحت صاعد [illegible] دایره [illegible]

[illegible] زبنبد سر [illegible] آزاری تاصدار [illegible]

عدل وانصاف انکه در ایام سلطنت [illegible] قطرات [illegible] دردمندان وقاصد لفریق [illegible] از

[illegible] محمودی از [illegible] عفیفان را

[illegible] اندیشه [illegible] همواره [illegible] افعالش [illegible] عجزه [illegible]

[illegible] خاطر عدوان تا [illegible] اوقات [illegible] سلطنت [illegible]

[illegible] قاطبه [illegible] حال [illegible]

الخناس الذی [illegible] الناس [illegible] ضمیرش [illegible] باآنکه [illegible]

[illegible] آب امارت و [illegible] و با وجودی که [illegible]

[illegible] الجبیر [illegible]

[illegible] الزوال [illegible]

[illegible] العذاب و النکال و اذاقه [illegible] من الزقوم و الضریع و الصلصال از بلاد ماوراء النهر [illegible]

[illegible] شیران بیشه دلاوری [illegible]

[illegible]

[illegible] خاص ائمه اثنا عشر از روز نخست [illegible] امیران شیعه [illegible] خراسان صانهم الله عن

الطوارق و الحدثان [illegible] بلاد [illegible]

[illegible] بنده خاندان رسول [illegible]

[illegible] رب الارباب

[illegible]

لبان ما سوء خواهیم جست گرز آتش نوائب بسند ... در چاره باشیم ... و شعف ... که بسبب
اسرو ... رعت ... و ... بوی که حالت ... شده اند و در آن زمان که بوی ... شکفته مدار بر سر چادر باشند
کرخنده و بهرام ... ارتکاب این بشرب شراب ... و برانه دلالت و خرابه حالتشان گردیده بعد از
صحبت این نفاق کردار اذا اضافت الدنیا بقطرة الم نشرح و بمدلول ... الله بعد عسر یسرا احباب اقدس آن فرح
بفرح بابت ... کراهت خواهد فرمود لکن برگشتن آن از دین ... و مذهب ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین
... هر کس که جرعه ... لطیف باکی نخواهد بود برگشتن از مذهب ... اهل
باشند ... و آنکه ... دست از ولای آل نبی کی می کشند بالفرض اگر کسی ... جرم ...
الطهار بغیر مذهب خود گر کند ز خوف بر ما تقیه فرض گشته ... و اسناد پادشاه جمجاه غفران پناه پادشاه روح
روحه بکفر و زندقه از جماعت ... دور دست هر چند تقصیری که بر آن پادشاه والا جاه لازم می آید که انتشار اهل
... الدهر را بعد ... آن بلاد و ظهور معدلت و داد نسبت بآن طایفه ... خاص ...
آن ... بار ... نفعهای حرام و ... بزرگش نخواهند اهل خرد که نام بزرگان
... و منع شرب قهوه و غلیان از غلیان ... و بیخودی و طغیان ... اولاد ...
در ... دیار بصره و شام و بغداد و بصره و ... روم و شام که از اعاظم مدن اهل اسلام کسی شرب آنها را
حرام ندانسته با آنکه علمای اعلام و فضلای کرام آن ... شرب ... واحدی از آن منع نمی فرمایند
... با آنکه ... سخن ... چون ... صدا و چون ... باید ... منع ...
... و در ... هر کس ... طبل ... اول ... که کسی
... آدمی ... بعد از آن ... در هم ...

[illegible]

... مدام در نظرم علی ... که گردیده غبار مقدم ...
... صدق کرده ام الصدیق که بر عقیده جد و طریقه پدرم قسیم جنت و ... کوثر ...
... همای ... شرف ... بال و پرم ... برای
... و سینه ... دگرم ... امید ... جهنم و ...
چه کوه ... اگر ... گردون ... محبت او از جهان ... علیهما اللعنة
و ... اولئک یلعنهم الله و یلعنهم اللاعنون در باره ... صریح و ... النار در
حق آن ... که ... حضرت سید المرسلین اند و این ... بر مطلوب ... زیرا
که کسی ... بلکه از اهل سنه هم قائل شده که ... کفر و نفاق با آتش ... ابی لهب
و ... و در سلاسل و اغلال عذاب ... و قطع پیوندی از علاقه ... حضرت رسالت
... را که ... اللعین ... بدعت الشرع ... و اللاعن ... و ...
... و اللعن ... و ... شیخ ... غزنوی علیه الرحمه ... در ... بستان
... که ... او به ... بیدار ... ما ... نکنند

خوبها حقی ... بیمر بگرفت پیر او بر فرزند همه بیرید برخی فرم ... بلکی شربت ... عوده برند و عطا ...

الک ... العلم ... را که قد بهش ابنیت بنیت ... بیت و ثمره این سخنان ... ازو ...

وعذار و مجرد ... اولاد و امجاد ... انوار ... نیست تا انکه نوشته بودی که ... ظلمی کردند خدا داند ...

و ما نیز ... از یاد ... ظلم ... ایشان ... الا لعنة الله علی الظالمین و از قرآن مجید گویا ... شنیده

باآیه ولا ترکنوا الی الذین ظلموا فتمسکم النار نرسیده و نص صریح ما کان للنبی والذین معه آمنوا ان یستغفروا

للمشرکین ولو کانوا اولی قربی ندیده و از حدیقه کلام معجز نظام خالق الانام میوه موفقیت نچشیده

که مردودان درگاه آله و مطرودان گمراه را برگزیده و مقربان بارگاه جلال و مستوفیان قلم و عزت

ملکوت را مانند حضرت سید الوصیین و سند المرضیین اول من آمن بالله و ثانی اول ما خلق الله

امیر المؤمنین وصنو رسول الله امام المشارق والمغارب والمظهر لعجائب الحسنی ... اکی ...

مدبر ... الیه ... الافضل ... علی بن ابی طالب و حضرت صدیقه طاهره و درخشنده کوکب افق

فاخره بضعة الرسول فاطمة الزهراء البتول و حضرت امام همام ... اهل اسلام زین ... الله و

قرطه و ریحانه رسول الله وسبطه سید شباب اهل الجنة و خلیفة الله و حجته علی الانس والجنة معفر الخدین

ابا عبد الله الحسین صلوات الله علیهم اجمعین ... پسر فاطمه خطاب نمودن و از روی ادب ...

نقل و تصحیح ... ایشان ... انکه ... ازا ... تام او برد ...

و ... ذات ... حضرت ... و حضرت ... مادة نفاق و ...

مرضی ذات الصدر کینه و شقاق است چرا که در عظمت و علو مرتبت و منزلت ... از ابرار و اخیار

و خیار ... آنچه فرزدق ... ان عد اهل التقی کانوا

ائمتهم ... ان قیل من خیر خلق الله قیل هم ... و ملا جامی ... الله ...

[illegible]

... ثانی ... و ... آرام ... اهل ... و ...

[illegible]

... آل عثمان ... آن ... فرمانده ... ذات ... ارسال ... علم ...

فراغ بال ... آرام دل ... و ... عثمان علیهم ...

در ایام ... دولت ... دل ... و ... اهل ایران ... و عجب ...

... نصرت ... الکم ... مصطفی ... گذرت ... المصطفی ...

... و الله یهدی من یشاء ... و ... جناب ... حجت ...

... که در ... و کربلای ... سلطان البرین و خاقان البحرین ...

... خادم الحرمین الشریفین ... و زائر المشهدین سلطان عبد الحمید خلد الله ... دولته

... و ایده ... و طالع ... الوزیر الاعظم ... العظم الکلان ...

... دام ... ان ... شاه ... الله ... تشویش ... علمی ... ان

... مذهب جعفری ...

... آن بلد ... جناب ... علی ... مینمایند و

در ... تعظیم و اکرام و احترام جناب ... مبالغه میفرمایند ... ان الله یأمر بالعدل والاحسان

... الشفقه ... خلق الله والسلطان العادل کالوالد الرحیم ... به

... بشمارند ... عرب و عجم ... دقیقه ... فی ذلک لذکری لمن

کان له قلب او القی السمع و هو شهید ... انظام ... آیه ...

سورۀ ...

... اولکم ... نمود ... آل ... و خسران ... اذ کان العذاب ...

... سبل الهدی ... ارشاد و وعظ ... طغیان ... از قرآن ... که یا ایها

الذین آمنوا لا تتبعوا خطوات الشیطان فانه یامر بالفحشاء والمنکر ... اخر ... عقلیه و ادله نقلیه ...

احادیث صحیحه که مجمع علیه طرفین ... و ... نصب العباس ... و ولایت حضرت

... ابی طالب اظهر من الشمس ... الامس ... چنانچه ... گفته ... ابدا ... و لی ...

... بذکر علیا و سبطیه و فاطمة الزکیه ... قوم هذا فهذا ... حدیث ...

... انی ... یبرؤن ... بحب الفاطمیة و دیگری گفته ببغض الوصی علامة ...

کتبت ... اولاد الزنا ... لم ... الاثنی ... عبد الله ... او زنا ...

... است ... آزمایش ... بتفضیل ...

... اقرار ... و لیکن ... فاعل ... لطیفه ... بر ما ...

... فاعلش اندر ... مفعول ... فاعل افعال مجهول ...

... کردن ... کرد ... بحکم شرع ...

... هر چیزی که ... مصطفی ...

در ... لطیفه ... فاعل اندر ...

... مفعول اول ... فاعل ...

... مفعول ... 

... قبل ان ...

... خطبه ... 

... غایت ... 

[illegible]

... فوافلتی ... الاعدا ... القافر ...

دامان ... مضمون قطع دابر القوم الذین ... مقطوع ...

و اینکه نوشته بودی که ... العقد ... 

... بلطف ... و بمقتضای ... 

... عقد ... ملک ...

خواهد گفت و دیگر توضیح اینکه علمای ... در یک ... کرده بودی کلام

... اصول عقاید همه بر یک صراط مستقیم و بر یک ... اگر در بعضی فروع ... مخالف

... همه ... زیرا که مجتهدین هر یک ... گشته ...

... دیگر ... اول ... کثرت ... الاسلام ...

... مذهب ... و ... توضیح ... الا ... و لکن

... انکار ... الحقیقة ...

... مباحثه ... مناظره ... 

... مقام است ... قاضي ... و علاوه ... و غير هما كه در الجمله براي ... دارند

اعتقاد ... با علماي شيعه مناظره و مباحثه ... اشراق ... نموده باشند

... اطلاع ... اين ... ان ...

... الزام ... علوم ... باشند

... علماي اعلام ... ابو حنيفه ... و احمد حنبل ...

... فان البحث ...

اللّه ... بحث ...

[illegible]

[illegible]

ويكنى ابا الخطاب مولى بني عبد الدار بن قصي وكان ابوه من سدنة الكعبة وقيل اسمه ... وهو مولى ...

وكان يكنى المدينة مرة ومكة مرة فاذا اتى المدينة اقام بها ثلثة اشهر يتعلم الضرب من عزة الميلاء ثم يرجع الى

مكة فيقيم بها ثلثة اشهر ثم شخص الى فارس فتعلم الحان الفرس فاخذ غناءهم ثم صار الى الشام فتعلم الحان الروم

واخذ غناءهم فاسقط من ذلك ما لا يستحسن من نغم الفريقين واخذ محاسنهم ومزج بعضها ببعض والف منها الاغاني

التي صنعها في اشعار العرب فاتى بما لم يسمع مثله وكان يقال له صناج العرب    ابن عائشة اسمه محمد ويكنى ابا جعفر

ولم يكن يعرف له اب فكان ينسب الى امه وكان ... ابن ... الدار ... عائشة امه مولاة لكثير بن المطلب

... المطلب ... واحد العرب ... ولم ...

قال الحسن الكاتب وثلثة من المغنين كانوا احسن الناس حلوقا ابن عائشة وابن سريج وابن ابي الكنات — حنين بن بلوع

قال عبيد بن حنين الحيري كان المغنون في عصر جدي اربعة ثلثة بالحجاز وهو وحده بالعراق فالذين بالحجاز ابن سريج و

الغريض ومعبد — الغريض اسمه عبد الملك وكنيته ابو يزيد وقيل ابو مروان وهو مولى العبلات وقيل [illegible]

[illegible] باصحابه عمر بن ابي ربيعة واخواتها بنات علي بن عبد الله بن الحرث بن امية الاصغر ولقب الغريض لانه

كان طري الوجه نضرا غض الشباب وكان يضرب بالعود وينقر بالدف ويوقع بالقضيب وكان قبل ان يغني خياطا

واخذ الغناء في اول امره عن ابن سريج لانه كان يخدمه — طويس اسمه عيسى بن عبد الله وكنيته ابو عبد المنعم

غيرها المخنثون فجعلوها ابا عبد النعيم وهو مولى بني مخزوم قال ابن الكلبي اول من غنى بالعربي بالمدينة طويس وهو اول من القى الخنث

بها وكان طويلا احول [illegible] المدينة وان [illegible] اهلها وكان يتقي [illegible] قال وسئل عن مولده فذكر انه ولد يوم قبض

النبي صلى الله عليه وسلم وفطم يوم مات ابو بكر رضي الله عنه وختن يوم قتل عمر رض وتزوج يوم قتل عثمان رض وولد له يوم قتل علي كرم الله وجهه

ومن هنا قيل اشأم من طويس — [illegible] رجل من اهل المدينة من موالي ليث بن بكر يكنى ابا خالد مغن محسن كثير

الصنعة [illegible] ابراهيم الموصلي — عبد الرحيم الدفاف هو عبد الرحيم بن الفضل الكوفي يكنى ابا القاسم مولى

آل الاشعث بن قيس وقيل مولى خزاعة وكان منقطعا الى علي بن المهدي [illegible] — ابن مسجح اسمه عبيد و

يكنى ابا عثمان مولى بني جمح وقيل مولى بني نوفل بن الحرث بن عبد المطلب مكي اسود مغن متقدم من اكابر المغنين وهو اول من

صنع الغناء منهم — عطرد مولى الانصار وقيل مولى مزينة يكنى ابا هرون مدني كان ينزل قبا وكان جميل الوجه حسن الغناء

طيب الصوت [illegible] فقيها قاريا للقرآن وكان معدل الشهادة بالمدينة — الاجر اسمه عبيد بن القاسم بن ضبيه ويكنى

ابا طالب قال [illegible] اسمه محمد بن القاسم وهو مولى الكنانيين [illegible] — فريدة [illegible] جاريتان مغنيتان

[illegible] فاما احديهما الكبرى فكانت [illegible] فغلبت الغناء في [illegible]

[illegible] فقتل [illegible] ثم صارت [illegible] الاخرى فهي جارية الواثق

[illegible] الواثق

---

[illegible]

[illegible]

[illegible] اطلاق [illegible]

[illegible] و فجار [illegible] است و [illegible] وصد [illegible]

يا ايها الذين امنوا لا تسئلوا عن اشياء ان تبد لكم تسؤكم [illegible] تفتيش [illegible] وتحقيق [illegible]

بر آن دل [illegible] برسام صلاتست واما الجواب بدانكه [illegible]

حرب او با امام زمان دليل خروج او از دايره اسلام [illegible]

ومخالف متفقند واين معني قابل استبعاد نيست زيرا كه كريمه وامراة نوح وامراة لوط كانتا تحت عبدين

من عبادنا صالحين فخانتاهما [illegible] وخروج پسر نوح از [illegible] ليس من اهلك انه

عمل غير صالح گواهيست [illegible] وكلام عبد الله بن عباس وشيخ [illegible] رضي الله عنهما كه [illegible]

تنبيه [illegible] تعليق [illegible] انتهى [illegible] و[illegible] والزاغ [illegible]

دون [illegible] بزرگان خراب جغد [illegible] از آفتاب [illegible] ولم يكن [illegible]

نوح وابنه [illegible] قرار علماي [illegible] واقعه [illegible] از وادي [illegible]

[illegible] در زير سنگ [illegible] زبان استشعار [illegible] دل [illegible]

اللهم وال من والاه وعاد من عاداه وانصر من نصره واخذل من خذله [illegible]

لجاج كه طاري از ماده نافهمي وسوء المزاجي است كه علاج آن جز داغ [illegible] تيغ [illegible]

سنگ [illegible] نامه ببيند سنگ [illegible] و اظهار [illegible] سرور

اندوه [illegible] اي [illegible] شادي [illegible]

اگر سلطان [illegible] ضعف [illegible] سلطان بيند [illegible]

وايمان [illegible] نقض عهد وپيمان [illegible] مردي

نبود [illegible] كردن [illegible] الله [illegible]

[illegible] خواهند [illegible] پادم [illegible]

[illegible] ربيع [illegible] ميدان [illegible]

[illegible] خراسان [illegible]

[illegible] اهل خراسان از

[illegible]

گاهی بر تحریر نوشته شده گاه ز نره بر وحدت گاه بر کره باشد چون سحاب گاه گرده خانه زین اندر گاه دید حضرت شاهنشهی گاه گرفته

کرده خنده آسمانی که زاین بنده خوشنود شوند همای سبز بر بنده از برج نوم عقاب سکاری تیز رسد زبوم چه روشن

شود آفتاب گشته ماه رخشنده سرور نقاب چه از کوه گردد نمایان پلنگ شود پای رفتار در ماه لنگ

اگر بر النهار رز گران ناگران بود بحر و بر بر زیر بر بیابان ز پرواز شهباز فرخنده فال بود طاقت صبر زمان

با بال شود از ملخ پا اگر روزگار یکی صارز شان برآرد دمار شود وادی النمل اگر بنگر سپاه سلیمان

را نگذر بیکدم زبیداد دستم بشوید اثر تا قیامت نماند بجور یا ایها النمل ادخلوا اه و در طی برخرفات

داهیه اشاره بکدورت مذهب فرقه شیعه اثنا عشریه و کید دآن در زمان طلوع آفتاب عالمتاب سلسله علیه

صفویه رضوان الله علیهم شده بود که پادشاه دین پناه لغد دودمان صفویه سکه را بچه باز از مذهب

حقیقت ذرة التاج تارک تاجداران ریاض مصطفوی چشم و چراغ خاندان عظیم الشان برگزیده

آفتاب افق و بیداری و ماه درخشان سپهر کامکاری و نامداری صدر نشین ریاض جهان تاجدار از

مرحمت ایزد منان سلطان فردوس مکان و خاقان رضوان مکان السلطان ابن السلطان شاه اسمعیل الحسینی

الموسوی الصفوی انار الله برهانه که با وجود ترک دنیا نموده و بر مرکب حیات جاوید در دار البقا غنوده بود

بجلوه در تمام عیار دلها سکه رایجه مذهب و شعائر منقوش و کام جان اهل ایمان از میوه عدالت و

انصاف حق بیازه خوش گوار رسانیده راتق مرحوم بلاد ملک اثنا عشریه از برج شیده همت والا نهمتش استوار

و ملک برواج مذهب اسلام از سعی و اهتمامش برقرار و از دغدغه اهریمن اقلیم ظهور امر شریعت بانجمل

[illegible] صاحب الزمان محل امن و امان خواهد بود و دیده شاه دین پرور روی نکو صورت

خواهد گشود آنرا بر روز داده و احسانات فرموده بر عالمیان ظاهر است که تا ظهور ابر الکهف

مشرق زبان وحی ترجمان حضرت رسالت پناهی نص صریح یا ایها الرسول بلغ ما انزل الیک من ربک

ان لم تفعل فما بلغت رسالته و الله یعصمک من الناس طلوع نموده و فرمان انما ولیکم الله و رسوله و الذین

آمنوا الذین یقیمون الصلوة و یؤتون الزکوة و هم راکعون و حکم [illegible] انما یرید الله لیذهب عنکم الرجس اهل البیت

و یطهرکم تطهیرا در روز غدیر خم ظهور را ادا فرمود و بخلعت من کنت مولاه فهذا علی مولاه [illegible]

[illegible] و مبارکش و بلند گردن او از میان فرق ناس [illegible] بخلوق ابد بهم ظاهر

[illegible] الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام دینا [illegible]

[illegible] و الا لو [illegible] مذهب [illegible]

[illegible] ابی بکر و ان [illegible] و ابو سفیان [illegible]

[illegible] ان یطفئوا نور الله بافواههم و یابی الله الا ان یتم نوره و لو کره المشرکون

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] حضرت صاحب الزمان و خلیفه الرحمن [illegible]

[illegible] خواهد بود [illegible]

[illegible]

[illegible] مطلق [illegible]

[illegible] رقم دار از خدای [illegible]

خطیب آن رسول اکرم جبار [illegible] که [illegible]

[illegible] بر او از گشت [illegible]

خدا فرمود او را [illegible] که حرف [illegible] بر روی نکند [illegible] الیوم اکملت

بر به [illegible] چون گشت مضروب [illegible] نمود اصلاح باطل قصه کوتاه کور چشم جهان بان [illegible] اصل بدل

[illegible] که عزی [illegible] گشته فاصل [illegible] باطل بدل [illegible]

[illegible] که [illegible] بکر لیک [illegible] که باشد [illegible]

[illegible] و لو تثبیت علیه التورة و الانجیل و [illegible]

[illegible] خطاب کردن [illegible] تقیید و از [illegible] مطلق کردن [illegible]

[illegible] کردن جمع شب و روز در زمان واحد [illegible] کردن و [illegible]

[illegible] الاسلام [illegible] خاتم الفقهاء و المجتهدین [illegible] خاتم الفضلاء و [illegible]

عمدة المحققین و زبدة المدققین من الاولین و الآخرین آیة الله [illegible] و الکاشف الکلام و

مرشد [illegible] الاعدل [illegible] آقا محمد باقر ادام الله [illegible] اهل الاسلام و [illegible]

[illegible] و عالیجناب مصطفوی [illegible] افضل الحکماء و المتکلمین [illegible]

سلطان الفضلاء و برهان المحققین حجة الله علی الخلق [illegible] جامع المعقول و المنقول [illegible]

[illegible] خلاصة النجباء [illegible] الجبریة القدریة [illegible] البریة

[illegible] قواعد [illegible] الارض [illegible] علی وجه الارض [illegible]

[illegible] و احراق کتب [illegible] مجلس [illegible]

[illegible] زلال [illegible] عقیدت [illegible] مرآت شریعت

[illegible] علوم [illegible] الموید من عند الله بالنفس القدسی مولانا

[illegible] ... الّذین لاخوف علیهم ولا هم یحزنون ... [illegible]

... [illegible] ... از سینه های اهل ... [illegible] ... زنان ... [illegible]

... [illegible] ... چون جیفه زنان کنند ... [illegible] ... بر هر عاقل ... [illegible]

... [illegible] ... که بنا بر افراد ... [illegible] ... اولاد آدم از یکدیگر ... [illegible]

... [illegible] ... چنانچه کریمهٔ ان اکرمکم عند الله اتقیکم ... [illegible] ... و آیهٔ ... [illegible]

... [illegible] ... بر اثبات ... [illegible] ... و در میزان اعتبار ... [illegible] ... شریف و ... [illegible]

... ضعیف و وضیع و صعلوک و امیر و فقیر و وزیر و برنا و پیر ... [illegible]

... [illegible] ... تمیز ... [illegible] ... علم و معرفت ... [illegible] ... علمای اعلام که ... [illegible]

... [illegible] ... انبیای بنی اسرائیل و سرفرازان تاج ... العلماء ورثة الانبیاء ... [illegible]

الّذین یعلمون والّذین لا یعلمون ... [illegible]

... [illegible] ... اهل اسلام ... [illegible] ... و مکنت بدست قدرت ... [illegible]

... [illegible] ... ملک ... [illegible] ... هر که را خواهد ... [illegible]

... [illegible] ... الملک ... [illegible] ... داده و دیگری را ... [illegible]

... [illegible] ... ان الانسان لیطغی ان رآه استغنی ... [illegible]

... [illegible] ... بندگان ضعیف ... [illegible] ... قدرت ... [illegible]

... [illegible] ... الولایت ... [illegible]

... [illegible] ... حکم ... [illegible]

... [illegible]

[illegible] باصلاح نرسیده سنه یکهزار [illegible] لیست و بجز ذات
[illegible] غرایب [illegible] کتاب خوان الاخوان که همین کتاب است
در این تالیف [illegible] که ابتدای آن در حدود سنه هزار و صد و شصت [illegible]
[illegible] قاصر [illegible] نزده بوده زیرا که سن قاصر [illegible]
[illegible] در [illegible] بخط [illegible] خود نوشته [illegible] ذی الحجه سنه هزار و صد و [illegible]
بود در [illegible] عامر [illegible] وحده و [illegible] افضل الصلوة و التسلیم و
این کتاب [illegible] شام از قبیل کشکول [illegible] و زهر الربیع و [illegible]
کامل [illegible] اول ورق [illegible] نوشتم بعد از چند ورق [illegible]
[illegible] از آن [illegible] سعید [illegible] می نوشتم [illegible]
[illegible]

[illegible] سلطان عجم [illegible]

[illegible]